Full Circle

AZ UBUNTU LINUX KÖZÖSSÉG FÜGGETLEN MAGAZINJA

2015 Augusztus – 100. szám

A 100 SZÁM

Speciális 100. kibővített szám

Visszatekintés az Ubuntura, a ti történeteitek és még sok más!

A Full Circle magazin nem azonosítható a Canonical Ltd-vel.

FullCircle

AZ UBUNTU LINUX KÖZÖSSÉG FÜGGETLEN MAGAZINJA

Hogyanok

Python 21

LibreOffice 23

Weboldal a nulláról 26

Grafika

COBOL 31

Inkscape 37

Rovatok

Parancsolj és uralkodj 19

Dicső elődünk 11

Linux labor 53

Ubuntu telefonok 58

Az én történetem 71

Levelek 88

KáVé 90

Visszatekintés 93

Vélemények

Hírek 04

Chrome kultusz 48

Linux az iparban 62

Tuxidermy 89

Játékok Ubuntum 95

Minden szöveg- és képanyag, amelyet a magazin tartalmaz, a Creative Commons Nevezd meg! - Így add tovább! 3.0 Unported Licenc alatt kerül kiadásra. Ez annyit jelent, hogy átdolgozhatod, másolhatod, terjesztheted és továbbadhatod a cikkeket a következő feltételekkel: jelezned kell eme szándékodat a szerzőnek (legalább egy név, e-mail cím vagy url eléréssel), valamint fel kell tüntetni a magazin nevét („Full Fircle magazin”) és az url-t, ami a www.fullcirclemagazine.org (úgy terjeszd a cikkeket, hogy ne sugalmazzák azt, hogy te készítetted őket, vagy a te munkád van benne). Ha módosítasz, vagy valamit átdolgozol benne, akkor a munkád eredményét ugyanilyen, hasonló vagy ezzel kompatibilis licensz alatt leszel köteles terjeszteni.

A Full Circle magazin teljesen független a Canonicaltól, az Ubuntu projektek támogatójától. A magazinban megjelenő vélemények és állásfoglalások a Canonical jóváhagyása nélkül jelennek meg.

Előszó

Fordította: Pércsy Kornél

Üdvözöllek a Full Circle 100. kiadásában

Ezt is megértük! És még mindig nem tudom elhinni. A FCM 100. kiadása. Hihetetlen! Ismét nagyon köszönöm mindenkinek, aki már írt a magazinba, vagy segített a háttérben lektorálással vagy fordítással. Nélkületek – kedves emberek – nem lennénk itt.

Arra gondoltam, hogy ez a kiadás egy kicsit eltér az eddigiektől. A kinézete egy kicsit retrospektív. Milyen volt az Ubuntu évekkel ezelőtt? Hogyan kerültél kapcsolatba az Ubuntuval (vagy a Linuxszal)? Az Ubuntu megváltoztatott valamit számodra? Olvass tovább. Ez egy vaskosabb kiadás. Majdnem duplája a megszokottnak.

Alan Ward egy visszapillanással kezdi ezt a kiadást a Nagypapára, Wartyra (4.10). Még mindig van néhány Hogyan cikk a számodra. Szóval ne félj. Két új sorozat indul ebben a hónapban. Az első egy weboldal felépítése a semmiből. És tényleg a semmiből. Ez a sorozat bemutatja az infrastruktúra létrehozását, hogy végül legyen egy online oldal. A másik inkább történelmi. SJ Webb bemutatja a korai szoba-méretű számítógépeket és a legkorábbi vírusokat. Írtam egy pár cikket az FCM oldalon, összehasonlítva 2007-2014 közötti időszakot, hogy lássuk a leginkább szeretett / gyűlölt dolgokat a *buntu kiadásokban, hogyan használják a Linuxot különböző iparágban, és elmondom az én történetemet, hogyan kerültem kapcsolatba az Ubuntuval.

A nagy hír: ebben a hónapban olvashatsz az Ubuntu telefonokról, hogy a BQ most elkezdte forgalmazni az Aquaris E4.5 és a E5HD modelleket világszerte! Szóval csak annyit emberek, az Európai Unión kívül most már vásárolhatsz egyet. Csak ellenőrizd milyen hardverrel érhető el a közeledben.

Minden jót, és maradj velünk a következő 100 kiadásra!

Ronnie
ronnie@fullcirclemagazine.org

A magazin az alábbiak felhasználásával készült

Scribus, GIMP, LibreOffice – The Document Foundation, Creative Commons

Full Circle Podcast

Megjelenik havonta, mindig a friss Ubuntus hírekkel, véleményekkel, áttekintőkkel, interjúkkal és hallgatói visszajelzésekkel. A Side-Pod egy újdonság, egy extra (rendszertelen) rövid podcast, ami mellékága a fő podcastnek. Leginkább általános technikai és nem-Ubuntu cuccokkal foglalkozik, melyek nem illenek a fő podcastbe.

Műsorvezetők:

- Les Pounder
- Tony Hughes
- Jon Chamberlain
- Oliver Clark

http://fullcirclemagazine.org

AUDIO MP3 | AUDIO OGG

Letöltés

Az Ubuntu 15.10 (Wily Werewolf) átállt a Linux Kernel 4.2 RC5-re

Joseph Salisbury-t idézve, az Ubuntu Kernel csapatnak sikerült a várva-várt Ubuntu 15.10 (Wily Werewolf) operációs rendszer master-next fejlesztői ágán az új kernel verzióra átállni (rebase). A master-next fejlesztői ág már a Linux 4.2 RC5 kernelre épül –, melynek nyilvános elérhetőségét éppen a múlt héten jelentette be Linus Torvalds.

„Átálltunk a Wily-nkkel, a master-next fejlesztői ágán a v4.2-rc5-re, és feltöltöttük a canonical-kernel-csapat személyes csomagtárolójába. Jelenleg a DKMS csomagokban jelentkező nem várt hatásokkal foglalkozunk mielőtt feltöltenénk az archívumba" mondta Joseph Salisbury.

Ennek okán, csak feltételezni tudjuk, hogy az Ubuntu 15.10 (Wily Werewolf) operációs rendszer végleges kiadása, melynek megjelenése 2015 október 22-én várható, a Linux 4.2-es kernel sorozaton fog alapulni. Jelenleg az operációs rendszernek a Linux 4.1 LTS kernel sorozat adja a bázisát.

Forrás:
http://linux.softpedia.com/blog/ubuntu-15-10-wily-werewolf-is-now-rebased-on-linux-kernel-4-2-rc5-488521.shtml
Beküldte: Arnfried Walbrecht

Új Linux driverek AMD videokártyákhoz

Az Advanced Micro Devices (AMD) mostanában adta ki a DirectX 12 drivereket a GPU sorozatához, de ezzel még nincs vége. A cég végre erőfeszítéseket tesz a Linux alapú rendszerekhez szánt drivereinek fejlesztésére.

A TDP-t nem számítva a driver támogatás, és a stabilitás az a két dolog amiért az AMD videokártyákat támadják. A „fabless" (szilícium lapkákat nem gyártó) chip tervező cég küszködött az asztali gépekbe szánt GPU piacon ezen esetek miatt. Valójában sokan állítják, hogy a Fury X kiadás sokkal sikeresebb lett volna, ha az AMD a Catalyst 15.7 WHQL driverekkel szállítja azokat ahelyett, hogy a megjelenéstől majdnem két hetet kellett várni a frissítésére.

Egyébként, most úgy tűnik, hogy a cég módosítja az irányt, és erőfeszítéseit kiterjeszti azon driver frissítések felé is, melyeket nemcsak a Windows, de egyéb platformokra is szánt.

Egy mostanában megjelent riport a PC World-ös Chris Hoffmantól részletezi az AMD driverek állapotát a Linux alapú rendszereken, és a cég törekvéseit a fent említett driverek frissítésével kapcsolatban. Hoffman megjegyezte, hogy a cégnek jelenleg két fő drivere van Linuxra: a nyílt forráskódú „Radeon", és a zárt forráskódú "„Catalyst" driver.

Forrás:
http://www.latinopost.com/articles/21495/20150805/new-linux-drivers-amd-graphics-cards.htm
Beküldte: Arnfried Walbrecht

A szuper-komputerek egyenlőek a Linux-szal

A szuper-komputerek komoly dolgok, komoly számítások miatt készítik őket. Komoly dolgokra használják őket, például atombomba szimulációkra, klíma modellezésre, és magas szintű fizikára. Természetesen, nagyon komoly összegbe is kerülnek. A legutóbbi top 500-as lista élén a kínai National University of Defense Technology, Tianhe-2 nevű szuper-komputere állt. A megépítése körülbelül 390 millió dollárba került.

De ugyanakkor ott van az a szuper-komputer is amit Joshua Kiepert alkotott Raspberry Pi számítógépekből, aki Ph. D hallgató a Boise State's Electrical and Computer Engineering tanszékén. Kevesebb mint 2000 dollárba került.

Nem, nem csak kitaláltam ezt. Ez tényleg egy szuper komputer, ami túlhúzott, 1 GHz-es B modell Raspberry Pi ARM 11-es processzorral, Videocore IV GPU-kkal készült. Mindegyik 512 MB RAM-mal, egy pár USB porttal, és egy 10/100 BaseT Ethernet porttal rendelkezik.

És mi a közös a Tianhe-2 és a Boise State szuper-komputere között? Mindkettőn Linux fut. Ahogy a világ 500 leggyorsabb szuper-komputere közül 486-on. Ez része a kategória uralmának, ami 20 évvel ezelőtt kezdődött, és most eléri az olcsón épített szuper-komputereket. Mert nem Kiepert gépe az egyetlen költségkímélő megoldás.

Forrás:
http://www.computerworld.com/article/2960701/linux/for-linux-supercomputers-r-us.html
Beküldte: Arnfried Walbrecht

Hogyan telepítsük a Linux Kernel 4.1 LTS-t 64-bit Ubuntura, Linux Mintre, és Debian OS-re

Arne Exton, aki független GNU/Linux fejlesztő, rengeteg Linux alapú operációs rendszer fejlesztőjeként ismert, pár nappal ezelőtt érdekes segédletet posztolt arról, hogy kell telepíteni a legutóbbi Linux 4.1 LTS kernelt Ubuntu, Linux Mint, vagy Debian disztrókon.

Ezért határoztuk el, hogy teszteljük Exton úr útmutatóját a hogyan telepítsd a Linux kernel 4.1 LTS Ubuntu vagy Debian GNU/Linux operációs rendszeren, valamint posztoljuk a segédletét a részletes instrukciókkal, hogy mindenki megértse. Mindenekelőtt, kérlek vedd figyelembe, hogy az útmutató csak az Ubuntu, és a Debian 64-bites verziójára érvényes!

Azt is vedd figyelembe, hogy a következő utasítások lecserélik az Ubuntu, Debian, vagy Linux Mint disztribúciód jelenlegi kernel csomagját, a „4.1.-3-exton kernelre", ami a hivatalos Linux 4.1.3 LTS kernellel egyenértékű, melyet a kernel.org weboldalról tölthetsz le. Minden Ubuntu/Debian alapú operációs rendszeren működni fog.

Forrás:
http://news.softpedia.com/news/how-to-install-linux-kernel-4-1-lts-on-64-bit-ubuntu-linux-mint-and-debian-oses-488844.shtml
Beküldte: Arnfried Walbrecht

A Plex Media Server 0.9.12.8-nak mostantól helyes frissítése van az Ubuntura

A Plex Media Servert számos platformon lehet használni, beleértve a Linuxot, a Windowst és a Mac OS X-et. Képes összekapcsolni sok okos eszközt. A megfelelő beállításokkal képes leszel minden PC-t médiacenterré alakítani. Be lehet lépni az interneten keresztül, és offline, a helyi hálózaton keresztül is.

A változások listájának megfelelően javításra került néhány regresszió a Linuxban és NAS csomagokat érintő dolog a a 0.9.12.7-ben, a távoli elérés néhány esetben bekeveri a proxikat, ezt is korrigálták, a webes lejátszó már visszaáll régi állapotára induláskor, ha az app éppen működött, amikor az oldal újratöltődött/bezárt. Továbbá, a médiafájlok törléskor a kukában landolnak, a frissítési rendszer Drobo, Thecus, Ubuntu és egyéb platformokra megfelelően működik újra. Nem utolsósorban, az az eset megoldódott, amikor az APPLY gombot benyomva kiírta, hogy nincs távoli hozzáférés, valamint az enable/disable gombok a Remote Access-ben már sokkal jobban láthatóak.

Forrás:
http://linux.softpedia.com/blog/plex-media-server-0-9-12-8-now-has-proper-update-for-ubuntu-488909.shtml
Beküldte: Arnfried Walbrecht

Linus Torvalds ismét boldog a Linux Kernel 4.2 RC6-tal

Linus azzal kezdte ezt a ciklust, hogy megdicsérte a fejlesztőket, amiért képesek voltak elkészíteni az eddigi legnagyobb kiadást, de hamar rájött, hogy nem álltak meg a javításoknál. Az öröme, mikor látta a számtalan fejlesztőt, ahogy csak küldik a javításokat, hamar haraggá változott, mert az RC5 nagyobb lett, mint ahogy várta.

Az RC5 általában a ciklus közepén jön ki, ezért könnyen érthető, miért nem szereti Linus a nagyobb változtatásokat ilyen későn. Időbe telik tesztelni mindent, és eldönteni, vajon a kiadás stabil-e. Ez azt jelenti, hogy a fejlesztői fronton a vége felé az aktivitás le fog lassulni. Szerencsére Linus ismét boldognak tűnik, ami azt kell hogy jelentse, minden visszatér a normál kerékvágásba.

Forrás:
http://news.softpedia.com/news/linus-torvalds-is-happy-again-with-linux-kernel-4-2-rc6-488863.shtml
Beküldte: Arnfried Walbrecht

Linux aggodalmak: kényelem vagy biztonság

Nem is olyan régen a Linux sokkal biztonságosabb volt mint most. Csak a root felhasználó csatolhatott külső eszközt, és sok disztribúcióban az új felhasználókat automatikusan egy olyan csoportba sorolták, melynek limitálták a hardver elérését. A disztribúciók a minimális jogosultságszint (más néven legkevesebb hozzáférés) alapelvet követték, mely szerint a felhasználók, applikációk, eszközök csak annyi elérést kaptak a rendszerhez, amennyi feltétlenül kellett.

A minimális jogosultságszint biztonságosabb rendszert eredményezett, emiatt kapta a Linux a tiszteletet. Egyébként egy biztonságosabb rendszer gyakran kényelmetlen, és a destktopon remélt dominancia nyomást gyakorolt a disztribúciókra, hogy a Windows kényelmét nyújtsák. Nem az volt a probléma, hogy a megnövekedett népszerűség feltüzeli a vírus és malware írókat, inkább az, hogy a népszerűség reményében a biztonsági előírásokat leépítették egy tucatnyi apró módon.

Egy pár változtatás vegyes eredményeket produkált. Az Ubuntu felemelkedésével bemutatták a sudo használatát, melynek segítségével sikerült rövidíteni a root felhasználó bejelentkezési idejét. De ennek a megvalósításával lehetővé vált a rendszer kontrollálása különböző fiókokból, ami azt jelenti, hogy az Ubuntu egyszerre növeli és csökkenti a biztonságot. Még gyakrabban, a változtatások a Windowshoz hasonló kényelem nevében születtek a vele járó hatásokkal együtt.

Forrás:
http://www.datamation.com/feature/linux-concerns-convenience-vs.-security.html
Beküldte: Arnfried Walbrecht

A Canonical és a Microsoft közösen dolgoznak a konténereken

Dustin Kirkland, a Canonical stratégiai vezetője egy interjúban elárulta, hogy a Canonical, az Ubuntu anyacége, és a Microsoft együtt dolgoznak az LXD konténer hypervisor-ön.

Az LXD egy nyílt forráskódú hypervisor, amit kifejezetten abból a célból fejlesztettek, hogy konténerekkel használják virtuális gépek (VM) helyett. Kirkland azt mondta, „A Canonicalnál már több mint egy fél évtizede dolgozunk az Ubuntuban lévő konténereken otthont és erőforrást biztosítva a szervezőknek, illetve karbantartást a feltörekvő Linux Konténerek (LXD) projektnek, 2010 óta”.

Itt jön a képbe a Microsoft, mint LXD partner.

A Microsoft a Docker konténereihez az LXC-t használja a Windows API hívásokkal, a Linux API hívásokkal szemben. Az LXC egyike az alapvető Linux container technológiának, alapjául szolgálva a Docker, és egyéb fontos konténer specifikációknak. Az LXD az LXC felett fut, és a „a tradiconális hypervisor előnyeit nyújtja a gyorsabb és hatékonyabb konténerek világában” mondta Kirkland.

Forrás:
http://www.zdnet.com/article/canonical-and-microsoft-working-together-on-containers/
Beküldte: Arnfried Walbrecht

Az Alibaba, a DCHQ, a MediaTek, a PayPal és a Wuhan Deepin Technology csatlakozik a Linux Foundation-höz

A Linux Foundation, a nonprofit szervezet, mely a Linux elterjedésének felgyorsításával, és közösségi fejlesztésekkel foglalkozik, ma bejelentette, hogy az Alibaba, a DCHQ Inc., a MediaTek Inc., a PayPal, és a Wuhan Deepin Technology Co. csatlakoznak a szervezethez.

A Linux a pár éve már ténylegesen a közösségi fejlesztés jelképévé vált anélkül, hogy a lassulás jeleit mutatná. A mostani új tagok megmutatják milyen globális, és mindenütt jelenlevő is a Linux, a konténer-alapú megoldásoktól, és virtuális bankolástól, a holnap pehelysúlyú számítógépes megoldásáig.

Szervezetek választják a Linuxot, a gyors innováció és az optimá-

lis működése miatt, és ragaszkodnak hozzá a dinamikus, találékony közösség miatt, mely 2015 augusztus 17 és 19 között, Seattle-ben találkozik a LinuxCon/CloudOpen North America and ContainerCon-on

Forrás:
http://www.marketwatch.com/story/alibaba-dchq-mediatek-paypal-and-wuhan-deepin-technology-join-linux-foundation-2015-08-13
Beküldte: Arnfried Walbrecht

A Linuxnak soha nem volt jobb esélye kiütni a Windowst

A Windows 10 megjelent, és mindenki erről beszél. Az világos, hogy a Microsoft végre jó irányba mozdult, és az operációs rendszer legutóbbi verziója jobb mint az előző kiadások. Ez tényleg szuper. Ami nem annyira jó, az az a tény, hogy a Windows 10 hatalmas mennyiségű adatot gyűjt a gépedről, és rólad a felhasználóról, és a legtöbb média szerint ez rendben van, ez csak az operációs rendszer forradalma. Az én meglátásom szerint, ez egy újabb ok, hogy a Linuxot válasszuk. Finoman szólva rengeteg újságíró elnézően bánik a Windows 10-zel. Sokan mondták, hogy a Windows 10 rengeteg adatot gyűjt, de ez rendben van, mert mások is ezt csinálják, és itt ujjal mutogatnak a Google-ra és a Facebookra. Csak azért, mert mások is ezt csinálják, még nincs rendben, ha mindenki belekeveredik. Érdekes látni, ahogy pár év alatt a személyes adatainkat megosztani félőkből mekkora evolúciós változáson mentünk keresztül.

Forrás:
http://lxer.com/module/newswire/view/217961/
Submitted by: Arnfried Walbrecht

A FreeBSD 10.2 GNOME 3.14.2-vel és KDE 4.14.3-mal landolt

A felhasználók időről időre elfelejtik, hogy nem a Linux az egyetlen operációs rendszer, és a BSD él és virul. Számtalan BSD leszármazott létezik, és a FreeBSD csak egy közülük. A fejlesztők elég aktívak, és mindig vannak frissítések.

Hogy a dolog még érdekesebb legyen, a FreeBSD rengeteg platformot támogat, ideértve 64-bitest, IA64-et (az Inteltől), PowerPC-t (régebbi Mac komputerek), és a SPARC64-et. Rengeteg munkát igényel a támogatást biztosítani ezekre a platformokra, különösen mióta egy párat már nem is használnak. A BSD platform nem annyira különleges, mint amennyire látszik. A FreeBSD operációs rendszernek, például eléggé hasonló komponensei vannak mint a Linux operációs rendszernek, beleértve olyanokat mint a GNOME vagy a KDE, melyek szerencsére a tárolókban is frissülnek.

„A FreeBSD Release Engineering Team örömmel jelenti be, hogy a FreeBSD 10.2-RELEASE elérhető. Ez a harmadik megjelenése a stabil 10-es branch-nek, ami javított a FreeBSD 10.1-RELEASE stabilitásán, és bemutat pár új dolgot.” állítják a fejlesztők a hivatalos bejelentésben.

A változás listának megfelelően, a resolvconf-ot frissítették a 3.7.0 verzióra, az NTP suit most a 4.2.8p3-as verziónál tart, és a Centos 6 portok mostantó támogatottak.

Forrás:
http://news.softpedia.com/news/freebsd-10-2-lands-with-gnome-3-14-2-and-kde-4-14-3-489345.shtml
Beküldte: Arnfried Walbrecht

Linux Foundation elindította az Open Mainframe Projectet

2015-öt írunk, és azt hihetnéd, hogy a mainframe-ek egy korábbi számítástechnikai korszak maradványai, de ezek a megagépek, nagy intézményekben még mindig meghatározóak, intenzív munkát végezve.

Hasznosságukat bizonyítandó, a Linux Foundation bejelentette az Open Mainframe Project elindítását, ami egy nyílt forráskódú törekvés, hogy segítsék azokat a cégeket, melyek mainframe-eket használnak.

Az új kezdeményezést nagy részben az IBM támogatta, mely az elsődleges szállítója ezeknek a gépeknek. Valójában nem véletlen, hogy bejelentette partnerkapcsolatát a Canonicalla egy Ubuntu Linuxot futtatóLinux mainframe építésére.

Talán meglepő számodra, de a Linux már 15 éve fut mainframe-eken, és ahogy a Linux használata növekszik a nagygépeken, egy egész felhasználói közösség épült köré. A projekt válasz a növekvő igényekre, magyarázta egy nyilatkozatában Jim Zemlin a Linux Foundation ügyvezető igazgatója. Az ötlet az, hogy a projektben résztvevő cégek közösen dolgozva elkezdik egy sor nyílt forráskódú eszköz és technológia kidolgozását a Linuxos nagyszámítógépekhez, miközben segítik egymást a mindennapos fejlesztési gondok megoldásában, abban a stílusban, ami az összes nyílt forráskódú projektben megszokott.

„A The Open Mainframe Project ad egy helyet ezeknek a vevőknek, szállítóknak és szolgáltatóknak, ahol találkozhatnak," magyarázta Ross Mauri az IBM Systems vezérigazgatója. Az IBM kedvcsinálóként 250.000 mainframe kódsorral hozzájárul a Linux közösséghez.

Forrás:
http://techcrunch.com/2015/08/16/linux-foundation-launches-open-mainframe-project/
Beküldte: Arnfried Walbrecht

A Linux Mangaka, az Ubuntu for Manga és az Anime Fans, lecseréli az Elementary OS stílust a KDE-re

Egy sima RC (Release Candidate) verzió után a Linux Mangaka Koe végre itt van, de „nagy meglepetéssel" a manga fanoknak, akik a disztribúció előző verzióját használták. A fejlesztők úgy döntöttek, lecserélik az Elementary OS stílusát a KDE asztali környezetre, így a Linux Mangaka Koe kiadása mostantól a Kubuntu 14.04 LTS (Trusty Tahr) verzión alapul. „Miután sikeresen kiadtuk az NYU-t, mely szenvedéllyel van tele, elhatároztuk, hogy elkezdjük a KOE készítését, mely tegnap érte el végső állapotát" mondta az Animesoft International. „Türelmet kérünk tőletek mert bootoláskor nincs a rendszernek boot logója (hogy még inkább intuitívnak tűnjön a KDE asztallal) de a pozitívum, hogy van benne pár beállítási lehetőség, ami elvárható egy gyönyörű operációs rendszertől, ami csak nektek készült."

Forrás:
http://linux.softpedia.com/blog/linux-mangaka-ubuntu-for-manga-and-anime-fans-drops-elementary-os-style-for-kde-489461.shtml
Beküldte: Arnfried Walbrecht

Ubuntu Linux érkezik az IBM mainframe-ekre

Ross Mauri az IBM Systems-nek a vezérigazgatója, és Mark Shuttleworth, a Canonical és Ubuntu alapítója szerint, ez a lépés a vevők igénye miatt jött létre. Egy évtizeden át az IBM nagygépeken a kizárólagosan támogatott Linux disztribúció csak a Red Hat Enterprise Linux (RHEL) és a SUSE Linux Enterprise Server (SLES) volt.

Ahogy az Ubuntu felnőtt, egyre több és több üzleti vállalkozás fordult felé az üzleti Linux kategóriában, és egyre többen és többen szerették volna, ha ez lenne az IBM-es nagy vasaikon. Különösen a bankok szerették volna az Ubuntut a gépeiken tudni. A gazdasági Informatikai Igazgatók (CIO) vágya hamarosan teljesülni fog. Egy interjúban Shuttleworth elmondta, hogy a mainframe-eken az Ubuntu Linux 2016 áprilisától lesz elérhető, az Ubuntu következő hosszútávon támogatott verziójában, az Ubuntu 16.04-ben. A Canonical és az IBM már 2014-ben megtették az első lépéseket ebbe az irányba azzal, hogy felkészítették az Ubuntut az IBM POWER architektúrájára.

Ezelőtt, 2011-ben a Canonical és az IBM már majdnem aláírták a szerződést, mellyel az Ubuntut az IBM nagygépekre hozzák, de azt az üzletet soha nem kötötték meg. Most ez sikerülni fog.

Forrás:
http://www.zdnet.com/article/ubuntu-linux-is-coming-to-the-mainframe/
Beküldte: Arnfried Walbrecht

Linux Foundation bejelenti a követendő példák a nyílt forrásban díja programot

A Linux Foundation bejelentette, hogy egy új minősítő programot készül bemutatni, melynek célja, hogy segítsen megkülönböztetni azon nyílt forráskódú projekteket, melyek előtérbe helyezték a biztonságot. Az új kezdeményezés mely része a Foundation, Core Infrastructure Initiative-nek (CII), célkitűzése az, hogy megkeresse és támogassa a létfontosságú nyílt

forrású projekteket melyeknek segítségre van szükségük.

„Széles körben használtsága ellenére komplex probléma gyorsan megtalálni a legjobban karbantartott és a legbiztonságosabban használható nyílt forrást mind a tapasztalt CIO-nak, mind az ötletes fejlesztőknek. Az önértékelő és a vele járó kitüntetések egyszerűre, elég alap módon lettek megtervezve, hogy a projektek be tudják mutatni elkötelezettségüket a biztonság és a minőség felé." Mondta a Linux Foundation, egy nyilatkozatában.

Forrás:
http://www.firstpost.com/business/linux-foundation-announces-open-source-best-practices-badge-programme-2400298.html
Beküldte: Arnfried Walbrecht

Korábbi Google mérnök pörget fel egy új Linux fájlrendszert

Egy volt Google mérnök új fájlrendszert fejleszt a Linuxhoz, azzal a reménnyel, hogy gyorsabb és fejlettebb adattárolási módszert biztosít a szervereken.

Több éves fejlesztés után, a Bcache Fájl Rendszer (Bcachefs) „többé kevésbé kész van – semmi fontos dolog nem hiányzik belőle", írta Kent Overstreet, a projekt feje egy emailban, mely a Linux Kernel Mailing Listen volt olvasható csütörtökön.

A Linuxnak jelenleg számtalan működő fájlrendszere van, de egyik sem a legjobb minden területen egyszerre.

Overstreet írása szerint a Bcachefs elsődleges célja, hogy egyesítse a hagyományos Linux fájlrendszerek gyorsaságát az újabb fájlrendszerek fejlett skálázhatóságával és megbízhatóságával.

Bár nem egy vonzó technológia, de a fájlrendszerek adják a felületet az operációs rendszereknek a fájlok lemezen való tárolásához.

Overstreet a saját idejében dolgozik a fájlrendszeren, külső támogatás nélkül. Most adminisztrátorokat és fejlesztőket keres a rendszer teszteléséhez, és hogy egyáltalán közreműködjenek a fejlesztésben.

Mindazonáltal a Bcachefs kiadását, úgy tűnik mérsékelt optimizmussal fogadták a Linux szakmabeliek, a Hacker News online fórumán, és az egyik résztvevő azt mondta Overstreetről: „Remélem a fickónak van egy halom pénze a bankban. A fájlrendszereket hírhedten hosszú időbe telik stabilnak minősíteni."

Forrás:
http://www.pcworld.com/article/2974489/ex-google-revs-up-a-new-linux-filesystem.html
Beküldte: Arnfried Walbrecht

Az új Ubuntu által támogatott videó driver PPA-t jól fogadta a közösség

Az egyik gond az Ubuntuval, hogy van néhány eléggé elavult tárolója, és mostanáig semmit nem tettek azért, hogy javítsanak ezen, habár egy új típusú csomagrendszeren (Snappy) dolgoznak, melyek megoldanák ezt a problémát. Addig is az Ubuntu használóknak a harmadik fél biztosította tárolókra kell támaszkodniuk, hogy beszerezzék a legfrissebb appokat és drivereket. Volt pár tároló ahol megtaláltad a legfrissebb drivereket, de mindig jó dolog, ha olyan drivereket találsz, melyeket legalább részlegesen támogat a disztród.

Csak egy PPA beállítása ahol tesztelt driverek találhatóak, elég volt a közösség megnyilvánulásához. Sok felhasználó most örül annak, hogy találtak egy megbízható, mindig friss driver forrást, de ez a cégeknek is segítség.

Forrás:
http://news.softpedia.com/news/the-new-ubuntu-supported-video-driver-ppa-is-well-received-by-community-489839.shtml
Beküldte: Arnfried Walbrecht

Az Ubuntu 16.04 elképesztően újszerű koncepciója kezd valósággá válni

A Linux rendszerekben nem sok koncepció munka található. Amikor a dizájnerek, vagy a fejlesztők akarnak valamit, egyszerűen megcsinálják. A Linux operációs rendszerek nagyon rugalmasak, és nagyjából azt tehetsz velük amit csak akarsz. Ez nem olyan mint a Windows és Mac OS, melyek nem

nagyon engedik a felhasználókat, hogy a témákhoz nyúljanak. És még nem is említettük az általános asztal dizájnt. A lényeg az, hogy nincsenek Linux koncepciók, mert az ötletek általában megvalósulnak.

Ez is az oka, hogy az Ubuntu 16.04 elképesztően újszerű Charmander koncepciónak akkora visszhangja volt. Rengeteg ember szereti, de voltak páran, akik nem élvezték az egyszerűségét, vagy azt, hogy a szokásos Ubuntus cuccok, például ikonok, nincsenek benne. Mindenesetre az általános érzés az, hogy a koncepció elég ígéretes és úgy tűnik meg is fog valósulni.

Forrás:
http://news.softpedia.com/news/ubuntu-16-04-stupendously-hot-charmander-concept-is-about-to-become-real-489835.shtml
Beküldte: Arnfried Walbrecht

A Linux gépek könnyen kitalálható véletlen számokat állítanak elő

A Linuxban és a többi Unix-szerű operációs rendszerben ezek a számok több forrásból származnak. Ezek a források lehetnek a felhasználó egerének mozgása, billentyűzet bemenet, vagy különböző hardver generálta műveletek, mint a lemez IO események, megszakítások és hálózati csomag érkezési ideje.

Az adat bekerül a kernelbe ami utána lehetővé teszi, hogy az alkalmazások a /dev/random vagy a /dev/urandom fájlokon keresztül adatokhoz jussanak amikor szükségük van rá.

A különbség e két fájl között az, hogy a /dev/random „olyan véletlen adatot generál, ami közel 100%-ban véletlen”, de ugyanakkor „blokkolódik is amíg az operációs rendszer további véletlen adatokat nem generál”, miközben a „/dev/urandom/ a PRNG-ből (Pseudo-Random Numbers Generator [Pszeudo-véletlenszám generátor]) szolgáltat adatot függetlenül attól, hogy mennyi véletlen adat áll rendelkezésre begyűjtött adatok között.”

Ez azt jelenti, hogy kevésbé véletlen számok lesznek elérhetőek a véletlen adatokat váró különböző szolgáltatásoknak de amelyik el akarja kerülni a várakozó állapotokat az a /dev/urandom-ot fogja használni a biztonságosabb /dev/random helyett.

Forrás:
http://news.softpedia.com/news/linux-servers-produce-easy-to-guess-randomized-numbers-489830.shtml
Beküldte: Arnfried Walbrecht

Dicső elődünk

Írta: Alan Ward
Fordította: Sipkai Gergely

Warty Warthog 4.10

Kedvenc magazinunk századik száma jó alkalom arra, hogy szemügyre vegyük milyen volt az Ubuntu disztribúció eredetileg és miben különbözik a mostani kiadásoktól. A legjobb lesz, ha a legelső kiadással, az Ubuntu Warty Warthoggal (vagyis a 4.10-es) kezdünk, ami 2004 októberében jelent meg. Sokat változott azóta a disztribúció? Mit tartalmazott akkoriban és milyen hardveren működött? Képes elfutni egy modern számítógépen is? Ez csak néhány azokból a kérdésekből, amiket szeretnék megválaszolni a következő oldalakon.

Megvan!

A Warty utáni kutakodás során az első jó hír az volt, hogy még mindig elérhető, ráadásul az eredeti forrásból. Menjünk fel az Ubuntu „old-releases” szerverére és letölthetjük róla a CD képfájlokat:
http://old-releases.ubuntu.com/releases/4.10/

Ez kicsit meglepő, hiszen még a szoftvercégek fizetős programjai között sincs sok, ami tizenegy éves korában elérhető. Le a kalappal a Canonical előtt ezért a lehetőségért.

Három architektúra közül választhatunk: Intel 32 bit (i386), Intel/AMD 64 bit (amd64) és PowerPC. Ha jól emlékszem, akkoriban, 2004-ben még nem sok 64 bites asztali gép volt (és még kevesebb laptop). Léteztek 64 bites processzorok, de inkább csak Xeonos szerverekben és játékosok nagy teljesítményű masináiban. Ami a PowerPC verziót illeti, az első próbákat Apple G3 Macbookokon végezték és a tesztelők megjegyezték, hogy a billentyűzet simán, minden buherálás nélkül működött. Annyit mondhatok, hogy megfelelő választék volt a hardver-architektúrákat illetően, nagyjából ugyanaz, mint napjainkban.

Azt hozzá kell tennem, hogy ezen CD-k többsége csak telepítésre használható, nem live CD, amikről működő rendszert tudnánk indítani. Csak a 32 bites Intel architektúra kapott live CD-t, az viszont nem tartalmazza a telepítőprogramot. A Warty idejébe visszatérve, a manapság alternatívnak nevezett CD-t kell használnunk a merevlemezre telepítéshez. A méret talán korlátot szabott a lehetőségeknek: az i386-os live CD nagyon közel van a régi CD-ROM 650 MB-jához. A többi lemezkép méretéből láthatjuk, hogy más architektúrákhoz live CD-t készítve túlhaladták volna ezt a mérethatárt.

Én mindenesetre letöltöttem az i386-os live CD-t és a telepítőlemezt is.

Name	Last modified	Size	Description
Parent Directory		-	
[ ] MD5SUMS	25-Oct-2004 17:32	261	
[ ] warty-release-install-amd64.iso	19-Oct-2004 23:28	540M	Install CD for AMD64 computers (standard download)
[ ] warty-release-install-amd64.jigdo	12-Nov-2004 12:25	93K	Install CD for AMD64 computers (jigdo download)
[ ] warty-release-install-amd64.list	19-Oct-2004 23:34	60K	Install CD for AMD64 computers (file listing)
[ ] warty-release-install-amd64.template	12-Nov-2004 11:56	719K	Install CD for AMD64 computers (jigdo template)
[ ] warty-release-install-i386.iso	19-Oct-2004 23:35	523M	Install CD for Intel x86 computers (standard download)
[ ] warty-release-install-i386.jigdo	12-Nov-2004 12:25	91K	Install CD for Intel x86 computers (jigdo download)
[ ] warty-release-install-i386.list	19-Oct-2004 23:42	59K	Install CD for Intel x86 computers (file listing)
[ ] warty-release-install-i386.template	12-Nov-2004 11:59	726K	Install CD for Intel x86 computers (jigdo template)
[ ] warty-release-install-powerpc.iso	19-Oct-2004 23:43	592M	Install CD for PowerPC computers (standard download)
[ ] warty-release-install-powerpc.jigdo	12-Nov-2004 12:26	100K	Install CD for PowerPC computers (jigdo download)
[ ] warty-release-install-powerpc.list	19-Oct-2004 23:44	66K	Install CD for PowerPC computers (file listing)
[ ] warty-release-install-powerpc.template	12-Nov-2004 12:00	808K	Install CD for PowerPC computers (jigdo template)
[ ] warty-release-live-i386.iso	22-Oct-2004 03:24	643M	Live CD for Intel x86 computers (standard download)

Futtatás virtuális gépben

Első lépésben a letöltött lemezképeket virtuális gépben próbáltam ki. Ehhez a VirtualBox 4.3-at használtam Linux Mint 17.1 alatt. A live CD elsőre elindult és a betöltő képernyő – őszintén megmondom – sokkal informatívabb, mint amivel manapság találkozhatunk. De megértem, hogy a túl sok információ kissé riasztó lehet az átlagfelhasználó számára.

Nemsokára már a régen látott, barna képernyőt bámultam.

Erről bővebben majd később. Most csak annyit, hogy a virtuális gépben futó rendszer nem sokban különbözött a modern GNOME 2 asztali környezettől – eltekintve a (talán kissé rusnya) ramdisk ikontól.

Második lépésben a telepítőlemezről próbáltam feltelepíteni a rendszert a merevlemezre. Az indulás most is gyors volt, utána a telepítő átvette a stafétabotot. A Wartyban még a Debian ncurses-alapú telepítője volt, amit némi módosítással az Ubuntuhoz igazítottak. A program a nyelv kiválasztásával indít, itt még csak a Debianból ismert kb. 40 lehetőség áll rendelkezésünkre. Az Ubuntu későbbi változataiban ez jócskán kibővült.

A telepítés folyamata két részre oszlott. Az elsőben particionáljuk a lemezeket és végezzük el a rendszer általános konfigurációját, ezután újraindítás következik. A második részben a felhasználót hozzuk létre. Ez az egyik olyan terület, ahol az Ubuntu modern változataiban már egy egyszerűsített folyamattal találkozunk – míg a Debian kissé lemaradt és 2004 óta csak pár kozmetikai változtatást végzett. Habár a tapasztalt felhasználók könnyedén elnavigálnak ebben a szöveges telepítőben, addig a kezdő felhasználókat megzavarhatják az üzenetek, mint például amivel a lemezek particionálásakor szembesülünk.

Ha már a lemez particionálásáról esik szó: a telepítő első indítá-

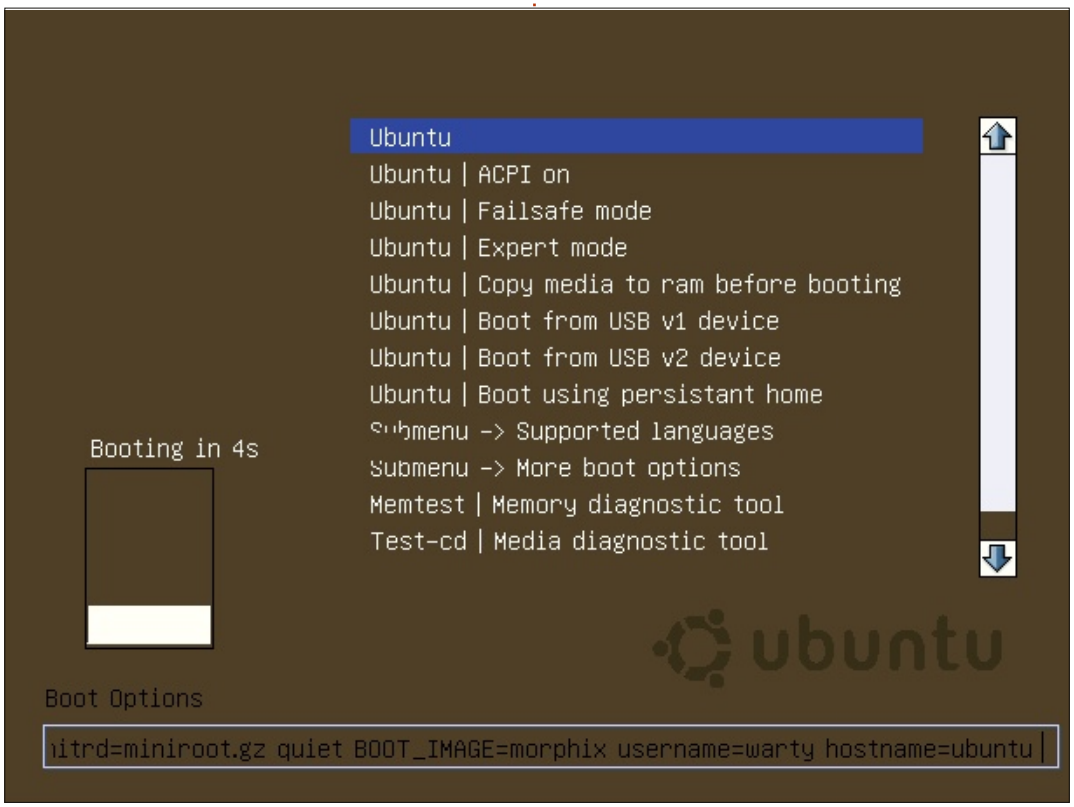

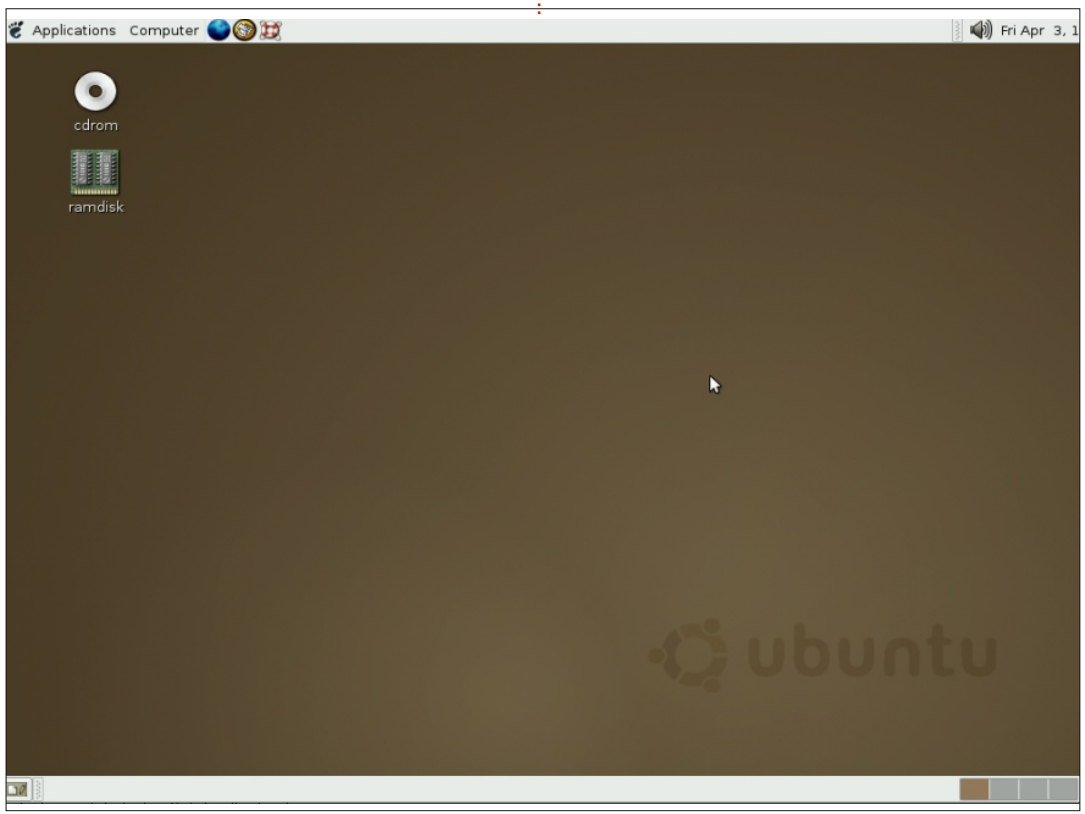

sakor nem tudtam partíciókat létrehozni. A telepítő manuális particionálást javasolt. Mikor azt választottam, a telepítő visszadobott az automatikus particionáláshoz, ahol megint a manuális módot javasolta, és így tovább.

Ekkor eszembe jutott, hogy a merevlemez és az alaplap összeköttetésére használt SATA csatlakozó 2004-ben még nem volt széles körben elterjedt, mert ez a technológia csak 2003-ban jelent meg. Ellenőriztem a virtuális gép beállításait, amik még az alapértelmezettek voltak és a virtuális merevlemez csatlakozása SATA emuláción keresztül történt.

Amikor ezt megváltoztattam és a virtuális háttértárat a hagyományosabb IDE-n keresztül csatlakoztattam, a telepítés zökkenőmentesen haladt tovább. Újraindítás után létrehoztam egy elsődleges felhasználót és azután megjelent az asztal. A problémát az okozta, hogy a Warty nem támogatja a SATA-s meghajtókat – aminek a következő részben lesz jelentősége.

Közben szerettem volna ellenőrizni, hogy a Warty tárolói még mindig működnek-e. Ahogy gondoltam, még mindig ott voltak az old-releases szerveren. Minden, már nem támogatott verzió megtalálható ott, a Wartytól kezdve a Saucy Salamanderig (vagyis a 13.10-ig).
http://old-releases.ubuntu.com/ubuntu

Habár az „aptitude update” és „aptitude upgrade” parancsok működtek, már nem volt frissíthető program. Úgy tűnt a Wartyhoz nincsenek frissítések – vagy ha léteznek is, akkor nem kerültek be az archivált tárolókba. Ez eltér a mostani kiadásoktól, amik gyakran a kiadás után nem sokkal már kapnak frissítéseket.

Futtatás a vason

Mikor a Warty már működött virtuális gépben, gondoltam keresek egy valódit, amin képes elfutni. Ahogy azt fent is említettem a SATA csatlakozós merevlemezű számítógépekre nem lehet feltelepíteni a Wartyt, és az elterjedt SATA optikai meghajtókról el sem fog indulni a live CD.

Nemsokára az is kiderült, hogy USB kulcsról sem tudom futtatni. A netbootin programmal készített képfájl betöltötte a kernelt és az

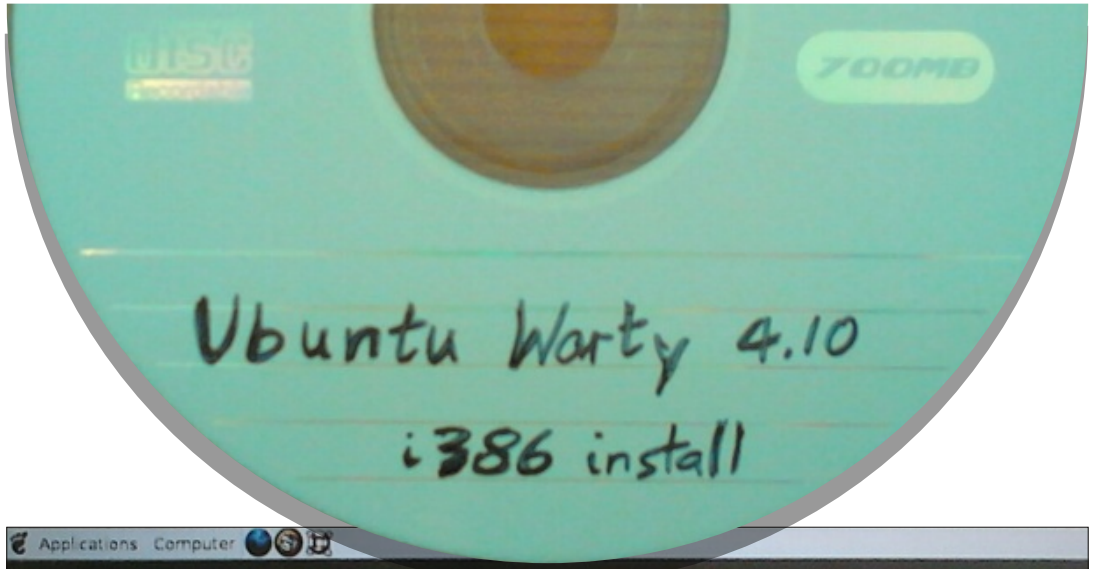

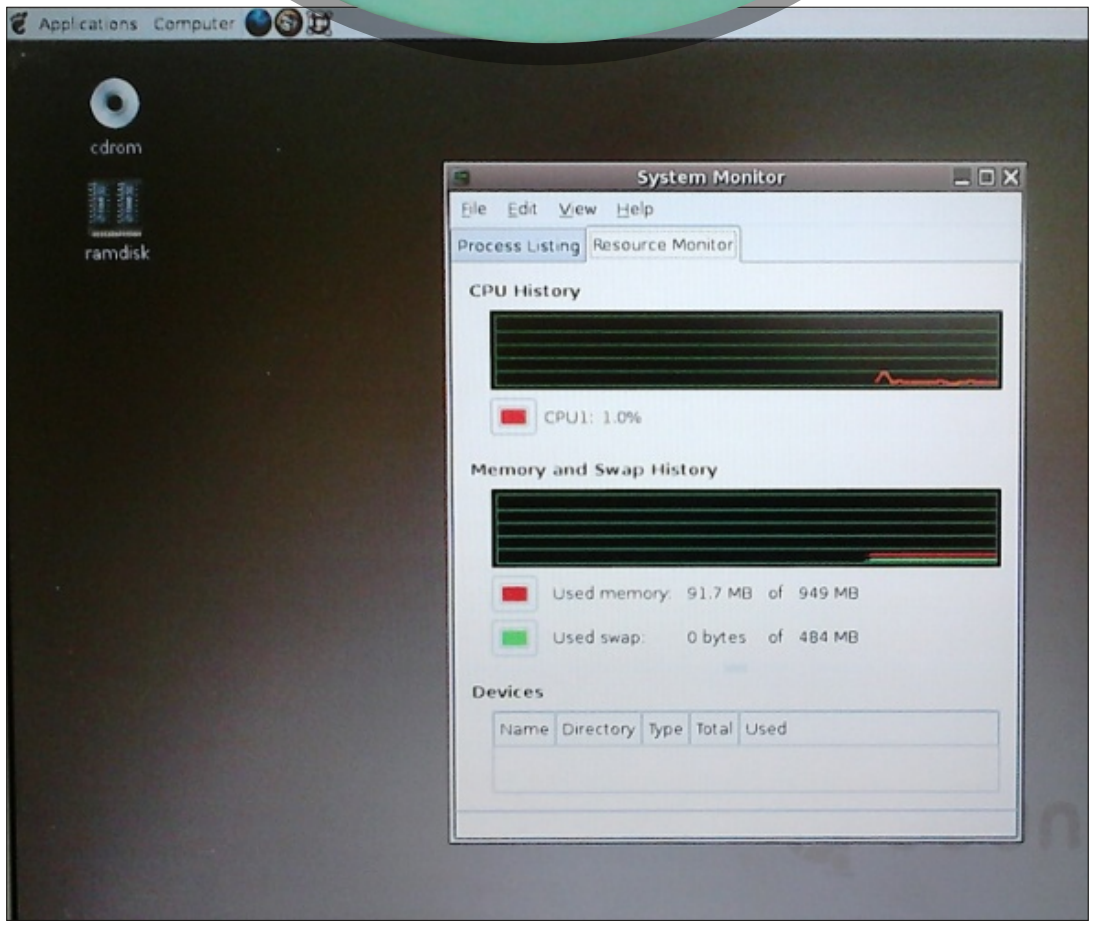

initrd-t, de ezután a kernel nem tudta felcsatolni a CD-ROM fájlrendszert az USB kulcsról. Ezzel jócskán lecsökkentek a lehetőségeim: lényegében olyan gépre volt szükségem, amiben van IDE csatlakozású merevlemez és CD meghajtó. Sikerült előásnom a szemétdomb mélyéről egy 2005-ös Benq Joybook R31E-t. Ebben a laptopban Intel Centrino M processzor, 640 MB RAM és egy 60 GB-os IDE merevlemez volt. Az érdekesség kedvéért megjegyzem, hogy ez a gép képes futtatni akár a Xubuntu 14.10-et is.

Volt még régről néhány üres CD-m is, valamint legalább egy számítógépem CD/DVD íróval. Amint kész voltam a CD képfájlok kiírásával kezdődhetett a tesztelés.

A live CD gond nélkül elindult, a rendszer nem akadozott és a programok is jól működtek. Nem találkoztam semmi szokatlannal, legfeljebb csak a felhasznált RAM mennyiségét emelném ki: mindössze 91,7 MB. Mindenképpen pozitív ez az eltérés a mai asztali környezetekhez képest. Nem lesz szükségünk gigabájtnyi RAM-ra a Warty kipróbálásához.

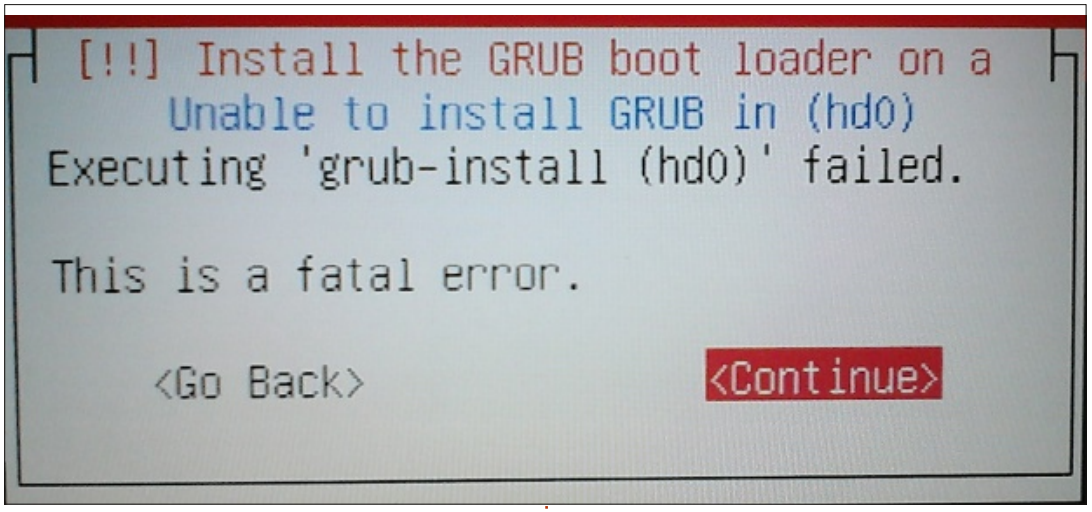

Ami a telepítőlemezt illeti, a telepítés folyamata is hibátlan volt – egészen addig, amíg a GRUB rendszerbetöltőre nem került a sor. Ezen azonban csúnyán elbukott, a fentebb látható üzenetből pedig nem sikerült kideríteni az okot.

Megpróbálkoztam az újratelepítéssel, ezúttal másként particionált merevlemezzel. Kihagytam a legelső sávokat, mert azt gondoltam, hogy korábban valami károsodás érte őket. Ez kicsit előrébb vitt, mert a GRUB már (valószínűleg) sikeresen, hibaüzenet nélkül települt. De a rendszert nem tudtam elindítani, mindig csak a BIOS-ig jutottam.

Itt értek véget a próbálkozásaim, hogy a Wartyt egy fizikai gépre feltegyem. Jóval válogatósabbnak tűnik, mint a mostani Ubuntuk. Mint korábban említettem ezen a gépen a Xubuntut gond nélkül tudtam telepíteni és futtatni.

Az asztali környezet

A Warty Warthogban a szokásos fontosabb programokat találjuk meg:

- képszerkesztő, a GIMP 2.0-s verziója
- irodai programcsomag, az OpenOffice 1.1-es verziója
- böngésző, a Firefox 0.9.3-as verziója

A GIMP jól működik virtuális környezetben és live CD-ről indított rendszeren is. Amíg a hardver bírja (a memóriaméret kényes pont), addig gond nélkül szerkeszthetjük a képeket. A friss, 2.8-as verzió ugyan néhány dologban eltér a régitől, de ezek többsége hozzáadott és továbbfejlesztett funkciót jelentenek; néhány eszközt pedig áthelyeztek a felhasználói felületen, aminek én nem annyira örülök. Az egyik dolog, amit a legkevésbé kedvelek az új 2.8-as GIMP-ben az az, hogy a saját fájlformátumát erőlteti – szemben a Wartyban levő 2.0-ás változattal, ami megelégszik JPEG, PNG vagy más formátummal is. Ez véleményem szerint visszalépés volt a fejlesztés során.

Az OpenOffice is jól működik. A GIMP-pel együtt meglehetősen gyors, még virtuális gépben is. Az eszköztárak és a többi elem nagyjából a szokott helyen vannak és minden a modern felhasználók elvárásai szerint működik. Ebből látható, hogy az OpenOffice – és később a LibreOffice – fejlesztői nem változtattak meg valamit csak azért, hogy az meg legyen változtatva. Inkább azzal foglalkoztak, hogy a program működését jobbá tegyék, például megvalósították a Word docx formátumának támogatását és bővítették

a bemutatókhoz használt lehetőségeket.

A Firefoxszal és a böngészéssel nem volt ilyen szerencsém. Nem volt Flash feltelepítve és a CSS stíluslapok sem támogatottak. A Google szolgáltatásai (levelezés, naptár, Drive) működnek kompatibilitási módban, a YouTube azonban sehogy.

Az nem segít rajtunk, hogy a napjainkban széles körben használatos hitelesítő szervezetek 2004-ben nem léteztek. Például az FCM oldala betöltődik, de Twitteres élő hivatkozás betöltése gondot okoz. 2004-ben a Symantec még nem szállt fel a 3. hitelesítési osztályú webszerver-tanúsítvány (EV vagy Extended Validation tanúsítvány) vonatára, így a szükséges nyilvános tanúsítvány – természetesen – nincs benne a böngésző megbízható, aláírt tanúsítványainak listájában.

Az IPv6-os címeket nem támogatták az akkori webes programok, mint a Firefox és a wget, azonban az operációs rendszer (a kernel és a segédprogramok) fel voltak rá készítve.

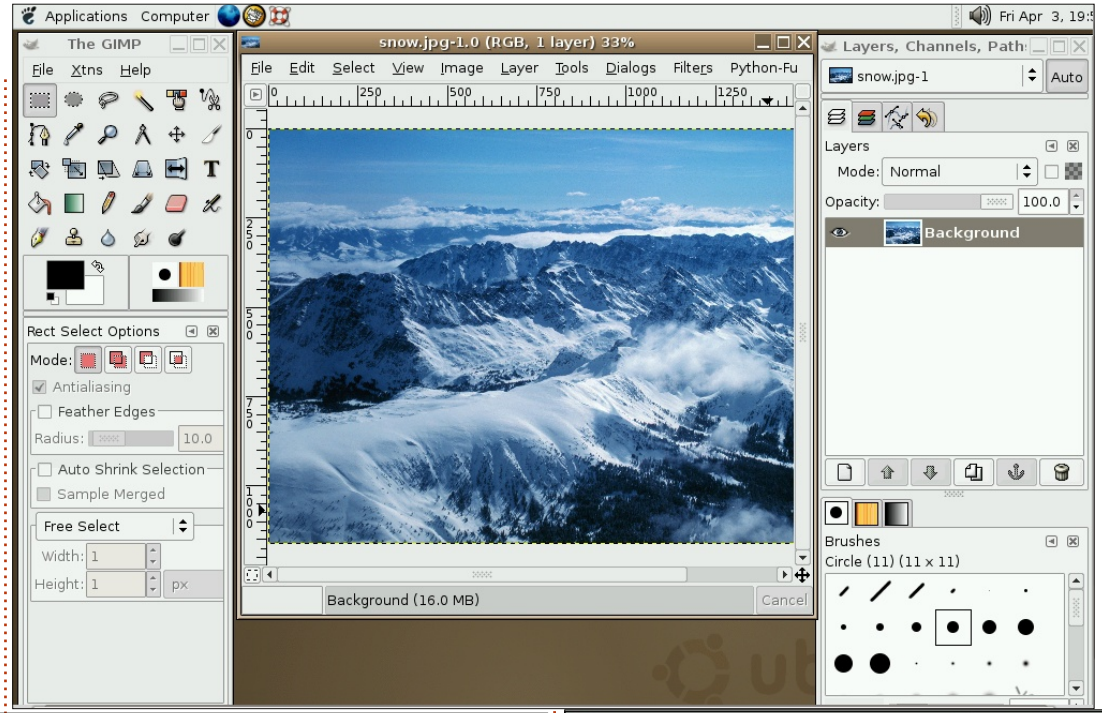

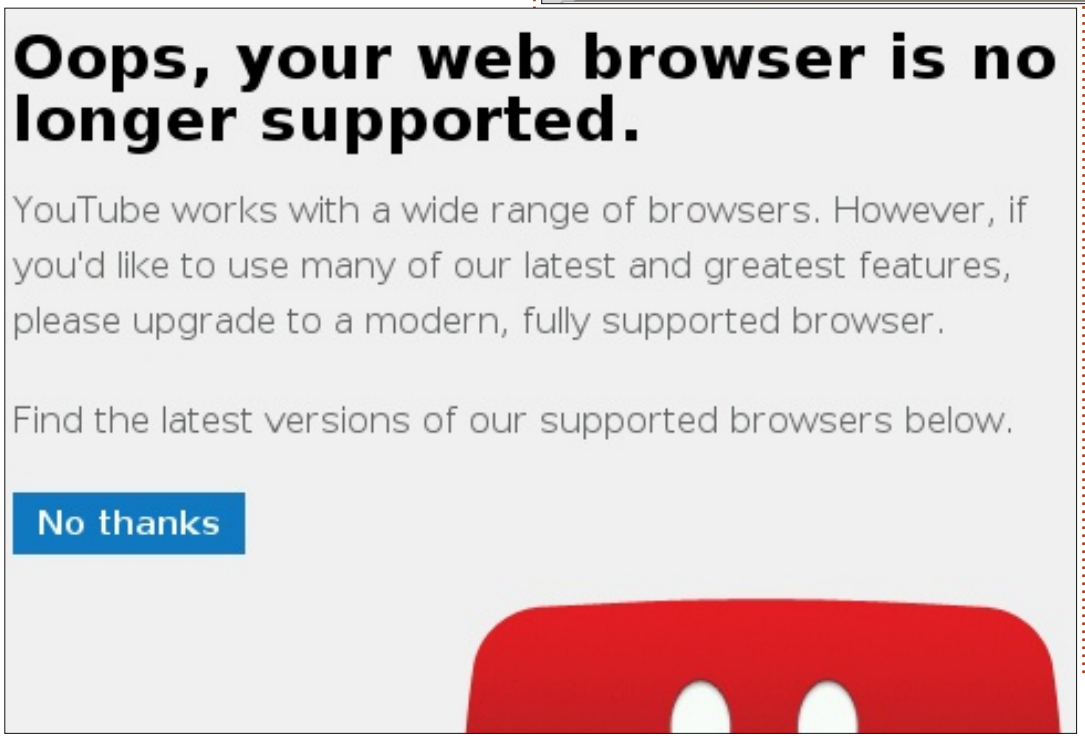

Eszembe jutott, hogy esetleg frissíthetném a Firefoxot egy újabb verzióra. Azonban a Warty a fő GNU C++ könyvtár korábbi (5-ös) verzióján alapul, míg a Firefox a legutolsó, 6-os verzión. Ez utóbbi 2004 áprilisa, a 3.4.0-ás GCC (GNU Compiler Collection) óta elérhető, de nem használták a Warty elkészítéséhez. Így hát nem tudtam böngészni a modern webet, ami talán a legnagyobb gátja annak, hogy a Wartyt ma is használni lehessen.

A hardverek terén természetesen rosszabb támogatást kapunk az USB-s eszközökhöz – mint például a fényképezőgépek és nyomtatók –, mint az újabb kiadásokban. Ez érthető, hiszen akkoriban a GNU/Linux operációs rendszert kevésbé használták irodai/otthoni környezetben, mint napjainkban. A Linux terjedése magával hozta az irodákban és otthon használt eszközök jobb támogatottságát – ez többek között az Ubuntunak köszönhető és az átlagfelhasználók körében elért sikereinek.

Az USB kulcsok többé-kevésbé működnek. Ez azt jelenti, hogy felismeri őket a gép, HA a fájlrendszer 32 bites Windows VFAT és HA a tárterületük egységes, nincs partíciókra osztva. A működés problémásabb a megszokottnál: a rendszer nem minden csatlakozáskor érzékeli és csatolja a kulcsokat. A hardver kora miatt nem tudtam kipróbálni a Wartyn az USB 3 működését. Elméletileg működik, de valószínűleg csak USB 2-es módban.

A képernyőkhöz a Warty a régi X konfigurációs fájlokat használja – amiket még kézzel kell szerkeszteni. Néhány X szerver művelet automatikusan végrehajtódik, de a felhasználónak kell kiválasztania a kijelző-felbontást. A 16:9-es képarányok nem támogatottak. Modern gépek a Vesa képernyő szervert használnák, ami működő megoldás, de nem a legoptimálisabb. Ne várd, hogy ezekkel a meghajtóprogramokkal a hardveres gyorsítás működjön.

A WiFi-csatlakozás igencsak bizonytalan. Ha szerencséd van és a WiFi kártyádat támogatja a Warty, akkor lehet, hogy a lapkakészlete túl régi és nem támogatja a modern 802.11g és 802.11n szabványokat. Gondok lehetnek a WPA titkosítással is, ami elengedhetetlen a modern hálózatoknál.

Következtetések

Ez az időutazás három dologra ébresztett rá. Az első – a Unitys incidens ellenére – az, hogy erős egységesség figyelhető meg a disztribúció tizenegy éves története során. A fő célok – mint a könnyű használhatóság – nem sokat változtak. A rendszer az első naptól kezdve sok idegen (nem angol) nyelvet támogat és a lista azóta csak bővült.

A második, hogy néhány dolog megváltozott a hardveres oldalon. De – habár a GNU/Linux disztribúciók, mint az Ubuntu is, javították a hardvertámogatottságot – végeredményben a disztribúciók és a felhasználó alá vannak rendelve egy fontos projektnek: magának a Linux kernelnek. Ehhez még hozzá kell tenni a nyílt forráskódú eszközmeghajtókat és a segédprogramokat, amik a használatukhoz és speciális hardverrel kapcsolatos feladatok elvégzéséhez szükséges (mint az ntfs-3g a Windows-os NTFS fájlrendszer használatához). Ezek nélkül az Ubuntu disztribúció nem fejlődhetett volna arra a szintre, ahol most tart.

Végül: felismertem a Világhálótól való függésünket. Ez közhelyesnek hangozhat, de vegyünk egy példát: egy 150 dolláros Chromebook életképes megoldás lehet munkára (Google Drive-val vagy Microsoft Office 365-tel) vagy szórakozásra. De egy 1000 dolláros számítógép rendes (JavaScript-et, Flast-t és CSS-t kezelő) böngésző nélkül nem az. Olyan mértékben függünk a webes szolgáltatásoktól, hogy egy modern böngésző képes eldönteni a versenyt.

Végigtekintve a Warty hiányosságain, amik gondot jelenthetnek a mai világban, a Canonical és a GNU/Linux közösség gyorsan megtalálta és orvosolta őket. Például az USB kulcsok problémáját a Karmic Koala (9.10) teljesen kiküszöbölte. A Karmic asztali környezettel együtt telepíthető USB-ről, a telepített rendszer pedig képes felismerni és használni a különböző fájlrendszerű USB kulcsokat. Erről jut eszembe, hogy a fejlett ext4 fájlrendszer 2009 óta érhető el. A WiFi támogatás is jelentősen javult a Warty óta eltelt öt évben, valamint a C könyvtár is továbblépett a 6-os verzióra.

Ez azt jelenti, hogy ugyan a Karmic is a Firefox 3-as változatát tartalmazza, ettől mi még letölthetünk egy újabbat a Mozilla honlapjáról és könnyen lecserélhetjük rá a régit. A következő képernyőképen nézd meg a Firefox verziószámát és a WiFi jel kijelzőjét. Azt is láthatod, hogy a YouTube működik HTML 5-tel, a Flash telepítése nélkül.

Ez mutatja, hogy milyen sokat fejlődött az Ubuntu 2009 óta olyan területeken, amik sokat számítanak a felhasználói élmény szempontjából. A Karmic most is használható mindennapi feladatokra, ha nem vagy kényes a biztonságra vagy nem vágysz a legújabb programokra. A Wartyra azonban ez nem érvényes.

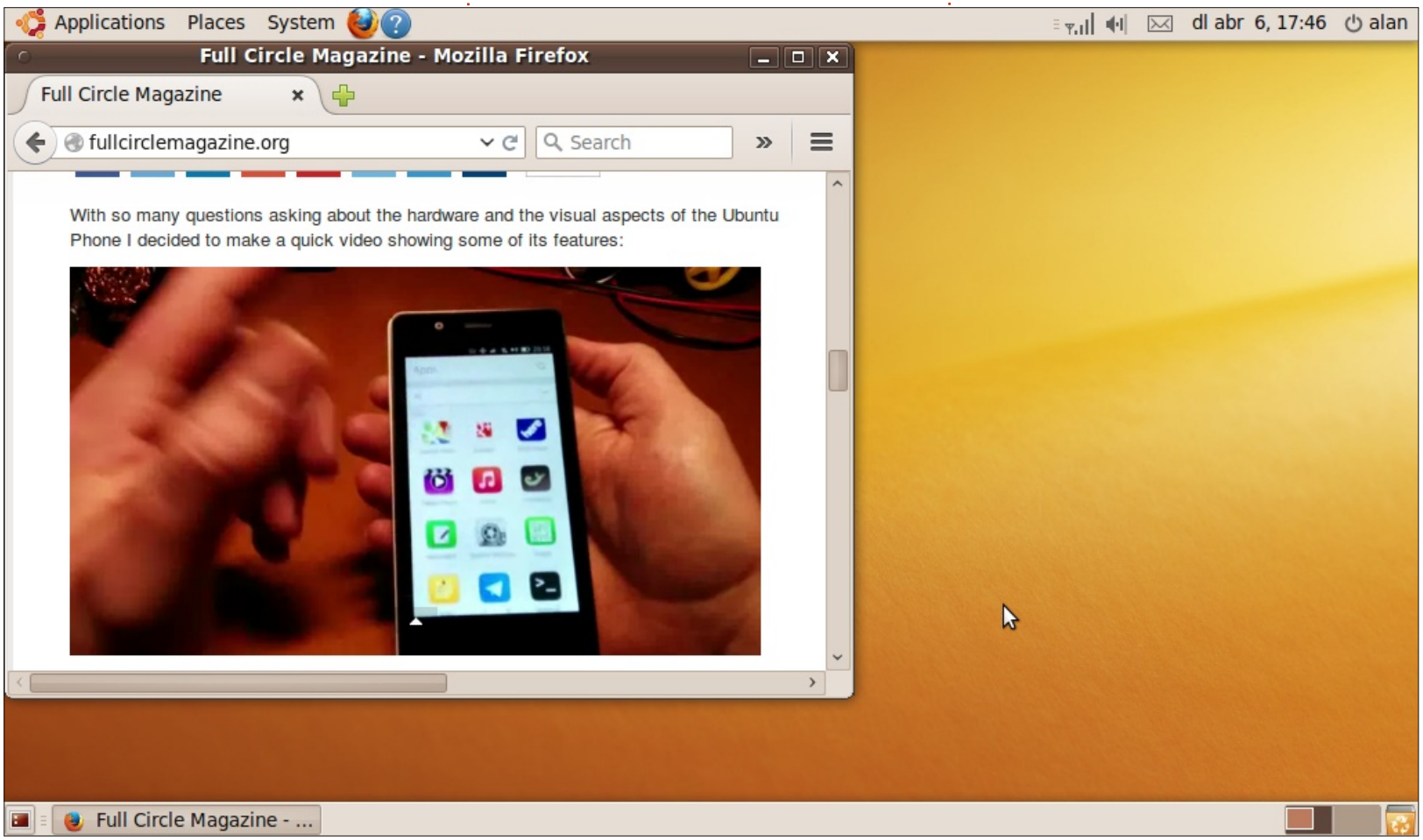

Alan informatikát tanít az Escola Andorrana de Batxillerat középiskolában. Korábban GNU/Linux előadásokat tartott az Andorrai egyetemen és GNU/Linux rendszeradminisztrációt a Catalunyai Szabad Egyetemen (UOC).

UbuContest 2015

Canonical Ltd., the Ubucon Germany 2015 team, and the UbuContest 2015 team, are happy to announce the first UbuContest!
Contestants from all over the world will have until September 18, 2015 to build and publish their apps and scopes using the Ubuntu SDK and Ubuntu platform, starting today.

We are proud to present five dedicated categories:
• **Best Team Entry:** A team of up to three developers may register up to two apps/scopes they are developing. The jury will assign points in categories including "Creativity", "Functionality", "Design", "Technical Level" and "Convergence". The top three entries with the most points win.
• **Best Individual Entry:** A lone developer may register up to two apps/scopes he or she is developing. The rest of the rules are identical to the "Best Team Entry" category.
• **Outstanding Technical Contribution:** Members of the general public may nominate candidates who, in their opinion, have done something "exceptional" with an Ubuntu-based device, Unity8, Mir, etc. on a technical level. Each jury member has one vote, and the nominated candidate with the most jury votes wins.
• **Outstanding Non-Technical Contribution:** Members of the general public may nominate candidates who, in their opinion, have done something exceptional, but non-technical, to bring the Ubuntu platform forward. So, for example, you can nominate a friend who has reported and commented on all those phone-related bugs on Launchpad. Or nominate a member of your local community who did translations for Core Apps. Or nominate someone who has contributed documentation, written awesome blog articles, etc. The rest of the rules are identical to the "Outstanding Technical Contribution" category.
• **Convergence Hero:** The "Best Team Entry" or "Best Individual Entry" contribution with the highest number of "Convergence" points wins. The winner in this category will probably surprise us in ways we have yet to imagine.

Our community jury panel members Laura Cowen, Carla Sella, Simos Xenitellis, Sujeevan Vijayakumaran and Michael Zanetti will select the winners in each category. Successful winners will be awarded items from a huge pile of prizes, including travel subsidies for the first-placed winners to attend Ubucon Germany 2015 in Berlin, four Ubuntu Phones sponsored by bq and Meizu, t-shirts, and bundles of items from the official Ubuntu Shop.

We wish all the contestants good luck!

Go to ubucontest.eu for more information, including how to register and nominate folks. You can also follow us on Twitter @ubucontest, or contact us via e-mail at contest@ubucon.de.

Parancsolj és uralkodj

Írta: Lucas Westerman
Fordította: Tulipán Attila

Egy kis kiegészítés a múlt havi cikkhez: Philippe (a francia fordító csoportból) volt kedves és figyelmembe ajánlotta egyik kedvenc webhelyét, a Top Coder-t (http://www.topcoder.com). Korábbi évekből vannak fent kihívások, feladatok. És úgy tűnik, hogy különböző versenyek után pénzjutalmat is osztanak. Amit még láttam, hogy éves konferenciát is tartanak. Bárki, aki egy kis kihívásra vágyik, ez az oldal érdekes lehet! És most pedig vissza a szokásos programozáshoz…

2008 Decemberében kaptam a felkérést, hogy Robert Clipsham (a „Parancsolj és uralkodj" cikk eredeti írója) helyett ugorjak be. Ekkor készítettem első cikkemet a 21. számban. Ahogyan látod, ez egy tartós rovattá vált számomra. Ebben a hónapban szeretnék egy kicsit visszatekinteni, hogy mi változott a Linuxnál és kifejezetten a „Parancsolj és uralkodj" háza táján az elmúlt 79 hónapban (kb. hat és fél évről beszélünk!). De először egy kis háttérsztori.

Először 2004-ben találkoztam a Linuxszal az Ubuntu Warty Warthog (4.10) formájában, amikor is láttam egy kocka haverom laptopján. Érdeklődésem nyomán létrehozott gépén egy fiókot nekem, és onnantól kezdve gyakran kölcsönkértem a laptopját… Aztán áttértem a live CD-s megoldásra, amit az otthoni saját gépemen futtattam. Egészen az 5.04-ig (Hoary Hedgehog) ez ment, amikor is megtettem a nagy lépést – ugyanis a számítógépemben egy olyan wireless kártya volt, amit onnantól kezdve támogattak. Ami ezután következett az egy kissé frusztráló időszak a félig-meddig működő wireless kártyával. Ekkor kezdődött először a „disztróvadászat", amikor is kipróbáltam mindent az Enlightenmenttől a Fedorán át a Debianig. Végül aztán visszajutottam az Ubuntuhoz. Ekkor – ez volt kb. 2006-ban vagy 2007-ben – elkezdtem aktívan fórumozni az Ubuntu Fórumokon. Azokat a tapasztalatokat osztottam meg, amiket megtanultam. A fiókom statisztikája alapján több mint 1500 bejegyzést készítettem 2007 és 2012 között. Aztán váltottam Arch Linuxra. Akkor annak a fórumán voltam aktívabb egy ideig. Az utóbbi 2-3 évben főleg a „Parancsolj és uralkodj" cikksorozatra fókuszáltam, bár ez a közeljövőben változhat. A 0. és 21. szám között az FCM szorgalmas olvasója voltam, ahonnan elég sok mindent tanultam. Úgyhogy, amikor 2008-ban kaptam a lehetőséget a kisegítésre, igent mondtam.

FCM-mel együtt

Ahogyan sokan emlékeztek rá a „Parancsolj és uralkodj" cikksorozat első 40 cikke erős hangsúlyt fektetett a parancssorra. Onnan a konfigurációs fájlokra, a GUI alkalmazásokra, és végül a programozásra tértem rá. Ez két okból kifolyólag történt így. Először is, mert a Linux képessé tette a felhasználókat, hogy egyre többet és többet tudjanak csinálni a GUI alkalmazásokkal és beállításaikkal. Másodszor a cikkek, amiket írtam még mindig életképesek. Ez azt jelentette, hogy újabb problémák után kellett néznem, és megoldást találnom, amikről írhatok. Körülbelül egy évig próbáltam Arch Linux-os megoldásokat is átemelni az Ubuntu rendszerre, mivel azt használtam napi szinten, és a legtöbb ottani probléma jelen volt más disztróknál is. Bár az az alapvető különbség, hogy más volt a csomagkezelő és asztali környezet, néha igazán nehézzé tette az ott működő megoldásokat Ubuntu rendszeren megvalósítani.

Ekkortájt volt, hogy az olvasóktól elkezdtem emaileket kapni javaslatokkal, véleményekkel, kívánságokkal a cikkeimhez. Gyakran az olvasók a programozásra fókuszáltak (különösen a Bash-re), vagy problémákra mutattak rá a parancssoros eszközökben. Bárki, aki ilyen módon kapcsolatba lépett velem, és a jelzett probléma elég általános volt, vagy a küldött megoldás figyelemre méltó volt, akkor tudja, hogy ezek a „Parancsolj és uralkodj" rovatban 1-2 hónappal később megjelentek.

Arra, hogy a változások a Linuxban és az Ubuntuban hogyan érintették a „Parancsolj és uralkodj" cikksorozatot, két dolgot tudok írni. Először is a csökkent bizalom a CLI (parancssor) napi szintű használatában arra kényszerített, hogy pár cikk fókuszán módosítsak (ez

köszönhető részben a Unity által okozott átmenetnek), másodsorban pedig a Linux kernel kibővítése. Néhány tipp és trükk, amiket írtam a korai időkben a meghajtókról vagy grafikus problémákról egyre ritkábbak. Ezek az új fejlesztésű meghajtók miatt van, mert ezek jobban illeszkednek az Ubuntu kernelébe, vagy pedig egyszerűen a frissítésekkel megoldódtak a problémák, a meglévő meghajtókban vagy szoftverekben (mint például az Xserver nem igényli többé az xorg.conf fájlt). Ezentúl minden maradt a régiben. A cikkeim a Vimről például napjainkban is működőképesek úgy, mint amikor megírtam őket (54. és 55. szám). Ha még távolabb megyünk vissza, a cikkek a Bash függvényekről, „alias”-okról és „history” parancsról ugyanúgy működik ma is (21., 24., 25., 27., 35., 36. számok meg még egynéhány!).

Linuxszal kapcsolatban ez idő alatt láttam ugrásszerű fejlődést kernel- és hardvertámogatottság terén. Nemrégen telepítettem egy Ubuntu 15.04-et egy régi HP dv6000 laptopra, amelyben Broadcom wireless chip volt, és soha nem akart jól működni Ubuntu 12.04 előtt. A 12.04 és 14.04 verziók alatt voltak konfliktusok a wl és b43 driver kapcsán. De ez alkalommal körülbelül 15 percre volt szükségem ethernet kapcsolatra, aztán minden nagyszerűen működött. Ez egy óriási előrelépés a 4.10-hez képest, amikor is még a régi USB wireless eszközömet fel sem akarta ismerni. Nem is említve az Ubuntu Touch létezését… Ubuntu telefonok és az Android. Ha ekkorát képes a Linux változni és fejlődni durván tíz év alatt a közösségünk által, akkor izgatottan várom, hogy mit hoz a következő tíz év!

Hogyan változott az FCM?

A Full Circle Magazin maga is változott egy ici-picit azóta: a PDF dizájn, a Google Drive használata a cikkekhez, vagy hogy néhány online boltban az FCM letölthető digitális újságként. A másik, közelmúltban történt változás, amiben nagyban közreműködtem, az FCM weboldal megújítása és átalakítása.

Visszajelzések és megjegyzések!

Mint mindig, most is szeretnék olvasói visszajelzést! Mióta olvasod a cikkeimet? Melyik témákat szeretted a legjobban? Van olyan régi cikk, amit szeretnél, hogy frissítsek? Van ötleted teljesen új témára? Bármi előrejelzés a jövőre nézve? Vagy csak valami visszaemlékezés a régi FCM-ről.

Mindenféle nekem szánt visszajelzés jöhet az alábbi email címre: lswest34+fcm@gmail.com.

Lucas a számítógépe folyamatos tönkretételétől a javításig mindent megtanult. Küldj neki emailt az lswest34@gmail.com címre.

ubuntu uk podcast

Az Ubuntu Podcast lefedi a legfrissebb híreket és kiadásokat amik általában érdekelhetik az Ubuntu Linux felhasználókat és a szabadszoftver rajongókat. A műsor felkelti a legújabb felhasználók és a legöregebb fejlesztők érdeklődését is. A beszélgetésekben szó van az Ubuntu fejlesztéséről, de nem túlzottan technikai. Szerencsések vagyunk, hogy gyakran vannak vendégeink, így első kézből értesülünk a legújabb fejlesztésekről, ráadásul olyan módon ahogyan mindenki megérti! Beszélünk továbbá az Ubuntu közösségről is, és a benne zajló dolgokról is.

A műsort a nagy-britanniai Ubuntu közösség tagjai szerkesztik. Mivel az Ubuntu viselkedési kódexnek megfelelően készítik, bárki meghallgathatja.

A műsor minden második hét keddjén élőben hallgatható (brit idő szerint), másnap pedig letölthető.

podcast.ubuntu-uk.org

Programozzunk Pythonban – 59. rész

Írta: Greg D. Walters
Fordította: Tulipán Attila

Először is engedjétek meg, hogy gratuláljak Ronnie-nak és csapatának a 100. számhoz. Nagy kiváltság, hogy ennek a mérföldkőnek számító eseménynek a részese lehetek.

Ez alkalommal arra gondoltam, hogy a legújabb szenvedélyemmel kapcsolatban osztok meg néhány információt. Elkezdtem húros hangszerek (olyan, mint gitár és hegedű) javításával és építésével foglalkozni. Hiszed vagy sem, nagyon sok matek kapcsolódik a hangszerekhez. Ma a mateknak azzal a részével fogunk foglalkozni, amely a húr hosszára vonatkozik, és hogy hova kell helyezni az érintőket a fogólapon.

Nézd meg a mellékelt gitárábrát. Bejelöltem egy pár részét a képen. Az említésre méltó részek: a felső nyereg a lefogó lap felső végén (Nut), az érintők (Fret), a híd (Bridge) az alsó részen, és fehér vonal a hídon az úgynevezett alsó nyereg (Saddle). Az érintők célja, hogy jelöljék azt a pontos helyet, amellyel megváltoztatjuk a húr hosszát, amelyet lefogva egy tiszta

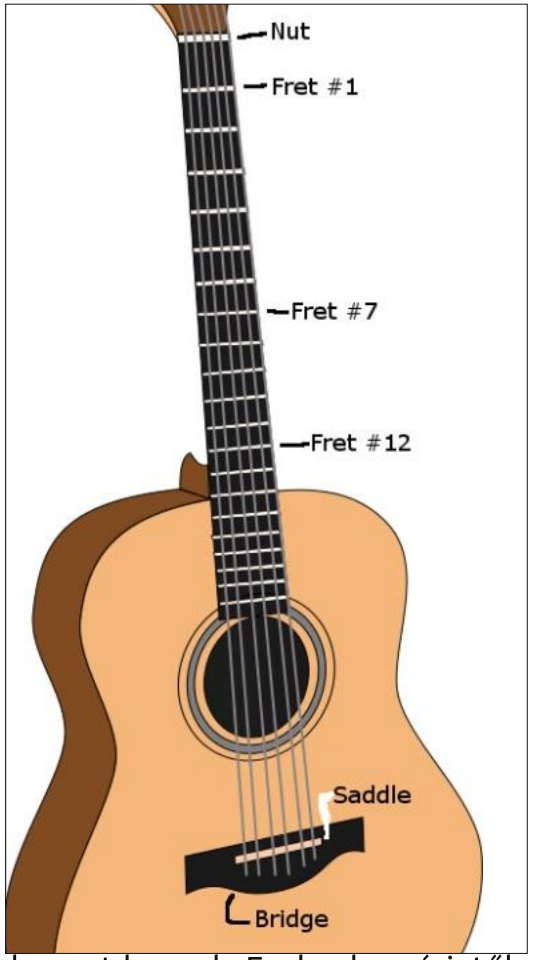

hangot kapunk. Ezeknek az érintőknek a helyzete nem tetszőleges, hanem pontosan, matematikailag meghatározott.

Nos, a rezgő húr fizikája a következő: ha megfelezed az elméletileg tökéletes rezgő húr hosszát, akkor a rezgés frekvenciáját megduplázod. A gitár esetében ez a húrhossz a felső és alsó nyereg közötti távolság. Ez a távolság utal a gitároknál a méretre (skálázott hossz). A fele távolság, ami a dupla frekvenciát adja a 12. érintő. Ha pontosan lett készítve, és csak puhán oda helyezed az ujjad a húrra ezen a helyen, akkor pengetésre egy kellemes hangot kapsz. Van még egy pár hely, ahol ezt kapjuk, de a 12. érintő tökéletes hely erre a duplázásra – ezzel egy oktávot lépünk a hangokban.

Másként skálázott távok különböző tapintás-érzést és hangszínt adnak. Például az olyan gitárok, mint a Fender Stratocaster®-nek a hossza 25 1/2”, mellyel egy gazdag, erős harangszerű hangzás jön létre. Másrészt a Gibson gitárok gyakran 24 ¾” hosszak. Ezzel „puhább húrozás” érhető el, melly könnyebb fogásérzetet ad, és melegebb a hangszín is, amit ad. Más gitárgyártók esküsznek a 25” hosszra, melylyel szerintük tisztább hang érhető el, mint a másik két „standard” gitár méretezése adhat.

Úgyhogy a gitárkészítés képességével bíró hangszerkészítőnek kell előállni a saját méretezésével: az érintők távolságának meghatározásával, amelyeket újra kell kalkulálni. Ez az a tevékenység, amely a hangszerkészítők foglalatossága évszázadok óta.

Korábban volt egy technika erre, az úgynevezett 18-as szabály. Ezzel a szabállyal osztották a lefogó lap teljes hosszát 18-al, úgyhogy a következő osztásnál az előző érintő távolságát kivonták. Bár ez a technika működött, de még így is volt, hogy a hangok hamisak voltak, és ez így volt akkor, amikor minél magasabb hangokat játszott a zenész. Jelenleg egy másik konstanst használnak az osztásra, ez pedig a 17,817. Ezzel az új konstanssal a 12. érintő vagy oktáv pontosan a teljes húrhossz felénél van.

Nos, ez a számítás könnyen elvégezhető papírral és ceruzával, vagy egy egyszerűbb számológéppel. De hasonlóan könnyű egy Python program elkészítése, amely elvégzi a kalkulációt számunkra egy másodperc alatt. Amint megvannak a pontos pozíciók, már fűrészelhe-

ted is az érintő helyét, aztán mehet is a helyére kalapáccsal.

Akkor nézzük is a programot.

Egy olyan programot akarunk készíteni, amely bekéri a gitár hosszát (vagy basszusgitárét), elvégzi a számítást, és kiadja a távolságokat. A számítások és a visszakapott méretek mind hüvelykben vannak, tehát minden barátunk, aki méterben számol, tegyen még bele egy átváltást. Majdnem öt év után, ennek már könnyen kellene mennie.

Nem kell semmilyen könyvtárat beimportálnunk, úgyhogy egyből kezdjük a változóink definiálását.

```
ScaleLength = 0
CumulativeLength = 0
```

Aztán egy függvényt készítünk, amit ismétlésszerűen meghívunk, ahogyan megyünk lejjebb a fogólapon. Ennek a függvénynek két paramétere lesz: az egyik a teljes hossz, a másik egy halmozódó érték, amely a felső nyereg és az előző érintő távolsága.

Ebben a függvényben, vesszük a teljes hosszt, kivonjuk a halmozott távolságot, és ezt értékül adjuk a BridgeToFret változónak. Aztán vesszük ezt az értéket, elosztjuk a konstansunkkal (17,817), hozzáadjuk ezt az értéket a halmozódó távolság értékéhez, és visszaadja ezt az értéket a meghívó függvénynek. Megjegyezném, hogy egyszerűen visszaadhattuk volna ezt az értéket anélkül, hogy változóhoz rendeltük volna, de ha valaha ellenőrizni akarjuk a kiszámolt értéket, akkor könnyebb, ha az értéket egy változóhoz rendeljük, mielőtt a hívó függvénynek visszaadnánk.

Most pedig a konkrét munkát végző függvényt készítjük el. Már korábban csináltunk ehhez hasonló dolgokat. Átadjuk paraméterként a húr hosszát, és egy ciklus ismétlődik 24-szer (a 24 érintő miatt; a bejárás 1-től 25-ig [range(1,25)]). Ha a munkád 24 érintőnél kevesebbet igényel, akkor is megkapod az összes érintő helyes pozícióját. Én a 24-et választottam, mert ez a maximum érintőszám, amit a legtöbb gitár használ. Amikor a ciklushoz érünk, akkor leellenőrizzük az érintők számát [number(x)], és ha az 1, akkor a halmozódó táv értékének 0-t adunk, mivel ez azt jelenti, hogy ez az első ciklus. Máskülönben átadjuk az utolsó halmozódó távolság értékét, és megkapja a függvényből az eredményt. Végezetül kiíratjuk az összes érintőszámot a halmozódó távolság értékével együtt, formázott szövegként.

```
def CalcSpacing(Length,NTF):
    BridgeToFret = Length-NTF
    NutToFret = (BridgeToFret/17.817) + NTF
    return NutToFret
```

Végül itt a kódunk, ami bekéri a húr hosszát. Biztos vagyok benne, hogy emlékszel a raw_input függvény formájára, amit oly sok alkalommal használtunk már. Amire talán nem emlékszel, hogy a raw_input függvény sztring változótípussal tér vissza, úgyhogy amikor a DoWork függvénynek át akarjuk adni az értéket, akkor lebegőpontos számként kell átadni, hogy a függvényünk helyesen működjön. Természetesen sztring változótípusként is átadhatnánk, de akkor a DoWork függvényen belül kellene lekezelnünk az átkonvertálást.

```
ScaleLength = raw_input("Please enter Scale Length of guitar -> ")
DoWork(float(ScaleLength))
```

Ennyi lenne az egész. Lehet, azon csodálkozol, hogy mi hasznod ebből a programból, ha nem fogsz soha gitárt a nulláról építeni. Ez a program akkor is hasznos lehet, ha használt gitárt tervezel vásárolni, vagy egy mozgatható híddal rendelkező gitárt akarsz hangolni (az nem olyan gitár, mint a képen). Ugyanakkor, ha gitározol, akkor lehet, hogy ez olyan infó volt, amit nem tudtál eddig a gitárokról.

Természetesen a kód az alábbi pastebin linken elérhető: http://pastebin.com/A2RNECt5.

Viszlát, a következő alkalomig! Addig is jó kódolást!

```
def DoWork(ScaleLength):
    CumulativeLength = 0
    for x in range(1,25):
        FretNumber = x
        if FretNumber == 1:
            CumulativeLength = CalcSpacing(ScaleLength,0)
        else:
            CumulativeLength = CalcSpacing(ScaleLength,CumulativeLength)
        print("Fret=%d,NutToFret=%.3f" % (FretNumber,CumulativeLength))
```

Hogyanok

52. rész – Utazásom a LibreOffice-ban (eddig)

Írta: Elmer Perry
Fordította: Palotás Anna

2011 novemberében Ronnie közzétett egy felhívást valaki számára, aki hajlandó egy cikksorozatot írni az OpenOffice.org-ról. Akkoriban az OpenOffice.org volt az alapértelmezett irodai programcsomag az Ubuntuban. Az Ubuntut csak körülbelül egy évig használtam, az OpenOffice.org-ot viszont évekig, már akkor is, amikor StarOffice volt. Betettem a nevem a kalapba és kijelöltek a sorozat megírásának feladatára.

Abban az időben az OpenOffice.org jövője kérdéses volt. A Sun Microsystems-t, azt a technológiai céget, amely az OpenOffice.org-ot fejlesztette, 2010 januárjában felvásárolta az Oracle Corporation. Az irodai programcsomag fejlesztése megállt. 2010 szeptemberében az OpenOffice.org fejlesztők egy csoportja kilépett az Oracle-től és megalapította a The Document Foundation-t. Ők elágaztatták (forkolták) az OpenOffice.org-ot, és megszületett a LibreOffice. A hab a tortán, hogy a Canonical azt tervezte, hogy a LibreOffice-t az ő alapértelmezett irodai programcsomagjukká teszi az Ubuntu 11.04-ben.

Az első cikket körülbelül 2011. februárra ütemezték. Az első pár cikket az OpenOffice.org név használatával írtam, de nem tudtam szabadulni attól az érzéstől, hogy nem írtam semmit a jövőre nézve. Elkezdtem beszélgetni Ronnie-val arról, hogy a cikket OpenOffice.org-ról LibreOffice-ra módosítom és a Canonical váltását használom fel érvemként. Ronnie beleegyezett és a meglévő cikkeket a LibreOffice-hoz szerkesztettem.

Lehet, hogy évekig használtam az OpenOffice.org-ot és a StarOffice-t azelőtt, de csakhamar rájöttem, hogy nagyon keveset tudtam a programcsomagról. Ismertem a programcsomag részeit, de a tapasztalatom a Writer-re és a Calc-ra korlátozódott. Úgy döntöttem, hogy a magam módján dolgozom fel a programcsomag egyes moduljainak alapjait, a Writer-rel kezdve. A dokumentáció lett a kulcs a sikeremhez. A régi OpenOffice.org dokumentumokkal kezdtem, de mivel a Document Foundation elkezdte módosítani és fejleszteni a programokat, a meglévő dokumentumok gyorsan elavulttá váltak. A kísérletezés lett a második kulcsom. Megtanultam mindent tesztelni. A dokumentum talán azt mondja, hogy ez így működik, de valóban úgy működött a jelenlegi verzióban? Néha nem. A The Document Foundation hamarosan elkészítette a saját dokumentumait a LibreOffice-hoz, és ugyan soha nem teljesen naprakész, elég közel maradtak ahhoz, hogy e sorok írója is olvasni, tesztelni tudja, és megismerje a program különböző funkcióit.

A legnagyobb kihívás számomra a makró szkriptek voltak. Akkor, amikor írtam róluk, kevés hivatalos dokumentáció volt a témában. Keresgéltem a Google-n, olvasgattam és követtem a hivatkozásokat. Sok programozási nyelvet tanultam az én időmben, mint pl. COBOL, Pascal, C, Visual Basic, Python, C++, Java, de a LibreOffice-hoz tartozó felülethez írt könnyen olvasható dokumentáció hiánya kihívássá tette a makrók programozásának megtanulását. A Document Foundation nem nyújt hivatalos kézikönyvet a makrókhoz. Azonban a különböző modulokhoz készült egyes kézikönyvek tartalmaznak egy fejezetet makrók létrehozásáról. Ez még mindig jobb, mint ami akkor volt nálam, amikor próbáltam a makrókról írni. A súgó fájl a legjobb forrás arra, hogy megtanuljam a LibreOffice Basic szerkezetét. Lásd a modulokhoz tartozó súgó egyes útmutatóiban a makróknak szentelt fejezeteket.

A második legnagyobb kihívásom a Base volt. Ahogy a makróknál, itt is kevés hivatalos dokumentációm volt, amivel dolgozhattam. Hogy megkoronázzák a nehézséget, a relációs adatbázisok egy összetett és bonyolult téma tárgyát képezik. Elhatároztam, hogy farkasszemet nézek vele, és utána soha nem írok róla többé. Idővel

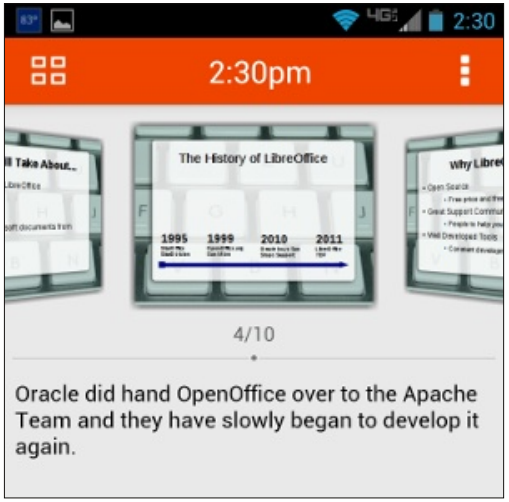

megjelent a dokumentáció, és elkezdtem egy kicsit lazítani. A cikkeken kívül, amelyeket a Full Circle számára írtam, írtam egy hozzászólás-sorozatot a blogomban, „Mi a csodát csinálok?” (What The Tech Am I Doing?) címmel, az SQL nyelv LibreOffice-szal való használatáról (https://eeperry.wordpress.com/category/libreoffice/libreoffice-base/). Végül remélem, hogy elég információt mutattam be neked ahhoz, hogy magadtól folytasd.

A dolog, amely megváltoztatta azt a módszert, ahogyan én a dolgokat csinálom, az Impress volt. Mindig ezt használom munkára, még akkor is, ha a munkára használt számítógépemen betöltöttem a Powerpoint-ot. Az Impress semmivel sem teszi egyszerűbbé egy bemutató létrehozását, mint a Powerpoint. A kettő ugyanarról szól ezzel kapcsolatban. Ahol az Impress megváltoztatta a módszert, ahogyan a dolgokat csinálom, az Impress Remote-val kapcsolatos (Full Circle magazin, 79. szám). Az Impress Remote elszabadít engem a bemutatón használt számítógéptől és lehetővé teszi számomra, hogy barangoljak és interaktív legyek, a táblagépemen lévő összes vezérlőmmel és jegyzetemmel.

Annak az öröme, hogy olyan programról írhatok, mint a LibreOffice, azt a látványt jelenti, ahogyan a program kivirágzik előtted. Minden egyes új verzióval valami újat adnak hozzá a programhoz. Néha a módosítások hozzáadnak egy funkciót a programhoz; máskor egy létező szolgáltatás működését teszik jobbá. Így mielőtt azt gondolod, hogy ez a nosztalgiázásról szól, vessünk egy pillantást néhány új funkcióra és módosításra, amelyek körülbelül azóta jelentek meg, amióta a LibreOffice megszületett.

A legújabb verzióban (4.4) a fejlesztők azon dolgoztak, hogy a programcsomag összes moduljában átalakítsák az eszköztárakat. Eltávolítottak néhány olyan ikont, amelyre a felhasználók ritkán kattintanak és hozzáadtak olyan ikonokat, amelyeket gyakrabban használnak. Tömörítették a formázási eszköztárt is úgy, hogy a hasonló funkciókat egyetlen lenyíló ikonba sűrítették. Például a sorköz most egy lenyíló ikon. További bónuszként a Mező beszúrása most egy lenyíló ikon a Writer-ben lévő Standard eszköztáron, amely egyszerűbb, mint a Beszúrás > Mezők > [beszúrható mező]. Az olyan ikonok, mint a felsorolás és a számozás most sokkal inkább lenyíló, mint felbukkanó párbeszédablakok, amely gyorsabbá teszi ezen eszközök alapjainak a használatát.

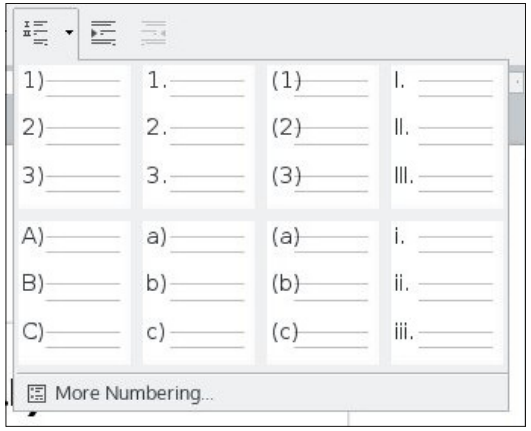

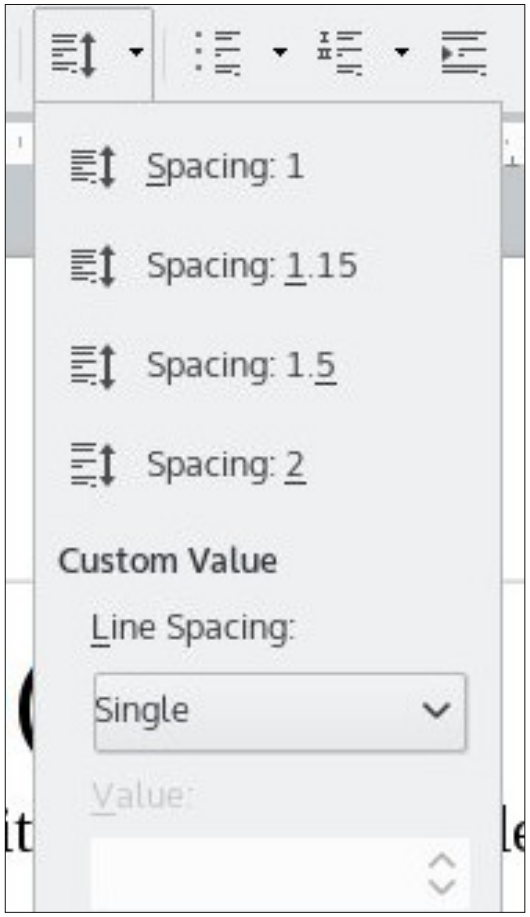

Az egyik kedvenc új eszközöm az oldalsáv, amelyről a 34. Részben írtam (Full Circle magazin, 81. szám). Akkoriban az oldalsáv még kísérleti funkció volt, de nem maradt így sokáig. Általában nyitva tartom az oldalsávot, de elrejtve. Ha módosítanom kell az egyik stílust, két kattintás és ott vagyok.

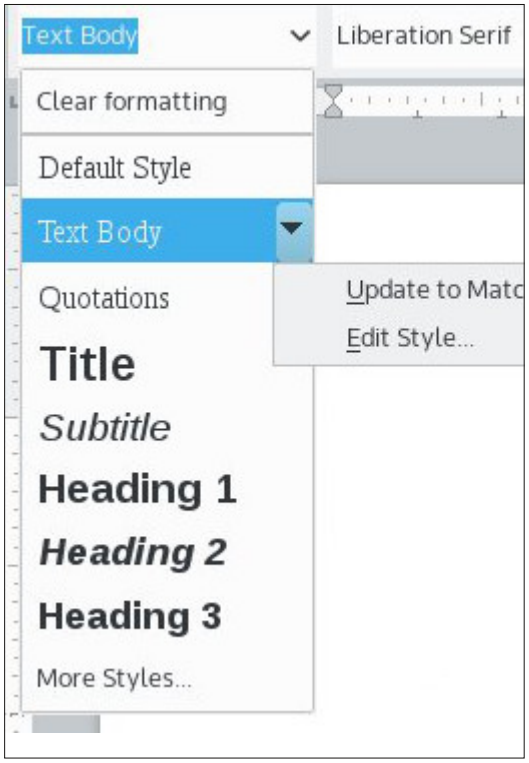

Szeretem, hogy a négy leggyakrabban használt dokkolt párbeszédablak egyszerűen kéznél van.

Ha már a könnyű hozzáférhetőségről beszélünk, a formázási eszköztáron lévő Alkalmazandó stílus kiválasztására használt lenyíló listának új funkciója van. Most van egy legördülő nyíl a jelenleg kijelölt stíluson. Ha a nyílra kattintasz, egy menü felkínálja az opciókat a stílus módosítására vagy szerkesztésére. Kényelmes, amikor gyors módosítást kell végezned egy stíluson.

A megnyitott dokumentum nélkül elindított LibreOffice esetén az Indítóközpont alapértelmezés szerint mutatja a legutóbb megnyitott dokumentumokat. Nem tűnik soknak, amíg nem dolgozol mindennap egyszerre csak ugyanazon a dokumentumon hetekig, vagy nincs szükséged arra a költségvetési táblázatra, amelyet csak múlt héten nyitottál meg. Kattints a Sablonok gombra és átvált a rendszereden betöltött sablonokra. Ez sokkal egyszerűbbé teszi egy sablonon alapuló új dokumentum létrehozását.

A The Document Foundation jobban naprakészen tudja tartani a kézikönyveket. Az összes jelenlegi útmutató és kézikönyv eléri a 4.0 verziót, a többségük 4.2 vagy magasabb verzióval rendelkezik. Azok az én útmutatóim lesznek, amikor elkészülök a számodra olvasható új cikkekkel.

Az eddigi utazásom a LibreOffice-szal és az írás a Full Circle magazin számára ösztönző utazás volt. Megkértek, hogy tartsak egy bemutatót egy csoportnak a LibreOfficeról a Full Circle-ben megjelent cikkeim miatt. A srác nemzetközi íróként mutatott be, és most belepirulok, ha csak erre gondolok. Megkérdeztem tőle, hogy miért és ő azt mondta: „Mert a Full Circle a világon mindenhol ismert”. Nem tudtam vitatkozni. Így köszönöm nektek, Full Circle rajongók, hogy nemzetközi íróvá tesztek.

Hadd zárjam mondanivalómat azzal, hogy köszönetet mondok Ronnie Tucker-nek az esélyért, hogy minden egyes hónapban írhattam a Full Circle számára. Ő órákat tölt azzal, hogy minden egyes számot elrendez és összeszerkeszt. Ezt a feladatot 100-szor ismételte meg, és úgy gondolom, hogy ez olyasmi, amit meg kell ünnepelni. Remélhetőleg el tud érni még 100-at, mielőtt a szerkesztői tojása megreped. A Hogyanok-cikkek írása csiszolta az írási és szerkesztési képességeimet, valamint jó ürügyet szolgáltat nekem arra, hogy minden hónap végén írjak valamit. Nagy köszönet a korrektoroknak, akik több mint egyszer megmentettek attól, hogy összezavarodjak, vagy elérték, hogy jobb cikket írjak. Főleg köszönöm neked, az olvasónak. Nélküled mi értelme? Te vagy az oka annak, hogy 100 szám van, amely megjelenik. Üdvözöllek.

MEGJEGYZÉS: Miközben ezt szerkesztettem, kiadták a LibreOffice 5.0-át. Nem sok esélyem volt megnézni, de biztos vagyok abban, hogy még egy kicsit több jó cuccot adtak hozzá. A jelenlegi Ubuntus verzió még 4.4.

Elmer Perry számítógép felhasználói és programozói múltja tartalmaz egy Apple IIE-t, hozzáadva némi Amigát, egy nagy adag DOS-t és Windowst, cseppnyi Unixot, mindezt összekeverve Linuxszal és Ubuntuval. A http://eeperry.wordpress.com oldalon blogol.

EXTRA! EXTRA! OLVASS EL MINDENT!

Nagy becsben tartott hírtudósítóink most posztolják a rendszeres hír frissítéseket a Full Circle weboldal-ra.

Kattints a NEWS linkre a lap tetején található menüben és máris látni fogod a hírek szalagcímeit.

Vagy tekints bármelyik lap jobb oldalára, ahol az öt legfrissebb beküldött hírt találod.

Nyugodtan vitassátok meg a hírblokkokat. Lehet, hogy egy olyanról van szó ami a magazinba is bekerülhet.

Leljétek örömötöket benne!

Hogyanok ÚJ Weboldal és ami mögötte van a nulláról

Írta: John
Fordította: Sipos Zoltán

Sorozatunk célja – főleg a kezdőknek szánva – hogy nulláról indulva lépésről lépésre bevezessen a weboldalépítés rejtelmeibe a teljes Linux infrastruktúrával együtt. Dióhéjban, üzemelj be egy Linux disztribúciót a felhőben (Ubuntu), tedd biztonságosabbá az operációs rendszert, telepítsd az Apache webszervert és tedd biztonságosabbá.

Azon töröd a fejed, hogy miért a nehezebb utat választjuk, amikor nagyon könnyen lehet olcsó és minden képességgel felruházott tárhelymegoldásokat kapni, mint a Wordpress?

Szentül hiszem, nincs olyan, hogy „Egy méret jó mindenkinek” – a nulláról való építkezés teljesen ki fogja elégíteni az igényeidet, míg egy használatra kész megoldás valószínűleg nem. Pedig egy „használatra kész megoldás” különösen ha nyílt forrású, azonnali, állítgatásmentes (komplex) felhasználási lehetőséget biztosíthat, ezáltal fejlesztési időt spórolva és mindezt ingyen.

A fő okom a nulláról való építkezésre a tanulás! Rengeteg mindent tanultam, amikor a nulláról építettem fel a feleségem weboldalát – főleg a biztonsággal, operációs rendszer-beállítással és Apache-csal kapcsolatosan – más szavakkal felbecsülhetetlen linuxos tapasztalatra tettem szert.

Sok a szöveg – kezdjük is el!

Itt van nagy vonalakban, mit fogunk végrehajtani:

- Elsőnek üzembe helyezünk egy Linux VM-t (Virtuális gép) a felhőben
- Majd biztonságosabbá tesszük a Linux VM-t
- Utána telepítjük az Apache-ot (webszerver) és biztonságosabbá tesszük
- Végül megmutatom hogyan kell domaint regisztrálni és összekapcsolni a Linux VM-en futó Apache-csal.

Linux üzembe helyezése a felhőben

Rengeteg megoldás létezik a felhőben működő VM üzembe helyezésére. Csak egy példa az Amazon Web Services ami valószínűleg világszerte ismert.

Írásomban a Digital Oceant fogom használni. Nem akarok reklámvitát gerjeszteni a Digital Oceannal kapcsolatban, személy szerint én azért választottam ezt a szolgáltatót mert olcsó (a használt órák után számláz, ami 5 dollárra jön ki havonta a legkisebb konfigurációban, korlátozott hálózat használattal), nagyon könnyű üzembe helyezni egy Linux VM-et és ráadásul helyben is van (több adatközpont is elérhető – én New Yorkot választottam).

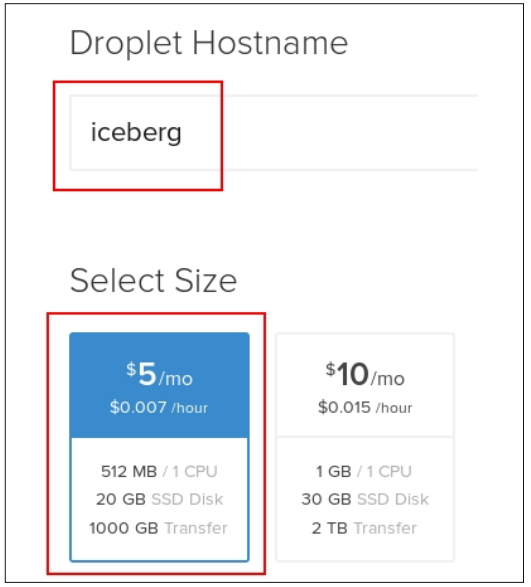

Akkor alkossunk egy új VM-t és válasszuk a Ubuntu 14.04-et:

- látogass el a https://www.digitalocean.com-ra és jelentkezz be.
- válaszd a „Create a new droplet”-et (a „droplet” egy VM).

Írj be egy VM nevet és válaszd ki a VM méretét. Igen, nem tartozik hozzá sok memória – de emlékezz, hogy Linuxot fogunk futtatni, így pár weboldal működtetéséhez több mint elég.

Majd válaszd ki a Linux-variánst – mi az Ubuntu 14.04 64 bitest vá-

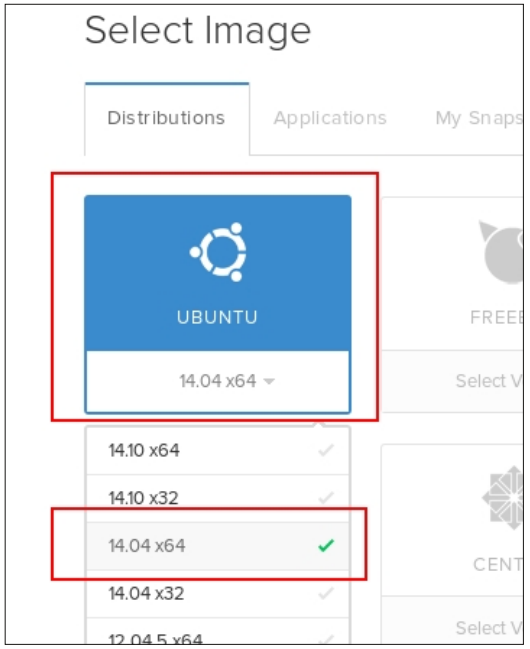

lasztottuk – és végül használd a lap alján lévő „Create Droplet” gombot.

Pár másodperc múlva a VM létrejön és e-mail-en keresztül megkapod a root jelszót az IP címmel együtt. Ez ahhoz kell majd, hogy kapcsolódjunk a VM-hez. Vedd észre, hogy nem takarom ki az IP címet – amúgy is ez átmeneti, meg miután reményeim szerint biztonságosabbá tettem a VM-t nem igen kellene aggódnom a feltörés miatt.

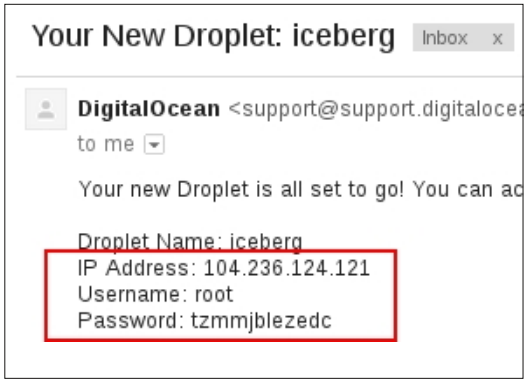

FONTOS

A Digital Ocean az órák után számláz még akkor is, ha a VM ki van kapcsolva. A részletekért kérlek keresd fel és olvasd el a Digital Ocean számlázási ismertetőjét.

Ha szüneteltetni szeretnéd a számlázást, készíts egy pillanatkép (így a VM később visszaállítható) és töröld a VM-t.

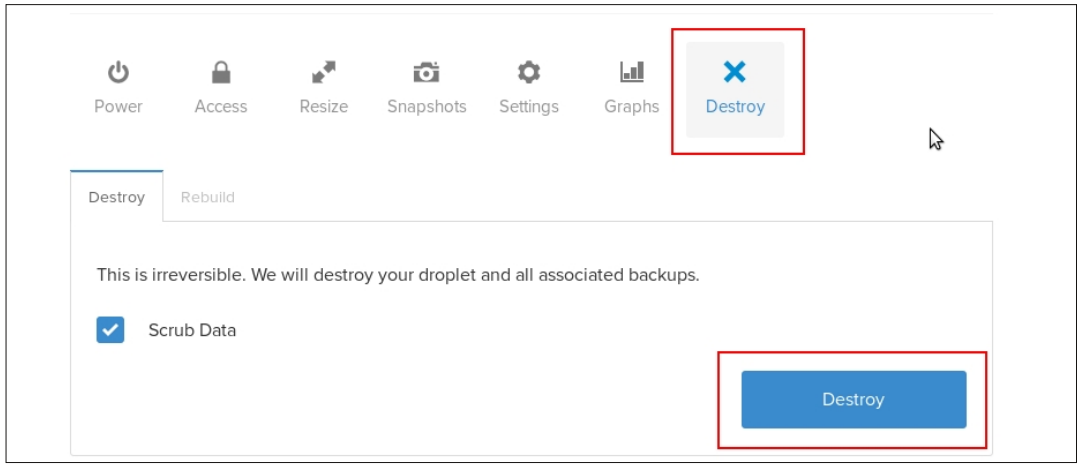

A szerver beállítását kizárólag a parancssor használatával fogjuk elvégezni.

• először is, a sávszélesség korlátozott (csak 1Tb-t tartalmaz a havi keretünk) és a grafikus interfész rengeteget elhasznál belőle.

• másodszor pedig, a parancssor gyorsabb.

Bevett szokás, hogy minden #-el kezdődő parancsot rootként kell majd futtatni, míg minden $-al kezdődőt normál felhasználóként.

Alap Biztonság

Most, hogy a VM már működik, bárhonnan elérhető SSH-n keresztül – alapból semmilyen biztonsággal nem rendelkezik, kivéve a root jelszót – foglalkozunk is vele gyorsan.

Hadd vonjak egy ingatlanos párhuzamot – ház vásárlásakor a mottó az „elhelyezkedés, elhelyezkedés, elhelyezkedés”. Hasonlóképpen, a Linux szerver SSH-val való biztonságosabbá tételekor a mottó ez lenne „nincs root hozzáférés”, „RSA kulcs”, „nincs jelszó”.

0-dik lépés – hozz létre egy új felhasználót

Első alkalommal rootként jelentkezz be a vadonatúj Linux VM-ra és hozz létre egy új tux nevű felhasználót. Majd hozzárendeljük a jelszót (linux) a felhasználónkhoz (természetesen egy jobb jelszót válassz).

```
File  Edit  View  Search  Terminal  Help
:            ~> ssh root@104.236.124.121
The authenticity of host '104.236.124.121 (104.2
ECDSA key fingerprint is 8d:3e:0b:27:91:81:aa:0c
Are you sure you want to continue connecting (ye
Warning: Permanently added '104.236.124.121' (EC
root@104.236.124.121's password:
You are required to change your password immedia
Welcome to Ubuntu 14.04.1 LTS (GNU/Linux 3.13.0-

 * Documentation:  https://help.ubuntu.com/

  System information as of Mon Apr 20 19:52:58 E

  System load:  0.02                Processes:
  Usage of /:   11.2% of 19.56GB    Users logged
  Memory usage: 11%                 IP address fo
  Swap usage:   0%

  Graph this data and manage this system at:
    https://landscape.canonical.com/

0 packages can be updated.
0 updates are security updates.

Last login: Mon Apr 20 19:52:58 2015 from
Changing password for root.
(current) UNIX password:
Enter new UNIX password:
Retype new UNIX password:
You must choose a longer password
Enter new UNIX password:
Retype new UNIX password:
Bad: new password is too simple
Enter new UNIX password:
Retype new UNIX password:
root@iceberg:~#
```

Jelentkezz be a VM-ra – elsőnek rootként kell bejelentkeznünk. Indíts egy terminált:

```
ssh root@104.236.124.121
```

Majd vedd fel az új felhasználót:

```
useradd -m -s /bin/bash tux
passwd tux
```

Kövesd a kiírást és írd be, hogy linux

A useradd-nél az -m kapcsoló létrehozza a home mappát az -s

pedig azt jelenti, hogy parancshéjnak a basht választjuk.

Most meg kell néznünk, hogy be tudunk-e jelentkezni az újonnan létrehozott felhasználóval. Indíts egy új terminál-munkamenetet és próbáld ki:

```
ssh tux@104.236.124.121
```

és írd be a jelszavadat, ezzel kapcsolódtál. Kérlek győződj meg, hogy ez a lépés működik, még mielőtt továbblépnél.

1 – „nincs root-hozzáférés”

Sohase engedélyezz root-hozzáférést az SSH-hoz, ha valamilyen módon egy támadó root-hozzáférést szerez a rendszeredhez, akkor neked annyi.

```
vi /etc/ssh/sshd_config
```

És rakd a fájl elejére ezt a két sort:

```
AllowUsers tux
DenyUsers root
```

Én szövegszerkesztőnek a vi-t használom, de te használhatsz másik szerkesztőt (úgy hallom a nano jobban megfelel a kezdők számára).

Hogy érvényre jusson, újra kell indítanunk az ssh háttérfolyamatot:

```
service ssh restart
```

Most már a root felhasználó nem kapcsolódhat többé az iceberg-hez.

Próbáld ki – ssh root@104.236.124.121 – „Permission Denied” lesz a hibaüzenet.

A biztonság első szintje megvalósítva!

2 – RSA kulcs

Egy RSA kulccsal elég biztonságosan lehet bejelentkezni egy SSH szerverre. Egy RSA kulcs generálásakor két összetevő jön létre – egy magánkulcs és egy nyilvános kulcs. Érthetőbben, egy magánkulcs egy apró fájl. A nyilvános kulcs szintén egy apró fájl. Azért, hogy az RSA kulccsal elérjük a rendszert (tehát egy „RSA hitelesítés”-t fogunk végrehajtani) az SSH-nak ellenőrizni kell, hogy a két fájl egymáshoz tartozik-e, ha igen akkor be tudsz majd jelentkezni.

Hadd vonjak egy párhuzamot egy bankjeggyel – képzeljük el, hogy tetszőleges helyen ketté tépjük a bankjegyet. Csak ez a két darab fog passzolni egymáshoz. Ugyanez van az RSA kulcsokkal.

A nyilvános kulcs az SSH-szerveren tárolódik (iceberg a mi példánkban), míg a magánkulcsot tux fogja tárolni. Amikor tux csatlakozni próbál az iceberghez, fel kell mutatnia a nyilvános kulcshoz tartozó magánkulcsot. És olyan nagyra fogjuk választani a kulcs méretét, hogy annak a valószínűsége, hogy valaki létre hozza a kulcs párját, majdnem lehetetlen.

Összegezve, a megfelelő magánkulcs nélkül nem valósítható meg hozzáférés a szerverhez.

FONTOS – a kulcsokat tux számára és nem a root számára fogjuk generálni (emlékezz – nincs root-hozzáférés!!!).

Generáld le a nyilvános/magánkulcspárt. Nagyban utazunk és egy 10Kb-es kulcsot készítünk (azt hiszem az alap 4Kb). Ez a folyamat eltarthat egy ideig – de legfeljebb egy percig (nagy a kulcs).

```
ssh-keygen -t rsa -b 10240
```

Elfogadhatod a felajánlott nevet vagy meg is változtathatod. Most változtassuk meg stílszerűen id_rsa_icebergre (de a mappán ne változtassunk).

Választhatsz egy jelszót vagy üresen is hagyhatod.

Egy kis magyarázat – a jelszó a magánkulcs védelmére használatos. Abban a valószínűtlen esetben, ha valaki eltulajdonítja a magánkulcsot, akkor ezzel képes csatlakozni a szerveredhez. De ha nem ismeri a magánkulcshoz tartozó jelszót, akkor nem tudja majd használni a kulcsot.

Tudom, nem mindenki osztja a véleményem, de gondolj bele – mennyi a valódi esélye, hogy valaki eltulajdonítja a kulcsod? Majdnem semmi, igaz? Ez az én véleményem – ezért hagyhatjuk el a jelszót a mi esetünkben.

De csináljuk úgy, ahogy kell – válassz egy jelszót: 12345 (megint – ha jól akarod csinálni – ne használj gyenge jelszót, de ez csak egy oktatóanyag).

Ezzel lesz két fájlunk a /home/tux/.ssh mappában

• id_rsa_iceberg a magánkulcs

• id_rsa_iceberg.pub a nyilvános kulcs

Most készíts egy másolatot a nyilvános kulcsról a következőképpen – az adott név fontos, mert az ssh konkrétan az authorized_keys-t fogja keresni (meg tudod változtatni ezt az alapértelmezett tulajdonságot az /etc/ssh/sshd_config módosításával):

```
cp id_rsa_iceberg.pub authorized_keys
```

Speciális magánkulcs jelszó-biztonság

Mielőtt folytatnánk, beszéljünk egy kicsit a magánkulcs jelszó-biztonságról.

Általános szabályként a modern titkosító rendszerek elég robusztusak. Azonban néha, hanyag hozzáállás miatt az egész rendszert könnyen térdre lehet kényszeríteni.

Ha ismered az Enigma titkosító rendszert, amit a németek használtak a II. világháború alatt – akkor tudod, az egy tényleg robusztus rendszer volt. Bármilyen (jó?) okuk is volt, a megalkotók úgy döntöttek, hogy egy karakter ne önmagában legyen titkosítva. Nos ez a tulajdonság egy gyengeséggel járt, mert lecsökkentette a kombinációk számát, amit a kódoló létrehozhat. Természetesen nem ez az egyetlen ok, amiért a kódot feltörték – az én álláspontom az, hogy egy rossz döntés (gondatlanságból vagy sem) lecsökkentette egy jól átgondolt rendszer titkosítási erősségét.

Ugyanez van az SSH-nál – a magánkulcsok titkosíthatóak egy jelszóval (emlékezz – 12345 a mi példánkban) de a használt titkosítás nem olyan erős, mint ahogy gondolnád. De valaki észrevette ezt a gyengeséget, hála a Nyílt Forrásnak és így könnyűszerrel, jelentősen meg lehet erősíteni a magánkulcs-titkosítást. Ha egy kicsit is érdekel, hogy hogyan – csak kíváncsiságból persze – akkor ajánlom elolvasásra ezt a kitűnő blogot: http://martin.kleppmann.com/2013/05/24/improving-security-of-ssh-private-keys.html

Összegzésképpen:

• készíts egy másolatot a magánkulcsról.

• hozz létre két fájlt – fájl1.txt-t az eredeti jelszóval és fájl2.txt-t egy új jelszóval. Mindkét fájlnak lehet ugyanaz a jelszava (12345 nálunk) de mindkét fájlt létre kell hoznod.

• változtasd meg a titkosítást.

tux-ként (su – tux ha root vagy):

```
cd /home/tux/.ssh
mv id_rsa_iceberg id_rsa_iceberg.bak
cat >> file1.txt
```

Írd be, hogy 12345 és üss CTRL+d-t

```
cat >> file2.txt
```

Írd be, hogy 12345 és üss CTRL+d-t

```
openssl pkcs8 -topk8 -v2 des3 -in /home/tux/.ssh/id_rsa_iceberg.bak -out /home/tux/.ssh/id_rsa_iceberg -passin file:file1.txt -passout file:file2.txt
```

[MEGJEGYZÉS: a fenti egy sor]

Ezzel a magánkulcs a file2.txt-ben lévő jelszóval lesz védve és megfelelően titkosítva!

Az iceberghez kapcsolódáshoz az id_rsa_iceberg magánkulcsot át kell másolnunk a számítógépünkre. Van néhány módja ennek (scp például – vagy secure copy) de miért ne copy/paste?

Csináljuk ezt:

```
cat id_rsa_iceberg
```

• jelölj ki mindent a -----BEGIN RSA PRIVATE KEY-----val kezdődően a-----END RSA PRIVATE KEY----- ig és másold a vágólapra.

Most a gépeden:

```
cd
```

(ez visszavisz a home mappádba).

```
cd .ssh
vi id_rsa_iceberg
```

most illeszd be, mentsd és zárd be.

• változtasd meg a fájl-engedélyeket:

```
chmod 400 id_rsa_iceberg
```

(ez csak olvasható, mert így kéri az ssh).

Próbáljunk meg csatlakozni az iceberghez az ssh kulcsunkkal.

A desktopodból:

```
ssh -i ~/.ssh/id_rsa_iceberg
tux@104.236.124.121
```

be kell írnod a magánkulcs jelszavát (ami 12345) és ezzel kapcsolódtál az iceberghez!

Az utolsó biztonsági beállításként – most megtiltjuk a jelszavas kapcsolódást az iceberghez.

Menjünk az /etc/ssh/sshd_config fájlhoz változtassunk rajta:

```
vi /etc/ssh/sshd_config
```

• változtasd meg a PermitRootLogin yes-t PermitRootLogin no-ra
• változtasd meg a #PasswordAuthentication yes-t PasswordAuthentication no-ra

• változtasd meg a LoginGraceTime-ot 120-ról 20-ra (ez 20 másodpercet hagy a bejelentkezésre – ez több mint elég).

Mentsd el, lépj ki és indítsd újra az ssh szolgáltatást (service ssh restart).

Próbáld ki az ssh tux@104.236.124.121-t

Permission denied-ot kell kapjál (nyilvános kulcs). Ez azt jelenti, hogy a jelszavas hitelesítés nem engedélyezett.

Ezzel teljes biztonságban vagyunk!

```
# Authentication:
LoginGraceTime 20
PermitRootLogin no
StrictModes yes

RSAAuthentication yes
PubkeyAuthentication yes
#AuthorizedKeysFile     %h/.ssh/authorized_keys

# Don't read the user's ~/.rhosts and ~/.shosts files
IgnoreRhosts yes
# For this to work you will also need host keys in /etc/ssh_known_hosts
RhostsRSAAuthentication no
# similar for protocol version 2
HostbasedAuthentication no
# Uncomment if you don't trust ~/.ssh/known_hosts for RhostsRSAAuthentication
#IgnoreUserKnownHosts yes

# To enable empty passwords, change to yes (NOT RECOMMENDED)
PermitEmptyPasswords no

# Change to yes to enable challenge-response passwords (beware issues with
# some PAM modules and threads)
ChallengeResponseAuthentication no

# Change to no to disable tunnelled clear text passwords
PasswordAuthentication no
```

10 dolláros Digital Ocean jóváírás

(az epub-os) **Brian** megjegyzése: érdemes megjegyezni, hogy egy 10 dolláros digital oceanos jóváírás érhető el néhány weboldalon keresztül, például Linux Luddiites (http://linuxluddites.com) és Techsnap (http://www.jupiterbroadcasting.com/8667/export-grade-vulnerabilites-tehsnap-228/) amivel két hónapig ingyenes a Digital Ocean.

NYILATKOZAT: semmilyen kapcsolatban nem állunk a fent említett oldalakkal vagy ajánlatokkal

Összegzésképpen:
• rootként nem lehet kapcsolódni.
• csak RSA kulcsokkal lehet bejelentkezni.

Következő alkalommal tűzfalszabályokkal fokozzuk majd a szerver biztonságát (a szerver tárva-nyitva de már elég biztonságos).

Utána telepítjük az Apache-ot (webszerver) és biztonságosabbá tesszük.

Utolsó fontos megjegyzés

Ha a Digital Ocean felhasználója vagy, akkor a VM leállítása nem állítja le a számlázást! Készíts egy pillanatképet a VM-ról és ha kész, töröld a VM-t.

A pillanatképpel a VM visszaállítható ugyanabba az állapotba, mint amikor a pillanatkép készült.

Ha valamelyik másik felhőszolgáltatót használod, ne felejtsd el elolvasni az ÁFSZ-üket, hogy ne fizess, amikor a VM nem működik.

John 1995 óta Linux felhasználó és nagyszerű támogatója a nyílt forráskódú szoftverenek. John, Boston külvárosában, megszállottan tevékenykedik egynéhány Linux géppel (Ubuntu és Centos szerverek, desktop Linux Mint és Opensuse)

Írta: Alan Ward
Fordította: Sipkai Gergely

Pogramozzunk Cobolban

Az Ubuntu felhasználók modern emberek. Táblagépeket és okostelefonokat használunk, amik tíz éve nem is léteztek. Türelmetlenül várjuk az új Ubuntu kiadásokat, ami még fejlettebb, mint a fél éve megjelent korábbi verzió. Ez nem fejlődés? Nem erről szól a rohanó 21. század?

Furcsának tűnhet egy olyan programozási nyelvről írni, mint a COBOL. A Common Business-Oriented Language 1959-ben született, valamikor a sötét középkorban, amikor a programozás nem JavaScript böngészőben futtatását jelentette és amikor a számítástechnika nem csak az érintőképernyős telefon nagy sebességű mobilhálózathoz csatlakoztatásáról szólt. Azokban az időkben már az is ritka élmény volt, ha saját szemeddel láthattad egy számítógép villogó fényeit. Hogy érzékeltessem a fejlődést, ami az informatikában az azóta eltelt 56 évben végbement, csak annyit mondok, hogy inkább vezetek minden nap egy 1959-ben gyártott autót (egy Land Rover Series II megfelelő lesz, köszönöm), mint hogy azonos korból származó számítógépet és fordítót használjak.

Nem sokkal a 2000-es év és a hírhedt y2k hiba előtt, ami mindannyiunk számára kellemetlen élményt jelenthetett volna (de nem így történt, hiszen fel voltunk rá készülve) sok informatikai vezető felfigyelt arra, hogy a használatban levő programok nagy része eredetileg COBOL-ban íródott. Ez főleg az üzleti szférára volt igaz. Több hardvergeneráción futottak, többször újra is fordították őket – a programok mindig elvégezték a legfontosabb feladatokat és biztos helyük volt, tovább dolgoztak, mint az első verzióikat megalkotó programozók, akik a nyugdíjazásukra készültek vagy már el is érték azt. A kártyák azt mutatták, hogy kevés fiatal programozó képes megérteni, ne adj' isten karbantartani, a COBOL-ban írt programokat. Tizenöt évvel később, 2015-ben ez még mindig érvényes – legalábbis némelyikre. Azonban a programok többségét újra kellett írni – már csak azért is, hogy a világhálós fejlesztéseket használni tudják – és napjainkban már kevés új programot kezdenek el COBOL-ban fejleszteni.

Azonban a COBOL nyelv még mindig él, 2002-ben az objektum orientált változata is megjelent, 2014-ben pedig egy továbbfejlesztett specifikációt adtak ki. Az IBM a legaktívabb ezen a területen, de a mainframe-ek programozásához más rendszereket (mint például a Java) is támogat. A GNU/Linux berkeiben megszületett az OpenCOBOL (http://www.opencobol.org/), amivel működőképes programokat tudunk fordítani a legújabb Ubuntun is, az OpenCOBOL-t az 1.1.-es verziótól kezdve GNU Cobol-ra nevezték át.

Főként a történelem iránt érzett kíváncsiság miatt telepítettem ezt a fordítót. Viszonylag könnyen sikerült az Euklidészi Algoritmust leprogramoznom és lefuttatnom, amiben eljárásokat és néhány C-ben írt kódrészletet is meghívok.

Telepítés

A telepítés a *buntu rendszereken szokásos módon történik, hiszen az OpenCOBOL elérhető közvetlenül a tárolókból. Használd a kedvenc csomagkezelődet az open-cobol csomag telepítésére:

```
aptitude install open-cobol
```

Telepítés után egy terminálban elindíthatjuk a COBOL fordítót és megnézhetjük a verzióját:

```
cobc --version
```

```
cobc (OpenCOBOL) 1.1.0

Copyright (C) 2001-2009 Kei-
suke Nishida / Roger While

Built    Nov 02 2013 00:16:01
Packaged Feb 06 2009 10:30:55
CET
```

A dátumokból látható, hogy ennek a fordítónak a fejlesztése nem folyik olyan rendkívüli sebességgel, mint néhány másik nyílt forrású projekté. Azonban ez jobban igazodik a COBOL szellemiségéhez, amire inkább a „csak szépen, nyugodtan” és a „piano, piano si va lontano” a jellemző, nem pedig a gyors eredmények hajszolása.

A fordító dokumentációjában megtaláljuk, hogy melyik nyelvi dialektusok támogatottak. Köztük

van az újító 2002-es verzió, a 2014-es azonban (még) hiányzik:

```
  -std=<dialect>          Com-
pile for a specific dialect :

cobol2002    Cobol 2002
cobol85      Cobol 85
ibm          IBM Compatible
mvs          MVS Compatible
bs2000       BS2000 Compatible
mf           Micro Focus Com
             patible
default      When not specifi
        ed
```

A „Hello world!” lefordítása

Egy egyszerű program a hagyományos, régimódi, rögzített formátumú COBOL-ban így néz ki:

```
IDENTIFICATION DIVISION.

PROGRAM-ID. HELLO-WORLD.

PROCEDURE DIVISION.

      DISPLAY 'Hello, world'.
      STOP RUN.
```

Figyeljük meg, hogy ennek a szintaxisnak – ami a lyukkártyák miatt lett ilyen – a lényege az elhelyezés. Minden sor első hat karaktere (1.-től a 6. oszlopig) a programsor azonosítását szolgáló számnak van fenntartva, bár ez mostanra már nem lényeges. A 7. oszlopban jelezhetjük, ha a sort ki akarjuk kommentelni; ezt a „*” karakterrel tehetjük meg. És csak 72 karaktert írhatunk egy sorba, vagyis 72 - 7 = 65 karaktert használhatunk fel a programszöveg írására.

Nyiss egy ürest fájlt egy szövegszerkesztőben és írd vagy másold be a fenti szöveget. Mentsd el a fájlt „hello.cob” vagy „hello.cbl” néven – többféle kiterjesztése is lehet a COBOL forráskódoknak. Sajnos az Ubuntuban kevés olyan szövegszerkesztő van, ami COBOL szintaxiskiemeléssel rendelkezik. A jedit ezek közé tartozik; könnyen telepíthető a tárolókból és teljesen jól működik.

Miután elmentetted a programot le is kell fordítani. Használnunk kell a „-x” kapcsolót, amivel a fordítót utasítjuk a szerkesztésre és a fordításra, így végeredményként egy futtatható programot kapunk:

```
cobc hello.cob -x
```

Itt van a forráskód és a futtatható program is, amit elindíthatunk:

```
ls
hello  hello.cob
./hello
Hello, world
```

Érdemes megemlíteni, hogy mivel egy 64 bites Linux Mint rendszeren végeztem el ezeket, ezért a fordító 64 bites futtatható állományt készített. Kíváncsi vagyok, vajon a nyelv megalkotói mit szólnának ehhez:

```
ldd hello
        [...]
        /lib64/ld-linux-x86-
64.so.2 (0x00007f277d149000)
```

Szabad forma és eljárások

A COBOL eredeti specifikációjának megjelenése óta a programozás „kicsit” azért fejlődött. Egyebek közt már nem szükséges a programokat CSUPA NAGYBETŰVEL írni és a mai script-kiddie-knek problémái akadnának a korábbi verziók rendkívül szigorú oszlopos megkötéseinek betartásával. A COBOL későbbi változatai ezért csökkentették a formai megjelenés megkötéseit, létrehozva a szabad formátumú szintaxist. Néhány rész, mint például az azonosítás (identification division), többé nem szükséges. Az előző HelloWorld programot szabad formában a következőképp írhatnánk meg:

```
program-id. HelloWorld.

procedure division.

    display "Hello, world".
    stop run.

end program HelloWorld.
```

A fordítónak csak meg kell adnunk, hogy a szabad formát használjuk, és ugyan azt a futtatható programot fogja előállítani:

```
cobc hello.cob -x -free
```

Bonyolítsuk egy kicsit a dolgokat. Két részre osztjuk fel a programot: a fő eljárásra, ami a program végrehajtásakor meghívódik, és egy alprogramra (eljárásra), ami elvégzi a piszkos munkát, amikor a fő eljárás erre utasítja. Ezenkívül deklarálunk egy változót is, ami a kiírandó szöveget fogja tartalmazni. A főprogram így fog kinézni:

```
program-id. HelloWorld.

data division.

      working-storage secti-
on.

      01 Greeting PIC X(15)
value "Hello, world!".

procedure division.

      call "TestSub" using
Greeting.
```

```
        stop run.

end program HelloWorld.
```

Az eljárás rész elé bekerült egy adat rész. Tartalmaz egy working-storage szakaszt, ahol a helyi változókat a PIC szintaxissal deklaráljuk. A változókat rögtön inicializálhatjuk is a value kulcsszóval.

A következő a TestSub eljárás. Ezt új program-id részbe kell írni, ugyanabba a fájlba, ahol a főprogram van. Például:

```
program-id. TestSub.

data division.

        linkage section.

        01 Grt PIC X(15).


procedure division using Grt.

        display "This is
TestSub".

        display "Grt = " Grt.

        exit program.


end program TestSub.
```

A TestSub eljárást a főprogram fogja meghívni egy paraméterrel, a kiírandó szöveggel. Az alprogramba egy adat részt is beillesztettünk, a linkage szakaszban megadva a magát a paramétert.

Az érthetőség kedvéért: a paraméter az alprogramban „Grt”, a főprogramban pedig „Greeting” néven szerepel. Vigyázz: a paramétereket hivatkozás szerint hívjuk, ezért ha az alprogramban változtatjuk a „Grt”-t, akkor ez hatással lesz a Greeting-re is, amikor visszatérünk a fő eljárásba. A programozóknak óvatosnak kell lenniük, különösen, ha megszokták a C stílusú (érték szerinti) paraméterátadást. Azonban azt is hozzá kell tenni, hogy ez könnyebbé teszi az érték visszaadását az alprogramból az őt hívó eljárásnak.

Legnagyobb közös osztó (GCD) kiszámítása

Két egész szám legnagyobb közös osztójának (lnko) meghatározására szolgáló Euklidészi algoritmust fogom használni, hogy bemutassam a paraméterek átadását eljáráshíváskor. A főprogram három változót fog használni: ezek A és B (a két egész szám) és G (az eredmény). A főprogram meglehetősen egyszerű, az egyetlen említésre méltó dolog az a mód, ahogyan a G paramétert használjuk az eredmény átadására, mikor az alprogramból visszatérünk a főprogramba:

```
program-id. GCD.

data division.

        working-storage secti-
on.

        01 A PIC 9(15) value
245.

        01 B PIC 9(15) value
135.

        01 G PIC 9(15).


procedure division.

        call
"EuclidianAlgorithm" using A,
B, G.

        display "GCD of " A "
and " B " is " G.

        stop run.

end program GCD.
```

Az EuclidianAlgorithm eljárásban először átmásoljuk az A-t és B-t helyi változókba. Így biztosak lehetünk benne, hogy az eredeti értékük a főprogramban változatlan marad. Szükségünk van egy linkage és egy working-storage szakaszra is az adat részben a kapott paraméterek nyomon követésére és lokális változók tárolására. A COBOL-ban használt hátultesztelős ciklus különösnek tűnhet a más programnyelvet használóknak, de működik.

```
program-id. EuclidianAlgo-
rithm.

data division.

        working-storage secti-
on.

        01 A PIC 9(15).

        01 B PIC 9(15).

        01 Q PIC 9(15).

        01 R PIC 9(15).

        linkage section.

        01 IN_A PIC 9(15).

        01 IN_B PIC 9(15).

        01 IN_G PIC 9(15).


procedure division using
IN_A, IN_B, IN_G.

        Main.

        move IN_A to A.

        move IN_B to B.

        perform Loop with test
after until R = 0.

        move A to IN_G.


        Loop.

        divide A by B giving Q
remainder R.
```

```
        move B to A.

        move R to B.

end program
EuclidianAlgorithm.
```

Fordítás után futtathatjuk a kapott binárist:

```
cobc gcd.cob -x -free

./gcd
```

```
GCD of 000000000000245 and
000000000000135 is
000000000000005
```

C kód hívása COBOL-ból

A fenti eredményeket megkapva azon gondolkodtam, hogyan lehetne szebben kiírni őket a képernyőre. A nullák sorozata legalábbis sután mutat. Inkább egy C-szerű printf függvényt szerettem volna a kimenet formázására, ami sajnos a COBOL-ban nem létezik.

Gondoltam bütykölök kicsit és ahelyett, hogy írtam volna egy hasonló eljárást COBOL-ban, inkább megcsináltam C-ben a szükséges részt, amit aztán meghívtam a COBOL főprogramból. A C burkoló réteg két függvényre épül:

A prettyNumber kap egy számot a COBOL résztől kapottakból, elemzi azt és kiírja a képernyőre. A számok mindegyike 15 karakterből álló tömbként van tárolva, ezért egy egyszerű for ciklussal végigmegyek az elemeiken, és a leading_zeros-ban tárolom, hogy még mindig a helykitöltésre használt nulláknál (TRUE) vagy már a számnál (FALSE) tartunk.

A Print külső függvényként van definiálva, ezért hozzáférhető a C tárgykódon kívülről is. Kap három paramétert – A, B és C – a COBOL résztől és a prettyNumber-rel kiírja őket.

A meglevő COBOL kód főprogramjában csak egy sort kell megváltoztatni. Lecseréljük a

```
    display "GCD of " A " and
" B " is " G.
```

részt erre

```
    call "Print" using A, B,
G.
```

Minden más változatlan marad. A fordítás viszont bonyolultabb lesz, mert először a C könyvtárat kell lefordítanunk, és aztán átadnunk a COBOL fordítónak, ami összeszerkeszti a COBOL kóddal és végrehajtható programot állít elő belőlük. Tehát:

```
cc print.c -o print.o -c

cobc gcd-c.cob print.o -x
-free
```

A -c kapcsoló jelzi a C fordítónak, hogy a tárgykód fordítása után álljon meg és ne folytassa a szerkesztéssel. A tárgykód fájlt aztán egyszerűen hozzáadjuk a COBOL fordító bemeneti fájljainak listájához. A futtatás a szokásos módon történik és olvashatóbb eredményt produkál, mint az előző:

```
./gcd-c
```

```
GCD of 245 and 135 is 5
```

Következtetések

Ahogyan az elején is mondtam, ennek a rövid kirándulásnak az volt a célja, hogy visszamenjek az időben és lássam egy csoport programozó miként keltett életre egy (számítástechnikai értelemben) ősi programnyelvet egy modern GNU/Linux disztribúción. Se a hardver (laptop – mainframe az '50-es évekből) se az operációs rendszer (UNIX-szerű rendszer – zárt forrású

```
#define TRUE (1 == 1)
#define FALSE !TRUE

void prettyNumber (char *p) {
        int i, leading_zeros = TRUE;
        for (i = 0 ; i < 15; i++)
                if ((p[i] != '0') || !leading_zeros) {
                        leading_zeros = FALSE;
                        printf ("%c", p[i]);
                }
        if (leading_zeros)
                printf("0");
}

extern int Print (char *a, char *b, char *g) {
        printf ("GCD of ");
        prettyNumber(a);
        printf (" and ");
        prettyNumber(b);
        printf (" is ");
        prettyNumber(g);
        printf("\n");
        return(0);
}
```

operációs rendszer) nem áll közel ahhoz, amivel az eredeti COBOL tervezői kapcsolatba kerültek. De a dolog működik és ízelítőt kaphatunk vele abból, hogy milyen volt a számítástechnika a „régi szép időkben”.

Habár a nyelv a születése óta átment némi fejlődésen, a szintaxisa és az eszmeisége láthatóan egy másik korból származik. Ez nem jelenti azt, hogy a modern dolgok – mint az objektum orientáltság vagy webszolgáltatások készítése – lehetetlen volna COBOL-ban. Ha nagyobb volna az érdeklődés a szükséges köztes könyvtárak kifejlesztése iránt, akkor szerintem nincs akadálya, hogy a COBOL – és az Open/GNU COBOL – egyedül megbirkózzon a modern kihívásokkal. Az ehhez szükséges kód azonban egy új réteget képezne egy '50-es évekből származó nyelven – az ilyen bővítések időnként ellentétesek lennének a nyelv eredeti filozófiájával.

Másrészről az adatbázisokkal való kommunikáció mindig is a COBOL erősségei közé tartozott, mondhatni kezdetektől a koncepció része volt. Ezért, amennyiben vagy amikor az érdekelt felek végeznek a COBOL adatbázisokkal – mint a PostgreSQL vagy MariaDB – történő összekötésével (az Oracle már megcsinálta a feladat egy részét), vagy jobb esetben egy általános SQL bővítményt készítenek – ez a projekt jól megállja majd a helyét a modern világban. Az adatbázis backend programozás területén mindenképpen.

Alan informatikát tanít az Escola Andorrana de Batxillerat középiskolában. Korábban GNU/Linux előadásokat tartott az Andorra-i egyetemen és GNU/Linux rendszeradministrációt a Catalunya-i Szabad Egyetemen (UOC).

Get *unlimited access* to a cutting-edge technology and business library with **Apress Access!**

For $199

YOU GET:

- Unlimited access to Apress titles for a full year
- Instant access to each new Apress publication
- Compatibility with any device—desktop, laptop, or mobile
- Use of our new exclusive-to-Apress reader with unparalleled search functions
- Option to download any eBook for just $4.99 for a limited time

www.apress.com | @apress

Want more info? Check out www.apress.com/subscription

Apress ACCESS

Inkscape – 40. rész

Írta: Mark Crutch
Fordította: Palotás Anna, Veres László

Hogy megünnepeljem a Full Circle Magazin 100. kiadásának hihetetlen teljesítményét, szüneteltetem a szokásos ismertető formát, és ehelyett felsorolok 100 hasznos tippet az Inkscape-pel való munkához. Ezek közül néhányat már korábban említettem ebben a sorozatban, másokat még meg kell említenem – bár van egy pár, amely valószínűleg soha nem látta volna meg a napvilágot, ha ez nem az ünnepi stílusváltás miatt történt volna.

Az Inkscape telepítése

1. A legegyszerűbb módszer arra, hogy rátedd az Inkscape-et egy Linuxos gépre az, hogy egyszerűen telepíted azt a disztribúciód tárolóiból. Lehet, hogy még a 0.48.x verziót fogod megkapni, de a legtöbb ember számára ez valószínűleg elég jó ahhoz, hogy dolgozzon vele, amíg a következő főbb disztribúció nem frissül.

2. A 0.48.x utáni verzió a 0.91 – volt egy ugrás a verziószámban azért, hogy jobban jelezze, milyen jól fejlesztett a program. Ha a 0.91-et egy régebbi Debian- vagy Ubuntu-alapú disztribúcióra akarod rátenni, a legjobb választás számodra az, ha az Inkscape fejlesztő PPA-járól telepíted: https://launchpad.net/~inkscape.-dev/+archive/ubuntu/stable

3. Ha az Inkscape-et egy Mac-en kell használnod, győződj meg róla, hogy először megnézed a hivatalos GYIK-et, mivel az XQuartz igénye OSX-en felvet néhány kérdést.

4. Ha általában laptopot használsz, talán kísértést érezhetsz arra, hogy megpróbáld a trackpadot használni az Inkscape-pel. Bár talán beéred vele a kis alkotásokhoz vagy szerkesztésekhez, bármely komoly, az Inkscape-pel végzett munkához valóban szükséged van egy legalább kétgombbal és egy kattintható görgetőkerékkel rendelkező egérre.

5. Egyaránt gondolhatod azt is, hogy egy grafikai tábla jó vásár lenne, de valóban ki kellene próbálnod vásárlás előtt. Bár egy tábla igazi áldás lehet néhány grafikai programhoz, mint pl. a GIMP, Krita vagy a MyPaint, az Inkscape vektorgrafikus jellege sokkal kevésbé tesz használhatóvá egy táblát, mint ahogy esetleg várnád. Néhány kalligrafikus stílushoz talán jól működik, de ha csak valamit szabad kézzel szeretnél rajzolni, valószínűleg könnyebb ceruzát és papírt használni, akkor szkenneld be a munkádat és kövesd végig kézzel.

6. Egy másik tipp laptop felhasználóknak: Az Inkscape-et egyszerűbb teljes méretű billentyűzettel használni. Néhány gyorsbillentyű a számbillentyűzetet használja, meglehetősen kényelmetlenné téve azokat egy csökkentett méretű billentyűzeten.

7. Azonban a 0.91 verzió lehetővé teszi a számodra, hogy a gyorsbillentyűket sokkal könnyebben konfiguráld, mint a korábbi verziókban, így egy kis munkával talán beérheted egy kisebb billentyűzettel is. Lépj a Szerkesztés > Beállítások > Felület > Gyorsbillentyűk menüpontra, majd kattints arra a gyorsbillentyűre, amelyet módosítani akarsz és nyomd meg a használni kívánt új billentyűkombinációt.

Az alapok

8. Tartsd szemmel az állapotsort! Talán ez a legfontosabb tipp az Inkscape használatához, mivel nem csak azt mondja meg neked, mit választottál ki jelenleg, de részletes információkat nyújt azokról a különböző módosítóbillentyűkről is, amelyeket az egyes eszközökkel használhatsz.

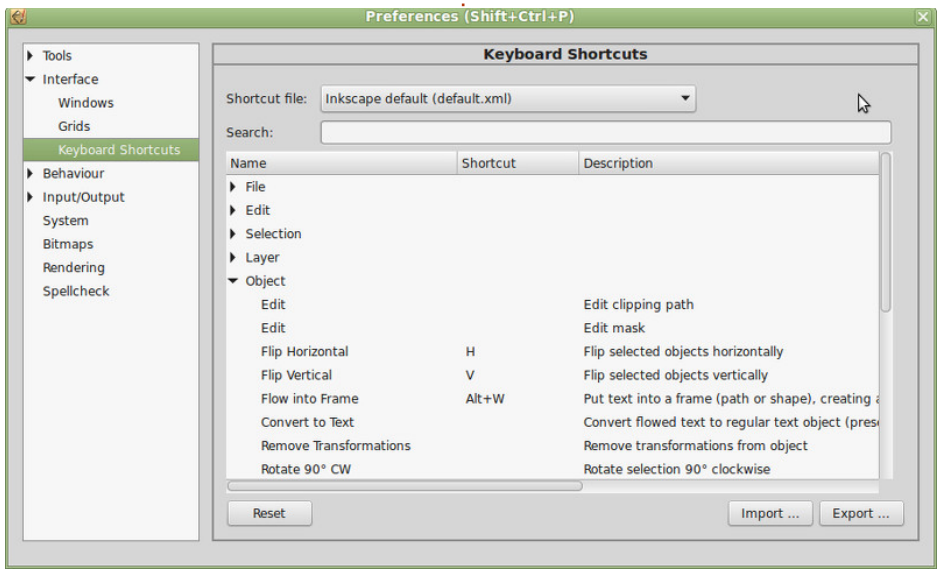

9. Használd az állapotsori vezérlőelemeknél (widgets) megjelenő környezeti menüket, hogy gyorsan hozzáférj bizonyos gyakran használt opciókhoz és alapértelmezett értékekhez.

10. A vezérlő eszköztáron lévő léptetőgomboknak is hasznos környezeti menüi vannak. Sajnos a párbeszédablakokban lévő léptetőgombok általában kevésbé hasznosak.

11. A 0.91-ben egyszerű számtani műveleteket végezhetsz a léptetőgombokon belül, amely megkímél téged attól, hogy a számításokat máshol kelljen végrehajtanod és az eredményeket bemásolnod.

12. Nem látsz egy objektumot, amikor rajzolod? Először ellenőrizd a következőt:

- Hogy a kitöltésed és/vagy körvonalad közül mindkettőnek van-e színe, és nem átlátszó-e.
- Hogy a körvonaladnak van-e némi vastagsága.
- Hogy a réteged átlátszatlan-e.
- Nézd meg kikapcsolt szűrőkkel (lásd a „Szűrők” szakaszt) abban az esetben, ha nullára állítottad az élességét.
- Ez kör vagy ív? Győződj meg róla, hogy az ív fogópontjai elég messze vannak egymástól.
- Ellenőrizd az objektum dimenzióit – talán csak nagyon-nagyon kicsi. Ez akkor fordulhat elő, ha véletlenül felengeded az egér gombját, miközben rajzolsz.
- Egy már kivágott csoporton belül rajzoltad?

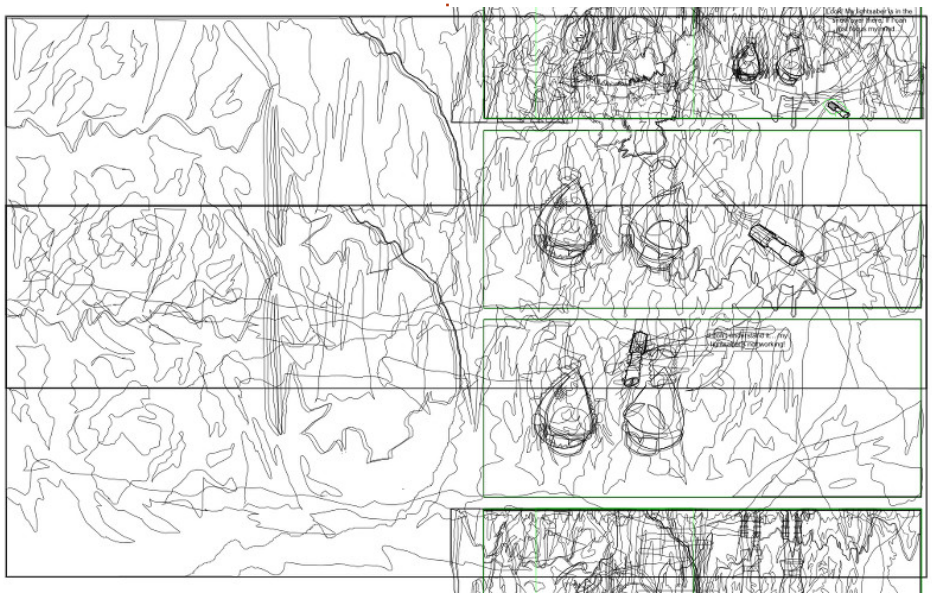

13. Ha teljesen elvesztetted az objektumodat, használd a Nézet > Megjelenítési mód > Vázlat menüpontot, hogy mindent, még az átlátszó objektumokat is egyszerű vázlatként láss

14. Használd az oldalhatáron kívüli területet. Az itt elhelyezett objektumok nem jelennek meg a képernyőn, ha az SVG-d betöltődik egy webböngészőbe, és könnyen elhagyhatod őket, amikor PNG-be exportálsz, így ez egy jó hely arra, hogy megtarts ideiglenes feljegyzéseket, másolatokat azokról az objektumokról, amelyekre ismét szükséged lehet, vagy csak, hogy jegyzettömbként használd. Nagyszerű helynek találom arra, hogy elrejtsem a meglepetéseket a képregényemben!

Gyorsbillentyűk

15. A 0.91 gyorsbillentyű beállítása hasznos módszert nyújt arra, hogy megnézd a létező gyorsbillentyűket. Ha átfogóbb áttekintést szeretnél, vagy 0.48-as felhasználó vagy, használd az itteni referenciadokumentumot: https://inkscape.org/en/doc/keys.html – ez a 0.46-os verzióból származik, de még majdnem minden érvényes a frissebb verziókra is.

16. Ha Linuxot használsz és úgy találod, hogy az egész ablak mozog, amikor megpróbálsz egy objektumot az ALT billentyű lenyomásával egérrel elhúzni, próbáld meg a Windows billentyűt is lenyomva tartani.

17. Ne dolgozz teljes képernyős méretben. Csökkentsd az ablak méretét, hogy felgyorsítsd az újrarajzolásokat, különösen amikor szűrőket használsz. Válaszd le a párbeszédablakokat, hogy ezt gyakorlatiasabbá tedd.

18. Egy objektum kiválasztása bekapcsolja az aktív réteget is – használd ezt a gyors módszert, hogy ugyanarra a rétegre rajzolj valamit, mint ahol az eredeti objektum van.

19. Használd a CTRL billentyűt, hogy „vezéreld” a mozdulataidat:

- Hogy rajzoláskor megtartsd az egész számú (integer) arányokat. Ez a legegyszerűbb módszer arra, hogy köröket és négyzeteket rajzolj.
- Hogy objektumok vagy csomópontok mozgatásakor csak vízszintesen vagy függőlegesen mozogj.
- Hogy elforgatáskor vagy döntéskor csak megadott mértékekkel mozogj, ahogy beállítottad a beállításokban.
- Hogy méretezéskor arányosan méretezz.

• Használd a CTRL + fel/lehúzást a csillag/sokszög eszközzel ahhoz, hogy megfelelően igazított alakzatokat kapj.
• Használd a CTRL + az egérgörgőt ahhoz, hogy gyorsan nagyíts és kicsinyíts, függetlenül attól, hogy jelenleg melyik eszközt jelölted ki.

20. Ha valóban finoman akarod szabályozni a nagyítási szintet, használd az állapotsor jobb szélső oldalán található beviteli mezőt.

21. Tartsd lenyomva a Q-t, hogy bármilyen kiválasztott objektumot gyorsan felnagyíts annyira, hogy kitöltse az ablakot. A kinagyított objektummal fókuszálj egy másik ablakra vagy párbeszédablakra és engedd fel a Q billentyűt, hogy azon a szinten „rögzítsd" a nagyítást. Ha visszatérsz a főablakba, végezd el azokat a szerkesztéseket, amelyekre szükséged van, azután csak érintsd meg a Q billentyűt, hogy ismét vissza kicsinyítsd.

22. Használj középső kattintást (az egérgörgőn), hogy pásztázz. Ha ezt kombinálod a fenti nagyítás tippekkel, segíteni fog neked abban, hogy rekordidő alatt navigálj körbe a rajzvásznodon.

23. Nyomd meg a szóköz billentyűt, hogy gyorsan váltogasd az üzemmódokat a jelenlegi eszközről a kijelölő eszközre, és vissza. Viszont légy óvatos a 0.91-gyel, ahol az alapértelmezett „szóköz aktiválja a pásztázást" beállítás zavarja ezt, hacsak az egered nem abszolút helyhez kötött.

24. Miközben körbehúzol egy objektumot, nyomd meg a szóköz billentyűt, hogy lepecsételd annak másolatát. Sajnos a 0.91 pásztázási beállítása is zavarja ezt. Ismét győződj meg először arról, hogy az egered helyhez kötött.

25. Használd a kurzormozgató billentyűket, hogy mozogj a kijelölt objektumok körül. Tartsd lenyomva az ALT billentyűt, hogy kisebb mértékekkel mozogj. Az a leghasznosabb, ha lenyomva tartod a SHIFT-et, hogy akkora lépésekben haladj, amelyek függetlenek a nagyítás szintedtől. Ez azt jelenti, hogy egy objektumot eltávolíthatsz „az útból", majd kinagyíthatod, hogy finomhangold, mielőtt ugyanakkora mértékben visszamozgatod, annak ismeretében, hogy a végén az eredeti helyére kerül.

26. Használd a „<" és „>" billentyűket, hogy méretezd az objektumokat, vagy a „[" és „]" billentyűket, hogy forgasd őket. Tartsd lenyomva az ALT billentyűt, hogy kisebb mértékben méretezd vagy forgasd.

Segédvonalak

27. Hozz létre segédvonalakat úgy, hogy az egeret a vonalzóktól kiindulva húzod. Húzd az egeret a vonalzók végeitől egy 45°-os szöget bezáró segédvonalhoz.

28. Mozgass egy segédvonalat úgy, hogy az egérrel húzod azt. Forgasd úgy, hogy lenyomva tartod a SHIFT billentyűt, miközben egérrel húzod.

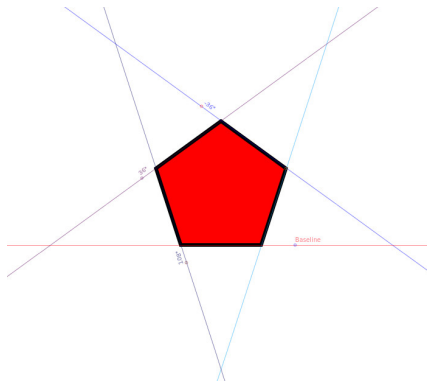

29. Kattints duplán egy segédvonalra, hogy felhozz egy párbeszédpanelt, amely lehetővé teszi számodra a finom igazítások elvégzését.

30. Segédvonalakat ennek a párbeszédpanelnek a használatával törölj, vagy úgy, hogy egyszerűen a segédvonal fölé mozgatod az egeret, amíg ez meg nem változtatja a színét, majd megnyomod a törlés billentyűt.

Van egy Szerkesztés > Minden segédvonalat töröl (Delete All Guides) menüpont is a 0.91-ben.

31. A 0.91-gyel módosíthatod egy segédvonal színét, sőt címkét is hozzáadhatsz.

32. Gyorsan megjelenítheted és elrejtheted az összes segédvonalat a „|" billentyű használatával.

33. Objektumokból is létrehozhatsz segédvonalakat úgy, hogy kijelölöd az objektumot, majd az Objektum > Objektumok átalakítása segédvonalakká menübejegyzést használod. Ez nem törli az eredeti objektumot és különösen akkor hasznos, ha páratlan szöget kell beilleszteni a tervedbe.

34. A Szerkesztés > Segédvonalak létrehozása az oldal körül (Create Guides Around the Page) ugyanezt teszi az oldal körvonalával úgy, hogy a segédvonalak kiindulópontját a négy sarokba helyezi. Ez akkor hasznos, ha olyan háttérben lévő téglalapot akarsz létrehozni, amely pontosan illeszkedik az oldal méretéhez: csak engedélyezd a segédvonalakhoz való illesztést (snapping to guides) és kész is vagy.

Rácsok & Illesztés

35. Többszörös rácsokat hozhatsz létre a Fájl > Dokumentumbeállítások > Rácsok menüponton keresztül. Ezek vagy derékszögűek vagy axonometrikusak lehetnek (szögletesek, amelyek lehetővé teszik az izometrikus és ferde rácsokat). Ha viszont neked polár vagy logaritmikus rácsokra van szükséged, neked kell hamisítanod a Kiterjesztések menüben található opciók használatával.

36. A jelenleg aktív rácso(ka)t megjelenítheted vagy elrejtheted a „#" billentyű megnyomásával. Amikor a rács rejtett, nem használják illesztésre.

37. Ha nem akarod teljesen kikapcsolni az illesztést, kapcsolgathatod azt a „%" billentyűvel.

38. Ne engedélyezz egyszerre túl sok illesztési opciót: trükkössé teheti a rajzolást, mivel a kép komplexebbé válik és tele lesz a potenciális illesztési pontokkal.

39. Használd a Fájl > Dokumentumbeállítások > Illesztés menüpontot, hogy beállítsd, mennyire határozott illesztést alkalmazol. A 0.91-nél van is néhány extra jelölőnégyzet is, hogy lehetővé tegye az illesztést az útvonalak körbevágásához és maszkolásához anélkül, hogy előtte fel kelljen engedned.

Útvonalak

40. Ismerkedj meg az útvonalakkal. Ezek a szerkesztés alapegységei az Inkscape-ben – szinte bármely más objektum útvonallá konvertálható az Útvonal > Objektum átalakítása útvonallá vagy az Útvonal > Körvonal átalakítása útvonallá menü opciókon keresztül. Ne feledd, hogy ez egy egyirányú átalakítás, így őrizz meg egy másolatot, ha szükséged lesz az eredeti szerkesztésére.

41. Amikor útvonalakat rajzolsz a Bézier eszközzel, használj egyszeres kattintásokat, hogy önálló csomópontokkal nagyjából felvázold azt az alakzatot, amit szeretnél, majd állítsd be a görbéket. Sokkal egyszerűbb, mint megpróbálni minden egyes pontot elhúzni ahhoz, hogy végig hajlítgasd az útvonalat.

42. Használd a logikai (Boolean) műveleteket arra, hogy egyszerűbb alakzatokból bonyolultakat szerkessz.

43. Nem tudsz elhajlítani egy útvonalat? Az egyik vagy mindkét fogópont hiányzik? A SHIFT billentyű lenyomva tartása lehetővé teszi számodra, hogy a fogópontot kihúzd a csomópontból. Ha még mindig nem tudod hajlítani, nézd meg, hogy nincs-e jelen a Spiro élő útvonal effektje (Útvonal > Útvonal effekt szerkesztő (Path Effect Editor)), mivel ez jelentősen befolyásolja annak a módját, ahogyan az útvonalakat manipulálhatod.

44. Több csomópontot úgy tudsz kijelölni, ha föléjük húzol egy kijelölő téglalapot, miközben a SHIFT billentyűt lenyomva tartva kattintasz az egyes csomópontokon – a kettő kombinációjával. Egyszerre egynél több útvonalból is kijelölhetsz csomópontot, amely néha felbecsülhetetlen lehet.

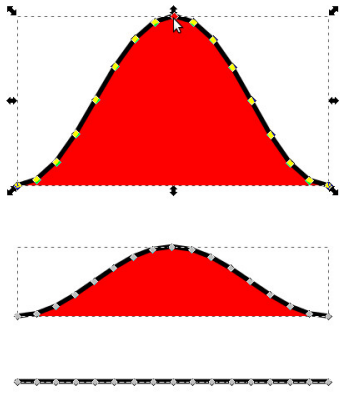

45. Kattints egy útvonalszegmensre, hogy kijelöld a valamelyik végén lévő csomópontokat. A SHIFT billentyű lenyomva tartásával kattints az útvonalszegmensekre, hogy csomópontpárokat adj hozzá a kijelöléshez.

46. Válaszd ki egy útvonalszegmens végén lévő csomópontokat, majd nyomd meg a BESZÚRÁS (INSERT) billentyűtt, vagy SHIFT-I-t, hogy középen új csomópontot hozzál létre. Az eredeti csomópontok és az újak mind kijelölve maradnak, így a BESZÚRÁST többször megnyomhatod, hogy gyorsan nagyszámú új csomópontot hozz létre.

47. A csomópont kijelölést a „[" és „]" billentyűk használatával forgathatod. Helyezd a kurzort egy csomópont fölé – akár olyanra is, amely nincs kijelölve – rámutatni, hogy a forgatás központjaként használd. Ha a kiválasztott csomópontok közepe körül akarod forgatni, győződj meg róla, hogy az egérmutatód nem mutat semmilyen más csomópontra.

48. A „<" és „>" billentyűk is működnek a csomópont kijelölésére..

49. A csomópont kijelölések forgatásának és méretezésének másik módszeréhez engedélyezd a vezérlő eszköztáron lévő „Kijelölt csomópontokhoz tartozó transzformációs kezelők megjelenítése" gombot. Ez olyan

kezelőket fog nyújtani, mint ami a kijelölő eszköznek is van, de inkább a kijelölt csomópontokra, mint a látható objektumokra vonatkozik. Éppen úgy, mint a kijelölő fogantyúknál, ha egy már kijelölt csomópontra kattintunk, váltogat a méretezési és forgatási & ferdítési módok között.

50. Tartsd lenyomva a CTRL-ALT-ot, amikor egy csomópontot mozgatsz, hogy maga az útvonal mentén mozogjon. Sajnos ez csak egyenes útvonalszegmensekkel működik, de működik több kijelölt csomóponttal – ezek mind ugyanabba az irányba mozognak, mint az, amelyiket húzol. Ez nagyszerű ahhoz, hogy anélkül módosítsd egy útvonal méretét, hogy az befolyásolná a szögeit.

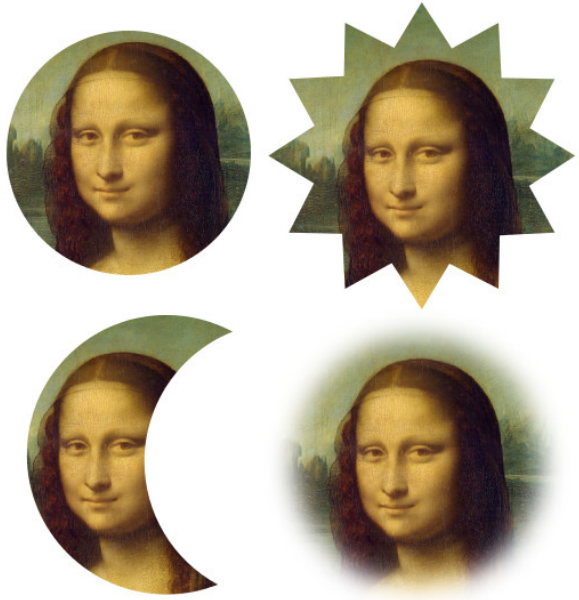

51. Ha egyszerre több csomópontot jelöltél ki, tartsd lenyomva az ALT-ot, amikor közülük az egyiket húzod és a többi arányos mértékben fog mozogni, az általad mozgatott csomóponttól mért távolságuk alapján. Ez akkor látható a legjobban, ha sok csomópontot teszel egy útvonalra , mindet kiválasztod, majd ALT-ot lenyomva tartva a középponthoz közeli csomópontot húzol.

Körbevágás és maszkolás

52. Használd a körbevágást, hogy egy objektumot vagy csoportot a körbevágási útvonal vastag körvonalú alakzatára korlátozz. Ez arra használható, hogy olyan objektumot szimulálj, amely eltűnik a másik alatt.

53. Amikor körbevágást végzel, az egyszerű körbevágási alakzatokat, mint pl. a téglalapok és a körök, először mindig konvertáld át útvonalakká. Így anélkül használhatod a csomópont-szerkesztést az útvonal alakzatának módosítására, hogy el kellene engedned a vágóeszközt, ami egyszerűbbé teszi a finom beállítások elvégzését.

54. Sajnos az SVG szabványnak nincs opciója az „inverz" körbevágási útvonalra. Ahelyett, hogy kézzel kellene végrehajtanod a feladatot: hozd létre a kívánt útvonalat, majd használd a logikai „Különbség" műveletet, hogy eltávolítsd egy téglalapból, amely az egész objektumot lefedi. Ez egy téglalapot ad neked vissza a belőle kivágott útvonaladdal, amelyet azután arra használhatsz, hogy körbevágd az eredeti objektumodat.

55. Ott használj inkább maszkolást körbevágás helyett, ahol lágy élet akarsz, vagy befolyásolni szeretnéd a maszkolt objektum átlátszatlanságát. Sajnos el kell engedned a maszkot, hogy beállításokat végezz.

56. A maszkok a szürkeárnyalatos skála értékein alapulnak 0-tól (fekete) 255-ig (fehér). Használd ehelyett a fehérből az átlátszóba vezető színátmeneteket, hogy jobb képet kapj a létrejövő effektedről. A maszk átlátszó részei átlátszóak lesznek a végleges képen, a fehér részek pedig átlátszatlanok lesznek. Ez kissé ellentmondásossá teszi, mert azok a bitek, amelyek a maszkon keresztül láthatók, eltűnnek, azok a bitek pedig, amelyeket eltakartál, láthatóvá válnak, de ez még mindig egyszerűbb, mint egy fekete-fehér maszkkal dolgozni, amely teljesen eltakarja az alatta lévő rajzot.

57. A körbevágást és a maszkolást arra használhatod a bitképeken, hogy érdekes formájú képeket hozz létre, vagy egyedi méretűre levágd őket.

58. Helyezd csoportba az egyes képeket, mielőtt ezt megteszed, majd beléphetsz a csoportba és mozgathatod őket a körbevágás után, hogy beállítsd a pozíciót.

Munka a bitképekkel

59. A képeidet mindig csatold ahelyett, hogy beágyaznád. Ha azért akarod beágyazni, hogy újra terjeszd a fájlt, használd a Kiegészítők > Képek > Beágyazott képek... menüpontot, hogy átkonvertáld őket, mielőtt elmented a fájlt más néven.

60. Kattints jobb egérgombbal egy képre és válaszd ki a Kép tulajdonságait a környezeti menüből. Módosítsd az URL-t egy relatív elérési útvonalra, ha újra meg akarod osztani a munkádat, vagy éppen csak mozgatni akarod a merevlemezeden. Más szóval, ha a „kép.png"-t használni akarod a rajzodban, tedd ugyanabba a könyvtárba, mint ahol az Inkscape-

es fájl van, majd húzd be azt a szerkesztő ablakodba. Szerkeszd át az URL-t úgy, hogy csak a „kép.png"-t olvassa be a teljes elérési útvonal helyett, és átadva továbbra is működni fog, ha ugyanabban a könyvtárban tartják, mint az SVG fájlt.

61. Próbálj meg inkább nagy felbontású, csökkentett méretű képet használni kis felbontású, nagyított méretű képek helyett, ha tudsz. Ez több adatot nyújt az Inkscape-nek a további munkához, ha ki akarod exportálni a végleges tervedet.

62. Amikor PNG fájlokat exportálsz, mindig használd a Fájl > Bitkép exportálása (a 0.91-ben Fájl > PNG kép exportálása) menüpontot, ne pedig a Mentés másként... Cairo PNG opciót. Ez utóbbi elveszti az átlátszóságát és néha más problémákat is bevisz az exportált fájlba.

A klónok

63. Ha sok azonos objektumod van a képeden vagy a tervedben, a klónok használata jelentősen csökkentheti a fájlod méretét. Ez azt is jelenti, hogy mindegyiket egyszerre módosíthatod, egyszerűen az eredeti módosításával.

64. Figyelj oda azokban a helyzetekben, ahol az objektumaidat lebonthatod kisebb alegységekre, majd csak bizonyos részeit klónozhatod. Amikor képregényeket rajzoltam, ezt gyors módszernek találtam arra, hogy hasonló testtartásban álló karaktereket hozzak létre, ahol csak a fej vagy a száj változik.

65. Ha sok csempézett klónt hoztál létre, egyszerűen szétbonthatod őket úgy, hogy csak kitörlöd az eredetit. Ehhez úgy kell beállítani a tulajdonságokat, hogy az eredeti objektum törlése szétkapcsolja a klónokat a törlésük helyett.

66. Ha problémád van az eredeti objektum kijelölésével, válassz ki egy klónt, ha van és nyomd meg a SHIFT-D billentyűkombinációt.

67. Alakítsd át a klónjaidat, majd vágd körbe vagy maszkold őket, hogy egyszerű „nagyítási (zoom)" vagy „pásztázási (pan)" hatást nyújtsanak.

68. Helyezd csoportba az objektumokat klónozás előtt, ha körbe akarod vágni az eredetit. Alkalmazd a körbevágást a csoportra, és még mindig be tudsz lépni a csoportba, hogy azon belül klónozd a teljes méretű, vágatlan verziót. Azután csak vágd ki és illeszd be azt a klónt a csoporton kívül, ahová csak szeretnéd.

69. A klónokat a rétegek között is áthelyezheted. Vágd ki őket az egyik rétegből és illeszd be egy másikba, vagy csak jelöld ki őket és használd a SHIFT-PAGE UP/DOWN billentyűkombinációkat.

70. Ha klónokat szeretnél másik rajzra másolni, először csoportosítsd össze őket az eredetivel, mert máskülönben végül csak „árva klónt" fogsz beilleszteni. Ehelyett használhatod a Szerkesztés > Klónozás > Klón lekapcsolása menüpontot is, hogy először valódi másolatokká alakítsd őket.

A szöveg

71. Amikor szöveget hozol létre, győződj meg róla, hogy egyszer a rajzvászonra kattintasz, azután gépelsz. Ne kattints rá és ne húzz egérrel szövegdobozt. Az utóbbi „tördelt szöveget" hoz létre, amelynek kompatibilitási problémái vannak, ha a képedet az Inkscape-en kívül használod.

72. Ha mégis tördelt szöveget hozol létre, használd a Szöveg > Szövegtördelés megszüntetése menüpontot, mielőtt terjeszted a képedet.

73. Jelöld ki a karaktereket, vagy tedd közéjük a szövegkurzort, és használd az ALT-ot plusz a mozgatáskor szokásos billentyűket (nyíl billentyűket) és forgasd („[", „]") a szöveg egyes részeit.

74. Annak biztosítása érdekében, hogy a képed pontosan úgy jelenjen meg más emberek gépein, ahogy elvárod, tekintet nélkül arra, hogy milyen betűtípusaik vannak, konvertáld át a szöveget útvonallá az Útvonal > Objektum átalakítása útvonallá használatával. Ez útvonalcsoportot eredményez, minden egyes önálló szimbólumhoz egyet.

75. Ha egyetlen összetett útvonalat szeretnél, jelöld ki a szöveget és használd az Útvonal > Unió (Ctrl-+) menüpontot.

76. Hogy szöveget rakj egy útvonalra, jelöld ki mindkettőt, majd használd a Szöveg > Útvonalra való illesztés menüpontot. Használd az Útvonal > Megfordítást, hogy a szöveget váltogasd az útvonal „belső" és „külső"oldala között.

77. Ne használd az Inkscape SVG-betűtípus-szerkesztőjét. Sajnos az SVG betűtípus formátuma soha nem lesz mainstream, és még különösebb, hogy nem támogatja az Inkscape.

Igen, az Inkscape fejlesztők olyan betűformátumhoz írtak szerkesztőt, amelyet ténylegesen nem tudsz használni az Inkscape-ben!

Szűrők

78. A szűrők, az alap SVG részei, és arra használatosak, hogy texturákat és olyan effektusokat alkalmazzunk, amelyek nem lehetségesek tisztán vektorokkal. Zavaró, ha saját szűrőinket akarjuk elkészíteni, de a program olyan, előre megalkotott szűrőkkel jön, amelyeket érdemes megismerni.

79. Minden egyes szűrő egy teljes effektus láncból áll, mindegyik a saját paraméterével. Ha egy effektust adsz egy objektumhoz, akkor hozzáadódik még egy effektus, így lesz egy hosszabb láncolat, mivelhogy a mindkét effektus egyéni lánca össze lesz kombinálva. Ezek után, már nem olyan könnyű eltávolítani egyik vagy másik effektust. Ezért, amikor szűrőket alkalmazol, ne feledd el visszavonni a műveletet mielőtt egy következőt alkalmazol.

80. Ha több szűrőt alkalmaznál, megtartva külön a láncokat, akkor csoportosítsd az objektumaidat minden egyes szűrő között. Másszóval, csoportosítsd az objektumokat és alkalmazd az első szűrőt, majd az eredményt csoportosítsd újra és illeszd rá a második szűrőt a csoportra, majd az eredményt újra csoportosítsd...és így tovább.

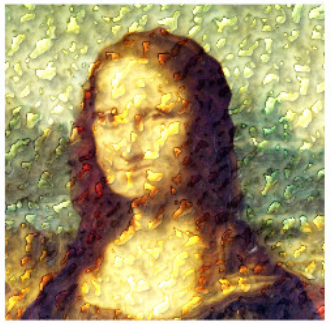
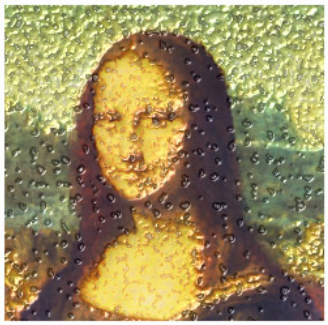

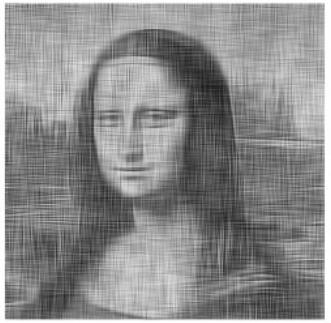
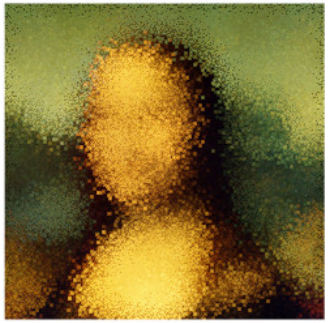

81. A szűrők a megjelenítést lelassítják – néha eléggé jelentős mértékben. Ha nem szükséges, hogy mindig lásd a szűrt objektumot, akkor használj a különböző opciókat a Nézet (View) > Megjelenítési mód-ban (Display Modes), hogy visszanyerj egy kis sebességet. Ha lehetőséged van, akkor rakd az objektumokat egy másik rétegbe, így felgyorsíthatóak a dolgok, annak a rétegnek az ideiglenes elrejtése révén.

82. Ha szeretnél egy kis sebességre szert tenni, de szükséges a szűrt objektumok láthatósága a referencia végett, akkor a Szerkesztés (Edit) > Bitkép másolat (Make a Bitmap Cop) opciót használd, és így egy úgynevezett pillanatkép készül az objektumodról. Majd tudod használni a Szűrők nélkül (No Filters) opciót a Nézet (View) menüből és használhatod a bitképet ideiglenes referenciaként.

83. A 0.91-es kiadással jön az a képesség, hogy előre meghatározott szűrők vannak a programban, a paraméterek gyorsasága végett. Ez lehetővé teszi, hogy a szűrő készítő feltárja a fő beállításokat a felhasználónak. Ebből kifolyólag, néhány szűrő a 0.48-as verzióból úgy tűnik, eltünt. De tulajdonképpen megvannak, csak éppen össze vannak csoportosítva egy szűrőbe, paraméterekkel ellátva.

84. Sok szűrőnek van Élő előnézete. Mindig tudod használni, hogy lásd hogyan néz ki a szűrés eredménye, még mielőtt alkalmaznád. Az „Élő” tulajdonság azt jelenti, hogy a dolgok lelassulhatnak, főleg mikor trükközni akarsz jó néhány paraméterrel. Tehát ebben az esetben, ki is kapcsolhatod, majd megváltoztatod az értéket és újra bekapcsolod az előnézetet, hogy láthasd milyen hatásuak lesznek a változtatásaid.

Munkáid mentése

85. Mielőtt mentenél, használd a Fájl (File) > Vákum Defs (Vacuum Defs) opciót a 0.48-as verzióban vagy a 0.91-es verzióban a Fájl (File) > Dokumnetum tisztitása (Clean Up Document). Így, az SVG „színfalak-mögötti” töredékei eltávolítódnak, amik már nem használatosak a fájlodban. Mielőtt valakinek küldenéd a fájlt, ezt a lépést minden bizonnyal meg kell tenned.

86. Megosztod a fájlodat másokkal is? Azért, hogy az olyan metaadatok beállításra kerüljenek mint a rajz neve vagy megosztók neveinek listája, használd a Fájl (File) > Dokument Metaadatok (Document Metadata) opciót a 0.48-as verzióban, illetve a Fájl (File) > Dokumentum beállítások (Document Properties) > Metadatok (Metadata) opciót a 0.91-esben.

87. Ha az internetre akarod felrakni a fájlodat, mindenféle metaadat nélkül, akkor ments egy sima SVG-t. De azért ments el Inkspace másolatot is, arra az esetre, ha szerkesztened kell később.

88. Ha a méret fontos, akkor Optimalizált SVG-nek mentsd a fájl. Néhány pontosság elveszik, de ez alig észlelhető, hacsak nem igazán pici képet rajzoltál. Ellenben számottevően tud csökkeni a méret. Ha ez sok képnél szükséges, akkor használd a „Scour" segédeszközt a http://coderead.com/scour/ weboldalról.

89. Használd a tömörített (svgz) mentési opciót, hogy a szervered vagy számítógéped tárhelyén spórolj. A fájljaid azonosak lesznek az eredetiekkel, csak épp gzip-be tömörítve. A kockázat ebben az, hogy nem mindegyik fájlkezelő mutat előnézetet az svgz fájloknak. A Firefox nem is fogja betölteni őket a merevlemezről, ellenben a webszerverről már igen.

90. Bizonyosodj meg, hogy körvonalazottan konvertálod a fájlodban levő szöveget, amikor olyan vektor formátumokba mentesz, mint amilyen a PDF. Inkább manuálisan végezd ezt, mintha csak az exportálásban levő kijelölő négyzetet használnád, mivelhogy az utóbbi nem mindig eredményez helyes kinézetet bizonyos betűknek.

SVG-k online használata

91. Ha kisebb méretben szeretnéd a fájljaidat a webhosztodon tartani, választhatod esetleg, hogy tömörített fájlokat kezelj (svgz). Sajnos, a legtöbb webszerver alapértelmezett beállítása nem bánik velük helyesen. Próbáld ki, és ha nem működik, zaklatsd az internetszolgáltatódat. Ha globálisan nem oldják meg, te működésre tudod bírni, legalábbis az Apach-on, ezzel a két beszúrt sorral:

```
AddType image/svg+xml svg svgz

AddEncoding gzip svgz
```

Ezeket a sorokat a szervereden található .htaccess fájlba kell rakni.

92. Ha rengeteg tárhellyel rendelkezen a szervereden, lehet, hogy nem is éri meg, hogy svgz fájlokat kezelj. A legtöbb webszerver automatikusan betömöríti a fájlokat, de ez csak arra jó, hogy spórolj a tárhellyel és a szerver betöltésével, de arra már nem, hogy a sávszélességet csökkentsük.

93. A Wikipédiának és más médiawiki alapú site-oknak készítesz SVG-ket? Használd a Wikimédia SVG checker programját. Mielött feltöltenéd az SVG-ket, ez hasznos lehet az általános leellenőrzésre. https://commons.wikimedia.org/wiki/Commons:SVG_Check

94. Vess egy pillantást egy egyszerű SVG fájlra, ha webfejlesztő vagy. Ez egy XML formátum, mely megnyítja szerkesztésre a böngészőben, a szokásos Javascript DOM-ot felhasználva. Ez megengedi, hogy az SVG fájlod egyes részein beillessz, eltávolíts, elmozgass és módosíts dinamikusan. Ha ezidáig nem volt sok dolgod az XML-el, talán bele kellene olvass az XML névtartományba, és használd a DOM hívások névtartomány-figyelmeztetőjét, hogy a dolgok jól működjenek.

95. Az SVG a standard SMIL-t támogatja az animációkhoz. Sajnálatos módon, egy néhány böngészőben megszünt létezni ez, és soha nem is volt támogatva az Internet Explorerben. Dolgoznak egy általánosabb webanimáció frameworkon, hogy helyettesítsék, de ez még nincs készen. Ha most szükséged van rá, hogy egy SVG fájlt animálj, akkor a legjobb cross-platform a Javascript.

További infók

96. Kétség nem fér hozzá, hogy az Inkscape-ről tanulni a Full Circle magazin oktatóanyagaiból tudsz a legjobban. Másik lehetőség a hivatalos Inkscape kézikönyv, amit az Inkscape fejlesztő és a W3C SVG munkacsoport tagja, Tavmjong Bah írt. Sajnos, ezidáig nem volt frissítve a 0.91-re, de elmondhatjuk, hogy majdnem minden ami benne olvasható még mindig időszerű. Megtalálod online a http://tavmjong.free.fr/INKSCAPE/ oldalon, de ha kedveled, akkor elérhető könyv formájában is.

97. Létezik jónéhány nagyszerű Inkscape közösség, de most én hármat fogok kiemelni:

- http://www.inkscapeforum.com – egy segítőkész és barátságos fórum, rendkívüli tapasztalattal rendelkező

felhasználókkal.

• http://inkscapecommunity.com – a fentebb említett felhasználók által sűrűn látogatott oldal, de ha oktatóanyagokat, útmutatókat vagy referencia anyagogat keresel, akkor ez egy jobban elrendezett site.

• http://www.inkscapeforum.it – egy kevés nemzetközi szegmenssel rendelkező, olasz weboldal. Léteznek még behatárolt közösségek a Földön, és ha nem angol anyanyelvű vagy, kereshetsz olyan site-okat melyek a saját anyanyelveden íródtak. Ha mégsem találsz, miért nem fogsz neki egyet készíteni?

98. Kicsit otromba reklám, de a saját weboldalamon, http://peppertop.com, több mit 200 képregényt találsz, amelyek mind vagy részben, Inkscape-el voltak készítve. Többségük forrását le is töltheted, hogy meglásd, hogyan használtam ezeket a tippeket és trükköket élesben. Minden Grey képregényben el van rejtve egy Húsvéti Tojás, melyek, általában akkor találhatóak meg, mikor az Inkscape fájl megnyítódik és megvizsgálódik. Hányat tudsz megtalálni belőlük?

99. Ismered a C++-t és a Pythont? Miért nem fontolgatod, hogy Inkscape fejlesztő legyél a szabad idődben? További információkért, látogass el a https://inkscape.org/en/develop/ weboldalra.

100. Nem vagy fejlesztő, de azért mégis segíteni szeretnél? Létezik más út is, hogy részt vegyél benne. Több infót a http://inkscape.org/en/contribute/ weboldalon kaphatsz. És ne feledd, ugyanitt adományokat is felajánlhatsz.

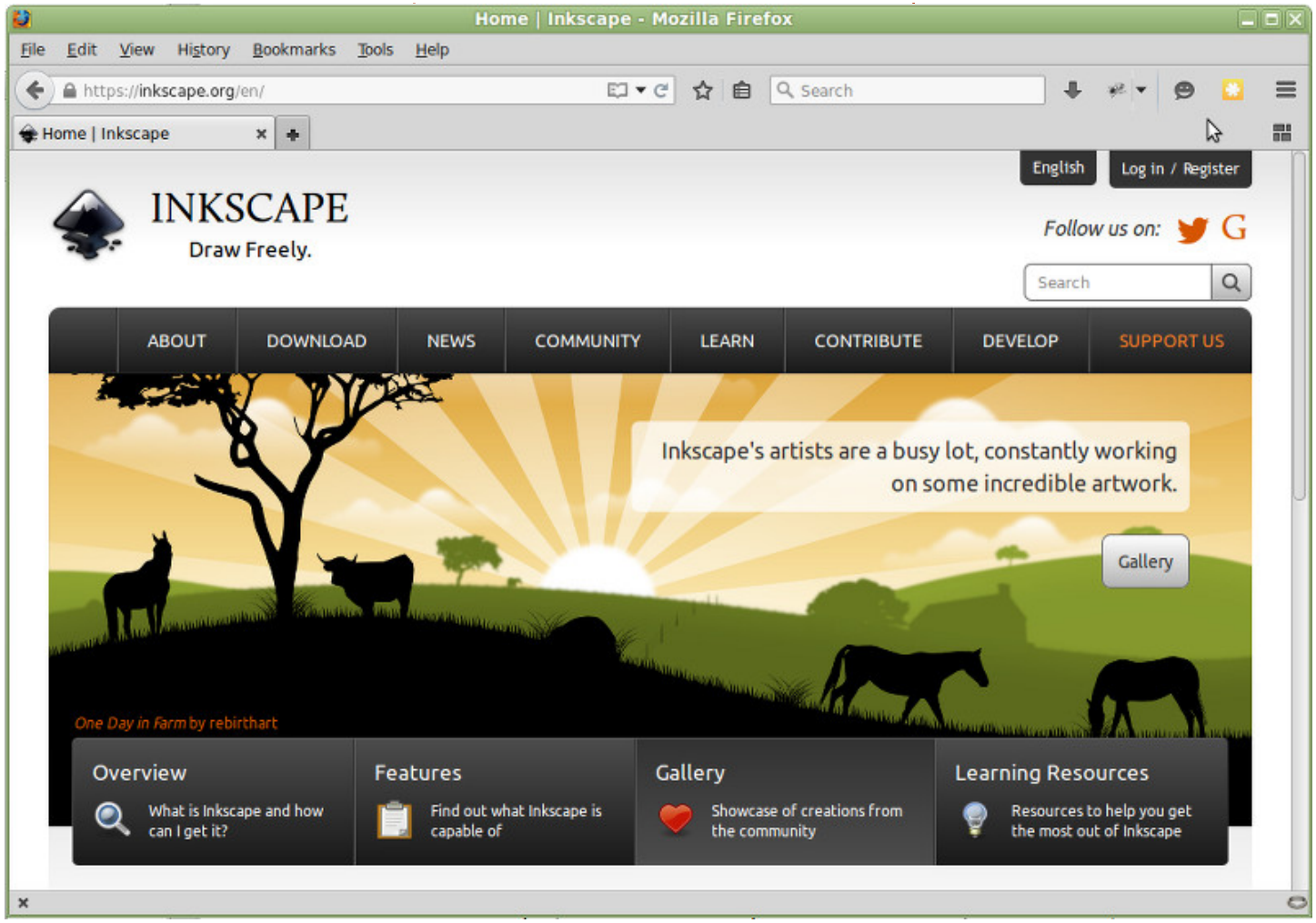

Mark Inkscape-et használ három webes képregényének elkészítéséhez, a „The Greys”, „Monsters, Inked” és „Elvie” címűekhez, amit a következő oldalon nézhetsz meg: http://www.peppertop.com/

Az általatok legjobban szeretett/utált kiadások

Összeállította: Ronnie Tucker Fordította: Molnár Tibor

Pár számmal ezelőtt megkértünk benneteket, hogy szavazzatok az általatok legjobban, illetve legkevésbé kedvelt kiadásokra.

A legjobban kedvelt

Ubuntu

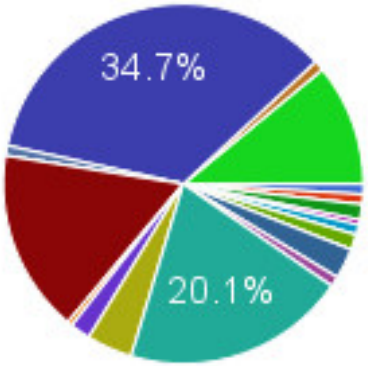

Az általatok legjobban szeretett Ubuntu kiadás a 14.04 volt, mely 76 szavazatot (34%) gyűjtött be. Messze lemaradva a 10.04 LTS, 44 szavazattal, és attól nem messze a 12.04, 36 szavazattal. Talán meglepő, de a 15.04 csak 24 szavazatot kapott.

Kubuntu

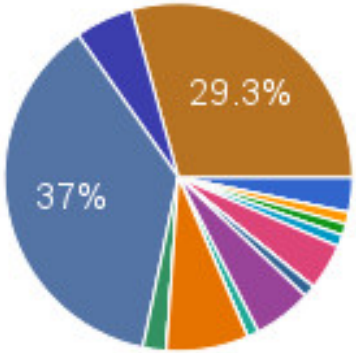

Az általatok legjobban szeretett Kubuntu kiadás szintén a 14.04 volt (34 szavazat, 37%), de ezúttal a 15.04 közelebb volt a maga 27 szavazatával (29%). A Kubuntu többi kiadásai egyszámjegyűek voltak.

Lubuntu

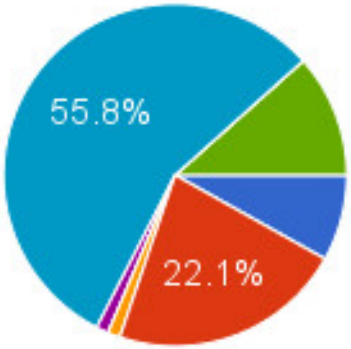

Ismét a 14.04 nyerte a napot 48 szavazattal (55%). A 12.04 messze lemaradva 19 szavazattal, és a 15.04 mindössze 10 szavazattal botorkált.

Xubuntu

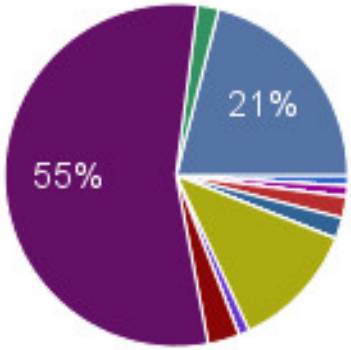

És újra a 14.04 győzött. A Lubuntuhoz hasonlóan itt is nagy szakadék tátong. A 14.04 55 szavazat (55%), de ezúttal a 15.04 a második helyen (21 szavazat), míg a 12.04 a harmadik helyen végzett (12 szavazat)

A legjobban utált

Ubuntu

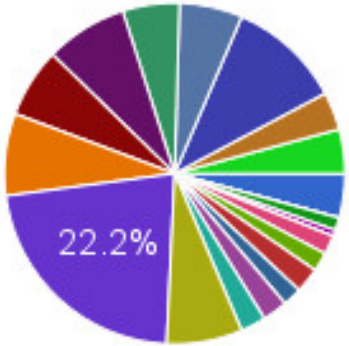

Kétségtelenül az általatok legjobban utált Ubuntu a 11.04 37 szavazattal (22%).Meglepetésre a 11.xx, és 12.xx kiadások közül sok két számjegyű szavazatot kapott, átlagosan 8%-ot. A 14.04(a jegjobban kedvelt) volt a második 18 szavazattal. Mind a 12.10, és a 11.10 13 szavazatot, míg a 10.10 12 szavazatot kapott.

Kubuntu

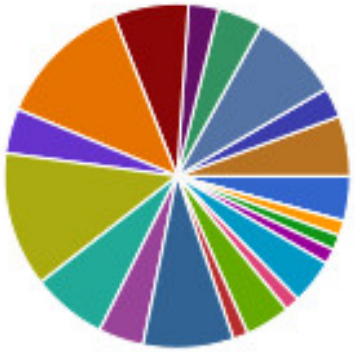

Itt nagy volt a szórás. A legjobban utált a 11.04, és a 12.04 volt, mindkettő 9 szavazatot (12%) kapott. A többi kiadás egyszámjegyű volt, de másodiknak a 9.10, és a 14.04 végzett szintén döntetlennel, mindegyik 6 szavazatot (8%) kapott.

Lubuntu

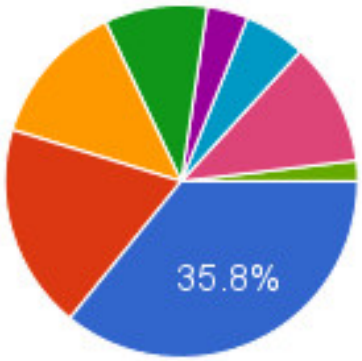

Ez egy könnyű eset volt. A 11.10 (a Lubuntu első kiadása) 19 szavazat (35%), a 12.04 (az első Lubuntu LTS) 10 szavazat (19%). A többi egyszámjegyű volt. Azt hiszem, ez így helyes!

Xubuntu

Ez egy másik túlzás volt. A „győztes” közösen a 6.0.6, a 9.10, és a 12.04 volt mindegyik 7 szavazattal (11%). A 11.04, és a 13.04 megosztoztak a második helyen, egyaránt 6-6 szavazattal, 10%. A harmadik helyet a 14.04 kapta 5 szavazattal.

Ronnie alapítója és szerkesztője a Full Circle magazinnak (még!), részmunkaidős művész, és újdonsült Arduino hacker.

IncrediBuild
BEYOND ACCELERATION

Have you ever thought what would happen if you make all your development processes run 10 or 20 times faster?

Slow builds, long running tests and scripts, compute intensive development processes delay continuous delivery, leading to longer release cycles, missed deadlines, broken builds, overworked developers, and insufficiently tested software.

INCREDIBUILD ACCELERATES BUILDS, COMPILATIONS, TESTING, AND ANY OTHER DEVELOPMENT PROCESS
WE SPEED UP YOUR DEVELOPMENT LIFECYCLE

Once thought a reality of every development process, make slow builds a thing of the past.

Increase your development productivity, accelerate your build lifecycle, and enable truly Agile development.

Realize the premise of faster Continuous Delivery and get your Continuous Integration to perform.

ACCELERATE LINUX AND ANDROID DEVELOPMENT

“

Being able to directly visually audit the build process to look for bottlenecks whilst reducing execution time is wonderful.

Richard Trotter
Geoteric

Are you still waiting for your build to finish?

Stop waiting. Start running.
Get IncrediBuild for Linux.
Download it at www.incredibuild.com

Chrome kultusz

Írta: S.J. Webb
Fordította: Sipkai Gergely

Régi idők felhője

Korábban már említettem a Chrome OS-t és a Google Cloud Productivity programját. Most tekintsük át a számítógépes felhő (cloud) történetét. Ha megismerjük a múltat, akkor megérthetjük, hogy a felhő milyen hatással lehet a gazdaságra és a társadalmunkra.

Sok honlap és fórum foglalkozik a felhő fogalmával, ezek azonban számítástechnikai szakembereknek szólnak. Találtam egy honlapot, a thoughtsoncloud.com-ot, amit Maximillano Neto szakújságíró szerkeszt. Ő írt egy cikket, ami az átlagfelhasználó számára is érthetően mutatja be a felhő történetét.

Neto szerint a felhő technológia gyökereit az 50-es években kell keresni. Akkoriban a számítógépek nagyok és drágák voltak. Nem volt az alkalmazottak asztalán számítógép, helyette egy központi gép volt, a dolgozók pedig egyszerű terminálokat kaptak.

Ezeken a terminálokon keresztül fértek hozzá az alkalmazottak a központi géphez. Ez a megoldás sokkal gazdaságosabb volt. A 70-es évek elejéig ez volt az általános rendszerfelépítés.

Az ARPANET 1969-ben indult, négy számítógép alkotta, amik nagy földrajzi távolságokra voltak egymástól. Ez a hálózat idővel bővülni kezdett és a napjainkban ismert világháló ebből nőtt ki.

A 70-es években megjelentek a virtuális gépek (VM – Virtual Machine), amik lehetővé tették, hogy egy számítógépen több operációs rendszer legyen telepítve. A virtuális gépek nagyban elősegítették a kommunikáció és a technológia forradalmát.

A 80-as években megjelentek a személyi számítógépek. Sok számítástechnikai cég létezett akkoriban, mindegyik saját – zárt forráskódú – szoftvereket birtokolt. A

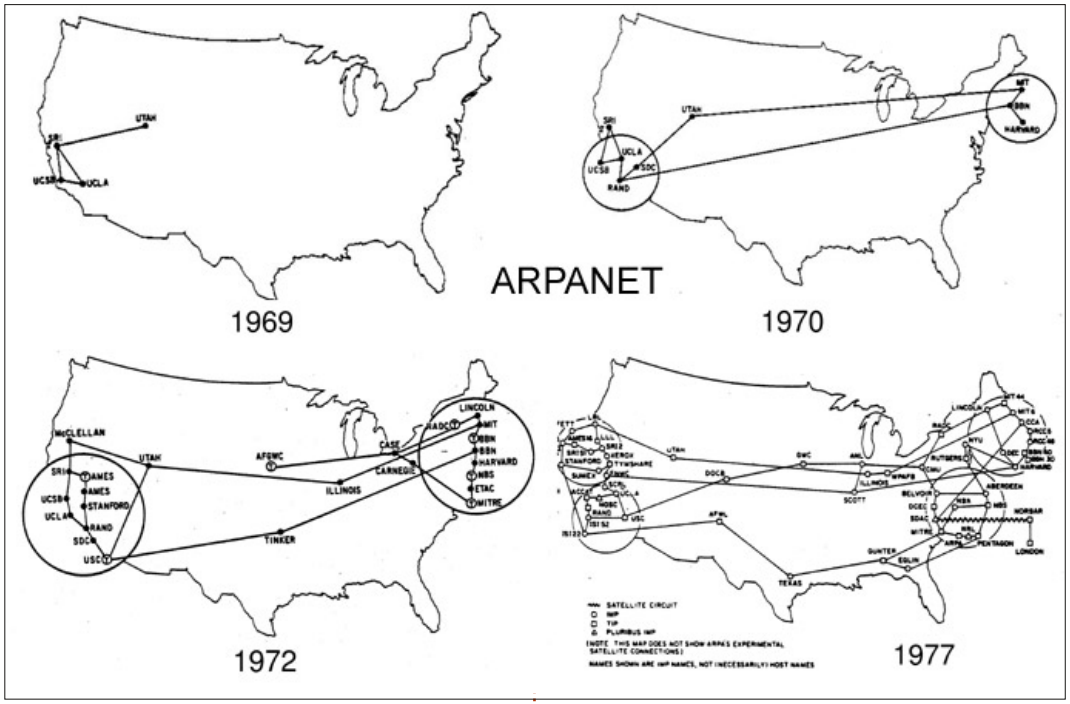

piacon egyeduralkodó lett a Microsoft a Windows operációs rendszerével. Az Apple-nek is sikerült túlélni ezt a korszakot. Ekkortájt a számítógépeket otthon és munkahelyeken is használták. Az évtized végére szinte az összes háztartásban és irodában volt asztali számítógép.

A 70-es évek végére a klienszerver modell általánosan elterjedtté vált. A felhasználók adatokat és programokat értek el a hálózaton keresztül. Az ARPANET a katonai illetve ipari létesítményekből kilépett a tudományos világba, majd eljutott a tömegekhez is. A 80-as évek végére a világháló magjait már elvetették. Email, VoIP és más kommunikációs formák alakultak ki, hogy segítsék a digitális világ továbbfejlődését a 90-es években is. Az oktatásban elterjedtek a számítógépes laborok.

A 90-es évek közepén a felhőt használták osztálytermek és előadások számítógépes hálózatának leírására. A dolgok internetét (IoT - Internet of Things) szimbolizálta, ami mára már hétköznapivá vált. Az évtized végére új meghatározása lett a felhőnek. A rácsszámítások (grid computing) és a feldolgozási szolgáltatások (utility computing) indították el a felhő mozgalmat. 1999-ben a Salesforce.com volt az első, aki szoftvert, mint szolgáltatást (SaaS - Software as a Service) adott el; az ügyfelek a cég honlapján keresztül fértek hozzá üzleti alkalmazásokhoz.

A 2010-es évek végére a Netflix beindítja online média szolgáltatását és elindul a Google Apps. Ezek a

cégek áthelyezték a életterünket a fizikai eszközökről a felhőbe. Többé nem függünk a DVD-ktől és a merevlemezre telepített Microsoft Word-től. Ez megváltoztatta a fogyasztói szokásokat. A nyílt forrású felhő mozgalom az OpenStack és az EUCALYPTUS sikerével kezdődött. Az Apple és a Microsoft is felhőszolgáltatásokat indított 2011-ben. A Google Drive 2012-ben indult. Neto szerint a felhő használata terjed, de a világháló egy újabb dimenziójának tartja. Maamar Ferkoun a thoughtsoncloud.com-on leírja a felhő felhasználásának manapság gyakori módjait:

- Infrastruktúra, mint szolgáltatás (IaaS - Infrastructure as a Service) és platform, mint szolgáltatás (PaaS - Platform as a Service)
- Privát és hibrid felhő
- Tesztelés és fejlesztés
- „Big Data” analizálása
- Fájlok tárolása
- Adatmentés

A felhő már kétségtelenül itt van. Hatással lesz a társadalom különböző szintjein. DVD-k helyett digitálisan birtokoljuk a filmeket. A számítógépek egyszerűsödhetnek, a Chromebook nyomdokaiba lépve. A hackertámadások a felhőben levő adatokat célozzák majd, válaszul fejlődnek a vírusirtók. A felhő itt van, egy új fejezetet jelent a számítástechnikában.

További információkat találhatsz a felhőről itt:
http://www.thoughtsoncloud.com – Gondolatok a felhőről
http://cloudipedia.com/files/2009/11/cloud_computing_made_easy.pdf – Felhőalapú számítástechnika egyszerűen

SJ Webb amatőr linuxos és kutatásvezető. Szereti a horgászatot, a hot rod-okat és szabadidejében a gyerekeivel és feleségével van. Hálás Mike Ferrari-nak, a tőle tanultakért.

Hogyan írjunk a Full Circle-be

Írta: Ronnie Tucker

Irányelvek

Az egyetlen szabály, hogy a cikknek **valahogy kapcsolódnia kell az Ubuntuhoz, vagy valamelyik változatához – Kubuntu, Xubuntu, Lubuntu, stb.**

Szabályok

• Nincs korlátozva a cikk terjedelme, de a hosszú cikkeket több részre bontva közöljük sorozatban.

• Segítségül olvasd el a **Hivatalos Full Circle Stílus iránymutatást** a http://url.fullcirclemagazine.org/75d471

• A cikket bármilyen programmal írhatod, én ajánlom a LibreOffice-t, de a lényeg: **ELLENŐRIZD A HELYESÍRÁST ÉS A NYELVHELYESSÉGET!**

• A cikkedben jelöld meg, hogy hová szeretnél elhelyezni képet, úgy, hogy egy új bekezdésbe írod a kép nevét, vagy ágyazd be a képet, ha ODT (OpenOffice) dokumentumot használsz.

• A képek JPG típusúak legyenek, 800 pixel szélességnél ne legyenek nagyobbak és alacsony tömörítést használj.

• Ne használj táblázatot vagy *dőlt*, **kövér** betűformázást.

Ha a „Fókuszban” rovathoz írsz, kövesd az itt látható irányelveket.

Ha kész vagy elküldeni a cikket, akkor ezt e-mailban tedd az articles@fullcirclemagazine.org címre.

Fordítóknak

Ha szeretnéd saját anyanyelvedre lefordítani a magazint, küldj egy e-mailt a ronnie@fullcirclemagazine.org címre és adunk hozzáférést a nyers szövegekhez. Ha kész a PDF, akkor feltöltheted a Full Circle magazin weboldalára.

Fókuszban

Játékok/Alkalmazások

Ha játékokról, alkalmazásokról írsz, légy szíves érthetően írd le a következőket:

- a játék nevét
- ki készítette a játékot
- ingyenes, vagy fizetni kell a letöltéséért?
- hol lehet beszerezni (letöltési-, vagy honlapcím)
- natív Linuxos program, vagy kell-e hozzá Wine?
- hogyan osztályoznád egy ötös skálán?
- összegzés a pozitív és negatív véleményről

Hardver

Ha hardverről írsz, világosan írd le:

- a hardver gyártója és típusa
- milyen kategóriába sorolnád
- a hardver használata közben fellépő hibákat
- könnyű működésre bírni Linux alatt?
- kell-e hozzá Windows driver?
- hogyan osztályoznád egy ötös skálán?
- összegzés a pozitív és negatív véleményről

Nem kell szakértőnek lenned, hogy cikket írj – írj azokról a játékokról, alkalmazásokról és hardverekről, amiket mindennap használsz.

MEIZU MX4 ubuntu® edition

Only available in the European Union

€299.00

BQ AQUARIS E4.5 & E5HD

Life at your fingertips

Ubuntu reinvents the way you interact with your smartphone.
Everything you need in your day is now at your fingertips.

AVAILABLE WORLDWIDE

Hogyan tanultam meg szeretni az Ubuntut

Írta: Charles McColm
Fordította: Sipos Zoltán

Az első érintkezésem a Linuxszal a Slackware 97-es volt. Ekkor még megrögzött BBS felhasználó voltam, de a Slackware-ben lévő számos bulletin board vonatkozású szoftver – és ez mind ingyen – felcsigázta az érdeklődésemet. Akkortájt a Linux elég körülményes volt, de nem az operációs rendszer nehézsége miatt, hanem részben mert az IBM Thinkpad 701C (pillangó) gépemen a betöltődés rengeteg floppy lemezt igényelt. Tehettem be tíz lemezt egyetlen rossz floppy miatt, csak, hogy újra elinduljon.

Az évek során kipróbáltam néhány disztribúciót: Mandrake, Red Hat, SuSE, Debian és még a Corel Linuxot is. Mindegyik disztribúciónak volt valamilyen erőssége de az évek alatt arra jöttem rá, hogy bizonyos hardvereken némely disztribúció jobb volt a többinél. Más szavakkal, néhányat könnyebb volt működésre bírni bizonyos márkákhoz tartozó hardverekkel mint másokat. És ahogy különböző hardverekre váltottam, úgy váltottam különböző disztribúciókra is, hogy kipróbáljam melyiket a legkönnyebb működésre bírni a hardveremmel.

2001 végén társultam egy barátomhoz, aki egy kisebb számítógép felújító projekt számára készítette a saját disztribúcióját. A disztribúció a WCLP (Working Centre Linux Project) volt és a Debianra alapozott. Akkortájt inkább a Red Hat Linuxot részesítettem előnyben, mert letisztultabbnak tűnt és már megtanultam hogyan kell Red Hat-en a hardvereket telepíteni. A disztribúciónk a Windows 98 kinézetére hajazott és egy 16 MB RAM-mal rendelkező 486-oson futott. Azt hiszem elég jól sikerült, de az évek alatt más projektek is elindultak ugyanezen célt szem előtt tartva. A disztribúciónk frissítése elég körülményessé vált. Kezdetben a disztrónk kliens-szerver modellben került kiadásra, beállítod a szervert, hogy lekképezd a klienseket. A CD-k elég megszokottak voltak, de eltartott egy ideig, amíg kiadtunk egy CD képet. Majd a kernelváltozások felborítottak mindent, a disztribúció frissítése egy csomó munka volt, amit legnagyobb részben a projekt alapítója Paul Nijjar végzett.

2005 végén fizetett dolgozó státuszban társultam be a The Working Centre-be. A Debian GNU/Linux WCLP keretein belüli megismerése vezetett az apt csomagkezelő megkedveléséhez és amikor kijött az Ubuntu Warty Warthog, tűkön ültem, hogy kipróbálhassam. A Warty Warthog túlszárnyalta a várakozásaimat – gyönyörűen működött és nem volt túl bonyolult a telepítése.

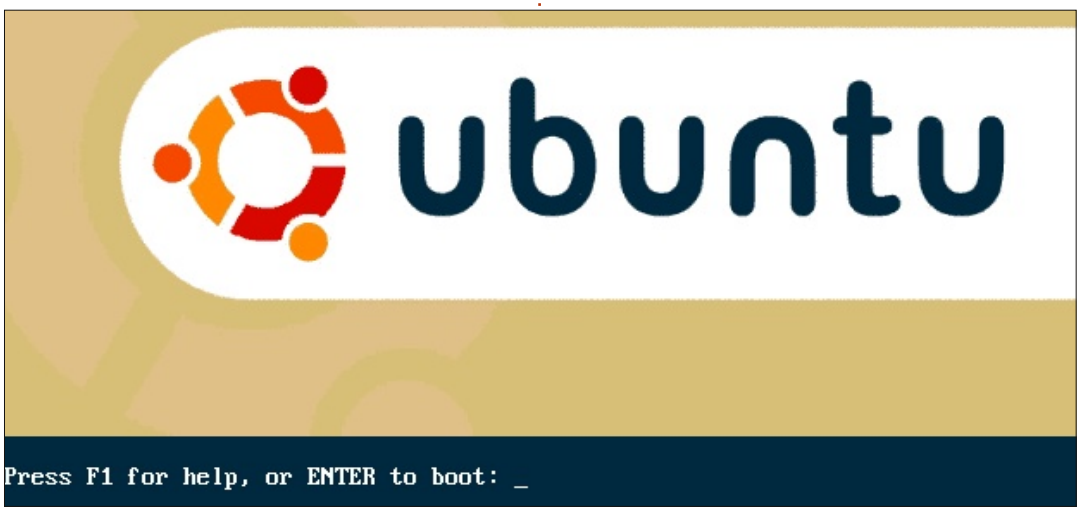

A Warthy Warthog olyan jól működött, hogy elkezdtem úgy tekinteni rá mint a WCLP Linux disztribúció helyettesítője azokon a hardvereken amiket felújítottunk. 10 év és a Linuxszal felújított számítógépeken még mindig az Ubuntu alapokat használjuk, csak Xubuntu formájában. A projektünk egy Microsoft Regisztrált Felújító is és sokat tettünk azért, hogy automatizáljuk a Windows- és Linux-telepítéseket. Egy PXE szervert használunk az eszközök és szoftverek célba juttatásához. Persze a PXE szerver egy – igen eltaláltad – Ubuntu szerveren fut.

A mi projektünk egy közösségi projekt, nem vagyunk olyan nagyok mint a Computer For Schools vagy RCT projektek és ahogy a név is sugallja a közösségre próbálunk összpontosítani. Örömünkre szolgál, hogy segíthetünk a felhasználóknak a Linuxszal vagy Ubuntuval kapcsolatos problémákban, mert ezek a problémák rendszerint sokkal érdekesebbek mint a kártevőeltávolítás. Paul, a WCLP projekt vezetője, szintén beállt a The Working Centre dolgozói közé és olyan technológiák megvalósításában vállalt kiemelkedő szerepet mint a PXE szerver. Legújabban Paul egy

távoli segítségnyújtásra alkalmas rendszer felállításán dolgozik, ami úgy működik, hogy a felhasználók egy „Távoli segítség kérése” gombra kattintanak az Xubuntu gépükön. A gombra elindul egy szkript, ami kapcsolódik egy szerverhez. A technikusaink lefuttatnak egy másik szkriptet, ami legenerál egy jelszót. Eljuttatjuk a jelszót a segítségkérő személynek. Amint kapcsolódnak a szerverhez, az bekéri tőlük a jelszót. Amikor beírják, náluk is generálódik egy jelszó, amit ezután átadnak a technikusainknak, így megbízhatóvá válik mindkét oldal. Ezután létrejön egy távoli tunnel és a technikusaink átvehetik a másik oldalon lévő asztal irányítását. Bármelyik pillanatban bármelyik fél megszakíthatja a kapcsolatot. Ez egy tökéletes, nyílt forrású alternatíva olyan zárt szoftverekre mint a Teamviewer.

Ezzel lehetőség nyílik Linuxszal kapcsolatos problémák megoldására anélkül, hogy egy halom pénzt kellene költeni néhány kereskedelmi változatra, ez szerethetővé tette számomra az Ubuntut. Képesek voltunk az infrastruktúránk nagy részét nyílt forrású alapokra helyezni. Amikor lekönyvelünk egy javítást vagy a technikusaink egy javításon dolgoznak, akkor amikor a szerverhez kapcsolódunk, Xubuntu munkaállomást használunk, amin Ubuntu Server és PCRT fut – egy fizetős, de nyílt forrású (PHP/MySQL) javításkövető adatbázis. Tekintet nélkül a Linuxos tapasztalatukra, mindegyik önkéntesünk jól ismeri a Firefoxot, így a javításkövető adatbázis használata egyszerűen csak egy kis eligazításba kerül. A PCRT nagyban megkönnyítette a technikusaink életét... de volt amikor kétszer is meg kellett gondolni az Ubuntu használatát.

Amikor a Canonical eldöntötte, hogy Unityre vált, a projektünk egy hatalmas problémával szembesült – a Unity nem működött egy csomó hardverünkön. Habár ezelőtt már használtam KDE-t más disztribúciókon, de egy kicsit az is sok volt néhány hardvernek, amit akkor próbáltunk működésre bírni. A saját disztribúciónk még IceWM-et használt. Az IceWM nagyon kicsi, de hiányzott belőle a GNOME drag & drop képessége. Gondoltunk rá, hogy Linux Mintre váltunk, mert a Mint néhány izgi dolgot csinált akkor amikor az Unity kijött, de végül az Xubuntut választottuk.

Az Xubuntuval lehetőségünk nyílik alternatívák ajánlására, amikor a felhasználók olyan szoftverrel keresnek meg bennünket, ami nem legális. És mert támogatást is szándékozunk nyújtani hozzá, általában jól alakulnak a dolgok, a legtöbb felhasználónak szándékában áll váltani, hogy elkerülje 120 CDN kifizetését (a Windows 8.1 közelítő értéke itt). Természetesen nem minden ilyen rózsás. Kapunk hívásokat, amikor a felhasználók nem tudják futtatni a szoftvereket, amiknek futniuk kellene. Volt néhány ritka eset, amikor nem tudtunk futásra bírni valamit (egy nagyon régi WINE nem futott) de elégedett hívásokat is kapunk a felhasználóktól amikor valami jól működik (Minecraft a Linuxon).

Megtanultam szeretni az Ubuntut, mert képessé tett, hogy képessé tegyek másokat, legyenek azok önkéntesek vagy számítógépes segítségért hozzánk betérő egyének vagy akár Windows felhasználók akik költséghatékony szoftvereket (FLOSS) keresnek, amit alternatívaként tudnának használni drága kereskedelmi megoldások helyett. Ez egy szerelem, ami az évek alatt alakul ki – sok önkéntesünk, akiknek „kizárólag csak a Windows” létezett, Xubuntut és Windowst is használ. Ez egy szerelem, ami úgy néz ki, magára vonta néhány új önkéntesünk figyelmét, akiket kíváncsivá tett a távoli segítségnyújtó megoldásunk. És ez egy szerelem, ami tetten érhető sok segítségért hozzánk betérő személyen, mert többé már nem kell mondani nekik, hogy telepítsenek valamit, ami segítségükre lesz.

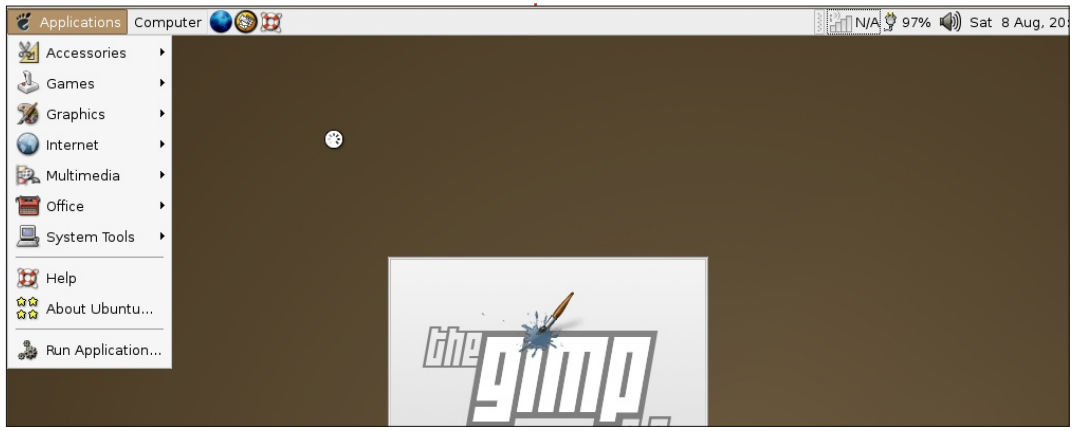

Charles Mccolm - az Instant XBMC írója. Charles ugyanakkor a non-profit számítógép újrahasznosítás projekt menedzsere. Amikor nem számítógépeket bütyköl, rosszindulatú programokat (malware-t) távolít el, vagy a GNU/Linux támogatására bíztatja az embereket, a http://www.charlesmccolm.com/ weboldalon blogol.

Írta: Alan Ward
Fordította: Sipos Zoltán

A régi Trinitys és Q4OS-es idők

Egy korábbi „Fókuszban” cikkben, ami 2015 májusában jelent meg a Full Circle 97-es számában, már beszéltem röviden a Trinity Desktop Environment projekt (https://www.trinitydesktop.org) életben maradásra és a KDE 3 asztalkezelő további fejlesztésére tett törekvésekről. Az újabb 4-es vagy 5-ös verzióhoz képest ez egy sokkal szerényebb hardverkövetelményekkel bíró szoftver – még ha elmondhatjuk, hogy a Plasma 5 jelentősen csökkentett az elvárásokon – kielégítően barátságos a megjelenése és elég extrával rendelkezik ahhoz, hogy hasznos alternatívája legyen egyéb, modernebb megoldásoknak.

Legalább is ez a véleménye a Q4OS disztribúciónak (http://q4os.org) ami a legfrissebb 2.0-ás kiadásánál az alap rendszer tekintetében a Debian Stretch-re alapoz (a megejelnés előtt álló Debian 9), az asztalkezelőnél pedig a Trinityre. A cikk írásának pillanatában még tesztfázisban van, így még nagyon sok mindent béta állapotúnak kell tekinteni. Néhány dolog még lehet, hogy nem működik de elmondhatom, hogy az eddigi tapasztalataim egyáltalán nem roszszak.

Ami érdekes a Q4OS-sel kapcsolatban és egy kicsit megkülönbözteti a többi Debian-leszármazottól az, hogy Trinity asztalkezelőt használ, valamint a nem titkolt közeledése az üzleti környezet felé. Ez sokáig a RedHat felségterülete volt és a főleg szerver-orientált leszármazottaié. Ebben az esetben viszont úgy tűnik, a hangsúly inkább az asztali környezetre helyeződött. És melyik asztali operációs rendszer volt az üzleti életben sokáig elterjedt az utóbbi évtizedben szerte a világon? Nem más mint a Microsoft Windows 2000 és XP. Még mindig nagy mennyiségű XP számítógép van használatban, amit a felhasználók (és a munkáltatójuk) általában továbbra is nagy megelégedéssel használnak és nem tetszik nekik a beszüntetésükre tett kísérlet, csak mert elavultak.

Utolsó alkalommal, amikor egy Windowst használtam, az egy XP volt. Ez valójában nem mond annyit a személyes beállítottságomról mint arról, hogy a GNU/Linux és az Ubuntu jó időben tette oda magát, hogy felkeltse a desktop felhasználók érdeklődését – ekkor volt egy olyan általános vélekedés, hogy a Windows Vista többé-kevésbé alulmúlta a felhasználók várakozásait. Ezért egy logikus lépésnek tűnt, hogy lecserélem a fő számítógépes környezetemet az Ubuntu-családra. Azóta kijött a Widows Vista, 7, 8, 8.1 és most a 10 (és ugyanúgy ment is) anélkül, hogy nagyobb jelentőséget tulajdonítottam volna neki, ezért magabiztosan kijelenthetem, hogy az XP volt az utolsó Windows asztali környezet, amit rendesen megtanultam használni.

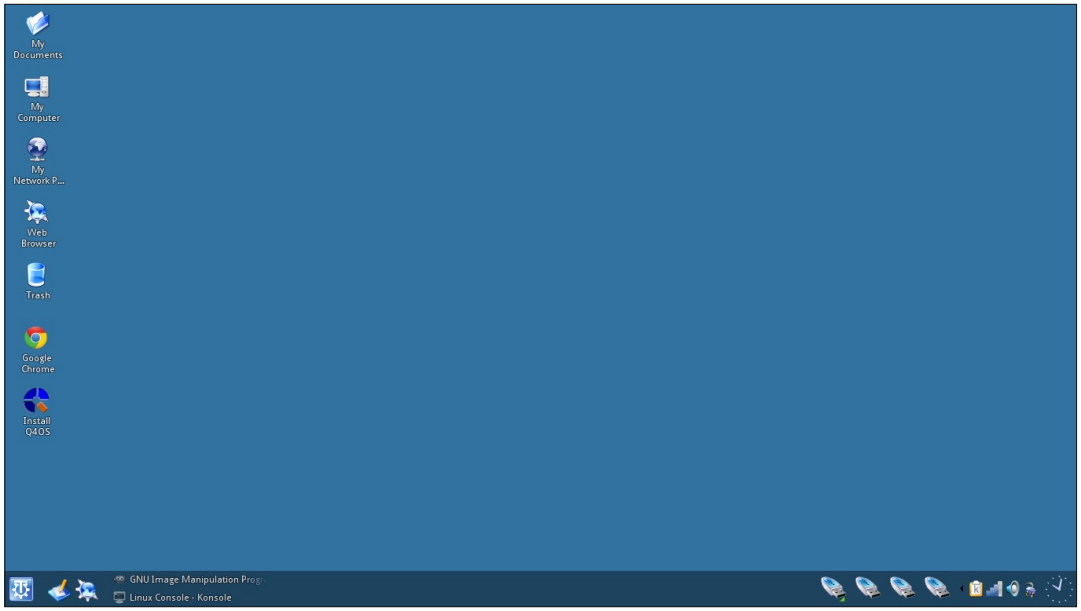

És mi köze van ennek a Q4OS-hez? Amikor a SourceForge címről (http://sourceforge.net/projects/q4os/files/testing/) letöltjük a 32 vagy a 64 bites ISO fájlt, kimásoljuk egy USB-re vagy a hagyományos ubuntus módon kiírjuk egy DVD-re és elindítjuk a Live környezetet, akkor ezt látjuk: (balra)

Emlékeztet valamire? A KDE 3, Windows 2000 és Windows XP keveréke. Telepítsük fel egy merevlemezre („Q4OS telepítésének indítása”) – ez nem más mint a közön-

séges Debian telepítő egy új verziója. Ez nem sokban különbözik az Ubuntu telepítőtől csak néhány javításban, amit én nagyra értékelek. A Debian helyesen ismeri fel az időzónámat és a területi beállításaimat, ami csak hébe-hóba működik az Ubuntuban a 12.10 óta. A grafika sokkal szebb, bár ez szubjektív vélemény.

A telepítés után az asztali környezet egy párbeszédablakkal indul, amit én hasznosnak találtam. Már itt kiválaszthatjuk, hogy a rendszer automatikusan bejelentkeztesse-e a felhasználót, felhasználói alkalmazásokat telepíthetünk, vagy máshogy finomíthatunk az új rendszerünkön. Természetesen ez eléggé különbözik a legtöbb *Ubuntu disztribúciótól, ahol a felhasználónak valahogy többet kell munkálkodnia és magának kell megkeresnie a konfigurációkat.

Ha bezárjuk ezt a képernyőt, akkor a konzolból újra elindítható a következő parancs segítségével

```
welcome-screen.exu
```

A Start menüben lévő ikonok elrendezése hasonló a Windowshoz és a tálca értesítési területéről is ugyanez mondható el. A WiFi-hez kapcsolódás egy egyszerű és könnyű folyamat.

A Vezérlőpult ott van ahol várjuk – gondoljunk a Windows XP-re – és a legtöbb menüpont elrendezése is az elmúlt időkre fog emlékeztetni. Az egyik beállítási lehetőség a Beállítások > Megjelenés és Témák > Kinézet Váltóban a „Klasszikus nézet”-tel egyenértékű megjelenést biztosít, ami a Windows 2000-hez hasonlatos a lekerekítettebb XP-vel szemben. Ezzel és az internetről való XP háttérrel az asztal kinézete meglehetősen hasonló.

Több módon lehet alkalmazásokat telepíteni. Úgy tűnik párat közülük a Q4OS projekt újracsomagolt egy új, erre a célra szolgáló szoftverrel. A telepítő előre telepítetten megtalálható a rendszerben és elindulás után közli a felhasználóval, hogy töltse le és telepítse a szóban forgó szoftvert. A telepítő külsőleg úgy van kidolgozva, hogy

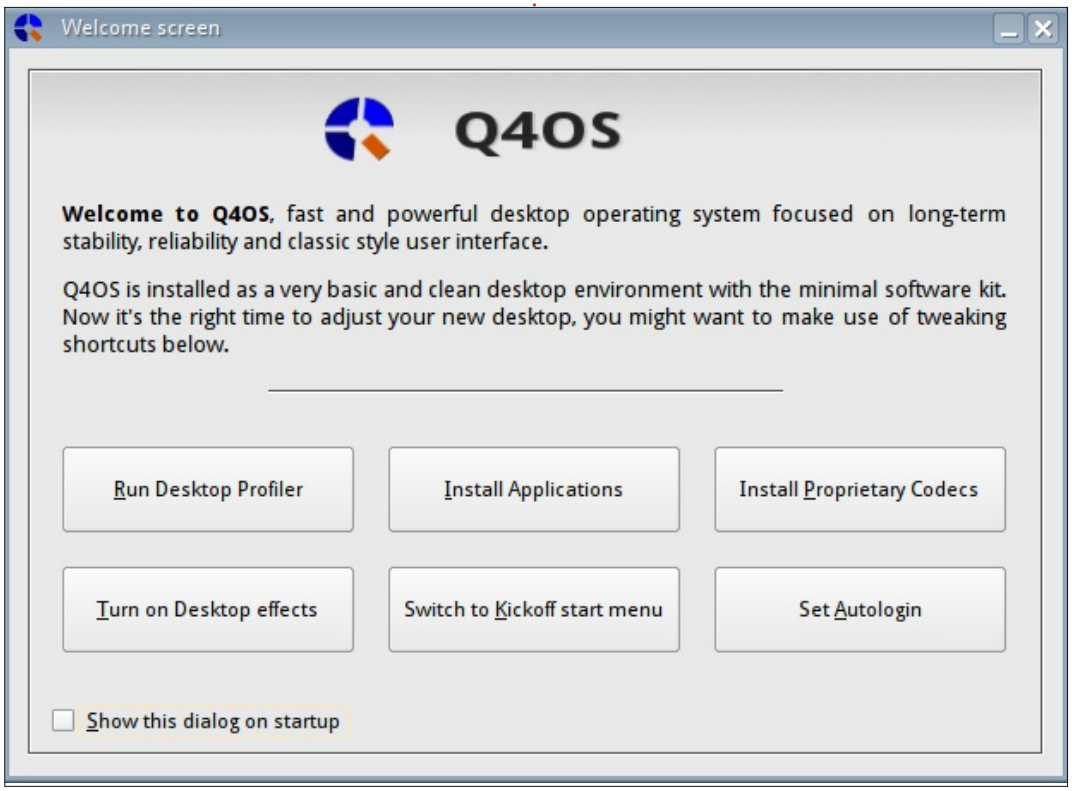

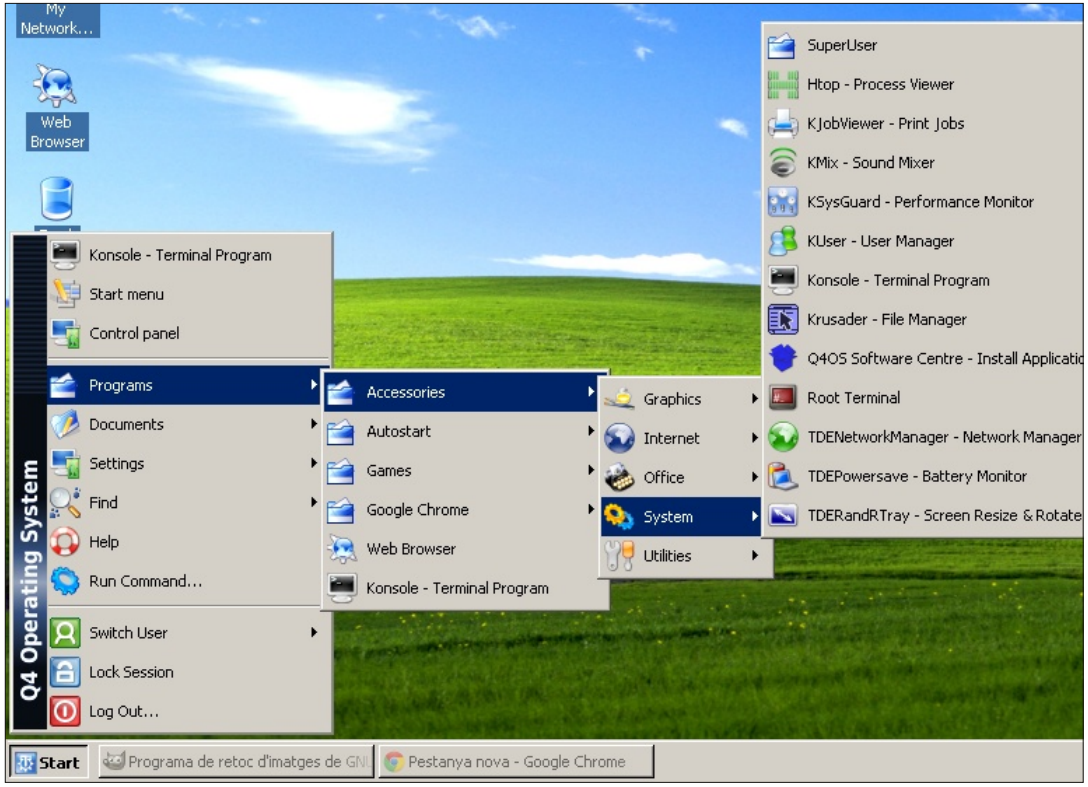

a régi stílusú windowsos telepítőkre hasonlítson, de a színfalak mögött a tényleges munkát az apt rendszer végzi. Az egyik ilyen alkalmazás a Synaptic, tehát grafikus hozzáférésünk is lehet a teljes Debian tárolóhoz.

Telepítés után a rendszer körülbelül 2.3 GB merevlemezterületet foglal, ami mai szemmel nézve nem nagy, mert az Ubuntu vagy a Linux Mint 4 és 5 GB között használ – a Microsoft Windows 8.1 pedig 20 GB-nál is többet. Ennek az a hátránya, hogy alapból nincs sok felhasználói alkalmazás telepítve: csak egy webböngésző, egy PDF olvasó, két fájlkezelő és még néhány dolog.

További nagyobb alkalmazások telepítéséhez mint a LibreOffice, VLC, Teamviewer, X2go vagy a Synaptic grafikus szoftverkezelő, az üdvözlő képernyő használható. Szükségtelen mondani, hogy a Console elérhető a szokásos apt parancsokkal: apt-get, dpkg, aptitude, stb.

A Windows-témájú környezet hangulatáért letöltöttem a Kingsoft WPS Office-t (http://wps-community.org). A 64 bites wps-office _9.1.0.4961~a18p1_amd64.deb a ~/Documents/Pictures mappába töltődött le – és igen, a felhasználói mappák elrendezése egy kicsit más mint amit az Ubuntuban megszokhatunk. Utána vissza kellett mennem a konzolba, hogy telepítsem

```
sudo dpkg éi wps-office_9.1.0.4961~a18p1_amd64.deb
```

Az új programok (szövegszerkesztő, táblázatkezelő, bemutató készítő) a Programok menüben jelennek meg, de kirakhatóak az asztalra a jobb egér gombbal. Ennyi az összes beállítás és már dolgozhatunk is.

Az eredeti szándékom az volt, hogy egy asztali környezetre alkalmas lehetőségként ismertessem a Q4OS-t azok számára akik szeretik a KDE-t, de a csúcshoz képest gyengébb hardverrel kell beérniük, vagy csak a funkcionalitás fontosabb a megjelenésnél. A Trinity jól teljesít mindkét szempontból: gyors és divatos. A Windows kinézetű megjelenés egy nem várt fordulat volt, de úgy érzem egyes felhasználóknak felkeltheti az érdeklődését. Ez a Q4OS 2.0 elméletben még teszt fázisban van. De egy kis tesztelés után és ahogy e sorokat írom a Chrome-ban és a Google drive-ban mint tesztkörnyezetben, nagyjából elégedett vagyok azzal, ahogy készen áll a tényleges használatra.

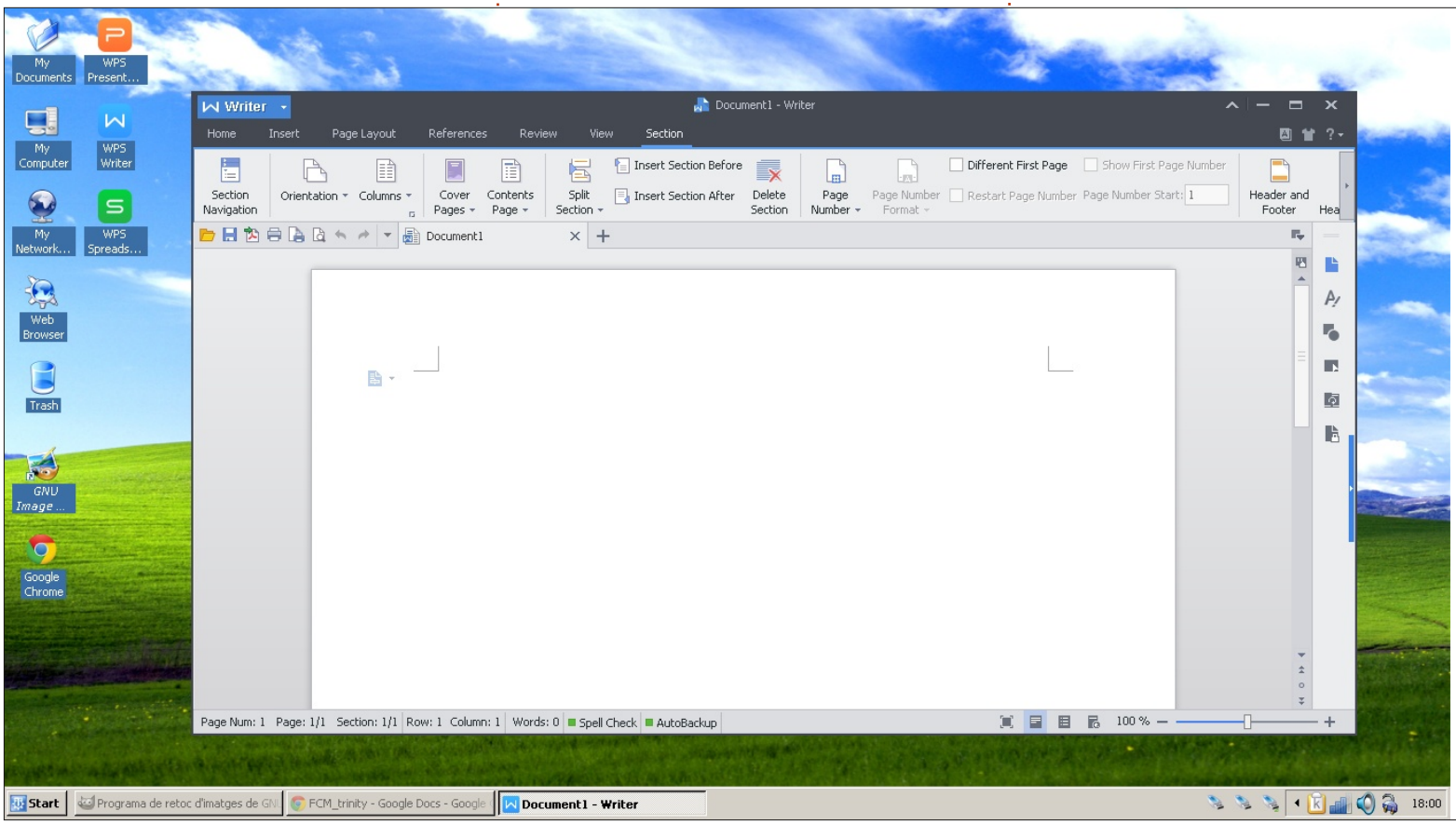

Ubuntu telefonok

Írta: Ronnie Tucker
Fordította: Sipkai Gergely

Az alábbi lista csak néhányat emel ki a frissítésben levő változások közül. Ha az összesre kíváncsi vagy, akkor nézd meg az OTA változásainak részletes listáját.

Fontosabb változások

• Új betöltő képernyő induláskor (lásd jobb oldalt).
• Kamera-app és pulseaudio trust store integráció: mostantól külön engedélyezni kell, ha egy alkalmazás hozzá szeretne férni a kamerához vagy hangfelvételt készíteni.

• WiFi hotspot támogatás
• media-hub webböngésző: alkalmazás/webalkalmazás integráció – hang lejátszás engedélyezése a webalkalmazásokban
• Új ébresztő hangok
• A teljes dizájnt érintő apró változtatások
• Új funkció a webböngészőben: keresés az oldalon
• Oxide 1.8.4
• Az EU-s szabályozások miatt megváltozott a magas hangerőt jelző figyelmeztetés kinézete és viselkedése
• Javult a részletes indikátor láthatósága

Hibajavítások

Mint azt tudjuk, minden verzió sok hibát tartalmaz – némelyik régebbről maradt meg, némelyiket az új fejlesztések okoztak. A javított hibák teljes listáját lent találod. A legfontosabbak:

• Nem létező hozzáférési pontok eltávolítása a listából
• Facebook integráció javítása
• Az üzenet feladója időnként rosszul volt kijelezve
• Media-hub HTTPS stream-támogatás javítása
• Emulátor-képek nem fordíthatóak és nem indíthatóak – javítva
• Több kritikus javítást kaptak a rendszer alapelemei, mint például az UITK, Unity8, telefonálás és hálózat

... és még sok más.

Részletes változások:

Változtatások listája:
http://people.canonical.com/~lzemczak/landing-team/ota/ota-6.commitlog

A kiadás hibalistája:
https://launchpad.net/canonical-devices-system-image/+milestone/ww34-2015

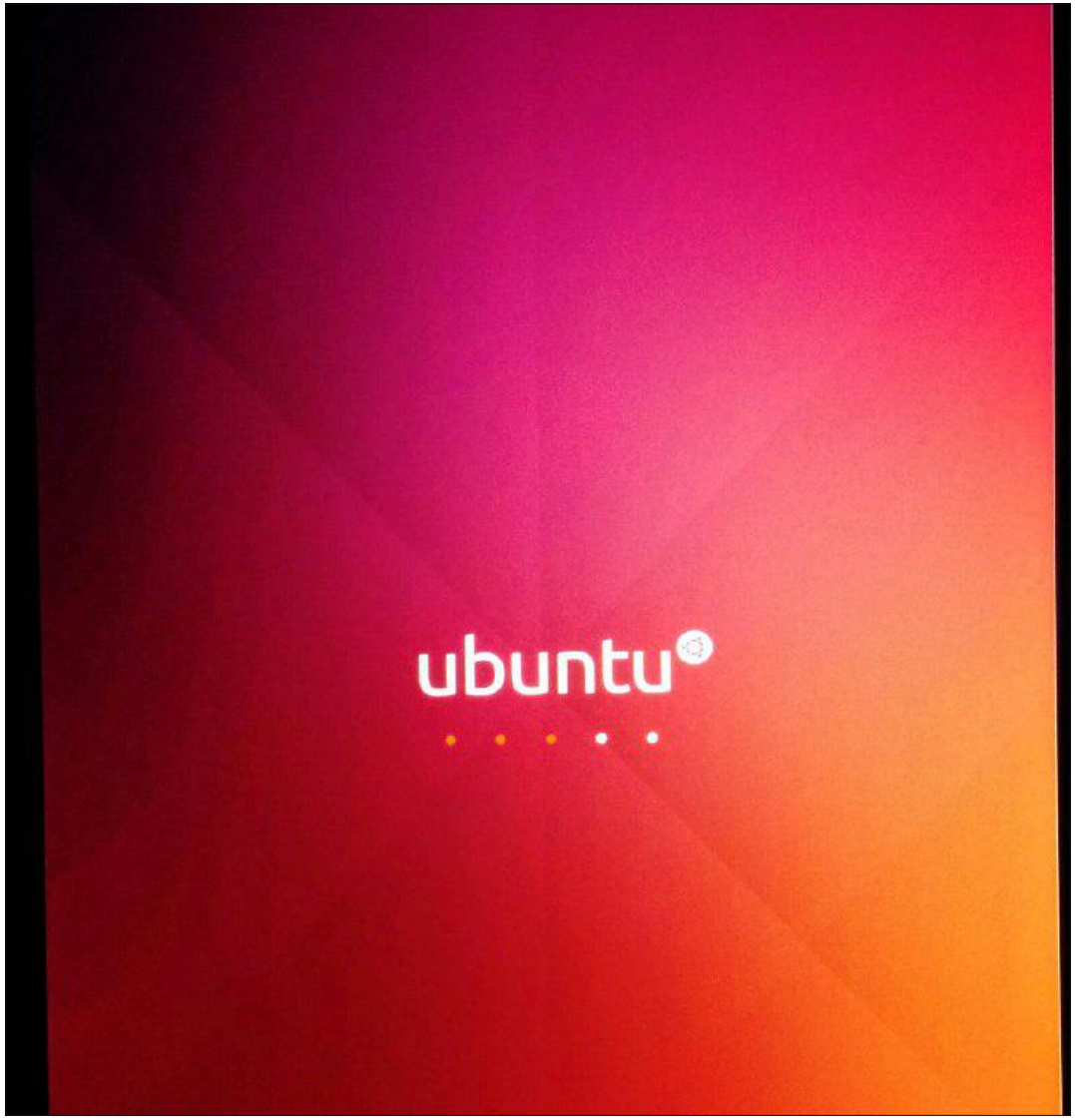

Írta: Ronnie Tucker
Fordította: Takács László

Így változnak a dolgok

A 12-es FCM (első évfordulós) kiadásban közzétettem az első éves oldalstatisztikákat. Úgy gondoltam, hogy összehasonlítom azokat az ez évivel. Éppen hét éve volt az első jelentés, amióta sokat változtak a dolgok. Tarts velem az időutazásban...

A 2007. augusztustól 2008 márciusáig tartó időintervallumot fogom összehasonlítani a 2014. augusztus – 2015. március közti időszakkal.

Böngésző

Mostanság a legnépszerűbb böngésző (amellyel meglátogatták az oldalt) a Firefox, több mint 60000 látogatással. Ebből több mint 35000 új látogató. A második a Chrome, 48000 látogatóval, amelyből 30000 új. Meglepő módon a Safari a harmadik 7500-zal, amelyből 4400 új olvasó. A régi jó Internet Explorert 5100 olvasó használja, amelyből 3600 új. Az Android böngésző a következő 2800-zal és 1600-zal, végül az Opera 2700-zal és 1400-zal.

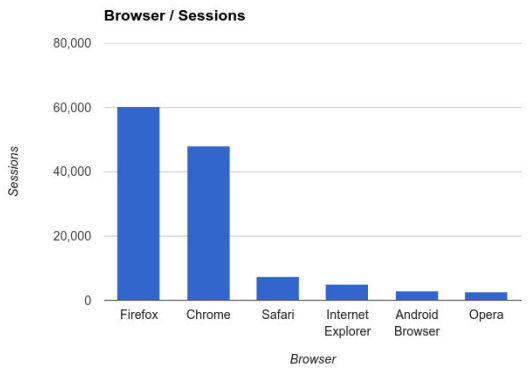

2007 egy egészen más történet. Akkor is a Firefox volt az első, csak majdnem 200000 olvasóval, amelyből 138000 volt új. Az Internet Explorer volt a második 33000-ből 25000 új olvasóval, amit az Opera követ 14000-rel és 8100-zal. A negyedik a Konqueror volt 5400-zal és 3200-zal. Majd a Mozilla következett 5400-zal és 3800-zal, végül a Safari 2600-zal és 2000-res adattal.

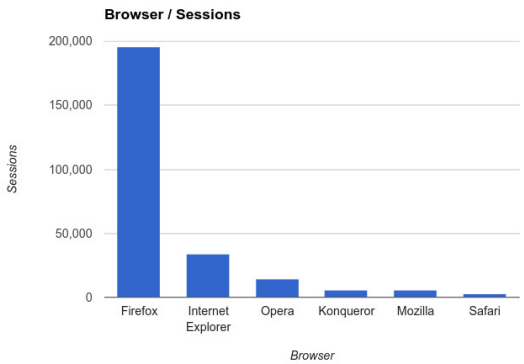

Nyelv

Jelenleg a legnépszerűbb nyelv, mint gondolom már kitaláltad, az angol. Több mint 60000 amerikai és 12000 brit látogatónk van, amelyből 40000 és 7000 új olvasó. A harmadik helyen a franciák állnak 5000 olvasóval, amiből 3000 új. Őket az olaszok és a németek követik kb. 4000-rel, amelyből 3000 új. Nem tudom hogyan, de az olaszok újra megjelentek a listán további 3000 olvasóval. Következik a holland 2500-zal és 1500-zal, amit a spanyol követ 2000-rel, amelyből 1000 új. Végül egy újabb angol bejegyzés 2000-rel és egy spanyol 1900-zal.

Első pillantásra a 2007-es és 2014-es grafikon ugyanolyannak tűnik, de valójában teljesen különböznek. Ahogy régen, most is az amerikai angol van a lista elején több, mint 130000 olvasóval, amelyből 94000 új. A második a francia 13000-rel, amelyből 10000 új. A harmadik a kínai, 11000-rel és 8000-rel, illetve a negyedik helyen újra angol. Nincs nyelvterületi utalás, szóval ezt vehetjük másik angolnak, ami 11000 olvasót jelent, amelyből 7000 új. Ezt követi az olasz és a német 10000-res és 7000-res adatokkal. A hetedik a brit angol, amelynél 8700 látogatóból 5800 új. A sort a spanyol, magyar, brazíliai portugál zárja rendre 8300, 5500 és 4600 olvasóval.

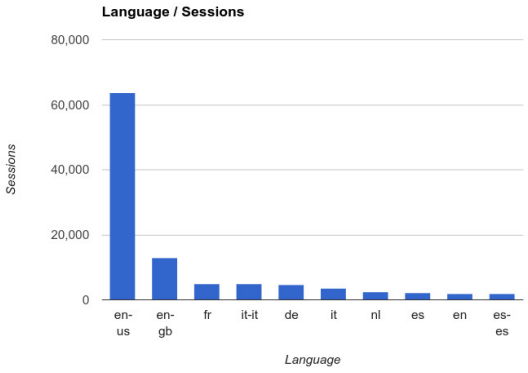

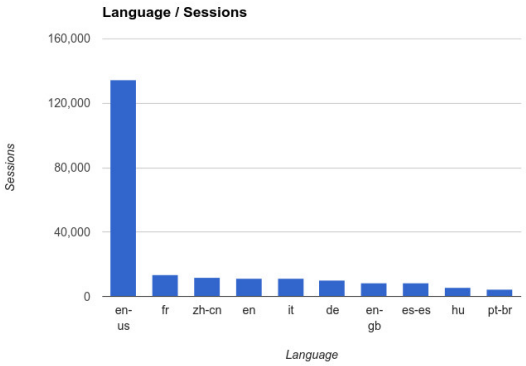

Tartsuk észben, hogy az első/második évben rengeteg aktív

fordítócsapatunk volt. Ma már csak egy maréknyi van.

Földrajzi hely

Gondolhatnád, hogy a nyelv és a földrajzi hely ugyanaz, de nem. Te talán egy olasz vagy, aki az Egyesült Királyságban lakik, így a helyed Anglia, de az olasz fordítást töltöd le.

A sort az Amerikai Egyesült Államok és az Egyesült Királyság kezdi 25000 és 12000 olvasóval (amiből 16000 és 7000 új). Ezt követi Olaszország (9400 és 5700), Németország (6500 és 4200), Franciaország (5200 és 3100), Kanada (4700 és 2700 – az „egyéb” angol lehetséges forrása), Hollandia (4000 - 2300), India (3400 és 2600), Ausztrália (3200 és 1700, egy újabb „egyéb” angol forrás) és végül, de nem utolsó sorban Spanyolország 3000-rel és 1900-zal.

A lista tetején, ahogy 2007-2008-ban is, most is az Amerikai Egyesült Államok áll 48000 olvasóval, amelyből 34000 új. A második Olaszország 16000-rel és 11000-rel, amit Franciaország (16000 és 12000), Kína (15900 és 11700), Németország (14000, 10000), az Egyesült Királyság (12000 és 8400), Spanyolország (10000 és 6600) és Magyarország (8000 és 5900) követ. Végül Kanada és Brazília kb. 7000 olvasóval, akikből 5200 új.

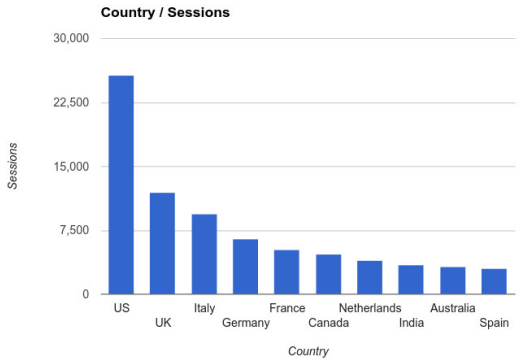

Operációs rendszer

Megjegyzendő, hogy itt azok az operációs rendszerek jelennek meg, amelyek alól megtekintették az oldalt. Nem az, amelyiket a legjobban kedveled. Szóval ha munkahelyen Windowst használsz és szemtelenül letöltötted az FCM-et, akkor az Windowsnak számít.

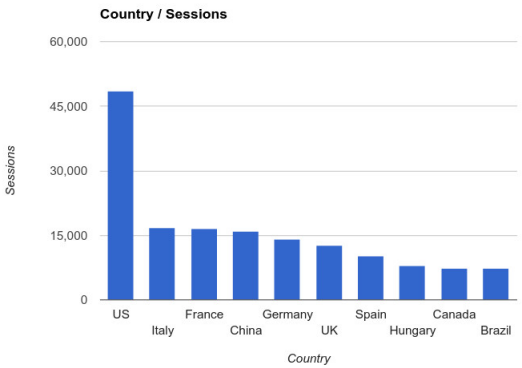

Pillanatnyilag a legtöbb munkamenetet Linuxból indították (meglepetés!), 56000-et, amelyből 31000 új volt. A második Windows (ismeretlen verzió), 45000-rel, amelyből 29000 új. Ezt követi az Android (16000 és 9700), iOS (6500 és 4000), Macintosh (6000 és 3900), Chrome OS (493 és 300), Windows Phone (300 és 240), „ismeretlen” (300 és 250), Blackberry (190 és 140) és végül UNIX 40 olvasóval, amelyből 35 új.

Meglepett az iOS alacsony száma, amely majdnem az Android egyharmada. Ha összeadjuk a Macintosh-t és az iOS-t akkor is csak egyharmada az androidos látogatóknak.

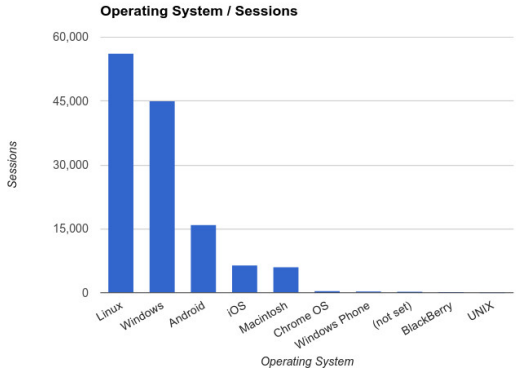

Oké, a dolgok itt kezdenek furcsák lenni, legalábbis ha a UNIX említését 2014-ben annak gondolod. Nézd csak meg, mi lesz 2007-ben!

A lista elején a Windows van (meglepetés!) 126000 olvasóval, amelyből 93000 új. A Linux a második közel 123000-rel, amelyből 81000 új. Macintosh a harmadik 7000-rel és 5300-zal. A negyedik „ismeretlen” csak 800 és 640. Most pedig következzen a szokatlan banda: FreeBSD (100 és 90), SunOS (80 és 60), iPod (30 és 25), SymbianOS (26 és 24)és iPhone (20 és 15). Az utolsó helyen a PS3 van 15 olvasóval, amelyből csupán 9 új!

Ez mutatja, hogy mennyit változtak az operációs rendszerek az elmúlt alig 7 évben.

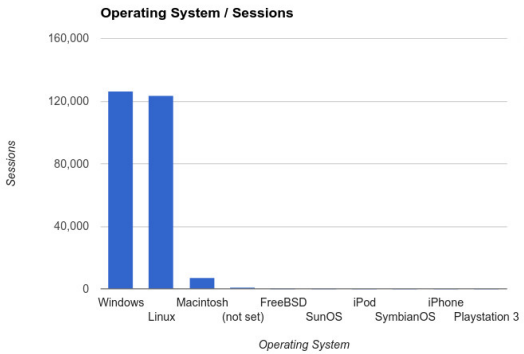

Hivatkozók

Ez a rész egy kicsit különleges, de attól még bemutatom. Oldalak jönnek és mennek, ahogy a spam/szemét linkek is, szóval ez csak a dolgok nagyobbik része.

Jelenleg a legjobb közvetítőnk a feedly.com (2400), amelyet a Twitter (t.co) követ majdnem 2000-rel. A Google+ 1300 és a hotukdeals(?!) kicsit 1000 felett, ami kb. megegyezik az Ubuntu Planettel. Közel 900 alkalommal közvetlenül a letöltési linkre ugrottak, míg a Reddit 880 alkalommal hivatkozott, ami azért furcsa, mert sosem posztoltam FCM linkeket Redditre. Talán teszek egy kivételt a 100. kiadással. Az LXLE.com a következő 750-nel, Ubuntu Forums 700-zal és az utolsó a Daily Ubuntu 600-zal.

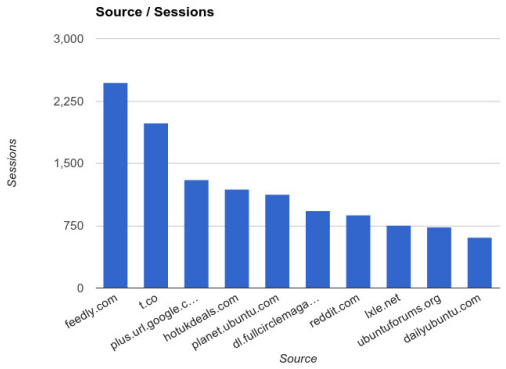

2007-ben ez még teljesen másmilyen volt. A hivatkozások többsége a StumpleUpon volt, majdnem 14000-rel, a második az Ubuntu Fridge oldal 11000-rel. A harmadik az Ubuntu Magyarország volt, több mint 6000-rel, ahogy a Google is. Gyanítom, hogy az emberek az „ubuntu magazin” kifejezésre vagy hasonlóra kerestek rá. Ezt követi az Ubuntu Users 6000-rel, a Planet Ubuntu France (5400), Linux Toy (5200), Full Circle Magazin (hogyan?) 5000-rel. A DistroWatch 3400, míg az Opennet.ru 3000 olvasót adott.

Ez volt régen

Már tudod. Fogalmam sincs miért, de az olvasók száma csökkent 2007 óta. Talán azért, mert az újság már nem számít újdonságnak, mint régen. Talán más irányba indultak az emberek, így már nem érdeklődnek a Linux iránt, így irántunk, a magazin iránt sem.

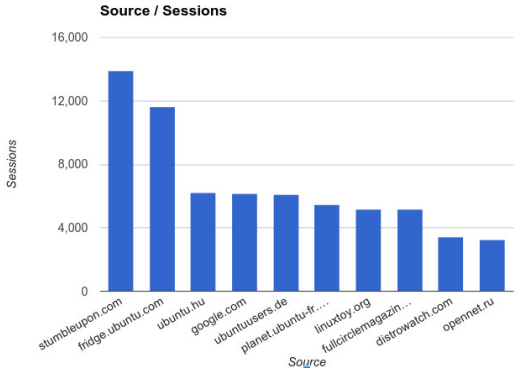

Rajtatok múlik, az olvasókon, hogy terjesszétek az igét és új olvasókat hozzatok az FCM-nek.

Ronnie alapítója és szerkesztője a Full Circle Magazinnak (még!), részmunkaidős művész, és újdonsült Arduino hacker.

Írta: Ronnie Tucker
Fordította: Sipkai Gergely és Jancsek Árpád

Azt gondoltam a nagy százasra valami mással készülök. Több mint egy tucat cégnek, vállalkozásnak és oktatási intézménynek küldtem levelet, akik nagy számban használnak Linuxot. Az iránt érdeklődtem, hogy milyen disztribúció(ka)t, milyen hardveren és milyen célra használnak; valamint a szoftvereik nyílt vagy zárt forrásúak.

A bő tucatnyiból csak néhányan válaszoltak. Az alábbiakban összefoglalom a kapott információkat.

Amazon

Az Amazon Web Services (AWS - http://aws.amazon.com) a legismertebb terület, ahol a cég Linuxot használ. Ezzel a szolgáltatással egy skálázható honlapot készíthetünk az Amazon infrastruktúrájára. Sokan használják a Reddittől kezdve a Netflixen és a Dow Jones-on át a Vodafone-ig.

Az AWS az Amazon Linux AMI-n fut. Ez egy Amazon által fejlesztett Linux lemezkép, ami az Amazon Elastic Compute Cloud-on (Amazon EC2) használható. Karbantartásáról az AWS gondoskodik és az EC2 felhasználók számára ingyenes.

Az Amazon Linux AMI a YUM csomagkezelőt és tárolókat használja és (amennyire meg tudom ítélni) egy pehelysúllyú disztribúció.

Forráskódja megtekinthető az előre telepített get_reference_source terminálprogrammal.

Ha szeretnénk a gépünkre telepíteni, akkor ki kell ábrándítsalak benneteket: csak az Amazon EC2-n használható.

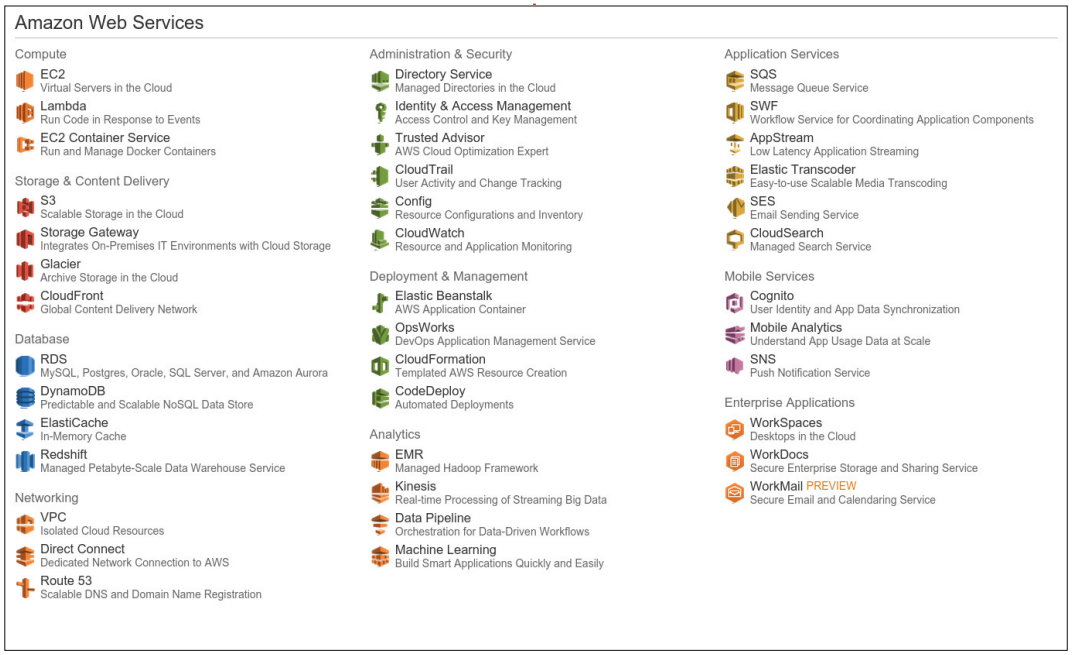

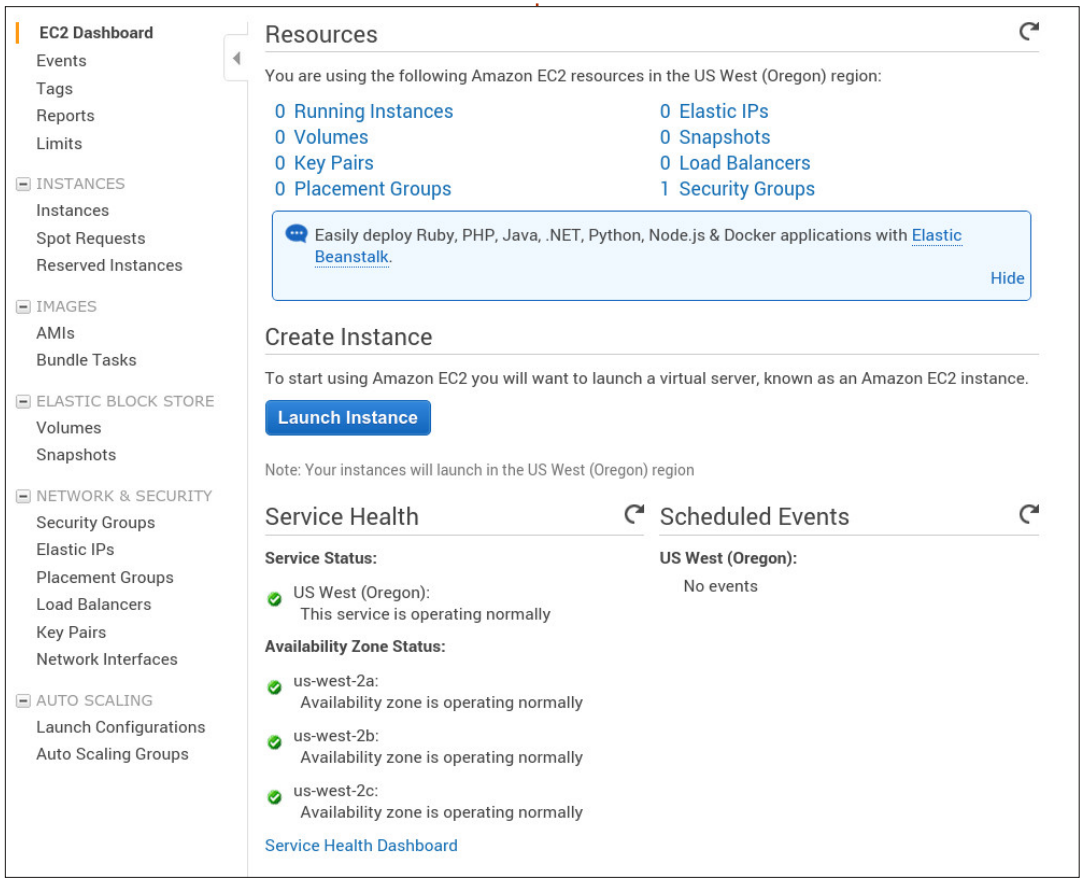

EPFL

Az EPFL (École Polytechnique Fédérale de Lausanne) a nagy hálózatoktól a drónokig mindenhez Linuxot használ. Az Intelligens Rendszerek Laborja (Laboratory of Intelligent Systems – LIS) az élőlényekről mintázott MI-re, autonóm robotokra és hasonlókra specializálódott.

Már játszadoztam olcsó és egyszerű kvad-kopterekkel és elmondhatom nektek, hogy könnyen bajt okozhat, ha zárt sarkokban repülünk velük. Ezzel a problémával foglalkozik az EPFL LIS-e. A GimBall

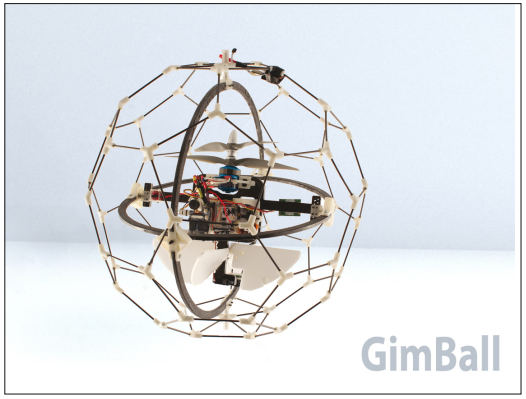

drónjuk körül egy ketrec van, ami megvédi őket még az ütközésektől is.

Az AirBurr drónjuk még érdekesebb, mert ha fejjel lefele landol –

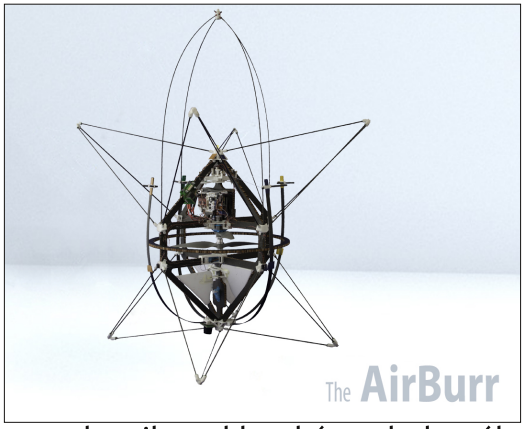

vagy leesik –, akkor képes helyreállítani saját magát és még hozzá is tudja ragasztani önmagát egy felülethez, egy szálalapú ragasztó segítségével.

De ez nem minden. Eddig a kis dolgokat vettük szemügyre az EPFL-nél, most jöjjenek a nagyok.

Aries

Az Aries az EPFL-ben használt négy IBM AMD Opteron klaszter egyike. Azt hiszed erős az asztali géped? Nézd meg, miből áll az Aries:

• a front end két darab tizenkétmagos 2,3 GHz-es AMD Opteron 6176 processzorral (Magny-Cours), ami összesen 24 mag; ehhez társul 24 GB memória;

• 2 szerverszekrény tele 44 csomóponttal; mindegyik csomópont négy darab 2,3 GHz-es 12 magos AMD Opteron 6176 (Magny-Cours) processzort tartalmaz, amikhez 192 GB RAM társul (magonként 4 GB); csúcsteljesítmény: 19,43 TFlops;

• a csomópontokat egy 40 Gb/s-os InfiniBand QDR hálózat köti össze, (teljes, nem blokkolt);

• egy GPFS 87 TB-os dedikált háttértár: ebből 14 TB a home-nak és 73 TB ideiglenes tárhely;

Bellatrix

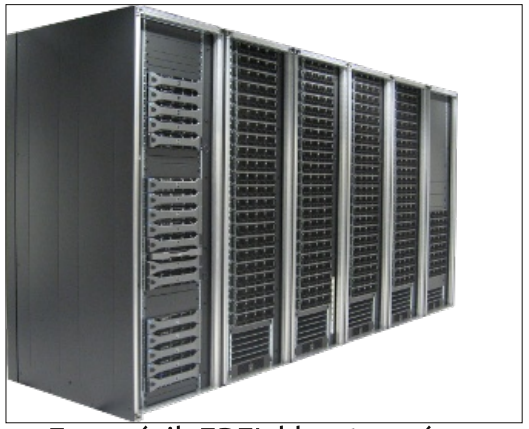

Egy másik EPFL klaszter gép, Sandy Bridge alapú:

• Csúcsteljesítmény: 119 TFLOPS

• Összes RAM: 14 TB

• Háttértár: 200 TB

A klaszter összetevői:

• egy front end,
• egy mester csomópont az adminisztrációra és mentésre,
• 424 darab, számítást végző csomópont, ezek mindegyike a következőket tartalmazza:
  • 2 darab Sandy Bridge processzor, egyenként 8 darab 2,2 GHz-es maggal
  • 32 GB RAM
• összesen 6784 mag
• InfiniBand QDR 2:1 csatlakozás
• GPFS fájlrendszer

Castor

A Castor, egy Dalco Intel Ivy Bridge klaszter, speciálisan szekvenciális számításokhoz építve. Jellemzői:

• front end;

• egy csomópont adminisztrációra és mentésre;

• 50 szabványos csomópont, egyenként 64 GB RAM-mal;

• egy 22 TB-os NFS tároló szerver (4 TB a home-nak, 18 TB ideiglenes tárhely)

• a csomópontokat 10 GbE hálózat köti össze.

Mindegyik csomópontban 2 darab 8 magos, 2,6 GHz-es Ivy Bridge processzor van (modell: Intel Xeon E5-2650 v2).

Daneb

Utolsóként, de nem utolsó sorban a Daneb. Ez egy Intel Xeon alapú klaszter, jellemzői:

• Csúcsteljesítmény: 293 TFLOPs (211 a CPU-ukban, 92 pedig a GPU-ukban)
• Összes RAM: 37 TB
• Háttértár: 350 TB

A klaszter összetevői:
• két front end,
• két mester csomópont az adminisztrációra és mentésre,
• 376 darab, számításokat végző csomópont, ezek mindegyikében:
  • 2 darab 8 magos, 1,6 GHz-es Ivy Bridge processzor
  • 64 GB DDR3 RAM
• 144 darab, számításokat végző csomópont, ezek mindegyikében:
  • 2 darab 12 magos, 2,5 GHz-es Haswell processzor
  • 64 GB DDR4 RAM

• 16 darab GPU-val gyorsított csomópont, ezek mindegyikében 4 K40 NVIDIA videókártya
• 8 nagy memória csomópont, mindegyikben 256 GB RAM
• 2 NUMA csomópont, mindegyikben: 4 processzor és 512 GB RAM
• Infiniband QDR 2:1 csatlakozás,
• GPFS fájlrendszer.

A fenti klaszterek minedegyikén RHEL (Red Hat Enterprise Linux) fut

Ha úgy gondolod, hogy lenyűgöző, akkor ez még mindig semmi.

BlueGene/Q

Ez a behemót a Lemanicus BG/Q szuperszámítógép. A specifikációja könnyeket fog csalni a szemeidbe:
• IBM Blue Gene/Q Massively Parallel szuperszámítógép
• 1 fiók, 4x4x4x8x2 5D tóruszú kábelezés
• 1024 16-magos csomópont, PowerA2, 1.6 GHz
• Energiahatékony, vízhűtés
• Max. 209 Tflops, 172 Tflops LINPACK
• 16 TB memória (számítást végző csomópontonként 16 GB, 1 GB magonként)

Háttértár

• 2.1 PB tárhely
• GPFS Native Raid (GNRx) disk management solution
• GPFS párhuzamos fájlrendszer

Ha igazán okos akarsz lenni ezekkel kapcsolatban, akkor itt letöltheted a „Kezdő lépések” útmutatásait:
http://bluegene.epfl.ch/pdf/GettingStarted.pdf

Bővebb információk miatt az EPFL-nél dolgozó Vicky-t idézem:

„Standard HPC platformként a klasztereinken vegyesen Open Source és licenszelt szoftverek futnak. Van néhány egyedi driver az InfiniBand hálózathoz és a GPU-khoz (pontosabban a GPU csomópontokhoz), vannak licenszelt kompilerek és párhuzamos futást biztosító szoftverek (Intel). Természetesen GNU kompilereket és Open Source párhuzamosított könyvtárakat is biztosítunk, tehát azok a felhasználók, akik akarnak, ingyenes szoftvereket használhatnak a gépeinken. Végülis, teljesen nyílt forrásúak tudnak lenni a szuperszámítógépen használt szoftverek, de ahogy mondani szoktam, a Beowulf klaszterek követik a Beowulf filozófiát: relatív olcsó és elérhető hardver, ingyenes és open source szoftver.”

Mi a Beowulf klaszter? Alapvetően:
• elosztott memóriás rendszer
• a klaszter olcsó, asztali számítógépes hardverekből épült
• ugyanolyan, és kereskedelemi forgalomban elérhető számítógépek (számítási csomópontok) csoportja
• ingyenes és open source szoftvereket (FOSS) futtat
• a csomópontok hálózatba van-

nak kötve egy kis méretű TCP/IP LAN-ba, vannak könyvtárjaik, telepített programjaik, amik megoszthatók

• inkább egy gépként viselkedik, mint sok munkaállomásként

• a számítási csomópontok csak a master csomóponton (master node) keresztül érhetők el

• a hálózaton egyedüliként jelenik meg

• a Beowulf csomópontok felfoghatók úgy, mint egy köteg processzor + memória, ami klaszterbe köthető

• gyorsabb klaszterhez csak csomópontokat kell adni

Néhány felhasználó egyszerűen, shell-el hozzáfér a cvlab klaszterhez. A számítások, a maximális sebesség elérése miatt Python és C++ segítségével történnek. Néhányan Matlabot használnak.

A szóban forgó klaszter a következőkből épül fel:

• 6 x IBM x3650 M3
• 4 x Dell PowerEdge R720
• 3 x IBM x3650 M4
• 2 x Supermicro X8DTU
• 1 x Supermicro X7DWU

A legtöbb Computing Science tanfolyam az 1-2 évben a Linux használatát támogatja. Jónéhány IT laborban dual-boot-ban használnak Linuxot és Windows-t. Néhányhoz ráadásul hozzá lehet férni SSH-n kereszül is.

Sok köszönet ***Vicky***-nek és ***Axel***-nek az információkért.

Biztos vagyok benne, hogy ezek után már szédülsz kicsit, esetleg már félre is beszélsz…

CERN

Az Európai Nukleáris Kutatási Szervezet, vagy röviden CERN híres a Nagy Hadronütköztetőről (LHC: Large Hadron Collider). Minden másodperdben 600 millió részecske ütközés történik az LHC-n belül. A fizikusok minden évben 30 petabyte adatot állítanak elő, ami egyre csak növekszik.

A CERN laboratóriumi részlegén számos Linux disztribúciót használnak kb. 25.000 szerveren és asztali számítógépen Genovában és Budapesten. Többségében Scientific Linux CERN 5 és 6 verziók futnak (Scientific Linux Red Hat Enterprise Linux 5 és 6), de ezek mellett a „sima” Red Hat Enterprise Linuxok is megtalálhatóak. Ha új rendszert telepítenek, az már a CERN CentOS 7 (CC7).

Széleskörű alkalmazásokat használnak, köztük általános infrastrukturális komponenseket -mint pl. a webszolgáltatások, vagy fejlesztésalapú szolgáltatások-, viszont az erőforrások nagy részét fizikai elemzésekre és szimulációkra használja az a 11.000 fizikus, akik hozzáférnek a CERN rendszeréhez.

A CERN-ben főleg szabad szoftvereket használnak, mint pl. a Linux, az OpenStack és a fizikusok által írt alkalmazások, amiket a Nagy Hadronütköztető által évente generált 27 PB (PB = petabyte = 1.000 Terabyte, vagy 1.000.000 Gigabyte) elemzésére használnak.

Körülbelül 11.000 „white box” szerver van a CERN számítógép központjában, amik 8 és 32 közötti CPU magszámmal, és magonként átlagosan 2GB RAM-mal rendelkeznek. Többnyire 1GB/s-os Ethernet hálózatra vannak kötve. A szerverek a világméretű LHC-rács részei, és naponta több, mint 2 millió feladatot futtatnak.

Sok köszönet Tim Bell-nek és a CERN sajtóirodájának az információkért.

Az alább elérhető nagyszerű PDF-ben többet is tanulhatsz a

Nagy Hadronütköztetőről: http://cds.cern.ch/record/1165534/files/CERN-Brochure-2009-003-Eng.pdf

Itt pedig többet tudhatsz meg a CC7-ről, az SLC5/6-ról: http://linuxsoft.cern.ch/

Szuperszámítógépek

Mindent elmond az, hogy a világ legerősebb szuperszámítógépei valamilyen formában Linuxot futtatnak.

A TOP 500 listában az első 500 legerősebb szuperszámítógépet tüntetik fel. Ezt a listát 1993 óta évente kétszer teszik közzé.

2014 novemberi állapot szerint a TOP 5 a következő volt:

Az első a listán a kínai Tianhe-2. Ezen Kylin Linux van, ami az Ubuntu egy variánsa. A második helyet a Titan foglalja el, ami Cray Linux Environment-et futtat. Ezt követi a Sequoia, ami szintén Linuxot futtat. Az 500-as listából nem derül ki, hogy ez milyen disztribúció, ahogyan a 4. helyezett K-ról és az 5. helyezett Mira-ról sem.

Ha az első tízet nézzük, mindegyiken valamilyen Linux van.

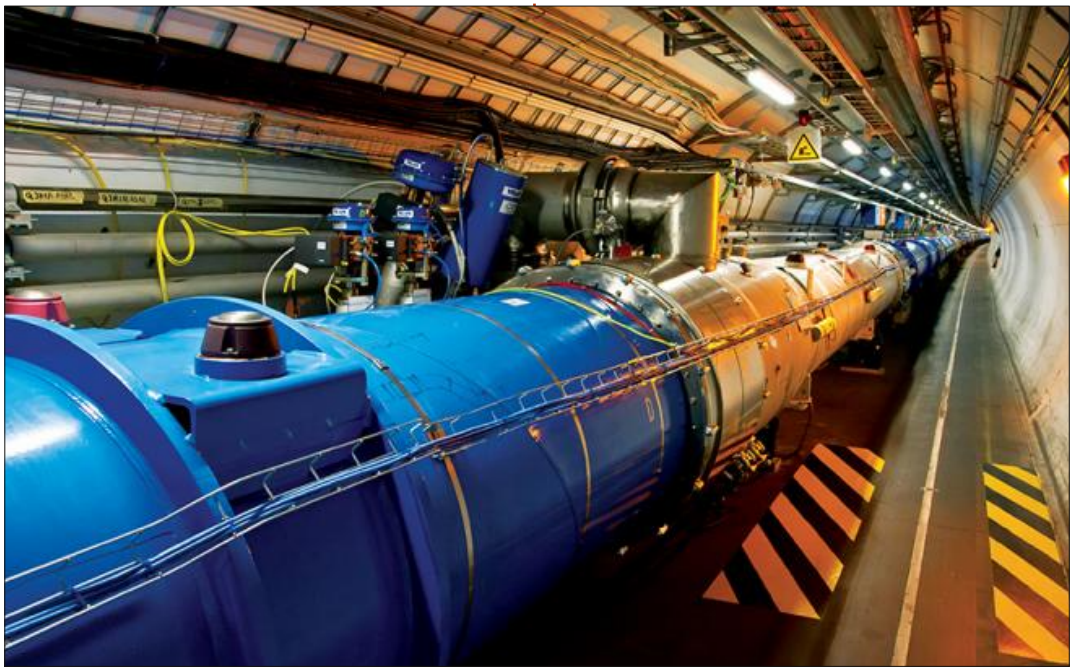

Ronnie alapítója és szerkesztője a Full Circle Magazinnak (még!), részmunkaidős művész, és újdonsült Arduino hacker.

RANK	SITE	SYSTEM	CORES	RMAX (TFLOP/S)	RPEAK (TFLOP/S)	POWER (KW)
1	National Super Computer Center in Guangzhou China	**Tianhe-2 (MilkyWay-2)** - TH-IVB-FEP Cluster, Intel Xeon E5-2692 12C 2.200GHz, TH Express-2, Intel Xeon Phi 31S1P NUDT	3,120,000	33,862.7	54,902.4	17,808
2	DOE/SC/Oak Ridge National Laboratory United States	**Titan** - Cray XK7 , Opteron 6274 16C 2.200GHz, Cray Gemini interconnect, NVIDIA K20x Cray Inc.	560,640	17,590.0	27,112.5	8,209
3	DOE/NNSA/LLNL United States	**Sequoia** - BlueGene/Q, Power BQC 16C 1.60 GHz, Custom IBM	1,572,864	17,173.2	20,132.7	7,890
4	RIKEN Advanced Institute for Computational Science (AICS) Japan	K computer, SPARC64 VIIIfx 2.0GHz, Tofu interconnect Fujitsu	705,024	10,510.0	11,280.4	12,660
5	DOE/SC/Argonne National Laboratory United States	**Mira** - BlueGene/Q, Power BQC 16C 1.60GHz, Custom IBM	786,432	8,586.6	10,066.3	3,945

Gyors bepillantás

Írta: AuntieE és a csapat
Fordította: Sipos Zoltán

A francia fordítócsapat

Üdvözlet a Full Circle magazin olvasóinak szerte a világban! Jóval több mint egy tucat kiadással ezelőtt, Ronnie indított egy új cikksorozatot, amelyben a különböző fordítócsapatoknak adott lehetőséget a bemutatkozásra. Ha nem csal az emlékezetem akkor az első megjelenés az olaszoké a második a magyaroké volt. Mindig, amikor mi, a francia csapat közzétettünk a weboldalon egy új francia kiadást, amit mi úgy hívunk, hogy „v.o." vagy „version originale" (az angol magazin) azt láttuk, hogy az olaszok már előttünk vannak. Azt hiszem, talán a 86-os kiadás óta viszont miénk az egyetlen elérhető fordítás. Azokra a kiadásokra gondolok, amiket már publikáltunk. Ahogy e sorokat írom órákon belül meg fog jelenni a 89-es szám franciául és a 90-es is nem sokkal ez után. Továbbá, ahogy e sorokat írom, Ronnie elérhetővé tette a következő 94-es kéziratát ... Minden szépítés nélkül négy és fél hónappal vagyunk a „vo"-tól elmaradva.

Miért ez a nagy lemaradás? Egyfelől, legalábbis nálunk, volt egy jelentős lemorzsolódás a csapatunk résztvevői között; másfelől pedig néhány olvasónknak elég nagyok lettek az elvárásai. Például követelőző email-eket kapunk, hogy mikor jelenik már meg a francia cikk (a mi kiadásunkban jelentetünk meg ilyeneket) vagy miért nem jelentek meg még a kiadások. És sokkal kevesebben mondják „Segítek én! Mit csináljak?" Arra jöttünk rá, hogy a Full Circle már nem egy közösségi esemény, hanem egyszerűen a fogyasztó társadalom egy újabb fogyasztható terméke. Hát akkor kimondom, remélem azért valaki olvassa itt, még mindig „minden segítséget szívesen veszünk, amit csak kapunk!"

Kik vagyunk

A weboldalunk fő-fő adminisztrátora, vagy azt hiszem a vezérigazgatónknak is hívhatnánk, FredPhil91. Ő az egyik „ügyeletes kockánk". Ő az, aki mindenről gondoskodik, ami az oldal működtetéséhez szükséges, aminek az ubuntu-fr ad otthont szívességből. És ez nem egy könnyű feladat. Ezen kívül Phil rendszeresen fordítja a Python cikkeket, valamint teszteli és átírja a kódot franciára. (az olvasóink teljesen el vannak kényeztetve)! Ő fordítja a legtöbb kernelfordításról szóló cikket, nem beszélve a néhány nagyon nehéz Linux labor cikkről. Sehol se lennénk nélküle.

Aztán van két közönséges adminisztrátor – a fő-főhöz képest: Bab, a nyomdaiparból, a külcsínért felelős és a kisujjában van a Scribus minden rejtelme. Bab egy csomó korrektúrázást is vállal. Azt állítja nem tud angolul, de mégis sikerült egyedül vagy a google segítségével (hátráltatásával) néhány rövid és dicséretre méltó fordítást alkotnia. Mint Bab, én is – AuntieE – már visszavonultunk. Én docens voltam a Sorbonne-on és angol-francia fordítást tanítottam. Most angol-francia szövegeket fordítok és javítok – a régi beidegződésektől nem lehet megszabadulni. Ha úgy tetszik, a PR személy is én vagyok, azt hiszem, vagy legalább is a csapat egy egyszemélyes kapcsolattartója. Ha kérdéseket, megjegyzéseket vagy bármi mást írsz a webmaster@fullcirclemag.fr címre akkor elég valószínű, hogy én fogom megválaszolni.

Habár jelenleg 101 résztvevő szerepel a wikin elhelyezett listában, mégis csak három azok száma akik hónapról hónapra tényleg komolyan gondolják a szerepvállalást. Abc sorrendben d52fr aki viszonylag újoncnak mondható, Ekel a francia magazin számára készült néhány cikk szerzője és frangi a csoportunk régóta oszlopos tagja. Habár még elég új, d52fr mégis hamar meghatározó alakjává vált a csapatnak és most „scribusos" tanonckénti ő csinálja a 89-es kiadás szerkesztését. Sok fordítást és lektorálást is vállal. Ekelre mindig lehet számítani a lektorálásnál, frangi pedig fordít. Ő volt a kizárólagos fordítója az egyik mostanában megjelent kiadásnak is! Mi több, rendszeresen a Híreket választja: nehéz szöveg sok-sok lapon keresztül! Végül, mint ahogy FredPhil91, ő is egy igazi kocka és segít minket ezen a területen.

Természetesen mindnyájunkat nagyon érdekel az Ubuntu és a Nyílt Forrás...

Hogyan dolgozunk

Az egyik legalapvetőbb szabályunk az, hogy mindenki csak annyit csinál amennyit tud és akar. Családi élet, munka (természetesen) és még a szabadidős tevékenység is előrébb való mint a Full Circle. A „mindennapi élet” fontos.

Továbbá, amikor végzünk egy Full Circle kiadással, akkor hozzákezdünk a következőhöz. Elsőnek a dokuwiki Összegzés oldaláról dolgozunk, amit az angol verzió forrásaiból származó szövegek alapján hozott létre valaki közülünk. Azok, akik le akarnak fordítani egy cikket átmozgatják a linket a „fordítás alatt” fejléc alá és amikor befejezték tovább mozgatják a „lektorálásra váró befejezett fordítások”-ba. Elméletben mindegyik lefordított cikket két, többé-kevésbé kétnyelvű személy olvas át, hogy leellenőrizzék a fordítások hűen tükrözik-e az eredeti mondanivalót, valamint helyes-e a francia nyelvtan és helyesírás. Bárki, aki átolvas egy cikket, odaírja a nevét mint a cikk lektora és ha már két személy átolvasta, akkor a „scribusos” véglegesítés céljából átolvassa harmadjára is és beszerkeszti a PDF első verziójába.

Amint minden cikk bekerült a PDF-be a scribusos a Véglegesítés oldalra helyezi az első verziót (V1). Majd legalább két személy, de az a jó, ha három, elolvas egy cikket és hozzáfűzi a megjegyzéseit a következő formában „26. oldal, 1. oszlop, 13. sor, a feltételes mód szükséges a „habár” után vagy „túl sok szóköz a 3. bekezdésben”. Ja igen, Ronnie és társaitól eltérően mi úgy döntöttünk, hogy sorkizárást alkalmazunk a szövegeknél, ami további fejfájást okoz a scribusos-unknak. Amikor minden cikk legalább egyszer átolvasásra került, akkor egy második verzió kerül ki (V2), ami tartalmaz minden javítást, amiből néhány további problémát okozhat a megjelenés szempontjából. Így V2-től Vx-ig tart a jóváhagyás. Amint legalább két személy újraolvasta a szövegeket a nyelvtan, a helyesírás és az elrendezés szempontjából, valamint a javasolt módosítások is megtörténtek és jóváhagyásra kerültek, akkor a végső verzió átkerül a Véglegesítés oldalra a forrással egyetemben.

Az egész folyamat során, amikor a csapatból bárkinek kétsége vagy kérdése merül fel, akkor a fórumunkon értekezünk felőle (ami phpBB fórumszoftver-alapú). A munka mellett beszélgetünk másról is, mint mi terem a kertünkben, milyen az időjárás vagy bármi ami az eszünkbe jut. Az is téma a fórumon – „hozzászólás, kritizálás és javítás céljából”, hogy írok egy kezdetleges blogot, ami az új francia kiadás megjelenéséről tudósít!

A http://fullcirclemag.fr címen lévő blogra a DotCleart használjuk. Minden új bejegyzés a planet-libre és planet-ubuntu-fr oldalakon is megjelenik. Természetesen próbáljuk a blogot vonzóvá tenni és nagy nyilvánosságot szerezni a kiadásoknak. Ez úgy néz ki sikerül is mert a 88-as kiadás 1602-ször, a 87-es 1715-ször és a 86-os pedig a kimagasló 7330 alkalommal töltötték le(?!). Mindegyik szám elolvasható a weboldalunkon is (például a 89-es kiadás a http://www.fullcirclemag.fr/visionneuse/visionner.php?numero=numero88fr címen) és a kiber-olvasók száma átlagosan 400-ra tehető kiadásonként. (információ gyanánt statisztikák érhetők el letölthető formában a http://www.fullcirclemag.fr/index.php?media címen és online olvasható formában a http://www.fullcirclemag.fr/visionneuse/stats oldalon).

Ha valaki szeretne a projektünk részesévé válni csak a szórakozás kedvéért és mert, ahogy a beszámoló legelején már említettem bármilyen segítséget elfogadunk amit kapunk, az megtudhatja, hogyan, ezen a címen (franciául): http://www.fullcirclemag.fr/dokuwiki/doku.php.

Az egész csapat nevében köszönöm Ronnie-nak és csapatának a nagyszerű munkát. Nélkülük mi nem léteznénk!

A francia kiadás az elejétől a végéig

Elsőnek létrehozunk egy dokuwiki oldalt, ahol minden egyes angol kézirat szövege elérhető a fordításhoz. Például a 89-es kiadásban volt Ronnie-nak a Játékok Ubuntun rovatban egy cikke, az X-Plane:

A fordító három részre osztotta a cikket, hogy könnyebb legyen átlátni és lefordítani. Az angol félkövérrel van szedve a francia pedig simán normál stílusban.

Amikor a fordítás kész, legalább két személynek kell átolvasnia – célszerűen kétnyelvű személyeknek – hogy leellenőrizzék a fordítás mellett a francia szintaxist a helyesírást és a nyelvtant. Amint ez

Full Circle Magazine FR

Derniers changements Gestionnaire de médias Plan du site

Piste: - recapitulatif - jeux_ubuntu_2

issue89:jeux_ubuntu_2

Table des matières

1
2
3

1

Once upon a time, Microsoft Flight Simulator was 'thee go to' flight simulator. Nothing could touch it. Then came along free equivalents such as flightgear. Creeping up behind them was X-Plane – a far more sophisticated flight sim that really did what a flight sim should do. It took the model, and applied physics to it, and at that point you really were an X pilot – testing out unknown planes. Microsoft's effort has since fallen by the wayside. It never truly simulated a model plane in physics. Every plane model needed botches to make it seem right, and as of Flight Simulator X it hasn't been updated. X-Plane, on the other hand, has matured nicely and is, as of writing, at 10.2 with 10.3 in beta. The problem with X-Plane was that it was huge. And I mean massive. It came spanning almost a dozen DVDs and was available only as a physical object. The makers have changed that now by having X-Plane available to download via Steam. And about time too! The download is not for the faint of heart. My install of just X-Plane 10 and the European scenery is around the 8GB mark. Downloading the rest of the world will get you a grand total of 80GB.

Il fut un temps où Microsoft Flight Simulator était le simulateur de vol à avoir. Rien ne pouvait le rivaliser. Puis vinrent des équivalents libres comme flightgear. Avançant insidieusement, il y avait X-Plane, un simulateur de vol beaucoup plus sophistiqué qui faisait vraiment ce que devrait faire un simulateur de vol. Il prit le modèle, y appliqua des lois physiques et à ce stade vous étiez réellement un pilote X, essayant des aéronefs inconnus. L'effort de Microsoft est depuis passé au second plan. Il n'avait jamais réellement simulé un modèle réduit d'avion par des lois physiques. Chaque modèle d'avion avait besoin de verrues qui le faisait paraître normal, et depuis Flight Simulator X, il n'a pas été mis à jour. En revanche, X-Plane a bien mûri et est à la version 10.2 à l'heure où j'écris (septembre 2014) et la 12.3 est en bêta.

Mon histoire Page 45	frangi	AE, Bab	d52fr
Q & R Page 47-48	frangi	AE, Bab	d52fr
Jeux Ubuntu 1 Page 49-50	frangi	d52fr, Bab, AE	d52fr
Jeux Ubuntu 2 Page 51-53	d52fr	Bab, AE	d52fr
Mon bureau Page 54-55	frangi	AE, Bab	d52fr

kész, a cikk jóváhagyásra kerül és bekerül a PDF-be.

A Játékok Ubuntun 2-t d52fr fordította, Bab és én (AE) olvastuk át majd d52fr a kiadás „scribusos”-a hagyta jóvá.

A PDF cikkei verzióról verzióra átolvasásra (vagy ellenőrzésre) kerülnek. A problémák az Összegzés oldalon szerepelnek. Amikor minden sikeresen javításra került, akkor egy nagy piros X aranyos zöld pipává változik és úgy vesszük a cikk készen áll a kiadásra.

A képen azt láthatjuk, hogy a Játékok Ubuntun 2-t d52fr fordította és Bab meg én (AE) olvastuk át. A „scribusos” (d52fr) pedig jóváhagyta a PDF-be kerülést. És jobbra lent látható a kész termékünk, amit olyan magas színvonalúra próbálunk csinálni amilyenre csak tudunk.

Jeux Ubuntu 2 (p. 51-53)

Relecteurs : Ekel(V1), AE (v1, v2v), Bab (v2)

Corrections :

Corrections effectuées :

- Ekel
  - Page 51, colonne 1, ligne 5 : “flightgear” → “FlightGear” est ainsi noté sur le site (Je ne pouvais pas laisser passer clea ☺) –> **OK V2**
  - Page 51, colonne 3, ligne 5 : tiret en trop dans installation –> **OK V2**
  - Page 52, colonne 3, ligne 12 : tiret en trop dans Visionnez –> **OK V2**
  - Page 53, colonne 1, ligne 3 : tiret en trop dans configurable –> **OK V2**
- AE :
  - Barre de titre : > “Écrit par” (avec un accent sur le E) –> **OK V2**
  - p. 52, col. 1, lignes 5 et 4 avant la fin : la barre oblique (/) devrait être en bout de ligne et pas au début de la ligne suivante - à mon humble avis –> **OK V2**
  - p. 52, col. 3, ligne 3 : > “tout appareil au-dessus d'un Cessna” (au-dessus prend un tiret, non ?) –> **OK V2**
  - p. 52, col. 4, 5 lignes avant le titre : je mettrais un “.” à la place du “,” en fin de ligne –> **OK V2**
  - p. 51, col. 3 : la colonne se termine par un titre… –> **OK V2**
  - p. 53, col. 1-2 : le 44,90 est divorcé du £ –> **OK V2**
  - p. 53, en bas, juste avant les étoiles : les deux-points (:) devrait être à la fin de la ligne précédente et pas au début de cette ligne avec le lien –> **OK V2**
- Bab (V3) :
  - p. 51 col 1 ligne 3 : la phrase est mal dite ! rivaliser ne prend pas la forme transitive. Il faut écrire “Rien ne pouvait rivaliser avec”. –> **OK**

JEUX UBUNTU

Écrit par Ronnie Tucker

X-Plane 10

Il fut un temps où Microsoft Flight Simulator était le simulateur de vol à avoir. Rien ne pouvait rivaliser avec. Puis vinrent des équivalents libres comme FlightGear. Avançant insidieusement, il y avait X-Plane, un simulateur de vol beaucoup plus sophistiqué qui faisait vraiment ce que devrait faire un simulateur de vol. Il prit le modèle, y appliqua des lois physiques et à ce stade vous étiez réellement un pilote X, essayant des aéronefs inconnus. L'effort de Microsoft est depuis passé au second plan. Il n'avait jamais réellement simulé un modèle réduit d'avion par des lois physiques. Chaque modèle d'avion avait besoin de verrues qui le faisait paraître normal, et depuis Flight Simulator X, il n'a pas été mis à jour. En revanche, X-Plane a bien mûri et est à la version 10.2 à l'heure où j'écris (septembre 2014) et la 12.3 est en bêta.

Le problème avec X-Plane était qu'il était énorme. Et je veux dire massif. Il arrivait sur pratiquement une douzaine de DVD et il n'était disponible qu'en média physique. Les réalisateurs ont modifié ça et maintenant X-Plane est aussi disponible au téléchargement via Steam. Il était temps ! Le téléchargement demande du courage. Mon installation de seulement X-Plane 10 et la scénographie européenne prend environ 8 Go. Télécharger le reste du monde absorbera quelques 80 Go au total.

Pour commencer

Une fois que le téléchargement est complet, vous pouvez démarrer X-Plane et obtenir la fenêtre de démarrage rapide. C'est ironique qu'il l'appelle le « vol rapide », alors qu'il m'a fallu bien 2 minutes pour arriver à cette fenêtre avec ma machine Quad Core 2, avec 8 Go de RAM ! Une fois là, vous choisissez rapidement un avion à partir de la liste par défaut, un lieu (aéro-

Able2Extract PDF Converter 9

All-in-one PDF solution

- Convert PDFs to Microsoft Word, Excel, PowerPoint, Text, Images, OpenOffice and more with precision.
- The most accurate converter for PDF tables to spreadsheet format.
- Generate industry standard PDFs with powerful PDF creations options.
- Protect and Secure your PDFs.
- Resize, rescale, delete and move pages inside PDF.

Works with:

Ubuntu Fedora

@able2extract

www.investintech.com

INVESTINTECH.COM
PDF SOLUTIONS

Az én történetem

Írta: **Phil Hill**
Forrdította: **Nagypál Ildikó**

Az asztali gépemen 2005-ben kezdtem el Linuxot használni. Az azt megelőző néhány évben is próbáltam már dűlőre jutni a Linuxszal a RedHat és a Mandrake verziókon keresztül. Aztán 2004-ben megjelent a Warty Warthog, és minden megváltozott. Már nem kellett küzdeni a telepítéssel – elég volt behelyezni a CD-t, megválaszolni a kérdéseket, és már ott is volt – az Ubuntu.

Engem az Ubuntu megjelenése után létrejött fórumok zsenialitása lenyűgözött. Nagy segítséget jelentett, hogy hirtelen rengeteg ember került elő, akiknek nagyjából ugyanaz volt a célja – megszabadulni a Microsoft rabságából. Persze a korábbi disztribúciókhoz (disztrók) is tartoztak fórumok és blogok, de az Ubuntu valami ennél többet nyújtott, és teszi ezt a mai napig. Rájöttem, hogy ha kérdésed van, akkor fel kell tenned! A Raspberry Pi mostani felemelkedését is ugyanilyen támogatás övezi, és láthatóan – működik.

Az Ubuntu megjelenésének köszönhetően a Windowsról Linuxra történő váltás tényleg felnyitotta a szemem. Ez volt az első olyan Linuxszal kapcsolatos élményem, ahol nem ütköztem újra és újra falakba. Eleinte akadt néhány gond a grafikus meghajtókkal, mert nVidia kártyát használtam, de ezt leszámítva, minden simán ment.

Az azóta eltelt években mindig igyekeztem különböző Live DVD-ket vagy CD-ket kipróbálni, hogy lássam, milyen újdonságok vannak a különböző disztrókban. A KDE-alapú disztrókat jobban kedvelem, mert szeretek bütykölni rajtuk, hogy lássam, mire képesek. A KDE lehetővé teszi ezt számomra, míg a többi verzióban erre csak korlátozottan van lehetőség. Ennek fényében az elmúlt néhány évben felfedeztem, hogy a ROSA és a Deepin disztrókban a KDE új tulajdonságokat kapott, amelyek korábban nem voltak elérhetőek. Nagyon jó látni, hogy a KDE végre új segédprogramokat kapott, amitől a megjelenése tetszetős lett. A notebookomon (egy Toshiba P870, 17 inches, 16 GB RAM-os gép tokkalvonóval) futtatom a Unityt. A TV-tuner kártya kivételével minden remekül működik. A Toshiba P870-hez egy Yuan MC782ML/PD782S TV-tuner kártya tartozik, amelyhez nincs Linux meghajtó, és ezt a helyzetet láthatóan sem a Toshiba, sem a Yuan nem szándékozik orvosolni. A Unity viszont jól fut az Ubuntun, és minél többet használom, annál jobban tetszik. Van egy bökkenő: ezt nem lehet úgy megbütykölni, mint a KDE-t, ezért az elsődleges asztali gépemen továbbra is KDE-t használok.

Azért választottam az Ubuntut az alapértelmezett operációs rendszeremnek, mert tudom, hogy működik. Az általam kipróbáltak közül ez az egyetlen olyan disztribúció, amellyel minden hardver gond nélkül fut, ami több, mint amit a többi disztribúcióról el lehet mondani. A legtöbbjüket biztosan működőképessé tudnám tenni, ha hajlandó lennék több órát bütykölni rajtuk, de én ezt időpocsékolásnak tartom, amikor tudom, ha Ubuntut telepítek, azonnal használhatom őket. A felhasználók általában használni szeretnék a számítógépüket, és nem állandóan hibákat javítgatni rajta.

Hajlamos vagyok olyan nyomtatókat venni, amelyek ugyan kompatibilisek, de nem mindig egyszerű őket telepíteni. A jelenlegi nyomtatóim például egy Samsung Laser ML-2165W és egy Epson Workforce 7520 All-In-One, amelyeket a színes munkáim nyomtatásához és szkenneléséhez használok. A Samsungok tapasztalatom szerint jó nyomtatók, de egyes disztróknál a telepítésük bonyolult lehet, míg az Ubuntu csak észleli, és már megy is – nekem ez szimpatikusabb, ahogy szerintem a többi felhasználónak is.

Semmilyen komoly dolgot nem csinálok, ezért úgy érzem, hogy a választott operációs rendszerem egy működőképes asztali gépet biztosít nekem, amely kevés hibával fut – ezt jelenti nekem az Ubuntu. Jelenleg a következő hardvereim vannak:

- Asus P2T Deluxe alaplap
- Intel Core i7 920 2.67 GHz-cel
- Kingston RAM 6 GB
- AMD Radeon R9 270X Sapphire grafikus kártya
- Dell 27-inch LED monitor
- 4 db Western Digital meghajtó (1 db 1 TB Black, 1 db 2 TB Blue, 2 db 1 TB Green)

- Beépített audió
- Wacom Graphire 2.0 grafikus digitalizálótábla
- Logitech M215 vezeték nélküli egér
- Logitech K330 vezeték nélküli billentyűzet
- Netgear D6300 WiFi DSL modem/router
- Epson Workforce-7520 Colour Multifunction Centre (vezeték nélkül működik)
- Samsung ML-2165W lézernyomtató (vezeték nélkül működik)
- Lite-On DVD-író
- Matsushita DVD-olvasó

Azért minden héten beindítom a Windowst, az Ubuntun futó VirtualBoxban lévő XP-t, és jól működik. Irritál, hogy még mindig ezt kell tennünk bizonyos családfakészítő programok esetén, de ez van, ezt kell szeretni. Addig is a Gramps programot használom, amely kitűnő, és Linuxon is fut, de persze nem kompatibilis más szoftverekkel, melyek sok felhalmozott családfa-adatot tartalmaznak. Ez még így sem jelent komoly nehézséget, és nem kell duál bootban futtatni a Windowst – ami nekem tökéletesen megfelel. Csak annyit mondhatok, hogy köszönettel tartozom a Microsoftnak, hogy a kelleténél eggyel többször hozott ki a sodromból a Windows ME és a Vista segítségével – ez volt az utolsó csepp ebben a kis pohárban, hogy előkerüljön az Ubuntu, és hogy belépjek a Linux és Nyílt Forrás világába.

Írta: **Carla Sella**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

A nevem Carla Sella (az IRC-n Letozaf_ azonosítóval vagyok fenn), az Ubuntu Közösség tagja vagyok, valamint az a megtiszteltetés ért, hogy Ubuntu Insider lehetek.

Mindig is rajongtam a Linuxért, és ezt használom az asztali gépemen és a notebookomon fő operációs rendszerként már nem is tudom, mióta – már annyi év eltelt azóta.

Arra viszont emlékszem, hogy a Mandrake verzióval (amely azután Mandriva lett) kezdtem, valószínűleg Mandrake 7.1 lehetett, mert még mindig megvan az akkor olvasott, kedvenc Linux magazinomhoz kapott eredeti CD.

Sokat tanultam a Linux operációs rendszerről Linux magazinok tanulmányozásával, és sok-sok esti és hétvégi gyakorlással. A munkahelyemen pedig Xenix, SCO Unix és Linux szerverek voltak, de nem volt lehetőségem bütykölni rajtuk, mert feldolgozó szerverekként üzemeltek, és csak felügyelhettem őket, anélkül, hogy hozzájuk nyúlhattam volna.

Meglehetősen sok Linux disztribúciót kipróbáltam, míg végül rátaláltam, és le is ragadtam az Ubuntu mellett; többé el sem tudtam tőle szakadni.

Kapcsolatba kerültem az Ubuntu Közösséggel is, valamint felfedeztem az FCM-et, és onnantól kezdve sok mindent megtanultam az Ubuntu használata, a közreműködés, valamint az FCM és az online dokumentáció olvasása révén.

Azért az Ubuntu mellett tettem le a voksom, mert egy nagyon felhasználóbarát Linux disztribúció. Szinte minden azonnal működik a felhasználó komolyabb közreműködése nélkül, de mivel én hacker vagyok („hacker” alatt azt értem, hogy szeretem kideríteni, hogyan működnek a dolgok, és jobban szeretem a parancssort használni mint a felhasználói felületet), az Ubuntu a felhasználói és a hacker oldalam igényeinek is megfelel.

Fordítással kezdtem a közreműködésemet, de mivel ezt eléggé meguntam, ezért csatlakoztam a tesztelő csapathoz.

Először ISO-kat kezdtem el tesztelni a laptopom, és csináltam néhány Kernel füsttesztet; azután voltam olyan szerencsés, hogy kaptam egy Panda Boardot, és közreműködhettem az Ubuntu Arm tesztelésében. Részt vettem a legutóbbi, Koppenhágában rendezett Ubuntu fejlesztők találkozóján, és lehetőségem nyílt még jobban bekapcsolódni az Ubuntu tesztelésbe.

Elkezdtem Autopilot automata teszteket futtatni az Ubuntu Phone Core Appshoz, és Ubuntu Insider lettem, valamint ott lehettem a 2015 februárjában Londonban rendezett Ubuntu Insiders konferencián, ahol bemutatták az első Ubuntu Phone-t.

Az a csodálatos az Ubuntu Közösségben, hogy jól érezheted magad, és sokat tanulhatsz, miközben közreműködsz az Ubuntu fejlesztésében; a Közösség tagjai annyira jófejek és segítőkészek, hogy káprázatos dolgokat tanulhatsz, ezért igazán büszke vagyok, hogy mindennek részese lehetek.

Hihetetlen, hogy egyszerre közreműködsz és jól szórakozol (szórakozás alatt hackelést és a Linux alaposabb megismerését értem).

Írta: **Ziwei Zhou**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

Hét éve használok Linuxot az asztali gépemen. Elsőként a RedFlag Linuxot használtam, amely Debian és KDE DE alapú volt. Egy barátom gépére volt előre telepítve, és megkért, hogy rakjam rá a Windowst. Az első gondolatom a KDE láttán az volt, hogy „Hűha, ez mennyivel szebben néz ki, mint az én Windowsom". Miután végeztem, kölcsönkértem a live CD-t, és kipróbáltam otthon. A telepítőlemez nagyon fejlett technológia volt a számomra, egészen lenyűgözött az a lehetőség, hogy magammal vihetek egy operációs rendszert, és bármelyik számítógépen futtathatom. A webböngészéshez csakis Firefoxot, a zenei CD-k otthoni hallgatásához pedig Amarokot használok. Nem az elsődleges számítógépemre telepítettem, mert az OpenOffice megbízhatatlan volt akkoriban (gyakran összeomlott, mikor éppen valamilyen feladat közepén tartottam).

Egy évvel később kaptam egy nagyon régi laptopot: Pentium 3 CPU-t 256 MB RAM-mal és egy 20 GB HDD-t. A Windows nem futott jól azon a gépen, túlságosan lassú volt. Rögtön a Linux jutott eszembe; utána néztem az interneten. Az Ubuntu nagyon népszerű volt a közösségen belül. Megtudtam, hogy az Xubuntut kifejezetten kis teljesítményre tervezték. Letöltöttem, és az elsődleges gépemen kiírtam egy CD-re (csak egy 128 M-ás flash meghajtóm volt, így a CD volt a jobb megoldás). Ez meg is mentette a laptopomat, mint a közösségben sokan mások esetében is; hihetetlenül gyors lett. Le voltam nyűgözve. Még csak meghajtókat sem kellett telepítenem, minden azonnal működött, még a HP nyomtatóm is.

Elég ironikus – később telepítettem az Ubuntut az új laptopomra, amelyen ATI grafikus kártya és új Wi-Fi modul volt, és a meghajtók komoly gondot okoztak, egészen az agyamra mentek. Ezért én csak időnként néztem rá az Ubuntu hírekre, hogy lássam, van-e már megoldás. Az otthoni munkaállomásomon még mindig Windows futott. Végül az Ubuntu 12.04 megoldotta minden hardverrel kapcsolatos problémámat, amellyel a laptopomon szembesültem. Azonnal telepítettem, mint elsődleges operációs rendszert. Nagyon jó az Ubuntu 12.04-es verzióval dolgozni, laboratóriumi adatokat dolgozok fel rajta a Scilab, és jelentéseket írok a Lyx segítségével (egy LaTeX grafikus felület). Sosem hagy cserben, sok remek nyílt forrású eszköz érhető el hozzá a tudományos feldolgozással kapcsolatban, a grafikus felület ugyan ronda, de működik, mint a kisangyal.

A Unity remek, főleg egy 13 inches laptop esetén, drága képernyő területet lehet vele ugyanis spórolni, és jól néz ki, bár nem olyan stabil, mint a Gnome és a KDE. Ezért még két évig maradtam a Unity mellett, a 12.04-estől a 14.04-es verzióig. Miután új Thinkpadom lett, megint sok probléma lépett fel: nem lehetett a fényerőn állítani, a rendszer felébredt és bekapcsolt az energiatakarékos üzemmód alacsony energiaszint esetén. Ezek csak apró problémák, ezért még egy évig használtam a 14.04-est, amíg meg nem jelent a 15.04-es verzió. A megjelenés után azonnal frissítettem – egy katasztrófa volt, a Unity sokszor összeomlott, és a laptopomon nem indult el az energiatakarékos üzemmód, miután lecsuktam a gép fedelét, sok mindent megpróbáltam, de nem sikerült működésre bírni, így végül a grafikus környezetet, Gnome 3.x-ra cseréltem, amely sziklaszilárdnak bizonyult. Szeretem, ahogyan az ablakokat és a munkaterületeket kezeli, sokkal jobban, mint a Unity, de nem tetszik a megjelenése – a rendszertálcán lévő betűkészlet fekete alapon szürke színű, ez néha nagyon idegesítő lehet, ha besüt a nap a szobába – a telep töltöttségi szintjét, a hálózati információkat és az órát nehezen lehet ilyenkor leolvasni. Lecseréltem a témámat, hogy hátha jobb lesz, de még így is egy kicsit zavaró. A vastag ablak-címsorok miatt pedig sokkal kisebbnek tűnik a képernyőm. Most a KDE plasma 5-re váltottam, amelyben túl sok a hiba, de valóban kényelmes: A KDE Connect például tökéletesen működik az androidos telefonommal: zökkenőmentes a vágólap, a fájlok, az üzenetek és az értesítések megosztása. Számítógépemről már a telefonomat is le tudom némítani munka közben anélkül, hogy kézbe kellene vennem, nagyon kényelmes. A tevékenységek, a Dashboard, a kis céleszközök mindmind nagyon kényelmessé teszik az életemet, és nehéz tőlük megválni. A fejlesztés előrehaladásával a KDE Plasma egyre stabilabbá válik, kicsit ugyan régimódi, de imádom.

Egyébként a Windowst sem utálom, de most már fájdalmas visszatérni hozzá: semmit sem lehet beállítani, könnyen belassulhat, ha a szoftver nincs megfelelően kiválasztva.

Szeretem az asztali Linuxban rejlő lehetőségeket: megtanulhatom, hogyan működik a számítógépem, és teljesen én irányíthatom.

Sok ember gondolta úgy, hogy az asztali Linux sosem (legalábbis nem egyszerűen) győzheti le a Windowst vagy az OSX-et. Szerintem nem is az a célja, hogy legyőzze vagy a helyébe lépjen, az egész inkább olyan, mint egy hatalmas kísérlet. A nyílt forráskódú szoftverek sokkal egyszerűbbé teszik az innovációt, sok ember és közösség igyekszik újratervezni és kísérleteket végrehajtani az asztali Linuxszal: Unity, Gnome, KDE és a Deepin OS Kínában, egyes tulajdonságokat a Windows is átvett (például a virtuális asztalokat a Windows 10-en és az OSX-en). Ez lenne a lényeg: az innováció és nem a leváltás.

Hiába szeretem nagyon a Linuxot, másoknak nem ajánlanám, főleg olyanoknak, akik a számítógépüket munkára vagy kikapcsolódásra használják. Csak azoknak való, akik érdeklődnek a számítógépek és a szoftverek iránt, és szeretnének többet tudni róluk.

Írta: **Jack Knight**
Fordította: **Tulipán Attila**

1989 és 1995 között a Siemens R&D-nél (később Siemens Nixdorf) dolgoztam rendszeradminisztrátorként és rendszerszakértőként. Követtem a Linuxszal kapcsolatos eseményeket attól a naptól kezdve, hogy Linus megtette azt a híres bejelentését. És egy nap mit látok? Ezt az emailt kaptam:

```
„Feladó: Patrick J. Volkerding (bf703@cleveland.Freenet.Edu)
Tárgy: Bejelentés: Slackware Linux 1.00
Hírcsoport: comp.os.linux
Dátum: 1993-07-16 17:21:20 PST

A Slackware Linux disztribúció (1.00 verzió) elérhető az FTP szerveren. Ez egy teljes, telepíthető rendszer, olyan rendszerhez, amelyben van 3.5” boot floppy. 386/IDE rendszeren lett alaposan tesztelve.”
[snip]
```

Emlékszem, amikor ezt meglátottam, hogy küszködtem, hogy tűrtőztessem magam a nagy izgatottságban, miközben szorgosan töltöttem le a 13 lemezképfájlt az FTP szerverről, egy 9600bps X.25-ös kapcsolaton keresztül, amely ahhoz kellett, hogy az alap rendszer (grafikus felület nélkül) elinduljon. A szörnyű sebességhez még az is hozzátett, hogy az UART a Siemens gatewayeken egy rakás szerencsétlenség volt. Egyébként szerencsések lehettünk, mert több mint 2400-as sávszélességet láttunk a letöltések nagy részén.

Volt egy pár új 386 és 486 prototípus asztali gép, amelyek éppen akkor jöttek Németországból, és már türelmetlenül vártam, hogy kiderüljön, vajon valamelyiket tudnám egy jobb gateway gépnek használni. Abban az időben NS32000 processzoron alapuló hardvereink voltak és Sinix 5.2 futott rajta. Egy furcsa hibrid oprendszer volt, ami emulálni tudta az SVR3 és a BSD Unix viselkedését, több-kevesebb sikerrel.

Eltöltöttem egy kis időt a lemezek telepítésével (de szerencsére jobban alakult mint a SCO Xenix-nél, mert ott 52 lemezből az 51.-nél elszállt a telepítés). Hihetetlen, de működött. Ott voltam egy új, csini Linux oprendszerrel, teljesen olyan volt, mint egy „szokásos” Unix, nem pedig egy szörnyűség, amit használtunk. Teljesen le voltam nyűgözve.

Kiderült, hogy viszonylag könnyű bekonfigolni a betárcsázós (dialup) netet – akkoriban újdonságnak számító –, trailblazer modemen (14,4 Kb) – ha bárki emlékszik még rá. (Gord mondja közben: „Nekem volt is olyanom!”) És hirtelen nem jöttek a napi szintű panaszkodások a usenet szolgáltatótól (hírcsoport szolgáltató), hogy megtelt a spool lemez – ugyanis nem tudtuk elég gyorsan lehúzni az adatokat.

Néhány hónappal később elértük, hogy (elért az örömök netovábbja) vezetékes vonalat kaptunk az UKC-hez, amin már 64 Kb-el zúztunk. Ahhoz képest, hogy mihez voltunk szokva, örömtáncot jártunk, hogy volt néhány 486-os Linux asztali gépünk az adatközpontban (DC – Data Center), amelyeken Sock Proxy tűzfalak, DNS szerverek, levelező szerverek és CERN httpd szerverek futottak, illetve egyéb inyencségek. A változás üteme egyszerűen megdöbbentő volt.

Ekkorra már minden versenytársnak, mint például IBM, ICL, stb… volt saját weboldala. A marketing osztályról egyszer meghívtam valakit hozzánk, hogy nézzen szét miket csinálunk, és mondjon ötleteket, milyen tartalommal töltsük meg a saját weboldalunkat. Türelmesen végig mutogattam a különböző cégek weboldalait, és tíz perc után „rövidre lettem zárva”, mondván: „Hmm, igen. Nagyon érdekes, majd jelentkezünk.” Sohasem jelentkeztek újra. Röviddel azután elhagytam a céget és szabadúszó lettem… és 17 évig az is

maradtam.

Egy másik maradandó emlék a következő. Használtunk egy belső usenet hírcsoportot, ahol publikáltuk a belső megbeszéléseink jegyzőkönyveit. Szerencsétlenségünkre egyszer egy minőségbiztosítással foglalkozó kolléga intézte a megbeszélések jegyzőkönyveinek a hírcsoporton való megosztását, valami teljes brit területen nyilvános csoportnak (már nem emlékszem a nevére). De egyszer egy nagyszerű emailt kaptam az upstream hírcsoport admintól (egy bizonyos Andrew McPherson IIRC-től), és valahogy így írta:

„Ha tényleg szeretnétek, hogy a belső megbeszéléseitek részletesen a nagy nyilványosság elé kerüljön, és versenytársaitok is olvassák, akkor lennétek szívesek a rövidítéseket is teljesen kiírni?”

Írta: **Paul Romano**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

Az 1970-es évek elején láttam először számítógépet, amikor a Burroughs-t, egy nagy számítógépgyártót kellett meglátogatnom Southend-on-Sea-ben. Semmire sem emlékszem a nagyszámítógépből, csak a fehér köpeny, a sárcipő és a hajháló maradt meg, amelyeket a klimatizált létesítményben kellett viselnünk. 1980 körül az irodában elkezdtem játszani egy Apple IIe-vel a BASIC nyelv egyik formájának segítségével, de nem jutottam messzire. Munkaügyben sokat kellett a tengerentúlra utaznom, néha hosszabb időre is, így rendszertelenül fértem hozzá az Apple technológiához.

1981-ben, amikor úgy tűnt, hogy minden programozó egy tinédzser, aki a hálószobájában ügyködik, végre én is megvettem az első számítógépemet, egy Sinclair ZX-81-et. Azok kedvéért, akiknek az emlékezete nem nyúlik vissza ilyen messzire, ez volt az egyik sikeres otthoni számítógép, amelyet az Egyesült Államokban Timex 1000-es néven is forgalmaztak. Csomagküldő szolgálaton vagy a WH Smith könyvkereskedőn keresztül 50 fontba került, és a Sinclair egészen 1 KB (igen, 1 KB) RAM-mal rendelkezett. A 16K memóriás kiegészítő csomagért, és egy hőnyomtatóért, amely 4 inch széles aluminiummal bevont papírt használt, többet kellett fizetnem. Egy külön áramforrásra kellet kötni, és csatlakoztatni a TV-hez, mint kijelzőhöz, ami szigorúan fekete-fehér volt. Az operációs rendszer mint olyan, a ROM-mal ellátott BASIC egyik formája volt, és a Sinclairen mindent BASIC nyelvben kellett csinálni. Kizárólag karakter-alapú grafika volt. Merevlemez vagy floppy meghajtó nem volt. A programok és az adatok betöltése és tárolása szalagos hangkazettákon történt. Lehetett előre rögzített kazettákat venni, amelyeken játékok és egyszerű alkalmazások voltak. A letöltés egyetlen módja azoknak a hangoknak a szalagra rögzítese volt, melyeket a TV-n keresztül sugárzott számítógépes programok futása alatt lehetett fogni. Még mindig megvan a ZX81, és teljesen működőképes.

Úgy tanultam meg BASIC programnyelven programozni, hogy egy magazinból minden hónapban lemásoltam a kinyomtatott programkódokat. Hihetetlen, hogy mi mindent lehetett kihozni 16K vagy akár 1K RAM-ból. Néhány modern programozónak sem ártana az ilyen hatékonyság. Később sok DOS parancsfáljt használtam, és megtanultam C-ben programozni, most pedig a Pythonnal ismerkedek, leginkább a Full Circle sorozatnak köszönhetően.

A munkahelyen csak Microsofttal ellátott számítógépekkel találkoztam. Akkor kezdődött, amikor az irodánkat 1987-ben ellátták számítógépekkel. Mellékállásban én lettem a helyi iroda rendszergazdája. A Wang 286-tól kezdve használtam a MS-DOS 3.2-t és minden további verzióját is, valamint az összes Windowst 1-től 7-ig, a Vista kivételével. Sosem használtam Win 8-at, és nem szándékozom kipróbálni a Win 10-et sem.

1990-ben Angliából Dél-Afrikába emigráltam. Azt a figyelmeztetést kaptam, hogy Dél-Afrikában a számítógépek nagyon drágák, ezért mielőtt elindultam volna, megvettem az első valódi személyi számítógépemet, egy Viglen 386-ost. Ismét csak rászántam az extrákra a pénzt: VGA megjelenítés, 3½” floppy meghajtó, és egy 40 MB-os merevlemez. Ezek összesen körülbelül 2000 fontba kerültek, vagyis nagyjából egy havi fizetésbe. Csak egyszer tudtam bekapcsolni, és máris csomagolhattam vissza minden mással együtt, a Dél-Afrikába történő költözés miatt.

Az első munkám számítástechnikával kapcsolatos része folyamatutasítási munkalapok megalkotása és szerkesztése volt járműösszeszerelő munkások számára. Ezeket egy nagyszámítógép terminálján keresztül csináltam; asztali

számítógépem nem volt. Az idő- és energiamegtakarítás érdekében nemsokára kimerészkedtem a nagyszámítógép munkalap alkalmazása közé, és megtanultam néhány parancsot, amelyekkel a fájlokat és az adatbázist tudtam manipulálni. Arra csak sokkal később jöttem rá, hogy ez volt az első kóstolóm a Unixból egy helyi IBM nagyszámítógépen.

Otthon, eközben, a gépemet először egy 486 DX2-re, majd pedig egy Pentiumra cseréltem. Az operációs rendszerek a szokásos Microsoft utat követték. Az internetet először a Beltel nevű helyi rendszeren kezdtem el használni, amely hasonló volt az egyesült királyságbeli Prestelhez. Ennek segítségével hírközlőkre tudtam kapcsolódni, és e-maileket küldhettem (egy X25 vagy X400 protokollon keresztül, ha jól emlékszem). Az első betárcsázós modemem 4800 bps-mal csatlakozott. Nemsokára megjelent a World Wide Web, én pedig lecseréltem a Beltelt az egyik helyi ISP-re, amely akkor jelent meg. A betárcsázós kapcsolat egy lassú modemen keresztül nem volt nagy élmény, és sokba is került. Csak nagyon óvatosan lehetett szörfölgetni. Nekem az e-mail volt a legfontosabb, hogy kapcsolatot tudjak tartani az otthon maradt családtagokkal és barátokkal.

Mivel 2009-ben nyugdíjba mentem, a jövedelmem fix összegű lett, ezért jól meg kellett gondolnom, hogy mire költöm a pénzemet. Az ADSL túlságosan drága volt, és egészen mostanáig lassú is – az Egyesült Királyságban és más fejlett országokban elérhető sebességhez képest. A kábeles TV vagy az internet sem elérhető. Egészen 2010-ig kellett várnom, mire végre szélessávú internetkapcsolatra válthattam egy 3G-s mobil USB modem segítségével. Feltöltős volt 12 havi adat mennyiséggel, amelyből 100 MB jutott minden hónapra. Ha ez elfogyott, akkor további adatcsomagokat kellett vennem. Ha Operát használok böngészőnek, akkor a tömörítő technológiája sokat segít, de én jobban szeretem a Firefoxot.

Mielőtt elköltöztem volna Angliából, előfizettem a PCPlus magazinra. Ez kifejezetten szakmai jellegű volt, és sokat tanultam belőle (és persze a Full Circle-ből is). Azt hiszem, ez volt az első magazin, amelynek a címlapján lemezek díszelegtek. Méretes kollekcióm van ezekből: a 5¼" floppyktól kezdve a 3½" floppykon át, a CD-kig és DVD-kig. A PCPlus már megszűnt, és nagyon hiányzik. Amikor 1995-ben hazalátogattam, akkor vettem egy példányt az akkor elérhető összes PC magazinból, és elhatároztam, hogy ismét előfizetek a PCPlusra. Nem sokkal később, 1998 októberében szó volt benne a Linuxról, és járt hozzá az első Linux lemez (SuSE 5.2) is. Sok disztrót kipróbáltam, de egyik sem tetszett annyira, hogy állandóan azt használjam. Bár a Knoppix korai live CD-je többször is jól jött, ha windowsos számítógépeket kellett javítani. A cikk írása közben átnéztem ezeket a lemezeket, és rájöttem, hogy az eredeti Ubuntu 4.10 (Warty Warthog) és a 6.06 (Dapper Drake) egy-egy példánya is megvan. Kiírtam ezeket a CD-ket, és kipróbáltam őket. Bárcsak annak idején, 2005-ben, illetve 2006-ban kipróbáltam volna őket. Sokkal hamarabb rászántam volna magam a Linuxra/Ubuntura történő váltásra.

2000 májusában a PCPlus kiadója megjelentetett egy testvér magazint, amelyet szerintem sok olvasóm ismer: ez a Linux Format. Megvettem az első hat kiadást, kipróbáltam a mellékelt lemezeken lévő disztrókat (Storm, SuSE 7 & Corel), de egyik sem nyűgözött le annyira, hogy elkezdjem őket használni. 2008-ban ismét próbát tettem a CentOS 5.2-vel, de még mindig nem álltam készen a Linuxra. 2013 végén, amikor az XP bukása fenyegetett, sok e-könyvet olvastam leginkább a Gutenberg Projekt keretében. De amikor lementettem őket, akkor a szöveget ellepték a hamis reklámlinkek, hiába rendelkeztem a legfrissebb vírusirtóval és rosszindulatú program elleni védelemmel. A helyi könyvkereskedőnél megint rátaláltam a Linux Formatra, és hamarosan az Ubuntu 13.10-re is, és rákattantam.

Még mindig egy Pentium 4-es gépem van két darab 40 GB-os meghajtóval, amelyen 11 különböző operációs rendszer indul el. Az egyik meghajtón a Linux Mint 16 és a SolydX osztozik egy swap partíción. A másik meghajtón pedig a következő Windows-verziók találhatók: 1, 286, 386, 3.0, Windows for Workgroups 3.11, 95, 98SE, 2000 és FreeDOS. Nagyon tudományos kísérlet, de jó móka összeállítani. Ranish Partition Manager programot használtam, amellyel akár 32 elsődleges partíciót létre lehet hozni, és ezekből bármely tetszőleges 4 tartalmát ki lehet venni és vissza lehet rakni szükség szerint az MBR szektorban lévő partíciós táblában.

A jelenlegi gépem egy Celeron, paramétereit nem is érdemes megemlíteni. Az elsődleges rendszeren Ubuntu 14.04 LTS-et futtatok, de ez egy olyan remix, amelyben több asztali környezet elérhető. A másodlagos meghajtón egy WinXP található, és a saját, az alapoktól megírt Linuxom, valamint két mérlegelés alatt álló disztró van. Ezek minden hónapban változnak, most éppen az Ubuntu 15.04 és a Netrunner 15 van soron. Szeretem a Unity asztali környezetet használni, bár az ablakkezelő gombok a rossz oldalon vannak. Próbálkoztam a Tweak Toollal, hogy ezt megváltoztassam, de nem sikerült. Általánosságban azonban elmondható, hogy jobban vonzódom a KDE-t használó disztrókhoz.

A pénzügyi helyzetem mostanában javult, úgyhogy végre tudok venni egy új laptopot, amelyre az Ubuntu valamelyik új formáját fogom telepíteni, valamint köthetek egy olyan mobilszerződést, mely havonta megfelelő mennyiségű adatforgalmat tartalmaz. Szeretnék egy otthoni hálózatot is létrehozni, amelyben az egyik gép lesz a multimédia szerver.

Írta: **Fernando Diaz de la Serna**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

Az elmúlt nyolc évben Ubuntut használtam. Az első találkozásom az Ubuntuval teljesen váratlanul történt, és kizárólag a kíváncsiságom eredménye volt. Hallomásból ismertem, de a nevén kívül nem tudtam róla semmit. Nyolc évvel ezelőtt egyik nap, egy számítástechnikával kapcsolatos hírlevélben olvastam, hogy létezik egy Ubuntu nevű operációs rendszer, és egy Suse nevű másik, de ugyanakkor felhívta a figyelmet arra, hogy az utóbbit nehezebb használni. Rákattintottam az Ubuntu linkre, és megrendeltem a Canonicaltól a telepítő CD-t. Nem is sejtettem, hogy ez az ártatlan kíváncsiság egy új operációs rendszer kipróbálása iránt gyökeresen meg fogja változtatni az életemet.

Addig a nagy jelentőségű napig, amikor a Canonicaltól megrendeltem az Ubuntut, 15 éven keresztül Windowst használtam. Olyan volt, mint a bizonytalanság és pusztítás háborgó tengerén navigálni, hogy mentsem az életem: az Isteni színjátékban ábrázolt pokoli kínok megvalósulása a földön. Összeomlás, lefagyás, vírus, ütközés, időről időre az egész oprendszer újratelepítése: mindegyik kellemetlenség rendszeresen előfordult velem. Rengeteg pénzt és időt vesztegettem el arra, hogy rávegyem a Windowst, hogy segítségemre legyen a könyvesboltban végzett munkámban, ahol 15 számítógépet üzemeltettem. Nem megyek bele a részletekbe, mert attól tartok, hogy az elbeszélésem csípőssé és megkeseredetté válna.

Az Ubuntu példányom gond nélkül megérkezett postán az egyik nap. Az íróasztalom egyik sarkába raktam el, mintha úgy döntöttem volna, hogy karanténban tartom ezt az új vadállatot, míg komolyan el nem kezdem használni.

Néhány nap gondolkodás után a Windows mellé telepítettem, és minden rendben ment. Elkezdtem használni, és minden egyszerűnek, és intuitívnek tűnt. Mintha hirtelen megvilágosodtam volna. Tudtam, hogy mindig is ezt akartam, és erre volt szükségem.

Az egyetlen fennakadás inkább a naivitásomnak és tudatlanságomnak volt köszönhető, és nem az Ubuntu hibájának. Feltételeztem, hogy minden oprendszerben van lemezellenőrzés, töredezettségmentesítés és antivírus program, mint ahogy a Windows esetében is. Így egy hétig azzal szenvedtem, hogy ezeket megtaláljam az Ubuntun. Amíg nem beszéltem telefonon valakivel, akinek legalább halvány fogalma volt az Ubunturól, nem tudtam meg, hogy ilyen dolgok nem léteznek a linuxos ökoszisztémában, valamint azt, hogy a vírusok is igen ritkák.

A fontos felfedezés után hetek és hónapok teltek el rengeteg internetes olvasással, és érdekes oktatási segédletek tanulmányozásával, így sok finomhangolást, kiskaput és feltétlenül szükséges ubuntus programot ismertem meg. Röviden szólva, jobban elmélyültem az új oprendszeremben, hogy a lehető legtöbbet hozzam ki belőle.

Folyamatosan az Ubunturól beszéltem mindenkinek, olyannyira, hogy már néha unalmassá váltam, de teljesen lenyűgözött az Ubuntuval kapcsolatos élményem. Megszabadultam a Windowstól, és az Ubuntu következő kiadása után már az egész lemezt neki szenteltem, hogy soha ne kelljen megint Windowst használnom.

Elkerülhetetlennek látom ismét szóba hozni a zárt (forráskódú)

szoftvereket. Egy fogalmat meg lehet határozni egy másik fogalomhoz való hasonlítással. Amikor valaki elkezd egy zárt (forráskódú) szoftvert használni, akkor ügyfél válik belőle, olyan, mint a szoftvergyártó cég összes többi névtelen ügyfele. Egy személytelen kereskedelmi tranzakció tárgyává válik. Viszont amikor valaki Ubuntut kezd el használni, akkor egy aktív közösség részévé válik. Intenzíven érezni fogja, hogy egy csoport részévé válik, mely melegséget és emberséget nyújt a tagjainak. Ez óriási különbséget jelent abban, ahogyan az ember a számítógép használatra tekint a mindennapi tevékenységek elvégzése közben. Szabadon kiválaszthatja, hogy mit használ és hogyan használja, és nem kötik egy szoftvercég által meghatározott feltételek és korlátozások sem. Olyan, mint újjászületni, venni egy friss és éltető lélegzetet. Nem túlzok!

Szeretném itt Harley Hahnt idézni. Remekül elmagyarázza, hogy az általad használt oprendszer hogyan határozza meg az életedet, gondolkodás- és viselkedési módodat:

„A számítógéped nem egy élettelen gépezet. Az egy dinamikus eszköz, amely egyenesen a gondolkodási folyamataiddal van kölcsönhatásban. Amikor használod a számítógépedet, akkor az elméd meghosszabbításává válik. Vagyis hosszabb távon az általad használt számítógépes rendszer befolyásolja a gondolkodásod. Így akár a rendszereket mentális szempontból „jó" vagy „rossz" csoportba is sorolhatjuk, attól függően, hogy hogyan hatnak a felhasználók elméjére."

Azzal folytatja, hogy ilyen értelemben a Unix és a leszármazottja, a Linux kétségkívül a legjobb számítógépes rendszerek, melyet valaha kitaláltak.

Az évek folyamán sok embert megmentettem a problémás számítógépétől azzal, hogy segítettem nekik Ubuntut telepíteni a gépükre. Mindig azt mondtam nekik, hogy adják tovább azt, amit kaptak, és segítsenek másoknak is a gyengélkedő számítógépükre telepíteni az Ubuntut. Ezek az egyszerű alapelvek építenek fel egy olyan közösséget, mint az Ubuntu.

Be kell vallanom, hogy dührohamot kaptam, amikor a GNOME-ot lecserélték a Unityre. Mások is így voltak ezzel, mert mi emberek, olyan lények vagyunk, akik nehezen viselik a változásokat. Idővel hozzászoktam a Unityhez, és azóta is boldogan használom. Az Ubuntu Mate mostani megjelenésével ismét használhatom a GNOME-t az egyik számítógépemen. Csodás és nosztalgikus érzés volt ismét látni a régi jó asztalt. Sok jó emléket hozott vissza abból az időből, amikor először találkoztam az Ubuntuval. A régi jó asztal, amit úgy szerettünk!

Nincsenek megfelelő szavaim és irodalmi képességeim ahhoz, hogy kifejezzem az örömömet és hálámat azok iránt, akik megvalósították az Ubuntut és általában a nyílt forráskódú szoftvereket. Emberek millióin segítettek egy olyan világban, amely mindig nyereséget vagy viszonzást vár mindenért cserébe. Ünnepeljük meg ezt a csodálatos kivételt ebben a mi embertelen világunkban.

Köszönet jár Ronnie-nak és mindenkinek, akik cikkekkel járultak hozzá a Full Circle magazin létrejöttéhez. Gratulálok a 100. kiadás megjelenéséhez: elismerésre méltó és nagylelkű tett valóban!

Írta: **René van der Zaag**
Fordította: **Jancsek Árpád**

2004-ben a feleségemmel vásároltunk egy Windows XP-s asztali számítógépet. Azért, hogy a PC gyors és biztonságos legyen majdnem minden szombaton azzal töltöttem egy órát, hogy a rendszert pucolgattam, vírust kerestem, és így tovább. 2008-ban elindítottam a saját cégem és vásároltam egy laptopot, amire Vista volt telepítve.

A gép egyre lassabb és lassabb lett. Nem volt rajta saját e-mail program (Windows mail), valamint Word és Excel sem, így hát rátaláltam a Thunderbirdre és az OpenOffice-ra és fel is telepítettem őket. Valójában ezzel felfedeztem a szabad szoftverek világát.

A Vista egy katasztrófa volt. Mindig összeomlott, rengeteg karbantartásra volt szüksége és egyre lassúbbá vált. A bootolás és a leállítás egy örökkévalóság volt, mert mindig frissítések akartak települni. Utáltam a Vistát. A PC-vel együtt hetente több, mint két órát töltöttem ezen gépek javítgatásával.

Nem tudom felidézni mikor és hogyan, de egy nap le kellett töltenem az Ubuntu 08.04-et és rátettem egy CD-re. A PC-n futtattam és

eléggé érdekesnek tűnt számomra. Jól nézett ki, gyors volt, minden számomra szükséges szoftver elő volt telepítve, ráadásul ingyenes és nyílt forrású is volt. Ezek miatt elhatároztam, hogy feltelepítem az asztali gépemre az XP mellé. Egyetlen problémám akadt, mégpedig, hogy nem volt hang, de ezt is meg tudtam oldani a hatalmas Ubuntu közösségnek köszönhetően. Az Ubuntu gyorsabb volt, mint az XP és a szombatokon sem kellett órákat töltenem karbantartással.

Néhány hónap után egy merész húzásra szántam el magam. Leszedtem az XP-t és csak az Ubuntut tettem fel a számítógépre. Ezt általános használatra szántunk, így a feleségem is azzal dolgozott. Ő nem egy számítógép imádó, de mégsem volt semmi gondja az Ubuntuval.

Amint meggyőződtem arról, hogy az Ubuntu tökéletesen működik, a laptopomra is feltelepítettem a Vista mellé. Ez volt a legjobb döntés, amit valaha tettem. Megint kiemelem, hogy nem kellett órákat töltenem a javítgatással. A laptopom még jobb lett az Ubuntu Onenal, és ennek köszönhetően többé nem kellett backupot sem készítenem. Ráadásul egy napot is spórol-tam vele, amikor véletlenül leöntöttem kávéval. A gépem tönkrement, de az adataim épségben maradtak. Szomorú nap volt számomra, amikor a Canonical elhatározta, hogy bezárja az Ubuntu One-t, ezért most a mentéseimet a SpiderOakkal végzem gond nélkül.

Jelenleg Ubuntu 14.04-et futtatunk minden gépen. Egyetlen számítógépen van csak dual-bootban Windows 7-tel, de azt soha nem használjuk. Szeretem az Ubuntut, mert gyors, biztonságos és megbízható. Az időmet most javítgatás helyett munkával és szebb dolgokkal töltöm. A Unity Shell nagyon hasznos a munkához. A laptopom 11 másodperc alatt bootol (SSD-vel), és csak pár másodperc kell a leállításhoz úgy, hogy nem kell várni a frissítések telepítésére. Nagyon elégedett vagyok az Ubuntuval, ezért minden évben adományozok pár dollárt a Canonicalnak, mert egy olyan operációs rendszert nyújtanak, amiért fizetni is hajlandó lennék.

Írta: **Gary White**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

Amikor olvastam a felhívást, hogy a Full Circle magazin 100. kiadásához keresnek történeteket, elgondolkodtam a sok-sok évre visszanyúló számítógépes tapasztalatomon, és azon, hogy hogyan találtam rá az Ubuntura.

Íme a rövid történetem. Az első „valódi" számítógépem egy 486 DX2 volt: 200 MHz Cyrix processzor, 500 MB meghajtó, 2 lemezmeghajtó (5¼ és 3½). Mindez Windows 3.11 for Workgroups alatt futott. Modem nélkül, mert nem volt rá szükségem. Nem is hallottam az internetről.

A Linux felségterületén tett első lépéseim rettenetes kudarcnak bizonyultak. Órákig foglaltam a telefonvonalat, hogy le tudjam tölteni a Fedora core valamit, azt hiszem, egy 56k-s betárcsázós modemet használtam, majd kiírtam CD-re, és egy kísérletezésre ítélt merevlemezre telepítettem.

Telepítés után, azon gondolkodtam, hogy rendben, de mihez kezdjek vele most. Akkoriban a nagysebességű internet nem volt elérhető mifelénk. A Winmodemek voltak a tényleges szabványok, és ezek Linux alatti üzemeltetéséhez olyan misztikus képességek kellettek, amelyeknek én nem voltam birtokában.

Rendben – nincs internet, de mi a helyzet a nyomtatással. Hoppá! ehhez még több misztikus képesség kell. Akkor csak egy számítógépet használatam, mert nagyon drágák voltak. Mindent kikapcsoltam, és ismét csatlakoztattam a másik merevlemezt, beléptem a BIOS-ba, és megváltoztattam a merevlemez paramétereit, bekapcsoltam a Windowst, elindítottam a betárcsázós kapcsolatot, és kíváncsian vártam, hogy az új Linux alatt mely programok lesznek elérhetőek.

Micsoda egy érthetetlen katyvasz. Valami Yum nevű dolgot kell használni, és csomagokat kell csinálni, és így tovább, és így tovább. Az elérhető információk nálam sokkal okosabb embereknek íródtak, a kérdéseim pedig süket fülekre találtak. Azt felesleges mondani, hogy a Linux meghajtót formáztam, és másra kezdtem el használni.

Most ugorjunk előre egy kicsit az időben, amikor is egy helyi számítógépes kiállításon kaptam egy Ubuntu CD-t. Most kutatást végeztem, mielőtt elindultam volna azon az úton. Eddigre már volt egy tartalék számítógépem, amelyen dolgozhattam, és bár még mindig nem volt nagysebességű internetem, megszereztem az utasításokat,

hogy hogyan kell az US Robotics modemet egy soros porton keresztül hálózatba kapcsolni. Nemsokára minden működött. Új volt és szokatlan. Tetszett! Nem kellett antivírus szoftvert venni, az operációs rendszer ingyenes volt tele valódi programokkal, de ami a legfontosabb, online elérhetőek olyan emberek, akik ugyanabban a csónakban eveznek, mint én.

És még mindig nem volt elég. Egyszerűen nem tudtam ugyanazokat a dolgokat megcsinálni, mint Windowson. Szerettem a játékokat és a videó kártyákat, a nyomtatás még mindig problémás volt, és egyszerűen nem akartam egy új operációs rendszert ilyen mélységig megismerni. Most ugorjunk előre megint egy kicsit, amikor Windows XP-t használok, és a Microsoft bejelenti a Vistát. Elegem lett ebből az egész körforgásból, amelyen a Windows frissítése során végig kell mennie az embernek. Nemcsak az operációs rendszer ára volt gond, hanem az antivírus és rosszindulatú programok elleni szoftver éves előfizetési díja is, a Vistának meg mindenféle gondja akadt a régi nyomtatókkal és szkennerekkel. Ami sok, az sok.

Elhatároztam, hogy építek egy új számítógépet az Ubuntu Linuxot szem előtt tartva. Az Ubuntu közösség megnőtt, és bíztam benne, hogy meg tudom oldani a feladatot. Kerestem alkatrészeket, nyomtatókat és programokat, amelyeket konvertálnom kell. Az új rendszer elkészülte után telepítettem a Windows XP-t duál-bootban az Ubuntuval. Ez jól is jött, mert többször elrontottam az Ubuntu telepítését a videomeghajtóval kapcsolatos hibák miatt. Szépen lassan megszoktam az új helyzetet, és amikor az antivírus előfizetésem lejárt, akkor formáztam a meghajtót, és teljesen Ubuntura váltottam. Az élet szép volt. Aztán megváltoztatták. Mi ez az Unity dolog? Mi történt az asztalommal? Rájöttek, hogy boldog vagyok, és csak azért is megváltoztatták, hogy kitoljanak velem? Hol vannak a menüim!

Ha az ember windowsos környezetben nő fel, akkor minden az egérről szól. Ilyen volt az Ubuntu is a Unity előtt. Bejelentkezés után tulajdonképpen félretehetted a billentyűzetet, és a gépelés kivételével mindent meg tudtál oldani az egérrel. (Akkoriban még távol tartottam magam a parancssortól. Gyanakodva figyeltem őket. Tudtam, azért léteznek, hogy az olyanok, mint én elrontsanak velük dolgokat.)

Még mindig elegerészhettél, de elég körülményesnek tűnt. Mégis kitartottam. Az Unity friss és új volt, és miután rászántam az időt, már nem is cseréltem volna le. Ha mások meglátták az asztalomat, akkor kíváncsiskodni kezdtek. Milyen gyorsan tudom megnyitni a programokat, és váltani közöttük. Az egér sárgult az irigységtől. A barátaim is, csak ők nem vallották be. Semmi sem tökéletes. Sosem az – függetlenül attól, hogy milyen operációs rendszert használsz a számítógépeden. Te választod meg a csatáidat, és az életed során előforduló egyéb csaták mellet, miért hagynád, hogy az operációs rendszered még többet eredményezzen.

Ha ezeket a sorokat olvasod, akkor valószínűleg már érted, de ha még nem próbáltad ki a Linuxot, akkor tartozol magadnak annyival, hogy megtedd. A Linux közösségben sok a jófej ember, akik segítenek, és bőséges az online elérhető információ. A Linux olyan sokat fejlődött, hogy az a szenvedés, amelyen én keresztülmentem már nagyrészt a múlté a legtöbb fő disztribúció esetén.

Írta: **Victor Moisey**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

2004-ben találkoztam először az Ubuntuval, amikor az első verziója megjelent. 1999-ben egy kolléga elmesélte nekem a Linux és a szabadszoftverek történetét. Adott egy Red Hat CD-t is használati utasítással együtt. Muszáj volt kipróbálnom. Nem sejtettem, hogy mibe keverem magam.

A legfiatalabb fiam segítségével, aki akkor 15 éves volt, sikerült a Red Hatet vagy másik operációs rendszert elindítanom. Megpróbáltam a Red Hattel ugyanazokat a dolgokat megcsinálni, mint korábban, de egyszerűen nem értettem a Linux működését.

Idővel megtanultam saját telepítőlemezt készíteni. Letöltöttem a Debiant, kiírtam egy CD-re, és ismét megkiséreltem a telepítést. Hiába tanultam folyamatosan, még mindig hézagos volt a tudásom.

Ezután jött a fordulópont. A másik operációs rendszer az engedélyem nélkül „lemezellenőrzést” végzett, és letörölt nagyjából 4 GB-ot a telepítésemből. A Debian segítségével vissza tudtam szerezni a

legértékesebb fájlokat, így semmi fontos nem veszett el. Úgy határoztam, hogy megszabadulok a másik operációs rendszertől. Az sem tetszett, hogy „kalóz” szoftvert használok.

Újraformáztam a merevlemezt, telepítettem a Debiant, és ekkor kezdődtek a valódi problémáim. A Linux még mindig nagyon új volt nekem. A dokumentumíráson és az internet böngészésén kívül mást nem tudtam csinálni. Az összes játékom és kedvenc fejlesztőeszközöm eltűnt. Azért sem fordultam vissza. Már benne voltam, nem volt visszaút.

Majd megjelent az Ubuntu. Valakitől kaptam egy példányt. Az első próbálkozásom kiábrándító volt. A grafika jelentette az akadályt. Órákon át pepecseltem a beállításokkal és böngésztem információk után. Úgy éreztem, hogy holtpontra jutottam, ahonnan nem volt menekvés.

Az Ubuntu minden új verzióját kiírtam, és egy live próba után telepítettem. Ettől sokkal magabiztosabb lettem. És az Ubuntu is minden verzióval jobb lett. Mire a Hardy Heron megjelent, már elégedetten telepítettem az új verziót különösebb nehézség nélkül. A támogatás megszűnte után is sokáig kitartottam a Hardy mellett. Annyira szerettem, hogy igazi csapás volt, amikor végül lecseréltem egy másik verzióra. A Maverick Meercat mellett is még két évig kitartottam a támogatás megszűnte után. Egyszerűen nem értettem a Unityt, ezért a Maverickbe kapaszkodtam, mert annyira jól működött – és az asztal lecserélése nem működött nekem.

Ezután találtam egy weboldalt, amely azt ajánlotta, hogy töltsek el pár percet a Unityvel. Kipróbáltam az ott látott dolgokat, és három vagy négy percen belül beszippantott. Telepítettem a Precise-t, és egészen a Trusty megjelenéséig használtam. Addigra már úgy döntöttem, hogy hosszú távon támogatott verziót fogok használni, hogy ne kelljen hat havonta frissíteni.

Úgyhogy most még mindig a Trustyt használom. A jelenleg általam használt szoftverek többsége két kivétellel az Ubuntu tárolókból származik. A kedvenc programjaim közül kettő a másik operációs rendszerre íródott. Most WINE alatt futtatom őket. Az egyiknek szüksége van soros porthoz való kapcsolódásra, és rájöttem, hogyan lehet ezeket működtetni, persze sok böngészés és hiba után. A LaTeX használatát is megtanultam, hogy megemlítsek egy másik pozitív élményt is.

Tehát ha valaki ezeket a sorokat olvassa, akkor felmerülhet benne a kérdés, hogy miért döntöttem az Ubuntu és nem egy másik operációs rendszer mellett. A válaszom: „Az ára meggyőzött.”

Írta: **Ali Moradi**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

Amikor először kezdtem Ubuntut használni, akkor nagyon különbözött az általam korábban használt operációs rendszertől, a Windowstól. Megdöbbentő volt, hogy milyen sok mindenre lehet a terminált használni, amely nekem először csak egy rakás szöveg volt, mert már hozzászoktam a Windows által kínált felhasználói felülethez.

Azután sok oktató posztot olvastam az interneten, hogy ráérezzek az Ubuntu ízére, ami remek volt, és gyorsan bele is jöttem. Később nekiálltam felfedezni a terminál többi jó kis tulajdonságát. Kegyetlenül hangzik, de az Ubuntu terminálja sokkal jobb, mint a Windowsé. Az utóbbi neve PowerShell, amely nekem nem jött be, főleg a szörnyű „\” karakter miatt, amelytől a falra másztam, mert nem éppen könnyen elérhető helyen van a billentyűzetemen.

Az Ubuntu nekem nemcsak az előnyei miatt fontos, hanem mert egy egészen más világgal ismertetett meg, hiszen korábban csak fizetős alkalmazásokat használtam a Windowsomon, majd pedig ráeszméltem, hogy létezik egy sokkal jobb világ is, az „Open Source”. Először megdöbbentem, mert egyszerűen nem értettem, hogy miért készítene valaki ilyen jó programokat (néha jobbakat, mint a fizetősek), és osztaná meg ingyen az egész világgal! És a legjobb az egészben, hogy mások is láthatják a kódot, módosíthatják, fejleszthetik és még a programozót is segíthetik! És ahogy a mondás tartja: „több szem többet lát”, mert szerintem van analógia a mondás és az Open Source között az együttműködés miatt.

Írta: **Jan Greef**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

Az Ubuntuval való megismerkedésemre egy véletlen folytán

került sor: nagyjából nyolc évvel ezelőtt, miután néhány évvel korábban 60 évesen átestem a számítógépes tűzkeresztségen.

Amikor szövegszerkesztő programra volt szükségem, nem voltam hajlandó megfizetni a Microsoft Office magas árát. Egyik rokonom az OpenOffice-t ajánlotta a figyelmembe. Mivel vakmerően impulzív vagyok, ezért végül telepítettem az Ubuntut a gépemre. Nem emlékszem pontosan, hogyan történt, csak arra, hogy a Google-n megtaláltam az Ubuntut, és láttam, hogy jár hozzá OpenOffice, és gondoltam, erről beszélt a rokonom.

Először egy barátomhoz fordultam, aki jobban értett a számítógépekhez, de ő még annyira sem ismerte ezt az új operációs rendszert, mint én. Így elveszítettem a címtáramat és az e-mailjeimet, de túléltem. Az új operációs rendszer felkeltette az érdeklődésem, és elég hamar sikerült a nekem szükséges dolgokat simán futtatni rajta.

Nemsokára felfedeztem a különböző Linux közösségeket is, ahol segítségre leltem, és egy olyan új világot ismertem meg, amely hemzsegett a barátságos Ubuntu rajongóktól, akik alig várták, hogy valamiben a segítségemre legyenek. Azt is megfigyeltem, hogy már nem szedek össze vírusokat, amelyek régebben bekavartak a rendszeremnek, és néhányszor adataim is vesztek el miattuk.

Az egyik hátránya volt, hogy a genealógiai (családfa készítő) programom, a Legacy nem működik Linux alatt. Nem rajongtam az ötletért, hogy meg kelljen tanulnom egy új rendszer kezelését, mint például a Gramps, ezért nem kevés elkeserítő próbálkozás után, hogy a Wine alatt működésre bírjam, megtaláltam az Oracle Virtualboxot, ahol azóta a családfámat majdnem problémamentesen tudom kezelni Windows XP alatt.

Az elmúlt három évben több, 63 és 81 év közötti barátomat is megismertettem az Ubuntuval. Mindannyian boldogan pepecselnek az ingyenes operációs rendszerükkel a vírusmentes környezetben.

A legutóbbi barátomnak, akinek segítettem átköltözni Ubuntura, egy régi laptopja volt és egy kicsit fiatalabb notepadja. Valaki azt tanácsolta, hogy a Mintet telepítsem nála. Alapos kutatás után, melyben néhány nagyon tapasztalt Ubuntu geek is részt vett, valamint miután kipróbálta a Mintet, a Xubuntut és az Ubuntut, végül közösen az Ubuntu 14.04 LTS 32 bit mellett döntöttünk. Egy hetet töltött el nálam, amíg telepítettem a rendszert, és megtanítottam neki az alapokat. Nagyon elégedett az eredménnyel, és az Ubuntutól is le van nyűgözve.

Ha ez nem lett volna elég, hogy egy életre az Ubuntu rabja legyek, a legutóbbi élményem végleg megpecsételte a sorsomat. Az egyik frissen szerzett internetes barátom, akivel még sosem találkoztam, mesélte, hogy az Ubuntu SA közösség egyik tagja, akiről nem is hallottam, közölte vele, hogy az ADSL routerem bárki számára elérhető az interneten. A barátom bemutatott ennek a jótevőnek, aki nem kevés időt szánt arra, hogy segítsen szoftverfrissítéseket letölteni. Majd segített ezeket a routeremre telepíteni. Hála neki a routerem már teljesen biztonságos.

Kíváncsi vagyok, hogy bárki, aki fizetős operációs rendszert használ, tudna-e ilyen történetet mondani, amikor egy vadidegen felhívja a figyelmét a rendszere sebezhetőségére, majd órákat áldoz az értékes idejéből, hogy biztonságosabbá tegye azt, anélkül, hogy bármilyen ellenszolgáltatást elfogadna.

Viva Ubuntu! Viva Linux! Egy valódi közösség a legnemesebb hagyomány szellemében.

Írta: **Bill Berninghausen**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

Mivel a 80-as és 90-es években a légierő ellátási rendszerén dolgoztam, ezért résztvevője, illetve elszenvedője voltam a munkahelyi számítógépek kifejlesztésének. Amikor a munkát kezdtem, akkor kézzel kódolt inputot használtunk, melyet egy lyukasztó operátor segítségével olvastunk be, nem viccelek, egy pakli lyukkártyával dolgoztuk fel, majd vártunk a kötegelt nyomtatóra, hogy elkészítse a 132 oszlopos több elemű listákat. Nem történt lényeges változás, mióta a 60-as években megírtam az első programomat FORTRAN-ban. Egy számítógép összeállítása valódi kihívás volt a 90-es években, de hozzájött a Windows 98, így megismerkedtünk a Kék Halállal. Előkerült valami Linux nevű dolog, de nem foglalkoztam vele, míg a gépem téglává nem vált. Bekapcsoltak a fények, felpörögtek a meghajtók, de a képernyőn az jelent meg, hogy NINCS ELÉRHETŐ OPERÁCIÓS RENDSZER vagy egy másik használhatatlan hi-

baüzenet. De az egyik magazinhoz mellékelt CD betöltődött, és már sínen is voltunk. Talán a Mandrake volt az első disztró, amelyet kipróbáltam, de jóval az Ubuntu megtalálása előtt megkedveltem azt az erkölcsi világképet és a megvalósítást, amely már a kezdetektől jelen van valamilyen formában. Időközben felfedeztem, hogy más disztróknak is megvan a maga bája, főleg a PCLinuxOSnek, az Ubuntu pedig rossz irányba haladt a Unityvel és a GNOME 3-mal. A MATE és a Cinnamon verziók visszahozták a jól ismert felső/alsó paneles elrendezést és a munkaterület celláit, úgyhogy elégedett vagyok. Sok régi vasat újraélesztettem, főleg megbénult XP túlélőket, és a hardver kapacitásától függően rájuk raktam egyik vagy másik disztrót. Továbbra is figyelemmel követem a Windowst, alig várom már a Win10 jövő heti megjelenését, de a fontos családi fotóim/pénzügyeim/zenéim csakis Linuxszal érintkezhetnek. Legfőképpen valamelyik *buntuval természetesen. A Windows olcsóbb, mint egy konzol, és jól lehet rajta játszani és egyéb gyerekeket érdeklő dolgokat művelni. Mint a nagyszámítógépek, ha fontos munkát szeretnék elvégezni, akkor a Linuxra bízom magam.

Írta: **Todd Winters**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

Mivel középiskolában tanítottam számítástechnikát, ezért az egyik tanítványom ismertetett meg az Ubuntuval. Ez tíz évvel ezelőtt történt, és azóta a nyílt forráskódú szoftver az életem meghatározó részévé vált. Bárcsak azt mondhatnám, hogy megszabadultam a Microsoft operációs rendszerétől, de még mindig használom az egyik gépemen az iTunes és a Picasa miatt. A gépen, amelyen ezeket a sorokat írom, egy Linux Lite 2.4 fut, és nagyon kellemes operációs rendszernek tartom. Az FCM minden számát vártam, és ez továbbra is így van. Informatív, vicces, tanító és egyszerűen nagyon hasznos. A cikkek nagy része nem érint engem, de mindig találok benne valami érdekeset és gondolatébresztőt. Értékelem a belefektetett munkát, és szégyellem magam, amiért még nem járultam hozzá egy történettel sem. Különösen szeretem megismerni más felhasználók történetét, hogy hogyan ismerték meg az Ubuntut. Sok sikert kívánok az FCM-nek a következő 100 kiadáshoz is. Én biztosan elolvasom majd mindegyiket.

Írta: **Joseph Vella-Zarb**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

Az Ubuntu már hosszú ideje nagyon jól szolgál nekem. A Microsoft mindent a szárnya alá vesz, amit csak lehet, ezért óriássá nőtte ki magát. És minél nagyobb az óriás, annál nagyobb a hatalma, ez pedig egyfajta diktatúrát eredményez. Ezért maradok távol a Windows 10-től. Meddig lesz a Windows 10 valóban „ingyenes”? A Microsoft nem egy jótékonysági intézmény, ezért a felhasználóknak a későbbiekben valahogy fizetniük kell a szolgáltatásért. Az „Óriás” irányít!!! Míg a nyílt forrású közösségnek köszönhetően az UBUNTU mindig is ingyenes volt, és az is marad. És ott van még az a „nyugalom”, hogy nem kell rendszeresen vírusellenőrzést lefuttatni egy linuxos gépen. A vírusok sokkal gyakoribbak a Windowson!

Írta: **Peter Schelleman**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

2005. szeptember 1-jén a holland Utrechti Egyetemről mentem nyugdíjba mint informatikai igazgató. Mivel volt szabadidőm, ezért úgy döntöttem, hogy belevetem magam a Linux világába, mert a munkásságom nagyobb részében Microsoft-használó voltam. A Debian tanulási görbéje meredeknek bizonyult egy újonc számára, és gyorsan Ubuntura váltottam, amikor még a GNOME-korszakát élte. A megbízható Acer laptopom viszont nem tudott hangot kiadni azonnal. Böngészéssel megtaláltam a megoldást, és évekig jól is működött. Egy új kernelverzió megjelenése után se hang, se megoldás nem volt. A Windows XP újratelepítésével kiderült, hogy nem a hangkártya volt a hibás. A Windows 7-re történő váltás egy csigalassú gépet eredményezett, míg Ubuntuval és annak verzióval szépen működött, bár hang nélkül. Számtalan disztrót kipróbáltam, de nem jártam szerencsével. A neten talált megoldások sokszor összeomláshoz és elrontott telepítéshez vezettek. Ezután elhatároztam, hogy felrakom az Ubuntut az új Unityvel egy régebbi asztali gépre. Rendben futott, hanggal meg mindennel; de két oprendszer (Ubuntu és Windows 8.1) fenntartása egy nagyon lassú MS W7 laptopon nehézkesnek bizonyult. Ezenkívül nem tetszett a Unity, mert nagyon eltért a „normálistól” (?!), és a laptopomon átváltottam Linux Mintre, amely akkoriban éppen felemelkedőben

volt. Persze hang most sem volt. Majd megégettem magam az újabb disztrókban megjelent nem PAE kernellel. Kiderült, hogy az én laptopomban egy ilyen Pentium-M processzor van, amely bugot tartalmaz. Rendelkezik PAE lehetőséggel, de ez valamiért alapértelmezetten ki van kapcsolva. De volt egy kerülő megoldás! Sikerült megoldást találni, kivéve a hanghiányra. Tovább teszteltem a különböző disztrókat, de a hangprobléma nem javult. Aztán hirtelen fél évvel ezelőtt az Ubuntu Utopic Unicorn megoldotta a hangproblémát a laptopomon! És a Mint is jól működött. Végre! Aztán kipurcant a laptopom. Az új laptop UEFI problémákba ütközött a Mint 17.1 alatt, de az Ubuntu Vivid Velvet verziója (csak vicceltem, természetesem vervet, de utána kellett néznem a vervet jelentésének – vajon honnan szedik ezeket a neveket) segített. Úgy tűnt a Mint 17.2 megoldotta az UEFI problémákat, de még nem sikerült kipróbálnom. Hova tovább? Az elsődleges asztali gépemre fel fog kerülni a Windows 10, az új laptopomon pedig két oprendszer lesz: W10 és Ubuntu. Majd kiderül, hogyan fog muzsikálni. Az évek alatt próbálgatás útján jobban megismertem a Linuxot, de elsősorban szakmai újságok (az FCM természetesen) és weboldalak (Ubuntu, hogy egyet mondjak) tanulmányozásával. Imádom az Ubuntut, míg újra össze nem omlik, bevallom leginkább az én ügyködésem miatt. Egyszerre szeretem és utálom az Ubuntut a hat havonta megjelenő új verzió miatt, mert nem tudom magam távol tartani a legújabbtól, bár tudom, hogy nem túl sok fejlesztést valósítottak meg, de fognak új problémák felmerülni. Az idő viszont nekem dolgozik, és az új disztrók miatt mindig résen kell lennem. Ezért emelem a poharamat az Ubuntura és az FCM-re; rosszabban is el tudja tölteni az ember a szabadidejét.

Írta: **Geoff Wade**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

A 80-as években kezdtem el használni az első számítógépemet, egy 486-os sorozatból valót. Akkoriban nagyon jó volt. Évekig MS Windowst használtam, míg egy nap meg nem találtam a Mandrake egy példányát. Ekkor léptem először kapcsolatba a Linuxszal. Mivel a Mandrake-en nem futottak azok a programok, amelyekre szükségem volt, ezért a Windows 95 sorozat végéig takarékra állítottam a Linuxot. A Win 95 végnapjai alatt elkezdtem párhuzamosan használni a Windowst és a Linuxot (Suse és Fedora), ez volt a második találkozásom a Linuxszal, amelyből már sosem épültem fel. Ma már csak Linuxot használok, leginkább Ubuntut és Mintet, de gyengém, hogy különböző disztrókat telepítek a másodlagos gépemre, hogy kipróbáljam őket. Az Ubuntu 14.04 és a Mint 17.1 adja jelenleg a két állandó asztali rendszeremet. Nincs olyasmire szükségem, amit a Linux nem tud nekem megadni (ideértve az FCM-et is). A feleségemet és néhány barátomat is megismertettem a Linuxszal, és már nem is akarnak visszatérni a Microsofthoz. A fiam és a lányom még mindig Microsoftot és Apple-t használ, de már hajlanának a Linux felé.

Írta: **Leenie Gilmore**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

Egyik este Kim Komandót hallgattam. Egy férfi telefonált, és azt mondta, hogy a felesége számítógépén Windows 98 fut, és szeretne vele az internetre kapcsolódni. Kim azt tanácsolta, hogy inkább Xubuntut használjon, és ne Windows 98-at. Nekem ekkor kezdődött az egész. Régi PC-ket próbáltam megmenteni a bezúzástól, és alternatívákat kerestem. 2010-ben felfedeztem a wattOS-t a Distrowatch.com oldalon. IMÁDTAM!!! Mindig van valami apró hiba bármelyik Ubunturól is legyen szó, de ha egyszer beletanulsz, akkor már pofonegyszerű lesz. Az Ubuntu olyan sokat fejlődött, hogy már nem kell keményen megdolgozni a vezeték nélküli internetkapcsolatért, a működő grafikus kártyáért vagy nyomtatóért. Az Ubuntu fórumok hemzsegnek a válaszoktól mindenfajta kérdésre. Ez egy teljesen kezdő véleménye, aki a Windowson kívül semmit sem ismert. Ha én képes vagyok rá, akkor bárki az. Összeszedtem annyi tudást, hogy a wattOS fórumon moderátorként segíthessek: planetwatt.com/newforum/ Ott találkozunk!

Írta: **Robert Streeter**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

Az 4.10-es verzió óta Ubuntut használok, amikor még GNOME 2 asztali környezetet használt. Főiskolára jártam, és elegem volt a mindennapos MS Windows hibákból, és abból, hogy vagyonokat kellett kiadni egyszerű feladatok megoldásához szükséges szoftverekért. Éppen egy Info Tech órára tartottam, amikor észrevettem,

hogy az egyik osztálytársam valami ismeretlen dolgot használ, úgyhogy megkérdeztem tőle, mi az. Azt felelte: Linspire. Némi böngészés után megtudtam, hogy az egy fizetős Linux disztribúció. Ezután megkérdeztem, hogy hogyan tudnék abból az operációs rendszerből egy példányt szerezni, és azt válaszolta, hogy talán tetszene nekem az az oprendszer, amelyet otthon használ – ezt Ubuntunak hívták, így utána néztem a neten, és megtudtam, hogy telepítés nélkül is kipróbálhatom. Így is tettem, és le voltam nyűgözve. Majd fogtam a PC-met, és ráraktam az Ubuntut, és simán használtam a mindennapi dolgaimhoz. Nemsokára mélyebbre ástam magam a rendszer testreszabásával, imádtam a Compizt az effektjei miatt és a nekem tetsző felhasználói felület témáért. Szívesen frissítem a rendszerem hat havonta, hogy a legújabb és legjobb verzióm legyen. A 10.10-es verziónál tartottam, amikor a Unity asztali környezet még gyerekcipőben járt, és azt gondoltam, hogy majd egy netbookra tervezett Ubuntu verzió lesz, de amikor a 11.04-es verziót bejelentették, és a Unity lett a tényleges asztali környezet, szkeptikus voltam azzal a frissítéssel kapcsolatban, hiába próbálkoztam vele majdnem egy hónapig, nem tetszett a váltás – túl sok volt a változás, túl rövid idő alatt. Így maradtam a 10.10-esnél. Hiába szűnt meg a támogatása, kitartottam mellette, míg meg nem jelent a 12.04 LTS. A Unity az eltelt egy év alatt sokkal jobbá vált, és így már megkedveltem. Most Xubuntut használok. Tudom, hogy ez nem maga az Ubuntu, de egy közvetlen leágazás, amely éppen Xfce asztali környezetet használ. Minden igényemnek megfelelt, és nem erőforrás igényes. Tudom, hogy az Ubuntu néhány tulajdonsága hiányzik belőle, de megvannak a sajátjai, amelyek nekem jobban bejönnek, mint az Ubuntuban lévők. Mindig az Ubuntu, vagy valamelyik közvetlen leágazás használatára buzdítok. Sok ember számítógépét megtérítettem, amikor a Windows XP a végnapjait élte, és odavannak érte. Általánosságban is támogatom a Linuxot, de mivel az Ubuntu volt az első disztribúcióm, ezért mindig is az Ubuntu családon belül fogok maradni.

Írta: **Brian Bogdan**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

A számítógépes karrieremet úgy kezdtem, mint mindenki más: Windowszal. Az első a 3.11-es volt, majd ismét fizettem a Windows 95-ért, majd a 98-ért, (még a Milleniumért is!), a Windows XP-ért, a Windows Vistáért (mondd, hogy nem igaz!), majd végül a Windows 7-ért. Ez egy nagy rakás pénz. Az Ubuntuval a Jauntyn keresztül ismerkedtem meg. Érdekes volt, de nehezen értettem meg, és a fájlrendszer állandóan meghibásodott (Helló fsck!!!). A Jauntyt a Windows mellé telepítettem.

Ez így maradt, míg a Windows partícióm meg nem sérült, és újra nem kellett telepítenem. Ekkor az Ubuntut is letöröltem. Nem sokkal később úgy döntöttem, hogy új életet lehellek a régi Windows ME laptopomba: 500 MHz Celeron és 512 MB RAM. Mivel nem tudtam frissíteni, ezért Puppy Linuxot raktam rá. A Lucid volt az, azt hiszem. Mindenesetre nagyon jól muzsikált, köszönöm szépen! Nos, a Puppy Linux hamarosan belém harapott. Új beteget kaptam – az egyik barátom számítógépét, amelynek merevlemezre volt szüksége. Mivel nem volt kéznél a Windows egy példánya, ezért utána néztem, hogy használhatnám-e itt is a Puppyt.

Elgondolkodtam, hogy miért tennék ilyet? Úgyhogy ismét ránéztem az Ubuntura. Miközben a Lucid Lynxet telepítettem az új számítógépre, a windowsos gépemet elkezdtem árulni. Azóta a virtuális gépen kívül nem használtam Windows terméket, és nem bántam meg. Tényleg szeretem az Ubuntu teljesítményét, stabilitását és a testreszabhatóságát. Csak arra kellett a Windows, hogy a Zune-t szinkronizálni tudjam (igen, tudom, én vettem meg!). Most egy Zenem van, és már egyáltalán nincs szükségem a Microsoftra. Ubuntu 14.04 fut a következő gépen: HP TouchSmart PC, Intel ® Core2 Duo Processor T5850 (2.16 GHz), 4096 MB PC2-5300 DDR2 SDRAM és egy 1,5 TB-os merevlemez. Sokkal több, mint amire nekem szükségem van. Imádom az Ubuntut. Nem szeretem a Windowst. Unityt használok, és kifejezetten elégedett vagyok vele. Van egy mondásom... A Linux NEM Windows, NEM IS AKAR az lenni, úgyhogy ne próbáld meg azzá TENNI!

Írta: **Trudy Thorgeirson**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

Nagyjából 8 vagy 9 évvel ezelőtt próbáltam ki először az Ubuntut – talán az Edgy Eft 6.10 volt az – a Windows XP mellé telepítettem. Mindig tisztában voltam

azzal, hogy a Linux operációs rendszer nagyon bonyolult – és csak a hozzáértőknek való – de nem szerettem a Windows uralma alatt lenni. Az 1980-as évek óta van számítógépem – DOS-szal kezdtem, és volt egy rövid ismeretségem a PDP8-cal az 1970-es években (nagyon idős vagyok!), de semmiképpen sem számítottam szakértőnek. Úgy gondoltam, hogy néhány hónap alatt belerázódom. De már néhány nap alatt jól elboldogultam. Ez jól jött, mert a Windows alatt használt HDD (külön HDD-ket használtam) tönkrement. A HDD-t kicseréltem, de a Windowst már nem raktam vissza, és a régi notebookom kívül azóta nem használtam Windowst. Azt hiszem azóta minden frissítést kipróbáltam. Még mindig tanulok. Időnként a terminált is használom, de még mindig utána kell nézni a parancsoknak. Jelenleg Mint 17 van az elsődleges gépemen, Ubuntu 12.04 a hálózatomban családi használatra szánt régi számítógépen, és Makula, amelyet nem rég telepítettem a régi linuxos gépemre, hogy kipróbáljam – ugyanaz a két HDD van ben- ne. Remekül működött, míg néhány perccel ezelőtt nem frissítettem, és most attól tartok, gubancok tá-madtak. Az egészet újratelepítem, és újabb próbát teszek. Ezt a számítógépet szórakozásra használom – anélkül tudok új dolgokat kipróbálni, hogy veszélyeztetném az elsődleges gépemet, amelyet saját kezűleg építettem. Kiválónak találtam a Hogyan leírásokat például az Inkscape-ről Full Circle-ben.

Írta: **Danny O'Brien**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

Azzal kezdem, hogy hosszú évekig Windows függő voltam, tulajdonképpen a Windows 3.1-től kezdve egészen a Windows 7-ig, a legutolsó windowsos operációs rendszeremig. Elegem lett az állandó letöltés/telepítés/frissítés/újraindítás körforgásból, a rendszer nagy HDD igényéből, és a folyamatos vírusfenyegetésből. Szeretnék személyesen kezet rázni mindenkivel, aki lehetővé tette az ingyenes operációs rendszer, a Linux, illetve-Ubuntu létrejöttét. És ha tudnék programozni, akkor én is hozzájárulnék a munkához. Hiszek abban, hogy az ilyen dolgoknak ingyenesnek és nyíltnak KELL lenniük. Na, elég már a dumámból (lol). Először az Ubuntu 12.04-est kezdtem el használni 2012-ben, amikor először megjelent. Oda voltam azért, hogy lehetett (és meg is csináltam) olyan USB eszközt létrehozni, amellyel a számítógépemen letesztelhettem, hogy tetszik-e, vagy kompatibilis-e a hardveremmel vagy, hogy menynyire lesz egyszerű használni.

Hát mind a három kérdésre egy hangos IGEN volt a válasz. Amire rácsodálkoztam, hogy ha Windows 7 alatt USB kábellel csatlakoztattam a telefonomat egy egyszerű adatátvitelre, akkor a Windows NEM ismerte fel. Így kénytelen voltam egy harmadik féltől származó alkalmazást használni, hogy biztonsági másolatot tudjak készíteni a telefonomról (NEM szeretek olyan alkalmazást telepíteni, amelyet nem ismerek). Míg az Ubuntunak NEM volt problémája az eszköz felismerésével az USB-ről való teszt futtatás alatt. Nemcsak le voltam NYŰGÖZVE, hanem azonnal be is hódoltam. Az is feltűnt, hogy a HDD igénye (már több mint 3 éve) rendkívül alacsony, nagyjából egynegyede/fele annak, amelyet a Windows azonos operációs rendszere megkíván. És az elindulási idő is 10-15 másodperc között mozgott. Még ennyi év és néhány extra hozzáadása után is eszméletlenül gyors maradt. Csak évente egyszer kell újratelepítenem (hogy frissen tartsam a dolgokat). Míg a Windowsnál: 3-4 hónap után (szerencsés esetben) a rendszer hihetetlenül L...A....S....S....Ú. És a vírusok fenyegetése is szinte teljesen kiment a fejemből. Nagyon hosszú időbe telt, mire leszoktam róla, hogy minden telepítés előtt le kelljen futtatnom egy víruskeresést – minden letöltött vagy megkapott fájl esetén. Van azért néhány hátrány is. Az egyik: a java támogatással gond szokott lenni. De sikerült megoldanom némi böngészés és tanácstalan fejvakarás után :) Egy másik apróbb probléma (de nem nagy) a korlátozott nyomtatókompatibilitás. Néhány napos kutatás és a fejem falba verése (nem szó szerint persze, lol), új nyomtatót kellett szereznem, hogy biztosan működjön Linux alatt. Valamit még meg kell említenem: Jó lenne, ha lenne lehetőség a rendszer helyreállítására (egészen odáig merészkedek, hogy lehetne olyan, mint a Windowson...) egy korábbi állapotra, ha rosszul sikerül a telepítés, vagy ha rosszul nyúlok bele a programba. De ezektől eltekintve, csak így tovább a BÁMULATOS munkával, amelyet a különböző projekteken végeztek, és mint mindig, most is boldog és biztonságos számítógépezést kívánok. Hajrá!

Írta: **John Kerr**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

Hol volt, hol nem volt, volt egy kissé kiforratlan Linux. Négy CD-nyi kódot kellett letöltenünk, hogy telepíthessük a Linuxot, és ezt minden újabb disztró esetében el kellett játszanunk. Meg is kellett bütykölnünk a szoftvert. Néha kihívást jelentett a helyesírás-ellenőrzés használata az OpenOffice-ban, és/vagy a hat hónappal korábban megfixált dolgok megint nem működtek az új disztró alatt. Nem mondom, hogy ez elég volt ahhoz, hogy eltántorítson a Linuxtól, de megértettem, hogy a Linux miért nem élte a virágkorát. És ez azért volt bosszantó, mert tudtam, hogy annyi minden rejtőzik a Linuxban.

Aztán megjelent ez a fickó, Mark Shuttleworth az Ubuntu nevű Linux disztribúciójával: „Linux emberi lények számára", egyetlen letöltendő lemez, és egy ígéret, hogy semmit sem fog elrontani – ez volt minden, amire vágytam. Végre a Linux elindult a népszerűvé válás útján. A Warty Warthog óta az Ubuntut használom, és nem bántam meg. Egyszer csak többen kerestek rá a Google-n az Ubuntu szóra, mint a Linuxra. Az Ubuntu egy Debian-alapú disztribúció telepítését is nagyon egyszerűvé tette. Korábban a többi disztróhoz képest nagyon nehéz volt a Debiant telepíteni, de a .deb csomagkezelő rendszer mindegyiknél jobb lett. Persze mindannyian köszönettel tartozunk Klaus Knoppernek a live-CD feltalálásáért. A live-CD és az Ubuntu disztribúció segítségével a Linuxot sok olyan ember megismerte, akik egyébként ki sem próbálták volna.

Írta: **Shannon D Jones**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

2008-ban kezdetem el Ubuntut használni, a Hardy Heront a Toshiba Satellite gépemen. A Windows Vista mellé telepítettem, tulajdonképpen ezért használtam Ubuntut egészen 2010 elejéig. Amikor megjelent a Unity az Ubuntun, akkor Lubuntura váltottam, mert nem tetszett a kinézete, plusz lelassította a gépemet. 2012-ben lett egy Acer Aspire One gépem, és továbbra is Lubuntut használtam egészen 2014 őszéig, amikor is áttértem Peppermint 5-re. 2015 júniusában visszaváltottam Lubuntura, és most éppen Lubuntu Vivid Vervet 15.04-et használok.

Írta: **Ronnie Tucker**
Fordította: **Nagypál Ildikó**

Gondoltam, jó buli lesz megosztani a saját Ubuntu-történetemet. Meg valahogy ki kellett töltenem az oldal üresen maradt részét.

2006 végén jártunk (ha az emlékezetem nem csal), és még min- dig Windows XP-t használtam. De a sarkon túl már ott leselkedett ránk a (most már rettegett) Windows Vista. Nagyon nem tetszett az ötlet, már az XP is elég fejfájást okozott, és (úgy általában) elegem volt a windowsos badarságból.

Már korábban is próbáltam egy rövid időre a Linuxot, a RedHatet és a Mandraket, de semmi komoly. Az Ubuntu, az új srác elég nagy felhajtást okozott, szóval úgy döntöttem, hogy egy live-CD segítségével kipróbálom. Jónak tűnt, úgyhogy telepítettem.

A GNOME rendben volt, de a KDE kinézete nagyon tetszett, ezért KDE asztali környezetet telepítettem. Na, ez nem sült el jól. Most két asztali környezetem volt, és egy olyan „start" menü, amely hemzsegett az alkalmazásoktól.

Egy Kubuntu CD-vel történő rendszer-újraindítás után sokkal elégedettebb voltam.

Hat hónappal később jött az az őrült ötletem, hogy csináljak egy Ubuntu magazint. A Kubuntunál maradtam egy ideig, de a tavalyi nagy HDD katasztrófa idején (lásd az FCM befejezetlen kiadását arról az összeomlásról) nem volt Kubuntu DVD-m, amelyről elindíthattam volna a rendszert, így egy magazin mellé kapott, régi Mint DVD-t használtam.

Azzal ismét be tudtam lépni a rendszerembe, és mindent újra tudtam telepíteni, és visszaállítani a felhőben tárolt biztonsági másolataimat. Így a Minttel maradtam, míg ki nem jött egy új Kubuntu. Ekkor otthagytam a Mintet, és visszatértem a Kubuntuhoz. A nemrég felmerült Kubuntu (és Plasma 5) problémák miatt otthagytam megint egy egyszerű Ubuntu 15.04-ért. A legnagyobb aggodalmam természetesen a Unity volt. Meglepetésemre sokat fejlődött, és most már jól használható. Azt hiszem, hogy a „régi jó" Ubuntu lehet számomra az igazi.

Mindörökre? Majd kiderül!

Levelek

Fordította: Molnár Tibor

Ha szeretnéd, hogy leveled nyilvánosságra kerüljön amely lehet köszönet vagy reklamáció, akkor küldd az alábbi címre: letters@fullcirclemagazine.org.
FONTOS: terjedelmi okokból a levelek szerkesztésre kerülhetnek.

Csatlakozz:

goo.gl/FRTMI

facebook.com/fullcirclemagazine

twitter.com/#!/fullcirclemag

linkedin.com/company/full-circle-magazine

ubuntuforums.org/forumdisplay.php?f=270

A Full Circle-nek szüksége van rád!

Olvasói tartalom nélkül a **Full Circle** egy üres PDF fájl lenne (amit szerintem nem túl sokan találnának érdekesnek). Mindig várunk cikkeket, termékbemutatókat, teszteket, vagy bármit. Még az olyan egyszerű dolgok, mint egy levél, vagy egy képernyőkép is segít megtölteni a magazint.

Az irányelveinkről a 29. oldalon olvashattok. Ha betartjátok ezeket, garantált a siker.

Az utolsó oldalon találjátok, hogy hova kell küldeni a cikkeket.

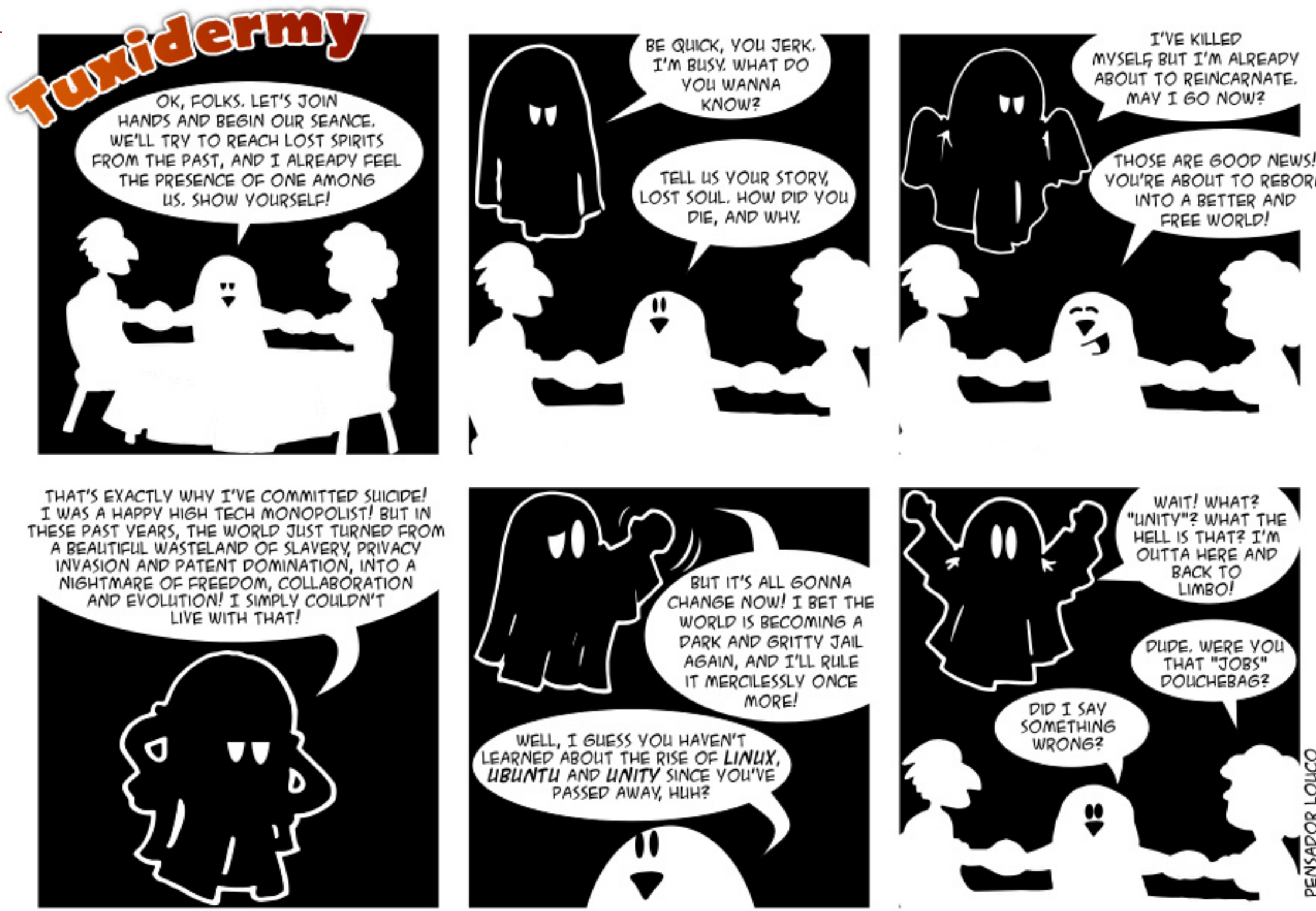
Tuxidermy
OK, FOLKS. LET'S JOIN HANDS AND BEGIN OUR SEANCE. WE'LL TRY TO REACH LOST SPIRITS FROM THE PAST, AND I ALREADY FEEL THE PRESENCE OF ONE AMONG US. SHOW YOURSELF!
BE QUICK, YOU JERK. I'M BUSY. WHAT DO YOU WANNA KNOW?
TELL US YOUR STORY, LOST SOUL. HOW DID YOU DIE, AND WHY.
I'VE KILLED MYSELF BUT I'M ALREADY ABOUT TO REINCARNATE. MAY I GO NOW?
THOSE ARE GOOD NEWS! YOU'RE ABOUT TO REBORN INTO A BETTER AND FREE WORLD!
THAT'S EXACTLY WHY I'VE COMMITTED SUICIDE! I WAS A HAPPY HIGH TECH MONOPOLIST! BUT IN THESE PAST YEARS, THE WORLD JUST TURNED FROM A BEAUTIFUL WASTELAND OF SLAVERY, PRIVACY INVASION AND PATENT DOMINATION, INTO A NIGHTMARE OF FREEDOM, COLLABORATION AND EVOLUTION! I SIMPLY COULDN'T LIVE WITH THAT!
BUT IT'S ALL GONNA CHANGE NOW! I BET THE WORLD IS BECOMING A DARK AND GRITTY JAIL AGAIN, AND I'LL RULE IT MERCILESSLY ONCE MORE!
WELL, I GUESS YOU HAVEN'T LEARNED ABOUT THE RISE OF LINUX, UBUNTU AND UNITY SINCE YOU'VE PASSED AWAY, HUH?
WAIT! WHAT? "UNITY"? WHAT THE HELL IS THAT? I'M OUTTA HERE AND BACK TO LIMBO!
DUDE. WERE YOU THAT "JOBS" DOUCHEBAG?
DID I SAY SOMETHING WRONG?
PENSADOR LOUCO

KáVé

Összegyűjtötte: Gord Campbell
Fordította: Veres László

Ha Ubuntuval kapcsolatos kérdéseid vannak, küldd el őket a questions@fullcirclemagazine.org címre és Gord válaszolni fog rá valamelyik későbbi számban. Kérjük, annyi információt küldj a problémáddal kapcsolatban, amennyit csak tudsz!

K A laptopomat Ubuntu 14.10-el kaptam. Frissítem kellene a 15.04-re?

V Igen. A 14.10-es kiadás már lejárt és így nem fogsz kapni rá frissítéseket. Ugyanez fog történni majd a 15.04-el, így hát frissítened kell a 15.10-re, az év vége fele.

K Hogyan tudok összecsatolni két webm videót, minőségüket megtartva?

V (Köszönet ***TheFu***-nak az Ubuntu Fórumról) Íme egy megoldás: tedd mindkettőt egy mkv fájlba, a következőket használva:

```
mkvmerge, then use mkvmerge to
append one into the other.

mkvmerge -o file1.mkv file1.-
webm

mkvmerge -o file2.mkv file2.-
webm

mkvmerge -o joined_file1_2.mkv
file1.mkv file2.mkv
```

Ezekkel az utasításokkal sok időbe fog telni a fájlok másolása. Konvertálás nem szükséges, de egynéhány követelmény igen. Mindkét fájlnak hasonló kodek-beállítása kell legyen.

K Mindig ugyanazt a hibaüzenetet kapom, amikor frissíteni akarom a Lubuntu 15.04 rendszeremet: „Not enough free disk space”.

V (Köszönet ***Vladlenin500***-nak az Ubuntu Fórumról) Az alapértelmezett méret tényleg kevés, amit a telepítő a /boot partícióhoz rendel. Annyira kevés, hogy már néhány kernelverzió kitölti. Nem máshol, hanem ott, azon a partíción, a frissítő panaszkodik a helyhiányért.

Az eredeti posztolás alapján:

```
A dpkg -l | grep linux-image-
```

utasítás kilenc telepített kernelt mutat. A következő utasítást használtam azért, hogy eltávolítsak egyet közülük:

```
sudo apt-get -y purge
linux-headers-3.13.0-24
linux-headers-3.13.0-24-gene-
ric
```

Gord megjegyzése: a Synaptic csomagkezelő is képes régi kernelek eltávolítására. Például, ha rákeresel a „3.19.0” -re, akkor megjelennek a szóban forgó kernelfájlok.

K Ubuntu 12.04-ről szeretnék 14.04-re frissíteni, de ezt a hibaüzenetet kapom: root@xaylo-Inspiron-3542:/home/xaylo# sudo do-release-upgrade
Checking for a new Ubuntu release
No new release found

V (Köszönet ***grahammechanical***-nak az Ubuntu Fórumról) Futtasd a Frissítéskezelőt. Ott, válaszd a Beállítások gombot. Majd válaszd a Frissítések fület, és a lenyíló ablakból az Értesítés a következő kiadásoknál választhatsz három lehetőséget: Minden új kiadás, Hosszútávon támogatott új kiadás és Soha. Neked a Hosszútávon támogatott új kiadás opcióra lesz szükséged.

K A Kontactot állítom be, de amikor a Gmail emailcímemet és jelszavamat írom be, a következő hibaüzenettel találom szembe magam: „The server for account „Google Mail (XXXXXX)" refused the supplied username and password..."

V (Köszönet ***qamelian***-nak az Ubuntu Fórumról) Webes felületen, ellenőrizd le a Gmail fiókod biztonsági beállításait. Alapból, a Gmail letiltja azokat az emailklienseket, amiket nem eleggé biztonságosnak tart. Ennek elkerülése végett utasítani kell a Gmailt, hogy engedélyezze a megbízhatatlan applikációkat. Lépj be webes felületen a Gmail fiókodba, majd a fogaskerékre kattintva eléred a beállításokat. Válaszd a Fiókok és importálást. A Fiókbeállítások módosítása alatt, válaszd a Google-fiók egyéb beállításait. Innen kinyílik a Saját fiók oldal. A Bejelentkezés és biztonság alól válaszd a Bejelentkezés a Google-ba lehetőséget. Az oldal betöltése után gördíts majdnem az oldal aljára, ahol a Kevésbé biztonságos alkalmazások engedélyezését aktiválhatod.

K Egy üres merevlemezzel kezdtem, amit két részre partícionáltam. Az elsőre Windowst raktam, míg a másodikra Ubuntut. Csakhogy, az eredmény nem az, amire számítottam.

V (Sok, régebbi posztok alapján, az Ubuntu Fórumról) Jobban működik a dolog ha készítesz egy partíciót a tároló kapacitásod felére,

és oda telepíted a Windowst. Majd utasítsd az Ubuntut, hogy telepítéskor használja fel a maradék, üres helyet.

A legjobb kérdések az AskUbuntun

* Mire szolgál a „dd” parancsnév? http://goo.gl/rWHwuT

* Az Ubuntu tárolónak miért nem része az Oracle Java? http://goo.gl/9HXOzv

* A cups miért frissítődik olyan gyakran? http://goo.gl/KlX3ah

* Megtudhatok több infót is egy csomagról, mielőtt telepíteném? http://goo.gl/nlCYP5

* Tönkrement a merevlemezem? http://goo.gl/8KmA6J

* Amiért GPU-t kell tartani Ubuntu szervert futtató számítógépben http://goo.gl/HGuda9

* Véletlenül letöröltem a network-managert és nincs internet elérhetőségem http://goo.gl/NmVH7A

* „Szükségem” van DKMS-re? http://goo.gl/9DEyhf

* Hogyan helyetesítődik be az ismeretlen betűkészlet? http://goo.gl/WDxEZV

* Syslog nem létezik! http://goo.gl/9VUmZH

Trükkök és technikák

Nooormáááális, Margit?

Úgy terveztem, hogy ezeket az aranyköpéseket elmentem a saját hattyúdalomnak, de ellenállhatatlan érzés fogott el, hogy a 100. kiadásban felhasználjam.

Elég sok időt töltöttem el az Ubuntu Fórumon ezek összeválogatásával. Amikor a képernyő előtt találtam magam kiabálva, hogy „ez nem működik, mert egy idióta vagy”, rájöttem, hogy ez nem egészen hatékony. De bárhogy is, szórakoztató lehet.

„Elpusztult a merevlemezem, és nagyon, de nagyon szükségem van a rajta levő fájlokra.” Soha nem hallottál még a backupról?

„Hogyan tudom beállítani, hogy a számítógépem ventilátora lassabban működjön?” Ha nem zavar, hogy lángra lobban a géped, létezik egynéhány megoldás.

„Az óhajom összege 2000 dollárra rúg, és találtam egy gépet 198 dollárért. Fogja ez azt nyújtani, amit elvárok tőle?” Valószínűleg nem.

„Hogyan tudom felgyorsítani a 2008-as netbookomat?” Hét évvel ezelőtt vásároltál egy lehető leglassúbb gépet és most panaszkodsz a teljesítménye miatt?

„Akartam egy fájlszervert, így hát feltelepítettem az Ubuntu szervert.” Ami tízszer több erőfeszítésbe kerül és beszámíthatatlan előnynyel jár, mint egy Ubuntu Desktopot telepíteni. Hacsak nem nagy térfogatú szervert futtatsz vagy olyan applikációt ahol a teljesítménynövekedés fontos lehet.

„Telepítettem az Ubuntu 14.4.” Nem, azt nem.

„Kiadtam a 'cd downloads' parancsot és azt az üzenetet adja vissza az Ubuntu, hogy nincs ilyen fájl vagy mappa.” OK, mindannyian járunk így, legalább egyszer. A Microsoft rosszul tanított minket a kis- és nagybetűk használatára.

„Problémába ütköztem a RAID beállításával.” Néhány technológia csak szakavatottaknak ajánlott.

„Letöltöttem és feltelepítettem (néhány programot), de nem működnek.” És utánaolvastál, hogy mik a rendszerkövetelményeik (ezeknek a programoknak)? Ha lehetséges, próbálj támogatott módszerrel telepíteni, mint a Szoftverközponttal, Synaptickal vagy az apt-gettel.

„Hogy tudom lefordítani ezt-meg-ezt a programot?” Ha már léteznek ezek-meg-ezek a programok a tárolókban, akkor a fordítás nemkívánatos.

„Nem tudom, hogyan lehetséges korlátozni a partíciók számát egy speciális gépen...” És talán a gravitációt is visszafele tudjuk fordítani, ha dolgozunk rajta egy keveset. (NÉGY elsődleges partíció az abszólút határ a MBR-es partíciós rendszerben és egy kiterjesztett partícióvel kerülhető meg ez.)

„Van egy Gazorks 123x-em és ez-meg-ez a problémája...” Amikor beírtam a Google-ba, hogy „Gazorks 123x Linux”, elém tárult a megoldás. Google a barátod!

„Az a helyzet, hogy titkosítottam

a home mappámat...” Sok dolog van ami rosszul működik, de miért kell még eggyel több?

„XYZ program zavaró...” Néha el kell tölteni egy kevés időt a tutoriálokkal, hogy lehessen használni egy erős programot.

„A nyolc éves videokártyám elpusztult, így hát vásároltam egy öt éves kártyát...” Nem volt még 20 dollárod, hogy vásárolj egy három éves videokártyát?

„Hirtelen furcsa videóeffektusaim kezdtek lenni...” És úgy gondolod, hogy ez egy hardverprobléma lehet?

„Windowst próbáltam telepíteni a számítógépemre, de csak a Kékhalál jön elő. Ezért hát kipróbáltam az Ubuntut...” Még egy csodaszép operációs rendszer sem tudja helyrehozni a hardverproblémákat.

„Próbáltam feltelepíteni az XY programot, de nem sikerült.” Aham, ez történik ha nem tudatod, hogy milyen Ubuntut használsz, hogy hogyan próbáltad „telepíteni” és, hogy hogyan jöttél rá, hogy „nem működik”.

„Nem tudom mit csinálhattam, de elszúrtam a rendszeremet, és, hogy helyrehozzam, belenyúltam a system fájlba.” Mi járt a fejedben amikor eldöntötted, hogy helyrehozod a hibádat?

„Ezt az elavult Ubuntu kiadást kell használjam.” Nem, nem kell. Próbáld ki a Lubuntut, az Xubuntut, a Puppy Linuxot vagy a Slitazt. Nem történhet semmi jó, ha olyan rendszert használsz amelyre nem kapsz biztonsági frissítéseket.

„Van egy Dell laptomom melynek 3000-es grafikája és Nvidia GeForce GT 525M 525M videokártyája van...” A kérdező értelmeset kérdez, de hétből hét azon válaszolók száma, akik bebizonyítják, hogy nem tudnak olvasni. Például, azt mondják „futtasd a lspci-t”. A kérdező jól tudja, hogy mi van a gépében, és nem szükséges a lspci-t futtatni.

„Hogyan tudom telepíteni a drótnélküli egeret?” Cseréld ki belőle a lemerült elemet.

„Van egy Toshiba Satellitem...” Ami azt sugallja az olvasónak, hogy ez egy laptop, de bármi lehet benne. Nem tudok segíteni ha nincs részletezve egy kevéssé.

„Próbálom beállítani a backup programot, de ezt a hibaüzenetet kapom...” És hajlandó vagy nekünk elárulni a backup program nevét?

„Nem tudom milyen márkájú ez a laptop.” Csukd le a fedelét, nyisd ki újra, és olvasd el mit ír a címkén. Lehet, hogy le kell kapnod az elemet is.

„Miért nem sikerül a telepítés? Ezt a hibaüzenetet kapom.” Ez csak egy figyelmeztetés, a telepítés sikerült.

„A resolv.conf figyelmen kívül van hagyva bootoláskor.” Kétlem, nincs mellőzve – generálva van a bootoláskor. Ha elmondod az aktuális problémádat, talán valaki tud segíteni.

„A különböző felhasználók beállításával, el fogják érni a vezető onnan ahonnan Windows rendszer?” Ha az angol nem az anyanyelved, akkor boldogan elnézem. Ha csak analfabéta vagy, akkor nem is tudsz a kérdéseimre válaszolni. (amúgy, a feleségem kínai...)

„Frissíteni akarom a 7.04 szerverem, minimális letöltési idővel és adatvesztés nélkül.” Lássuk csak, a 7.04 lejárt már HÁROM éve. Ne lepődj meg, ha az emberek azt ajánlják, hogy vásárolj egy új rendszert, vagy legalább új merevlemezt, és telepítsd arra az újat, majd másold fel az adataid.

„Sok fájlt lementettem, és a memória elszállt.” Vagy inkább az egész merevlemezed.

„Akarom módosítani a /proc/cpuinfo fájlt. Szerkesztenem kell benne a Serial paramétereket.”A cpuinfo lényegében nem egy fájl, nem tudod szerkeszteni. És nem is tartalmaz Serialt.

„Apache 2.4 van beállítva az Ubuntu 14.04-en, és most nagyon belassul.” Ellenben, hiányzik információ a gépről és a telepítésről. Lehet, a kérdező azokat az eredményeket kellene elvárja, amit lát.

Ha ráismersz magadra a fentiekből, csak annyit tudok mondani, hogy nagyon, de nagyon hálás vagyok, hogy én nem te vagyok.

Gord a számítógépes iparág egyik régi bútordarabja. Egy időre visszavonult a szakmától, aztán nemrég azon kapta magát, hogy egy 15 fős, „The IT Guy” nevű cégnél dolgozik Toronto belvárosában.

Vírusok: Az első 30 év

Írta: S. J. Webb
Fordította: Takács László

Ki írta, és mennyi idős az első számítógépes vírus? Ezek az egyszerű programok még mindig igen pusztítóak lehetnek. Elsőként Neumann János vetette fel a számítógépes vírus ötletét, amely a halála után publikált, „The Theory of Self-Reproducing Automata" (Az önreprodukáló gép elmélete) 1966-os cikkben jelent meg. Látszólag, 1949-ben jelentek meg a vírusokat létrehozó programok.

A lenti képen Neumann János látható.

1959-ben a Bell Laboratóriumban létrehozták a Darwin nevű játékot, melyet Victor Vysottsky, H. Dougles McIlroy és Rober P. Morris terveztek. A játékban vírusok/fajok versengtek a PC processzorával. Darwinról részletesebb információkat itt találsz: http://www.cs.dartmouth.edu/~doug/darwin.pdf

A legelső dokumentált, programozható játék a lenti képen látható. A játék végül lefagyott, mikor az egyik készítője olyan vírust/fajt alkotott, amelyet nem lehetett legyőzni.

Az első számítógépes vírust Bob Thomas készítette 1971-ben. Az ARPANET-en keresztül a vírus megfertőzte a Tenex OS-t futtató gépeket. A vírus csak annyit írt ki a kijelzőre, hogy: „Futó vagyok, kapj el, ha tudsz!", ezért innentől a vírus neve Futó (Creeper) lett. Csak bosszantó volt, rosszindulatú nem. Válaszként, Ray Tomlinson megírta az Kaszás (Reaper) programot, amely törölte a Creepert a Tenex OS-t futtató gépekről. Következésképpen, a Reaper az első antivírus szoftver.

```
*.HH.HH.H.HH.H.HH.HHHH.H.HE.H.HH
.H.HH.HE.HH.HH.H.HH.H.HH.HEE.HH.
EEE.EE.EEEE.EE.EEEEEEEEEEEE.EE.E
EEEE.HH.HE.HE.H.HE.EEE.HE.EE.EEE
.EEEEEEEEEEEEEEEE.EEEEEEEE.H.E.B
.B.H.H.E.B.E.H.H.H.E.H.E.H.B.E.E
.H.E.E.H.B.E.H.B.H.H.H.H.B.H.B.E
.H.E.E.B.B.B.H.B.E.B.E.E.E.E.E.B
.H.H.B.E.H.B.E.B.B.B*
   Species B:  population 19
   Species E:  population 91
   Species H:  population 64
```

Az első rosszindulatú vírus az 1974-es Nyúl (Rabbit) volt. A fertőző program klónozta magát a merevlemezre. A klónozási folyamat addig fogyasztotta a számítógép erőforrásait, amíg az végül összeomlott. A szerzője ismeretlen.

Egy évvel később, John Walker létrehozta az Állat (Animal) vírust, amely a Univac 1108-akat fertőzte meg. A program kérdések sorozatát tette fel a végfelhasználónak. A számítógép a felhasználó válaszai alapján megpróbálta kitalálni, hogy melyik állatra gondolt. Egy egyszerű rendszerfrissítés semlegesítette a fenyegetést.

1979-ben, a Millersville Állami Egyetemen történt az első túlterhelés. Két véletlen keresés utasítást tartalmazó kártyát raktak a Univac (lyuk)kártya tartójába. Ez a keresés utasítás, minimális bemenet mellett is egyszerűen túlterhelte a számítógépet. A gépben nem keletkezett maradandó kár. Egy személy vállalta az incidensért a felelősséget, aki büntetést is fizetett. Következésképpen az egyetem létrehozta a személyek követésére vonatkozó házirendet.

A következő hónapban befejezzük a számítógépes vírusok történelmét ebben a rovatban.

SJ Webb amatőr linuxos és kutatásvezető. Szereti a horgászatot, a hot rod-okat és szabadidejében a gyerekeivel és feleségével van. Hálás Mike Ferrarinak, a tőle tanultakért.

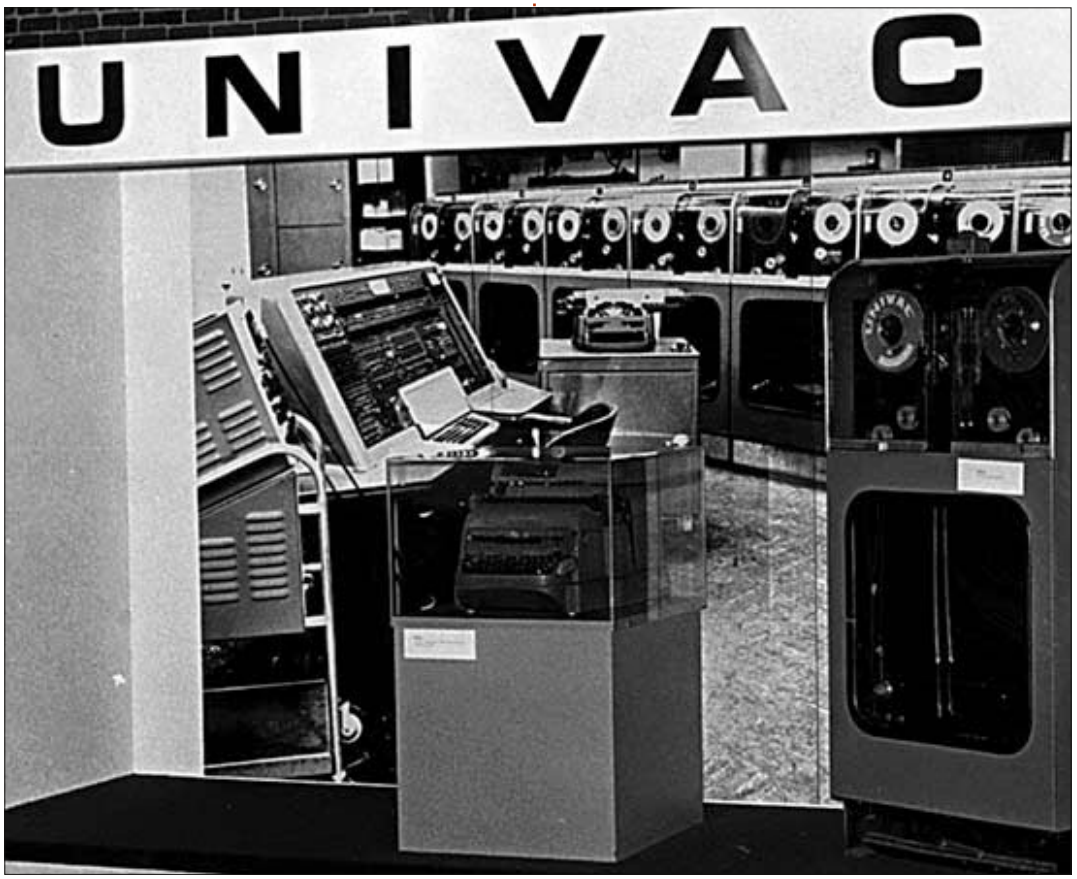

Játékok Ubuntun

Írta: Oscar Rivera
Fordította: Molnár Tibor

A Linux játékok jelenlegi állapota

Hat évvel ezelőtt ismerkedtem meg a Linuxszal, amikor Ubuntut kezdtem használni, egy elromlott asztali Windows XP-nek köszönhetően. Azonnal elbűvölt minden, amit az Ubuntu adni tudott. A Free Libre Open-Source Software szintén elvarázsolt, és az ajándékok milliárdjai, amik a Linuxszal jöttek, például a GPL, Richard Stallman jövőbelátó filozófiája, Linus Torvalds, és az ő színes szónoklatai, a szabadság, hogy bármelyik szoftvert módosíthatom, ha akarom, stb. A GNOME asztali környezetnek abban az időben nagyobb értelme volt számomra – lévén, hogy egy korlátozott Windows környezetből érkeztem. A lehetőség, hogy bármelyik szoftvert be lehet szerezni az Ubuntu Szoftverközpontból, abban az időben, amikor az Apple IOS App store, és az Android Play Store épp csak elindultak, a legbrilliánsabb ötlet volt.

De a mosoly az arcomra fagyott, amikor ránéztem a linuxos játékokra, és úgy találtam, hogy a legizgalmasabb, ami elérhető, az a Tux Racer. Persze volt a Windows Emulator, a WINE, de rögtön az elején rossz tapasztalataim voltak vele, és az utóbbi hat évben megvoltam nélküle.

Tizenegy Ubuntu kiadással később, több mint izgatottan mondom, hogy a Linux játékok jövője izgalmasabbnak tűnik, mint valaha. Abban az időben kezdtem a Linuxot használni, amikor a Linux játékok éppen a Linux 1992-es megjelenése óta a legritikusabb változásokon mentek át. Nem csak azon magvak virágzásainak gyümölcsét láthattam, de az az öröm is ért, hogy tapasztalataimról a Full Circle magazinban beszámolhattam. Egy vad utazás volt idáig, és hajlandó vagyok fogadni rá, hogy olyan helyek felé tartunk, melyek egykor álomnak, vagy illúziónak tűntek. A Full Circle magazin 100. kiadása nem is jöhetett volna jobbkor. Ahonnan jöttünk, ahol állunk, és amerre megyünk, kiválóan alkalmas egy videójátéknak, és te, az olvasó vagy az egyes számú játékos. Kezdjük a játékot.

Amikor először kezdtem a Linuxot használni, egy kb. hat éves Dell Precision 360 PC-m volt Windows XP-vel előtelepítve – a Windows 7 épp csak megjelent. A gép csak munkára volt alkalmas, tekintve korát (és a videókártyát), nem lehetett játszani vele a Windowshoz abban az időben elérhető AAA-kategóriás játékok zömével. Amikor a gép lerobbant egy vírusnak köszönhetően (a vírusok egy közös kellemetlenség az ÖSSZES, WINDOWS-t használó számára), két hetet kellet várnom a Dell-re, hogy kegyeskedjék elküldeni az újratelepítő lemezt. Végül két lemezem volt, egy a Windows telepítéséhez, a másik pedig az elavult driverek frissítéséhez, mely aztán elvett pár napot tőlem, mire sikerült frissítenem. Mindazonáltal, lévén, hogy szükségem volt egy munkagépre, és hallottam a Linuxról, egy barátomon keresztül úgy döntöttem, jobban belenézek. Egy napi kutatás után úgy döntöttem a 10.04-es Ubuntut telepítem, és azonnal beleszerettem a PC-mbe. Az ősrégi vacakból kitűnő állapotú munkagép lett, gyorsabb, és hatékonyabb bárminél, amit eddig használtam. Hogy is ne szerettem volna? A szomszéd fűje mindig zöldebb volt. Mindig, kivéve amikor a Linuxra elérhető játékok minőségéről, és mennyiségéről volt szó. Persze volt pár játék, de a Windowszal összehasonlítva olyan volt, mint Dávid és Góliát. Annyit tudtam, hogy ez változni fog.

Körülbelül egy év Ubuntu használat segített megérteni a kapcsolatot hardver és szoftver között, és életemben először képes voltam saját PC-t építeni. A munkával kapcsolatos szoftverek miatt ez a PC kettős operációs rendszerrel indult, Windows vagy Ubuntu 10.10, de a játékok a kerítés Linuxos oldalán még mindig nem voltak kielégítőek. Kb. egy évig, amikor a Windowst használtam, azon kaptam magam, hogy rengeteget játszom, de amikor a Linuxot használtam csak dolgoztam vele, és megtanultam a Linux működését.

Végül felfedeztem a Humble Indie Bundle-t. Miután beszereztem a Humble Indie Bundle 5-öt, elárasztottak a nyolc legjobb játékkal, melyekkel éveken át játszottam, nem csak Linuxon, de bármelyik rendszeren vagy konzolon. Végre ezeket a játékokat is megcsinálták

Linuxra. Az Amnesia: The Dark Descent, vitathatatlanul a valaha megalkotott horror játékok között az egyik legjobb és legijesztőbb, volt az egyik oka, hogy megvettem ezt a Humble Indie Bundle-t, amely azóta csak egyszerűen Humble Bundle-ra változtatta a nevét. Az, hogy az Amnesiával játszhattam Ubuntun, alig pár évvel a windowsos PC-n való megjelenése után, reményt adott, hogy új hullám közeledik, és Tux a pingvin eltűnik az érkező hullámmal. A játék kivételesen jól játszható, mintha kifejezetten a Linuxos kockák ijesztgetésére találták volna ki. De ez csak a jéghegy csúcsa volt. Felfedeztem a Bastiont is, ami egy elragadóan szórakoztató platformjáték volt, tökéletesen kompatibilis volt a kontrollerem-mel, és a legtökéletesebb színpompás, rajzfilmszerű grafikával rendelkezett. A zenéje önálló zenei albumként is megállná a helyét. A játék narrátora, és a vicces, különc kommentjei még mindig az egyik kedvencem.

Aztán ott volt a Limbo, egy fekete-fehér platformjáték, mindefé-le segítség vagy magyarázat nélkül – ami gyorsan hatalmas siker lett a minimalista megközelítésével, és az észbontó rejtvényeivel. A Limbo volt az első játék, azok közül melyekkel játszottam, ami valódi ceruzarajzot használt háttérként az egész játékban. Egy képernyőmentést mellékeltem ide. A Linux eladásért felelős figurái a korai Humble Indie Bundle-ből tudatták a játékiparral, hogy pénz van a Linux játékosok kiszolgálásában. Átlagosan a Linux játékosok majdnem kétszer annyit fizettek a korai Humble Indie Bundle-nak, mint a windowsos vetélytársaik. Az indie játékok fejlesztői és terjesztői felfigyeltek erre, és csináltak egy nagyobb játéküzletet, a Valve-t. Köszönet érte, Humble Bundle.

A Humble Bundle hozzájárulása mindennél többet segített abban, hogy a világ rájött, pénzt lehet csinálni a Linux játékosokból. Most amire szükségünk volt, az egy megalkotott márka, amire odafigyelnek, és vezet az úton. Létezett olyan cég, amelyik rizikózna egy olyan rendszerrel, melynek kevesebb mint 1% felhasználó volt a bázisa? Aztán megtörtént! A Microsoft ezüst tálcán nyújtott át bennünket a Steamnek a Windows 8 megjelenésével, ami a valaha létezett operációs rendszerek közül a legjobban utált volt. A Microsoft álma egy Apple-szerűen kontrollált börtönről, mely a Microsoft Store formájában jelent meg, motiválta a Valve tulajdonosát, Gabe Newell-t, hogy a Steam játékmotorját áthozza a Linuxra.

Innentől nem volt visszaút. Eleinte lassan ment a változás. Egy maroknyi játékot kezdtek átpakolni Linuxra. Amúgy a játékok közül pár már régi, nagy Valve-siker volt, például a Portal, a Team Fortress 2 és a Left 4 Dead 2. Ezek a portok meghaladták bárki elvárásait a Linux játékokban rejlő potenciállal kapcsolatban. A bejelentés miszerint a SteamOS Ubuntu alapú lesz, azt jelentette, hogy a Steam játékkönyvtára valamikor elérhetővé válik Linuxon is. Ez olyan dolognak bizonyult, mely nem csak a játékosokat segítette.

Az egyik legnagyobb akadály, amit le kellett küzdenünk a linuxos zárt forráskódú grafikus meghajtók gyenge minősége volt. Bár az ingyenes, nyílt forráskódú meghajtók tökéletesek számunkra napi használatra, de játékra alkalmatlanok voltak.

Sajnos ahhoz, hogy PlayStation 4 minőségben élvezd a játékokat, a rendszereden a legfrissebb zárt forráskódú grafikus drivereknek

kell lennie. Mikor a Steam elérhetővé vált Linuxra, az Nvidia és az AMD hamar rájöttek, hogy vevőik egy eléggé nagy része Linuxot futtat, és abból nem lesz hasznuk, ha nem veszik figyelembe ezt az egyre növekvő kisebbséget. Tehát a Linuxra elérhető zárt forráskódú driverek elkezdtek rivalizálni ugyanazokkal a gyártói driverekkel, Windowsra és Mac OS X-re. Ez volt az a pont, ahol tudtuk, álmaink valóra válnak. Ekkor történt az is, hogy számos duál-bootos játékos elkezdte teljesen letörölni a Windows partícióját, mert nem volt rá szüksége.

Az, hogy a Linux kiadott ilyen játékokat, mint a The Witcher 2, Dota 2, Borderlands 2, Dead Island és mostanában a Bioshock Infinite vagy a Borderlands:The Prequel, volt a bizonyíték, hogy a Valve igazat mondott a SteamOS-szel, és a Steam Machines-szal kapcsolatos terveiről. Bár a Valve késésektől szenvedett 2014 legnagyobb részében, és 2015 elején, mostanára már csak pár hónapra vagyunk a hivatalos Steam Machines és a hivatalos SteamOS megjelenésétől. Valójában, én már előrendeltem a Steam Controlleremet, és a nyugta szerint, valamikor októberben meg is kapom. Körülbelül ebben az időben nagy mennyiségű Steam Machines válik elérhetővé, 450 USA dollártól 2000 USA dollárig, attól függően, mekkora teljesítményt szeretnél, és mennyit vagy hajlandó leperkálni érte. Bár a Dell, a HP, a Lenovo, a System 76 és mások már árulnak egy ideje Linux PC-t, ez az első alkalom, hogy ilyen mennyiségű reklámot, ajánlatot, árusitást látok Linuxszal előtelepített PC-ről.

Mint mindig újító, útmutató cég, a Valve hajlandó volt nagy tétet tenni a Linuxra, így történt, hogy a többi cég követte. Manapság, mindennap hallasz híreket új játékfejlesztőkről, terjesztőkről, viszonteladókról, stb., akik kiadják játékaikat Linuxra. A Warner Brothers mostanában jelentette meg a Middle-Earth: Shadow of Mordor-t Linuxra, és állítólag novemberben jön az Arkham Knight Linuxra. Jelenleg a Linux játékok történetének legnagyobb paradigmaváltásának vagyunk a tanúi. Köszönjük Valve.

Bár a Humble Bundle és a Valve Steam döntő fontosságú volt abban, hogy AAA osztályú játékok elérhetők Linuxon, de az összes nyílt forráskódhoz hasonlóan, a Linux

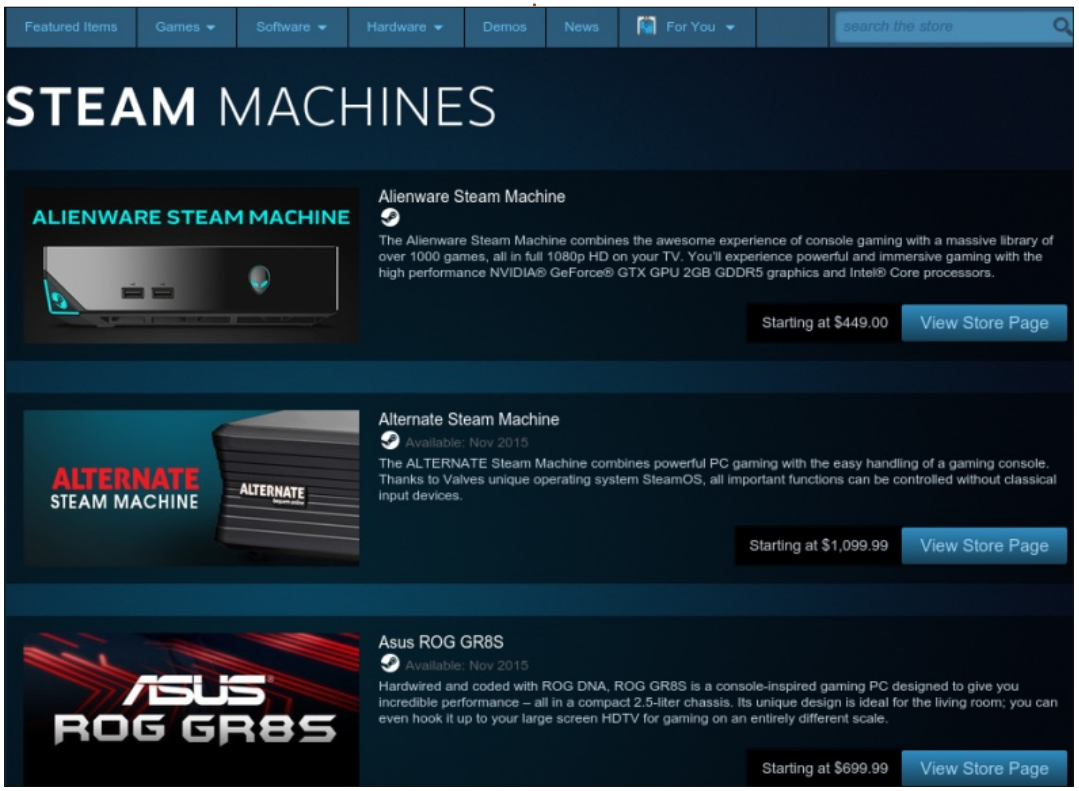

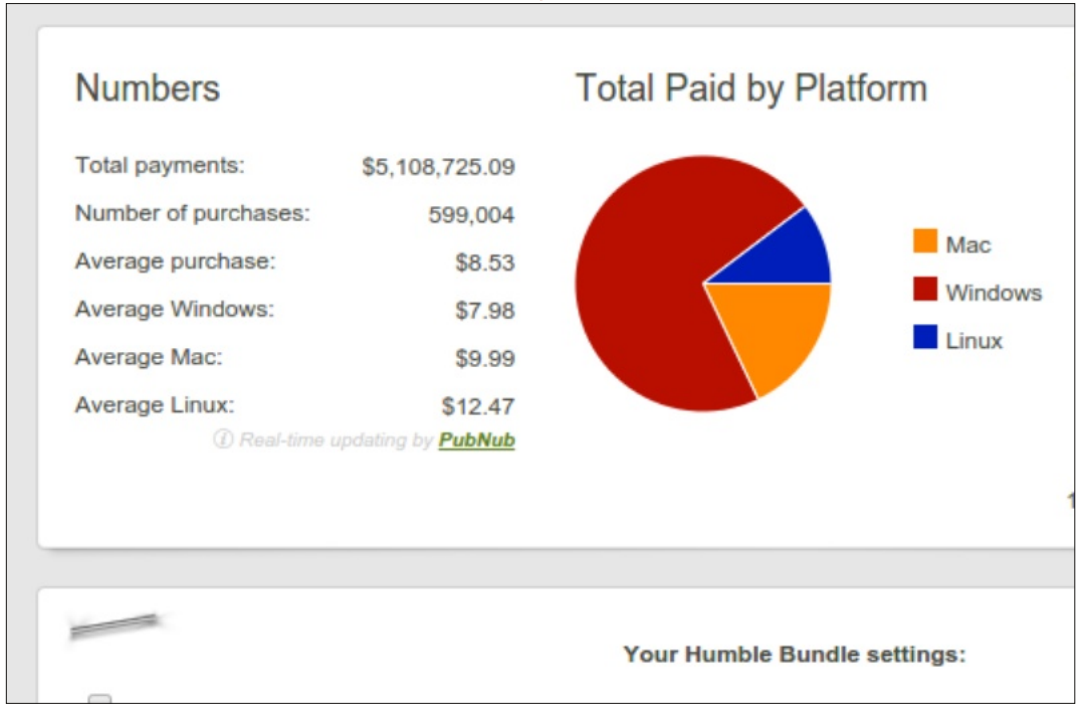

közösségnek volt a legnagyobb szerepe abban, hogy ezt a régóta várt változást elértük. Az anyagi támogatás, amit a Linux közösség beinvesztált a Linux játékokba, volt a legnagyobb változtató erő. Amint a Humble Bundle elkezdte a Linux játékcsomagok kiadását, nyílvánvalóvá vált, hogy a Linux játékosok többet hajlandók költeni, mint windowsos és Mac OSX-es vetélytársaik. Ahogy láthatod a Humble Indie Bundle V platformonkénti eladási számairól a mellékelt diagramban, az átlagos Linux vásárlás 12,47 dollár volt, szemben a Windows átlagosan 7,98 dollárjával, és ez hasonlóan megy a Humble Boundle óta is.

Ez vezetett az összes játékosnak szánt utolsó gondolatomhoz. Mindannyian tegyük meg a tőlünk telhető legjobbat, hogy fejlesszük a linuxszos játszóteret, a Linux játékok anyagi támogatásával. Ha még mindig duál-bootolsz a Windowszal, és éppen játékot akarsz vásárolni, amivel Ubuntun, vagy más Linux platformon játszol, akkor kérlek indítsd újra a PC-t, és a Linux használatával vásárolj! Minden egyes Linuxos eladás számít. Ugyanannak a játéknak a megvásárlása Windowson (vagy Mac OS X-en) keresztül, egy újabb szám ellenünk. Ezenkívül támogass annyi elosztót, amennyit lehetséges. Én nem csak a Steamen keresztül vásárolom a játékaimat, hanem a Humble Bundle-től, a GOG-tól, és néha, ha lehetséges a fejlesztőktől. Ezenkívül anyagilag támogatok játékokat a www.kickstarter.com segítségével. Ha ezt az utat követed, azt tanácsolom, csak akkor támogass, ha kapsz egy Linuxon játszható demót, ezzel biztosítva, hogy a pénzed nem olyan játékhoz kerül, ami a mi szeretett Linuxonkun nem, csak más operációs rendszeren játszható.

Játszani, vagy nem, ez tartotta a Linux felhasználók bázisát 1 % körül világszerte, a Linux kernel kezdete óta. A pénz beszél, és a pénztárcáddal szavazva nemcsak, hogy nagyszerű játékot veszel, hanem a kedvenc operációs rendszered átfogó ökoszisztémáját is segíted. Ez segít tudatni a hardvergyártókkal, és szoftverfejlesztőkkel, hogy a Linuxot figyelmen kívül hagyni nem jövedelmező számukra, másrészt még szélesebb körben elérhető, Linux-kompatibilis hardvert/szoftvert készíthetnek, melyekkel könnyű dolgozni, és a minőségük nagy mértékben javul. Ezért, ami történt, és ami jön, én mondom neked, Linux felhasználónak, köszönet neked, hogy segítesz a Linuxnak, hogy az legyen ami, és meg is maradjon annak. Fényes jövő előtt állunk és mindannyian osztozunk a fényességben.

Oscar a CSUN-n szerzett diplomát, jelenleg zenei igazgató/tanár, béta teszter, Wikipedia szerkesztő és Ubuntu közösség aktív tagja. Követheted itt: www.gplus.to/7bluehand, https://twitter.com/7bluehand vagy küldhetsz neki emailt: www.7bluehand@gmail.com

Támogatóink

Támogatóink

Bill Berninghausen
Jack McMahon
Linda P
Remke Schuurmans
Norman Phillips
Tom Rausner
Charles Battersby
Tom Bell
Oscar Rivera
Alex Crabtree
John Malon
Ray Spain
Richard Underwood
Charles Anderson
Ricardo Coalla
Chris Giltnane
William von Hagen
Mark Shuttleworth
Juan Ortiz
Joe Gulizia
Kevin Raulins
Doug Bruce
Pekka Niemi
Rob Fitzgerald
Brian M Murray
Roy Milner
Brian Bogdan
Scott Mack
Dennis Mack
Tushar Roy

Adományozók

John Niendorf
Daniel Witzel
Douglas Brown
Donald Altman
Patrick Scango
Tony Wood
Paul Miller
Colin McCubbin
Randy Brinson
John Fromm
Graham Driver
Chris Burmajster
Steven McKee
Manuel Rey Garcia

Változá-sokk

Az oldal rendszergazdája lelépett, és fogalmam sem volt arról, hogy lesz-e - vagy ha igen, mikor lesz – fizetve a webtárhely. Kezdetben az volt a terv, hogy az oldalt és a domént átmozgatjuk az én webtárhelyemre, de aztán megtaláltam a srácot és meg is szereztem az FCM domént. Így aztán az oldal tárolása is hozzám került.

Az új oldal már működik. **Nagy köszönet Lucas Westermann**-nak (Mr Parancsolj és uralkodj), amiért átvállalta a teljes oldal és a szkriptek nulláról való újraépítését, és mindezt szabad idejében.

A Patreon oldal, amit létrehoztam, arra van, hogy a domén és a tárhely költségét fedezni tudjam. Az éves cél hamar teljesült – köszönet az oldalon felsorolt támogatóknak. FCM nem fog eltűnni. Ezen ne aggódjatok!

Néhányan kértek PayPal (egyszeri támogatáshoz) számlaszámot, úgyhogy olyan gombot is tettem az oldalra.

Nagy köszönet azoknak, akik használták a Patreon oldalt és a PayPal gombot. Nagy segítség volt.

https://www.patreon.com/fullcirclemagazine

Közreműködnél?

A FULL CIRCLE-nek szüksége van rád!

Egy magazin, ahogy a Full Circle is, nem magazin cikkek nélkül. Szükségünk van játékok, programok és hardverek áttekintő leírására, ezenkívül bármire, amit elmondanátok a *buntu felhasználóknak. A cikkeiteket küldjétek a következő címre: articles@fullcirclemagazine.org

Folyamatosan keressük a cikkeket a magazinba. Segítségül nézzétek meg a **Hivatalos Full Circle Stílus Útmutatót**: http://url.fullcirclemagazine.org/75d471

Véleményed és Linuxos tapasztalataidat a letters@fullcirclemagazine.org címre,
Hardver és szoftver **elemzéseket** a reviews@fullcirclemagazine.org címre,
Kérdéseket a „Kávé” rovatba a questions@fullcirclemagazine.org címre,
Képernyőképeket a misc@fullcirclemagazine.org címre küldhetsz,
... vagy látogasd meg a **fórumunkat** a fullcirclemagazine.org címen.

FCM 101. szám

Lapzárta:
2015. szeptember 6-a, vasárnap
Kiadás:
2015. szeptember 25-e, péntek

A Full Circle Csapat

Szerkesztő – Ronnie Tucker
ronnie@fullcirclemagazine.org
Webmester – Lucas Westermann
admin@fullcirclemagazine.org
Podcast – Les Pounder & Co.
podcast@fullcirclemagazine.org

Szerkesztők és Korrektorok
Mike Kennedy, Gord Campbell, Robert Orsino, Josh Hertel, Bert Jerred, Jim Dyer és Emily Gonyer

Köszönet a Canonicalnek, a fordítócsapatoknak a világban és **Thorsten Wilms**-nek az FCM logóért.

A Full Circle Magazin beszerezhető:

EPUB – Az utóbbi kiadások megtalálhatók epub formátumban a letöltési oldalon. Ha bármi problémád lenne az epub fájllal, küldj e-mailt a mobile@fullcirclemagazine.org címre.

Issuu – Olvashatod a Full Circle magazint online az Issuu-n: http://issuu.com/fullcirclemagazine. Oszd meg és értékeld a magazint, hogy minél többen tudjanak a magazinról és az Ubuntu Linuxról.

Google Play – Már olvashatod a Full Circle magazint a Google Play/Books oldalán. Keresd a „full circle magazin”-t, vagy kattints ide: https://play.google.com/store/books/author?id=Ronnie+Tucker

Magzter – Már olvashatod a Full Circle magazint a Magzter.com-on: http://www.magzter.com/publishers/Full-Circle

ÚJ

Full Circle Magazin Magyar Fordítócsapat

Koordinátor:
Pércsy Kornél

Fordítók:
Jancsek Árpád, Nagypál Ildikó, Molnár Tibor, Palotás Anna, Pércsy Kornél, Sipkai Gergely, Sipos Zoltán, Takács László, Tulipán Attila, Veres László

Lektorok:
Almási István, Veres László

Szerkesztő:
Kiss László

Korrektor:
Heim Tibor